

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 24.10.2008 v senátě složeném z předsedy Mgr. Pavla Götha a přísedících Jarmily Pudichové a Mgr. Pavla Klementa, **t a k t o :**

1. K. M.,

nar. XXXXX,
trvale bytem XXXXX,
bez pracovního poměru,
t.č. ve vazbě ve Vazební věznici XXXXX,

2. K. M.,

nar. XXXXX,
trvale bytem XXXXX,
naposledy zaměstnaná jako pedagog XXXXX, odloučené pracoviště XXXXX,
t.č. ve vazbě ve Vazební věznici XXXXX,

3. H. B.,

nar. XXXXX,
trvale bytem XXXXX,
zahradnice,

4. J. T.,

nar. XXXXX,
trvale bytem XXXXX,
nehlášeně XXXXX,
soukromý podnikatel,

5. J. Š.,

nar. XXXXX,
trvale bytem XXXXX,
bez zaměstnání,

6. B. Š.,

nar. XXXXX,
trvale bytem XXXXX,
bez pracovního poměru,
t.č. ve vazbě ve Vazební věznici XXXXX,

jsou vinni, že**I.**

společně v přesně nezjištěné době od počátku letních prázdnin roku 2006 do 7.5.2007 na různých místech v Brně, dále v XXXXX a XXXXX po předchozí domluvě v úmyslu působit na zdraví a psychiku nezletilého O. C., nar. XXXXX, a nezletilého J. M., nar. XXXXX, s cílem přetrhnout základní vztahy v rámci rodiny a vytvořit člověka se zlomenou vůlí, necitlivého k bolesti a násilí, který by se podřídil jakýmkoliv příkazům autority, byvše si vědomi následků, které svým jednáním vyvolají, opakovaně ve více případech tyto chlapce, kteří žili ve společné domácnosti se svou matkou obžalovanou K. M. a na jejichž výchově se další obžalovaní podíleli z pověření obžalované K. M. buď z titulu příbuzenského vztahu anebo jako pedagogové jimi navštěvovaných zájmových kroužků, tedy znali výchovné prostředí nezletilých, nepřiměřeně fyzicky a psychicky týrali, a to tím, že je surově bili, zraňovali, mučili, ponižovali a omezovali, a dále je po delší dobu drželi zavřené v uzamčených místnostech a klecích v různých objektech, často svázané nebo připoutané k pevné překážce, bez možnosti základní hygieny a sociálního kontaktu s okolím, a to následujícím níže popsáním způsobem,

a obžalovaná B. Š. byla ještě před uvedeným obdobím obžalovanou K. M. přivedena do rodiny obžalované K. M. pod identitou 13-leté dívky původem z Norska jménem A. J., tzv. „A.“, která je těžce nemocná a v minulosti byla brutálně psychicky a psychicky týrána a pohlavně zneužívána, byla na území ČR ilegálně dopravena a nachází se v péči lékaře a diplomata vystupujícího pod jménem A. G. či A. Z., ačkoli se tyto skutečnosti vůbec nezakládaly na pravdě, společně vzbudily v obžalované K. M. pocit nutnosti náhradní rodinné péče a permanentní lékařské péče o A., takže obžalovaná K. M. podlehla dojmu, že je namístě plnit pokyny dané prostřednictvím sms a e-mailů od údajného lékaře ohledně péče o A., přičemž tyto pokyny doručovala obžalované K. M. nejméně obžalovaná K. M., pokyny se nadále týkaly i vykonstruovaných výchovných problémů s poškozenými nezletilými syny K. M. a tato byla

instrukcemi vedena k údajně nutným razantním výchovným opatřením vůči synům v podobě níže popsaného jednání spočívajícího v nepřiměřených fyzických trestech, ponižování a omezování, přičemž obžalované B. Š. a K. M. poukazovaly cíleně na závady v chování poškozených a byly si tak vědomy, že obžalovaná K. M. bude postupovat níže uvedeným způsobem a na tomto postupu se samy podílely, obžalovaná B. Š. pak před obžalovanou K. M. lživě obviňovala nezletilého O. z toho, že jí fyzicky ubližuje, přestože věděla, že po každém takovém obvinění bude nezletilý O. tvrdě fyzicky potrestán :

A. obžalovaná K. M.

v měsících červenec a srpen 2006 v Brně na ulici XXXXX opakovaně bezdůvodně každý den bila své nezletilé děti O. C., nar. XXXXX, a J. M., nar. XXXXX, rukou, vařečkou, řemenem s kovovou přezkou a hůlkou po zadku a zádech, nechávala je po delší dobu klečet a zavírala je do šatníku a na záchod, kde je rovněž nechávala spát na zemi na karimatce, a takto jim zabraňovala ve styku s ostatními členy rodiny a kamarády,

B. obžalování K. M., K. M., J. Š., J. T., B. Š. a H. B.

ve druhé polovině měsíce srpna 2006 po dobu nejméně 4-5 dnů v obci XXXXX, na ulici XXXXX, v objektu chaty majitelky M. K., kterou měli v užívání manželé T., držely obžalované K. M. a K. M. nezletilé děti O. C. a J. M. celodenně zavřené v psích klecích, které vypůjčil obžalovaný J. T. a na chatu přivezla obžalovaná K. M. spolu s lavory a rákoskami, v těchto mohli oba nezletilí ležet pouze skrčení vkleče s ohnutými lokty opřenými o zem, nosily jim do klecí jídlo, přičemž chlapci v klecích museli vykonávat i potřebu do mís, zakazovaly jim pod hrozbou fyzických trestů komunikovat, večer a v noci je opakovaně po dobu i několika hodin obžalovaná K. M. bila páskem a rákoskou po zádech, škrabala je vidličkou, páčila cigaretou, strkala chlapcům hlavy do lavoru s vodou, zatímco jim obžalovaná K. M. držela ruce, aby se nebránili, a při tomto jednání je obžalované K. a K. M. svazovaly provazy a švihadly, zavazovaly oči páskami z prostěradel, nutily je v krátkém časovém limitu učit se nazpaměť vulgární texty, a když nezletilí úkol nezvládli, byly je páskem nebo rákoskou do různých míst na těle, dále obžalovaná K. M. nutila nezletilého O., aby se sám páčil cigaretou a bil bambusovou tyčí a aby bil řemenem po zádech svého bratra J., a dále se musel nezletilý O. sám řezat nožem, který mu dala, nechala nezletilého J. předstírat před bratrem, že je mrtvý poté, co mu měl nezletilý O. dát údajně otrávenou vodu, a za tímto účelem vyhrabala obžalovaná K. M. mělkou jámu, kde J. přikázaly ležet a předstírat, že je mrtvý, a obžalovaná K. M. posypala podlahu moukou a nutila nezletilého O. stát po delší dobu bez pohnutí na místě tak, aby nebyly na zemi šlápoty;

obžalovaná B. Š., která byla po celou dobu přítomna jednání obžalovaných K. a K. M., v jednom případě sama týrala nezletilého O. tím způsobem, že poté, co ho vytáhla z úkrytu za truhlou, kam se schoval, povalila ho na zem, opakovaně mu ponořovala hlavu do lavoru naplněného vodou, až se nezletilý O. topil, protože nemohl dýchat, a napil se vody, a v tomto jednání přes jeho odpor pokračovala až do chvíle, než z lavoru vylil vodu, dále učila obžalovanou K. M. vázat uzly k poutání rukou nezletilých dětí,

násilí vůči chlapcům bylo vystupňováno ve druhé části pobytu na chatě, kdy obžalovaná K. M. měla dle instrukcí psaných obžalovanou K. M. chlapce pálit, řezat a nezletilému O. vyříznout ze zadečku kus masa, který měl sníst, což obžalovaná nezvládla, proto na

pokyn obžalované K. M. přijeli na předmětnou chatu obžalovaní J. T. a J. Š. s tím, že již byli obžalovanou K. M. instruováni, jakým způsobem mají završit týrání a mučení dětí, a tito poté, co obžalovaná K. M. odvedla chlapce do komory nacházející se za kuchyní chaty, kde jim zavázala oči pásky natrhanými z prostěradla a předala je obžalovaným J. Š. a J. T. s tím, že je požádala o pomoc při převýchově chlapců a dopředu jim za ni poděkovala, tito nasadili chlapcům na hlavy plastové pytle, které poškozeným přilepili ke krku izolepou, svázali je a nahé je bili do různých částí těla, řezali blíže nespecifikovaným řezným nástrojem po zádech, pálili je v třísech a na jiných částech těla, hrubě jim nadávali, ponižovali, a poté blíže nezjištěným způsobem a předmětem způsobili na pravé hýždí nezletilého O. poranění spočívající nejméně v rozsáhlé spálenině, kdy při tomto jednání drželi chlapce za přirození, tomuto trýznění v komoře byla přítomna i obžalovaná H. B., která na chatu přijela společně s J. T. a J. Š., a její úloha při týrání poškozených spočívala v tom, že tvořila tzv. publikum a vyluzovala různé zvuky a hlasy s cílem vyvolat u chlapců dojem přítomnosti více lidí u jejich týrání a tím zvýšit jejich strach a hrůzu z toho, co se děje; po ukončení trýznění předali zraněné chlapce ležící na zemi obžalovaným K. a K. M., kdy obžalovaná K. M. poté vyhrožovala chlapcům, že nesmějí nikomu říci o dění na chatě, jinak že se tam vrátí a v jejich týrání bude pokračováno,

C. obžalovaní H. B., K. M. a J. Š.

nejméně od měsíce srpna 2006 do 7.5.2007 v případě nezletilého J. M. a do měsíce listopadu 2006 v případě nezletilého O. C. v Brně v XXXXX, odloučené pracoviště XXXXX, Brno, kde pracovali jako vedoucí kroužků, dlouhodobě zavírali odděleně do různých místností předmětného objektu nezletilé O. C. a J. M., na jejichž péči a výchově se v té době podíleli, kde je proti jejich vůli drželi zamčené bez možnosti volně z místnosti odejít, přestože věděli, že děti mají být v té době u jejich matky K. M., která v uvedeném období se syny neměla prakticky žádný kontakt, a to jak přes den, v případě nezletilého J. i v době, kdy měl být ve škole, a pokud šel J. do školy, až ke třídě ho přiváděla obžalovaná H. B. a po vyučování ho zase odváděla, přičemž mu obžalovaní vyhrožovali, že nesmí ve škole nic říci o zavírání a potom se mu nic nestane, tak i v noci, kdy nezletilí museli spát na zemi, potřebu vykonávali do kbelíku, do místnosti jim střídavě nosili jídlo, umývat se mohli pouze v lavoru, v místnosti byly děti ponechány samy bez dozoru, neměly žádné hračky ani kontakty s rodinou či okolím, pouze učení, obžalovaná H. B. je v několika případech opakovaně bila do obličeje, svazovala jim ruce tak, že je lepila přes hřbet ruky izolepou ke stolu, kdy je tímto způsobem nutila přes den sedět u stolku,

D. obžalované K. M. a K. M.

nejméně od poloviny měsíce prosince 2006 do dne 7.5.2007 v XXXXX v domě č. XXXXX na ulici XXXXX držely celodenně zavřeného nezletilého O. C. v uzamčené nevětrané místnosti pod schody domu bez oken o půdorysu 1 x 2 metry vybavené pouze regálovou policí bez možnosti pohybu, izolovaného od rodiny a kamarádů, spal na kartonu z krabice nebo jen na holé betonové podlaze, kde se musel i učit, potřebu vykonával do kbelíku bez možnosti pravidelné hygieny, kdy mu dávaly nepravidelně jíst a pít, nutily ho jíst jídlo z podlahy, obžalovaná K. M. ho opakovaně trestala tím, že ho nahého svazovala lepící páskou či provázkem na rukou a nohou k regálu, přičemž v místnosti zůstával bez dozoru, načež zde byl dne 7.5.2007 ve 21.30 hodin nalezen policií za asistence hasičů, kteří museli přes odpor obou obžalovaných dveře komory násilím otevřít, jak leží na břiše ve výkalech

a zvrátčích ve tmě, bez příkrývky, nahý, svázaný do kozelce, kdy měl ruce spoutané za zády, přelepené lepící páskou, spoutané skrčené nohy a ruce spoutané k sobě, kdy byl následně převezen sanitkou do nemocnice,

kdy v důsledku shora popsaných jednání

nezletilý **O. C.** utrpěl zranění, a to jizvy různě dlouhé na zádech, bocích, končetinách, okrouhlé větší plošné jizvy v oblasti levé hýždě a vnitřní plochy pravého stehna do 1,5 cm a rozsáhlou plošnou jizvu se zvrásněným povrchem v oblasti pravé hýždě o ploše 7 x 4,5 cm,

a nezletilý **J. M.** tenké jizvy na různých částech těla, okrouhlé větší plošné jizvy v oblasti břicha a na přední ploše levého stehna do 1,5 cm a v oblasti zad i čerstvé škrábance, kdy ze soudně lékařského hlediska se jednalo o popáleniny 2. stupně s dobou hojení minimálně 2 týdny a v případě rozsáhlé jizvy u **O. C.** v oblasti pravé hýždě o popáleninu 3. stupně s dobou hojení několik měsíců, jednalo se o zranění bolestivá, která v případě menších poranění způsobených cigaretou omezovala poškozené v obvyklém způsobu života po dobu cca 14 dní a v případě zranění na pravé hýždě nezletilého **O.** po dobu 4 týdnů, se známkami hnisavého zánětu a s vystupňováním bolesti až k hranici snesitelnosti.

V důsledku psychického strádání, jež mělo charakter mučivých útrap, došlo u poškozených k disharmonickému vývoji osobnosti, ke vzniku a rozvoji posttraumatické stresové poruchy, která se u nich projevila poruchami nálady, navazování sociálních vztahů, emoční labilitou, anxiétou, fobiemi, poruchami spánku a koncentrace, vývojovým regresem, pocity viny, samoty, izolace a opuštění, kdy se jedná o celoživotní omezení v obvyklém způsobu života, došlo u nich k závažnému narušení psychického vývoje a k rozvoji psychosociální deprivace s trvalými následky a nezletilí budou vyžadovat dlouhodobou nebo dokonce celoživotní psychoterapeutickou a pedopsychiatrickou péči.

II.

obžalovaná K. M.

dne 26.3.2007 u Městského soudu v Brně, Moravské nám. 2, Brno, jako svědkyně po řádném poučení o svých právech a povinnostech ve věci vedené pod č.j. 82 Nc 98/2006 při jednání o návrhu **K. M.**, nar. XXXXX, aby nezletilému dítěti ženského pohlaví bylo určeno datum narození, jméno, příjmení, a aby byla ustanovena poručníkem dítěte **K. M.**, uvedla, že dítě ženského pohlaví vídala u své babičky **A. D.** ve Vsetíně od roku 1997 nebo 1998, babička o dítě pečovala a říkala mu **A.**, o totožnosti, původu dítěte a jeho rodičích se babička blíže nevyjadřovala, a od roku 2003, když prodělala mozkovou příhodu, začala o dítě pečovat **K. M.**, přestože si byla vědoma skutečnosti, že nic z toho se nezakládá na pravdě, na základě její svědecké výpovědi poté Městský soud v Brně rozsudkem ze dne 26.3.2007 rozhodl o tom, že: 1. nezletilému dítěti ženského pohlaví se určuje soudem datum narození XXXXX; 2. nezletilé dítě, narozené XXXXX, ponese křestní jméno „A.“, příjmení „M.“; 3. **K. M.**, nar. XXXXX, se ustanovuje poručníkem nezletilé **A. M.**, nar. XXXXX; 4. poručník je povinen podávat soudu zprávy o výkonu poručnické péče vždy k 31.12. každého roku; přičemž toto její tvrzení bylo vyvráceno jako lživé, a to důkazy zajištěnými v trestní věci vedené na Policii ČR, Správě Jihomoravského kraje, SKPV Brno, pod ČTS: PJM-406/TČ-03-2007 a PJM-407/TČ-03-2007,

t e d y**obžalovaná K. M.**

- týrala osobu, která byla v její péči, a spáchala uvedený čin zvlášť surovým způsobem a pokračovala v páčání takového činu po delší dobu (I./A., B., D.),
- jiného zbavila osobní svobody a způsobila uvedeným činem těžkou újmu na zdraví (I./B., D.),

obžalovaná K. M.

- týrala osobu, která byla v její péči, a spáchala uvedený čin zvlášť surovým způsobem a pokračovala v páčání takového činu po delší dobu (I./B., C., D.),
- jiného zbavila osobní svobody a způsobila uvedeným činem těžkou újmu na zdraví (I./B., C., D.),
- jako svědek před soudem uvedla nepravdu o okolnosti, která má podstatný význam pro rozhodnutí (II.),

obžalovaná H. B.

- týrala osobu, která byla v její péči, a spáchala uvedený čin zvlášť surovým způsobem a pokračovala v páčání takového činu po delší dobu (I./B., C.),
- jiného zbavila osobní svobody a způsobila uvedeným činem těžkou újmu na zdraví (I./C.),

obžalovaný J. T.

- týral osobu, která byla v jeho péči, a spáchal uvedený čin zvlášť surovým způsobem (I./B.),
- jinému úmyslně způsobil těžkou újmu na zdraví (I./B.),

obžalovaný J. Š.

- týral osobu, která byla v jeho péči, a spáchal uvedený čin zvlášť surovým způsobem a pokračoval v páčání takového činu po delší dobu (I./B., C.),
- jiného zbavil osobní svobody a způsobil uvedeným činem těžkou újmu na zdraví (I./C.),

obžalovaná B. Š.

- týrala osobu, která byla v její péči, a spáchala uvedený čin zvlášť surovým způsobem (I./B.),

tím spáchali**obžalovaná K. M.**

- **ad I./A., B., D.** trestný čin týrání svěřené osoby podle § 215 odst. 1, odst. 2, písm. a), písm. b) trestního zákona formou spolupachatelství podle § 9 odst. 2 trestního zákona,
- **ad I./B., D.** trestný čin zbavení osobní svobody podle § 232 odst. 1, odst. 2 trestního zákona formou spolupachatelství podle § 9 odst. 2 trestního zákona,

obžalovaná K. M.

- **ad I./B., C., D.** trestný čin týrání svěřené osoby podle § 215 odst. 1, odst. 2, písm. a), písm. b) trestního zákona formou spolupachatelství podle § 9 odst. 2 trestního zákona,
- **ad I./B., C., D.** trestný čin zbavení osobní svobody podle § 232 odst. 1, odst. 2 trestního zákona formou spolupachatelství podle § 9 odst. 2 trestního zákona,
- **ad II.** trestný čin křivé svědecké výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 175 odst. 2 písm. a) trestního zákona,

obžalovaná H. B.

- **ad I./B., C.** trestný čin týrání svěřené osoby podle § 215 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b) trestního zákona formou spolupachatelství podle § 9 odst. 2 trestního zákona,
- **ad I./C.** trestný čin zbavení osobní svobody podle § 232 odst. 1, odst. 2 trestního zákona formou spolupachatelství podle § 9 odst. 2 trestního zákona,

obžalovaný J. T.

- **ad I./B.** trestný čin týrání svěřené osoby podle § 215 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákona formou spolupachatelství podle § 9 odst. 2 trestního zákona,
- **ad I./B.** trestný čin ublížení na zdraví podle § 222 odst. 1 trestního zákona,

obžalovaný J. Š.

- **ad I./B., C.** trestný čin týrání svěřené osoby podle § 215 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b) trestního zákona formou spolupachatelství podle § 9 odst. 2 trestního zákona,
- **ad I./C.** trestný čin zbavení osobní svobody podle § 232 odst. 1, odst. 2 trestního zákona formou spolupachatelství podle § 9 odst. 2 trestního zákona,

obžalovaná B. Š.

- **ad I./B.** trestný čin týrání svěřené osoby podle § 215 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákona formou spolupachatelství podle § 9 odst. 2 trestního zákona.

a odsuzují se za to**Obžalovaná K. M.**

podle § 232 odst. 2 tr. zákona za použití § 35 odst. 1 tr. zákona k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání

9 (devíti) roků.

Podle § 39a odst. 2 písm. d) tr. zákona se pro výkon uloženého trestu zařazuje do věznice **se zvýšenou ostrahou.**

Obžalovaná K. M.

podle § 232 odst. 2 tr. zákona za použití § 35 odst. 1 tr. zákona k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání

10 (deseti) roků.

Podle § 39a odst. 2 písm. d) tr. zákona se pro výkon uloženého trestu zařazuje do věznice **se zvýšenou ostrahou.**

Obžalovaní H. B. a J. Š.- oba obžalovaní, každý jednotlivě

podle § 232 odst. 2 tr. zákona za použití § 35 odst. 1 tr. zákona k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání

7 (sedmi) roků.

Podle § 39a odst. 2 písm. c) tr. zákona se pro výkon uloženého trestu zařazují do věznice **s ostrahou.**

Obžalovaný J. T.

podle § 222 odst. 1 tr. zákona za použití § 35 odst. 1 tr. zákona k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání

5 (pěti) roků.

Podle § 39a odst. 2 písm. c) tr. zákona se pro výkon uloženého trestu zařazuje do věznice **s ostrahou.**

Obžalovaná B. Š.

podle § 215 odst. 2 tr. zákona k trestu odnětí svobody v trvání

5 (pěti) roků

Podle § 39a odst. 2 písm. c) tr. zákona se pro výkon uloženého trestu zařazuje do věznice **s ostrahou**.

Podle § 49 odst. 1 a § 50 odst. 1 tr. zákona se obžalovaným **K. M., H. B., J. Š. a J. T.** ukládá **trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu povolání, zaměstnání i jiných funkcí, jejichž náplní je práce s dětmi a péče o děti, na dobu **10 (deseti) roků**.

Podle § 55 odst. 1 písm. a) tr. zákona se obžalované **K. M.** ukládá **trest propadnutí věci** – baby setu GigaAir 50R (monitor TTA-50R sériové číslo XXXXX, kamera TTA-30T sériové číslo XXXXX, AC adaptér 13,5V, AC adaptér 9V), zajištěného na místě činu dne 7.5. 2007 v XXXXX, v domě č. XXXXX na ulici XXXXX, t.č. uloženo v depozitu Policie ČR, SJmK, Brno.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu jsou všichni obžalovaní povinni zaplatit společně a nerozdílně poškozeným

J. M. nar. XXXXX, bytem XXXXX, t.č. XXXXX, škodu ve výši 240.000,- Kč a

O. C., nar. XXXXX, bytem XXXXX, t.č. XXXXX, škodu ve výši 320.400,- Kč.

O d ů v o d n ě n í :

Po provedeném dokazování soud zjistil skutkový děj uvedený ve výrokové části – skutkové větě tohoto rozsudku. Soud tedy považuje za prokázané, že všichni obžalovaní se podíleli na trestné činnosti ve vztahu k poškozeným nezletilým O.C. a J. M. (dále event. jen O. a J.) v období od počátku letních prázdnin r. 2006 až do 7.5.2007, kdy tito chlapci žili nejprve ve společné domácnosti se svojí matkou obžalovanou K. M. a ostatní spoluobžalovaní se na jejich výchově podíleli, buď na základě pověření jejich matky nebo z titulu příbuzenského vztahu, event. jako pedagogové jimi navštěvovaných zájmových kroužků XXXXX. V předmětném období způsobem popsáním ve výrokové části tohoto rozsudku pak oba poškozené fyzicky i psychicky týrali, surově je bili, zraňovali, mučili, ponižovali a omezovali, nechávali je po delší dobu zavřené v uzamčených místnostech a klecích, často svázané a připoutané, bez možnosti základní hygieny a sociálního kontaktu s okolím. Jednání obžalovaných pak předcházela anabáze týkající se obžalované B.Š.. Tato byla ještě v období před spácháním trestné činnosti obžalovanou K. M. – sestrou obžalované K. M. - přivedena do rodiny právě K. M. pod identitou 13leté dívky původem z Norska, jménem A. J. (dále tzv. A.), která byla prezentována jako těžce nemocná a v minulosti brutálně týraná a pohlavně zneužívaná, která se pohybuje na území České republiky nelegálně a je v péči lékaře a

diplomata, který vystupoval pod jmény A. G. a A. Z.. Tyto skutečnosti se ovšem vůbec nezakládaly na pravdě, nicméně obžalovaná K. M. byla společným postupem obžalovaných K. M. a B.Š. v průběhu mnoha měsíců přivedena k přesvědčení, že „pan doktor“ je autoritou hodnou poslušnosti a je třeba o A. pečovat, že je třeba poskytovat jí permanentní lékařskou péči, ačkoliv se ve skutečnosti jednalo o 33letou obžalovanou B.Š. a obžalovaná K. M. podlela i dojmů, že je namístě přesně plnit pokyny a instrukce dané prostřednictvím SMS a e-mailů od údajného lékaře, přičemž tyto pokyny jí dodávala nejméně obžalovaná K. M.. Tyto pokyny byly K. M. dodávány nejprve ohledně A., zdravotní péče o ni a ohledně stabilizace jejího duševního stavu, dále byla K. M. instruována, jakým způsobem má uspořádat své rodinné a výchovné prostředí, aby bylo možno rozhodnutím českých soudů jí A. svěřit do výchovy. V důsledku toho se pak ony instrukce začaly týkat též obou nezletilých chlapců obžalované K. M. – O. a J.. Tyto instrukce se pak zabývaly vykonstruovanými výchovnými problémy s oběma poškozenými. Bylo poukazováno na jejich údajné patologické tendence a obžalovaná K. M. byla vedena k tomu, že je třeba vůči synům přijmout razantní a zcela neadekvátní výchovná opatření. Tato se pak projevovala právě zejména v nepřiměřených fyzických trestech, ponižování, omezování a uzavírání do uzavřených prostor. Obžalovaná K. M. a B. Š. pak poukazovaly cíleně na závady v chování obou chlapců a byly si tak plně vědomy toho, že obžalovaná K. M. na nich bude praktikovat ve výroku tohoto rozsudku popsání tzv. výchovné postupy. Tímto způsobem se pak obžalovaná K. M. v období měsíce července až srpna 2006 dopouštěla vůči svým synům jednání spočívajícího v tom, že je denně bila, a to rukou i jinými předměty, po různých částech těla, nechávala je po delší dobu klečet, zavírala je do uzavřených místností jako je šatník nebo záchod, kde je nechávala spát na zemi i na karimatce a tímto způsobem jim tedy bránila ve styku s ostatními členy rodiny i s kamarády apod. (bod I./A. výrokové části rozsudku).

Výchovná opatření K. M. pak byla údajným doktorem vyhodnocena jako nedostatečná s tím, že zejména nezletilý O. C. vykazuje natolik závažné patologie v jeho chování a zejména v přístupu k A., že bylo třeba oba chlapce podrobit převýchovnému procesu na tzv. chatě ve Veverské Bítýšce, kde měli po dobu několika dnů absolvovat režim zcela odlišný od jejich domácího výchovného prostředí. Prostřednictvím zmíněných instrukcí pak zejména obžalované K. M. a K. M. zorganizovaly několikadenní pobyt obou nezletilých chlapců na chatě ve XXXXX majitelky M. K., kterou fakticky spravovali manželé I.T. a E.T.. O zapůjčení chaty požádala K. M., která také do tohoto objektu přivezla nejrůznější předměty potřebné k následnému týrání obou chlapců. Šlo zejména o lavory, rákosky a klece a boxy na převážení psů. Tyto pak zapůjčil K. M. obžalovaný J. T., který tyto psí klece získal od svých známých V.P., J. Z. a M.O.. Chlapci byli po příjezdu na chatu ve XXXXX bezprostředně umístěni do psích klecí, kde mohli ležet pouze skrčení v kleče, s ohnutými lokty opřenými o zem. V těchto klecích jedli, museli vykonávat potřebu, a to do mís, nesměli mezi sebou komunikovat a pokud tyto klece opustili, byli neprodleně nejprve ze strany obžalované K. M. jako jejich matky opakovaně a systematicky bití, škrábání na různých místech těla vidličkou a dalšími předměty, bili pálení cigaretami zejména v citlivých místech třísel a na nohou, obžalovaná K. M. je potápěla hlavou do lavoru s vodou, přičemž tuto činnost měla nejprve vykonávat pouze sama. Jelikož však přes odpor nezletilých nebyla schopna veškeré instrukce a trýznění chlapců sama realizovat, začala jí v tomto pomáhat i její sestra K. M., která eliminovala odpor nezletilých. Při těchto praktikách pak byli chlapci i svazováni, byly jim zavazovány oči, byli nuceni se též učit nejrůznější texty v krátkých časových intervalech, nezletilý O. byl nucen, aby se sám pálil cigaretou a dále, aby tloukl i svého bratra J., musel se i sám řezat nožem a byl dále podroben testu, podle kterého nechal svého bratra vypít otrávenou vodu, tento jakoby zemřel a byl uložen do mělkého hrobu a předstíral, že je mrtvý, zatímco nezl. O. měl rozhodovat o tom, zda svého bratra nechá zemřít, či souhlasí s tím, aby byl oživen. Obžalovaná K. M. pak nezl. O. nechávala

stát i na podlaze posypané moukou tak, aby se v mouce neobjevily šlápoty. V uvedených praktikách pak v jednom případě osobně vypomáhala sama obžalovaná B. Š., která byla po celou dobu jednání obžalovaných K. M. a K. M. přítomna na chatě, přičemž v situaci, kdy nezletilý O. se schoval a chtěl z chaty utéci, jej z úkrytu vytáhla, povalila jej na zem a opakovaně mu ponořila hlavu do lavoru naplněného vodou, až se O. topil, protože nemohl dýchat a napil se vody a ve svém jednání ustala teprve v okamžiku, kdy nezletilý vodu z lavoru vylil. Stejně tak obžalovaná B. Š. velmi nenápadným způsobem vedla obžalovanou K. M. k umění vázat uzly, které byly bezprostředně používány ke svazování obou chlapců na chatě. Toto jednání obžalovaných K. a K. M. a B.Š. pak mělo vést po výchovné stránce oba chlapce k tomu, aby si uvědomili, že musejí být potrestáni za své špatné chování, měli „ztratit“ svůj domov, svoji matku, přičemž toto všechno bylo nahrazeno jakoby výchovným ústavem – chatou, v němž matku nahrazuje vychovatelka (obžalovaná K. M. v jiném převlečení a se zcela jiným chováním), přičemž o osudu chlapců rozhoduje jakýsi ředitel ústavu. Násilí vůči chlapcům na chatě se postupně zvyšovalo, nicméně obžalovaná K. M. nebyla schopna plnit veškeré instrukce přicházející od tzv. doktora, zejména pak pokud jejich součástí, kromě zmíněného řezání a pálení, bylo též vyříznout nezl. O. ze zadečku kus masa, který měl on sám sníst. Dle písemných instrukcí a na základě žádosti obžalované K. M. se pak na chatu dostavili obžalovaní J. T., J. Š. a H. B., které K. M. byla povinna požádat o výpomoc se završením převýchovného procesu obou chlapců a za tuto výpomoc měla poděkovat. Chlapcům byly zavázány oči a byli zmíněným třem obžalovaným předáni k dalšímu působení. Chlapcům byly nasazeny na hlavy plastové pytle, byli svázáni a bití do různých částí těla, byli řezáni po zádech, pálení v tríslech a okolních partiích, bylo jim nadáváno, byli nejružnějším způsobem ponižováni a zejména nezletilému O. bylo na pravé hýždí způsobeno poranění spočívající nejméně v rozsáhlé spálenině. Dále byl tento poškozený při uvedených postupech držen též za přirození. Obžalovaná H. B. pak v tomto případě vyvíjela činnost spočívající v tom, že vyluzovala různé zvuky a hlasy a tvořila tzv. publikum, což mělo vyvolat efekt, že v místnosti je přítomno více lidí, což u týrání chlapců logicky mělo, a také zvyšovalo, jejich strach a hrůzu z toho, co se děje. (skutek popsán pod bodem I./B. výrokové části rozsudku)

Jak už bylo výše uvedeno, tento převýchovný proces obou poškozených se měl dít vzhledem k tomu, že údajně bylo třeba stabilizovat rodinné a výchovné prostředí u obžalované K. M. ve vztahu k A. tak, aby rodinné prostředí bylo harmonické, aby A. měla pozitivní náhled na oba chlapce a aby tyto skutečnosti mohly být zužitkovány při údajném opatrovnickém rozhodnutí o umístění A. do péče K. M.. Tato se pak měla po událostech na chatě ve XXXXX podle instrukcí K. a tzv. doktora plně koncentrovat na A. samotnou, přičemž obžalovaná K. M. odvezla oba chlapce a fakticky je odňala z péče obžalované K. M., přičemž od měsíce srpna 2006 pak pobýval nezl. J. M. do 7.5.2007 v budově XXXXX, odloučené pracoviště XXXXX, a nezl. O. C. tamtéž do měsíce listopadu 2006 (bod I./C.). Zde byli oba poškození dlouhodobě zavírání odděleně do různých místností předmětného objektu, přičemž na jejich péči a výchově se v tomto období podíleli obžalovaní H. B., K. M. a J. Š., kteří si byli plně vědomi toho, že chlapci se sice mají nacházet v domácnosti a v péči jejich matky, nicméně jsou dlouhodobě drženi zamčení bez možnosti volně z místnosti odejít právě v budově XXXXX a právě tito tři obžalovaní po uvedené období zajišťovali zejména návštěvu chlapců ve škole, jejich stravování, zajišťování jejich potřeb, spánku apod. Přitom však oba poškození museli spát na zemi, potřebu vykonávali do kbelíku, umývat se mohli pouze v lavoru, neměli možnost jakýchkoliv kontaktů s rodinou či okolím, mohli se pouze učit, a to pod dozorem obžalované K. M., obžalovaná H. B. pak zajišťovala docházku nezletilého J. do školy, přičemž ho přiváděla ráno a posléze po vyučování ho zase odváděla. Oba chlapci neměli možnost hraček a jakýchkoliv sociálních kontaktů. Praktiky obžalované H. B. se u obou projevovaly i tím, že

chlapce opakovaně bila do obličeje, svazovala jim ruce tak, že je přilepovala přes hřbet ruky izolepou ke stolu a tímto způsobem je nutila přes den sedět u stolku.

Nezletilý O. C. byl pak nejméně od poloviny prosince 2006 do dne 7.5. 2007 obdobným způsobem internován též v domě v XXXXX na adrese XXXXX č. XXXXX, přičemž tento dům si pronajala obžalovaná K. M. z popudu údajného doktora a K. M.. Zde byl pak nezletilý O. celodenně držen zavřený v uzamčené, nevětrané místnosti pod schody, bez oken, o půdorysu 1x2 metry, kde neměl možnost pohybu, byl izolován od rodiny i kamarádů, spal na holé betonové podlaze, maximálně na kartonu, zde se musel učit, potřebu vykonával do kbelíku, neměl možnost pravidelné hygieny, dostával nepravidelně jíst a pít, musel jíst z podlahy a byl ze strany svojí matky K. M. opakovaně trestán tím, že byl nahý svazován lepicí páskou či provázkem a přivazován nohou k regálu a v tomto stavu zde byl dne 7. 5.2007 nalezen policií za asistence hasičů, přičemž ležel na břiše ve výkalech a zvracích ve tmě, bez pokrývky, nahý, svázaný do kozelce. V uvedeném období na kuřimské adrese byla pak „péče“ o nezletilého O. realizována obžalovanými K. a K. M. (bod I./D.).

Je možno dále doplnit, že po policejním zásahu dne 7.5. 2007 v XXXXX byl právě z XXXXX vyzvednut i nezl. J., nezl. O. a tzv. A. již předtím byli pod dozorem sociálních orgánů a všichni tři pak na základě předběžného opatření soudu byli umístěni do FOD Klokánek. Odtud dne 12.5. 2007 A. uprchla, skrývala se několik dnů na území ČR, poté kontaktovala M.F. a H.F. a s jejich pomocí odcestovala přes Polsko do Švédska a dále se zdržovala v Norsku, kde se kontaktovala se svým otcem J. Š. a dalšími osobami. Mezitím bylo možno mj. na základě testů DNA stanovit, že onou A. byla právě obžalovaná B. Š.. Ta se pak v Norsku vydávala za syna svědků F. A. F. a dokonce nařkla svědka F. z pohlavního zneužívání. Na základě šetření norských orgánů pak bylo zjištěno, že se za nezl. A. F. vydává osoba ženského pohlaví – obž. B. Š. a tato byla dne 9.1. 2008 vrácena do ČR, kde byla zatčena v jiné trestní věci.

Výroková část tohoto rozsudku pak obsahuje též výčet následků na zdraví obou poškozených, které utrpěli v důsledku shora popsaného jednání obžalovaných. Jedná se pak o zranění, a to jizvy na zádech, bocích, končetinách, v oblasti hýždí, stehen. U nezletilého O. C. je to pak rozsáhlá plošná jizva v oblasti pravé hýždě o ploše 7x4,5 cm. Chlapci utrpěli popáleniny 2. stupně s dobou hojení minimálně dvou týdnů, v případě rozsáhlé jizvy u O. C. na pravé hýždě pak popáleninu 3. stupně s dobou hojení několik měsíců. Šlo o zranění bolestivá, která omezovala poškozené v obvyklém způsobu života po dobu cca 14 dnů a v případě zranění na hýždě O. po dobu 4 týdnů se známkami hnisavého zánětu a s vystupňováním bolesti až k hranici snesitelnosti. V důsledku psychického strádání pak došlo u poškozených k disharmonickému vývoji osobnosti a ke vzniku a rozvoji posttraumatické stresové poruchy, která představuje celoživotní omezení v obvyklém způsobu života.

V případě bodu II. výrokové části rozsudku se obžalovaná K. M. dopustila jednání spočívajícího v tom, že dne 26.3.2007 u Městského soudu v Brně jako svědkyně po řádném poučení o svých právech a povinnostech v opatrovnické věci vedené pod sp.zn. 82 Nc 98/2006 uvedla, že tzv. A. je nalezencem, o kterého pečovala babička obžalované A. D. ve Vsetíně. Dále obžalovaná vypověděla, že babička o původu tohoto dítěte nic bližšího nesdělila, následně zemřela a o dítě pečovala K. M., přičemž si obžalovaná K. M. byla vědoma, že nic z toho se nezakládá na pravdě a ve skutečnosti jde o obžalovanou B. Š., přičemž mj. i na základě její svědecké výpovědi soud rozhodl o tom, že dítěti se určuje jméno a příjmení A. M., určuje se datum narození a K. M. byla ustanovena poručníkem.

Uvedený skutkový děj byl zjištěn především z výpovědi K. M., z výpovědí poškozených O. C., J. M., částečně pak též z výpovědi K. M., J.T. a B.Š., z listinných důkazů a ze znaleckých posudků z oboru zdravotnictví - psychiatrie, psychologie a sexuologie, zdravotnictví – soudní lékařství, kultura a školství – psychologie, zdravotnictví – dětská psychiatrie a zdravotnictví – psychiatrie a sexuologie.

Obžalovaná K. M. potvrdila, že podaná obžaloba je v podstatné části v pořádku a koresponduje se skutečností. Je si vědoma a doznává, že ubližovala svým dětem, ačkoliv jim ublížit nechtěla. Snažila se při svém počínání pomoci děvčátku, potom přišly problémy s chlapci, o nichž se domnívala, že jsou velmi vážné, a byla vděčná onomu panu doktorovi, když jí nabídl pomoc i s chlapci. Chtěla strašně moc pomoci té holčičce, chtěla zachránit život A. a působením a staráním se o A. se hodně změnila. Bezvýhradně věřila též svojí sestře K., kterou měla jako vzor dobrého člověka. S tou měla téměř denní kontakt. K. jí vozila A., rady pana doktora obdržela K. M. buď formou tištěnou nebo e-mailem či sms. Pakliže svoje chlapce bila, vždy to bylo dle instrukcí, nikoliv z popudu jí samotné. Chlapci měli být vedeni k tomu, že si všechno musí zasloužit a že nejprve musí ztratit všechno, co mají, včetně domova a maminky. Obžalovaná K. M. tak měla v podstatě vystupovat v roli vychovatelky. A. u sebe měla již rok a půl. V té době fungovala ještě jako normální matka. Vše začalo tím, že u svojí sestry K. zjistila, že má dětské hračky a bylo jí řečeno, že se stará o holčičku velmi těžce nemocnou. Jelikož dříve u K. M. bydlela její kamarádka B. Š., ptala se obžalovaná K. M. i na ni a K. jí sdělila, že B. umřela. Na malé holčičce měl být spáchán zločin, měla být v České republice ilegálně. První osobní kontakt s A. zaznamenala K. M. asi v lednu 2005, když byla K. pozvaná na hru organizovanou XXXXX, kdy byla kontaktována holčičkou s copánky, která se představila pod přezdívkou W.. Vyjadřovala se velmi zvláště, naznačovala, že je dvojí identity, pletla norská slova s českými a K. M. k ní získala velký soucit. Následně jí sestra K. říkala, že A. o ní pořád mluví, jestli by se s ní nemohla vidět apod., což ve svém důsledku potom vedlo k tomu, že K. M. akceptovala i nabídku umístění této holčičky do svojí rodiny. Nejprve sem chodila A. jenom na návštěvy a malovala hrozné obrázky s náznaky násilí a znásilňování, dokonce jí A. sdělila i své jméno A. J. a pokud K. M. tyto své poznatky ventilovala svojí sestře K., tato se tvářila, že je to velmi úžasné, že se A. začíná otevírat a začíná sdělovat skutečnosti ze své strašné minulosti. Jinak se A. chovala jako mimino a ohledně ní zhruba od září 2005 byla pak K. v kontaktu s jistým, blíže nezjištěným, panem doktorem. V této době měla být A. na nějakém velkém léčení mimo republiku, odkud se vrátila bez vlasů, špatně mluvila česky, špatně viděla, slyšela, nemohla chodit a téměř rok ji K. M. nosila na zádech. Neustále ji pan doktor i K. upozorňovali, že je třeba o A. po zdravotní stránce pečovat a že je třeba vyřídit její identitu v České republice, aby zde mohla pobývat legálně. Osobu tohoto doktora jí v podstatě zprostředkovala K. a A.. K. tak získala pocit, že stojí za dobrou věcí, že tyto záležitosti vezme na sebe a že celá akce je podpořena dobrým člověkem, osobou lékaře a diplomata z Azerbajdžánu. Důležité bylo chránit zdravotní stav A. a její identitu, aby nemohla být odvezena zpět do Norska. Z tohoto důvodu i v původních výpovědích v přípravném řízení obžalovaná K. M. uvedla, že si osobu onoho doktora vyhledala sama, navíc měla i podepsanou mlčenlivost, že nebude vypovídat nic o věcech, které se děly a kdo je A.. Doktor se měl starat o zdravotní stránku A. a obžalovaná K. M. o tu psychickou. Mělo se konat nějaké jednání u soudu v Praze, v souvislosti s kterým si už K. M. chtěla vše ověřit (falzifikované usnesení Městského soudu v Praze je součástí listinného materiálu – pozn. soudu) a požádala tedy doktora o předložení nějaké zdravotní dokumentace. Ten měl pak jednat s právníkem A.P. z Prahy, přičemž toto jméno už slyšela K. M. od A. (toto jméno figuruje i na písemném slibu mlčenlivosti, který obžalovaná podepsala – pozn. soudu). Od K. pak věděla, že A. G. je falešné jméno pana doktora (takový lékař skutečně existuje, s případem však nemá cokoli společného – pozn. soudu). Tento

pak nakonec podle diplomatických dokladů i podle e-mailové adresy apod. vystupoval pod jménem A. Z.. K. se chtěla s doktorem sejít i osobně, což jí bylo v jednom případě umožněno, ovšem už za tmy a ve vozidle, kde se nacházel vysoký muž, ten se jí představil jako G. a zaručil se za A.. Asi za dva týdny pak obdržela K. M. složku se zdravotní dokumentací, což bylo ovšem podmíněno podpisem o mlčenlivosti. Ve složce se dále nacházel rodný list A. J., diplomatická karta na jméno A. Z., mnoho cizojazyčných textů, fotky z nějakého výcvikového tábora, fotky různých zohavených ručiček, nožiček bez obličeje, doklady o pobaltské organizaci, výstřižky z novin z Norska o nějakém útěku dětí (vše je součástí listinného materiálu). A. měla podle těchto dokumentů trpět leukémií, hydrocefalem, což všechno se shodovalo se zdravotními problémy A., které vykazovala. Pan doktor poukazoval na blížící se soudní řízení a bylo údajně třeba v rámci zachování pobytu A. v České republice zjistit co nejvíc detailů z jejího předchozího života. A. pak podle jejího vlastního vyprávění měla žít v dětském domově v Norsku, kde byla v kategorii zcela bezprizorních dětí. Ředitel ústavu H. měl vést obchod s dětmi zákazníkům sadomasochisticky orientovaným. A. tak měla být všemožným způsobem zneužívána brutálními praktikami análně, vaginálně i orálně. Ličení jejích zážitků se neustále stupňovalo a bylo čím dál brutálnější. Vypráví např. o jistém panu M., který praktikoval i pití krve, řezání motorovou pilou apod. Při těchto příbězích pak A. upadala do různých kómat a K. ji podle instrukcí měla zalehnout a hladit po celém těle. Teprve potom se stav A. zlepšil. Vše, co K. M. dělala, bylo plněním instrukcí od doktora. Tento měl být v kontaktu i s jistým profesorem G. z Mnichova, SRN, který se staral o A. po příjezdu z Norska. V rámci péče o A. pak obžalovaná K. M. opustila veškerý svůj dosavadní způsob života a aktivity, vše pouze podřídila péči o toto nemocné a těžce týrané dítě. K. M. se setkala často s tím, že čím víc o A. pečovala a čím víc ji hladila, tím byl její zdravotní stav lepší. Naznačovala, že i tzv. může vidět pravdu a měla údajně i vidění, při kterém viděla nějakou ženu, která říká „dcerko, drž se svoje cesty“, což byl často používaný citát babičky obžalované K. M.. Intenzivně se tedy pracovalo na psychickém i zdravotním stavu A., což měly absolutně v režii pan doktor a K.. Obžalované K. M. bylo naznačováno, že dokud A. nepocítí, že je u ní doma a bude na stejné úrovni jako chlapeci, že se nikdy nebude cítit v bezpečí, nebude moci ji zachránit, je tam vysoká pravděpodobnost sebedestrukce a pokusy o sebevraždu, které jakoby K. M. vždy těsně před spácháním odhalila. Péče o A. K. M. čím dál více pohlcovala a bylo zcela zjevné, že A. jakoby trpí v případech, kdy projevuje mateřskou péči K. o své chlapce. Např. její zdravotní stav se zhoršil v souvislosti s tím, když K. M. spávala v posteli a byla čelem otočena ke svému synovi, toto mělo zejména činit A. trauma. Následně A. O. osočila, že jí např. v posteli schválně šlápl na kotník, podle pozdějších informací měla mít tento kotník zlomený apod. K. tak byla vedena k tomu, že chlapeci se k A. špatně chovají, že tato se nemůže v rodině K. cítit v bezpečí a rovnocenně s chlapeci, tudíž je výrazně snížen i proces jejího umístění do péče K. a velmi reálně připadá v úvahu, že by A. mohla být vydána zpět do Norska. Instrukce od pana doktora chodily na e-mailovou adresu a na mobilní telefon K., přičemž chodily z e-mailové adresy [XXXXX](#). V těchto souvislostech pak obžalovaná K. M. popsala veškeré své telefonní kontakty, číslo pana doktora i jeho e-mailovou adresu. A. měla mít hydrocefalus, měla chodit na různé operace, měla problémy se srdcem, se žaludkem, měla leukémii, chodila na chemoterapie, měla problémy s dýcháním a plícemi. Lékařské zprávy byly velmi často vystaveny na nějakou L., figurovala tam i jiná jména. Obžalovaná K. M. se vyjadřuje i k tzv. dotykové terapii, kdy byla instrukcemi vedena k tomu, aby v podstatě A. osahávala na různých místech těla, zejména na těch, ke kterým cítí v důsledku svého předchozího zneužívání největší odpor. Její zdravotní stav se poté jakoby zázračně zlepšoval, pro obžalovanou K. M. to však žádný intimní přínos nemělo. Osobu B.Š. obžalovaná znala, zhruba dva roky ji však neviděla a teprve poté se od sestry dozvěděla, že měla zemřít. To, že A. měla být právě B. Š., se postupně K. M. dozvídala až v průběhu vazby.

K bodu I./A. výrokové části rozsudku obžalovaná K. M. uvedla, že podle instrukcí bylo třeba do září 2006 vyřešit opatrovnícký soud kvůli A.. Tato měla mít problémy při soužití s chlapci. Pan doktor údajně obdržel obrázek, na kterém A. namalovala svoji rodinu u K. M.. Byl tímto obrázkem zděšen a naváděl K. k tomu, aby situaci v rodině co nejdříve upravila. Chlapci byli neustále upozorňováni a osočováni z toho, že se špatně chovají k A., ke zvířatům apod., přičemž K. M. podlehla dojmu, že jsou na špatné cestě, že mají výchovné problémy a že je třeba vůči nim výchovně zasáhnout, neboť absolutně věřila odbornosti pana doktora, který byl i diplomatem a který měl eminentní zájem na tom vyřešit záležitost A. na území České republiky. Bylo tedy třeba vést chlapce k tomu, aby byli absolutně poslušní, přičemž v současné době si K. M. již uvědomuje, že je trestala za hlouposti, které ovšem tehdy brala jako velká pochybení. Zejména situace s O. byla velice špatná a podle názoru pana doktora harmonizaci rodinných poměrů téměř není možné stihnout do podzimu bez nějakého radikálnějšího řešení. Toto spočívalo v navození modelu, kdy chlapci mají všechno ztratit. Proto měl být panem profesorem vypracován plán na prázdniny s tím, že je třeba přerušit kontakty s rodinou, neboť zbrzdí onu nápravu a oba chlapci měli být podrobeni postupům, které vymysleli údajný pan doktor a pan profesor G. z Mnichova. Bylo to velmi problematické, neboť oba poškození měli vypěstovaný velmi silný citový vztah ke svým prarodičům L. a E. M.. Jednání pod bodem I./A. výrokové části rozsudku se pak podle vyjádření obžalované K. M. plně zakládá na pravdě. Chlapci měli ztratit domov, ztratit matku, měl na ně být aplikován šok a prožitek něčeho, na co nezapomenou. Měli patřit řediteli ústavu. Obžalovaná K. M. uvěřila, že chlapci mají vážné výchovné problémy, ačkoliv nikdy předtím se nic podobného nevyskytovalo. Svým rodičům pouze řekla, že mají vážné problémy s O., podrobnosti však nikdy nesdělovala, neboť šlo o to co nejdříve a co nejlépe harmonizovat vztahy v rodině, do níž měla být natrvalo umístěna A..

K bodu I./B. obžaloby K. M. uvedla, že převýchovný proces dle bodu I./A. obžaloby na adrese XXXXX, měl trvat několik dní, avšak údajně se podle vyjádření pana doktora nevydařil a bylo třeba zrealizovat ústavní převýchovu chlapců, aby padli na dno, všechno ztratili a uspořádali si hodnoty. Měli zakázáno oslovovat obžalovanou maminko a jakékoliv důvěrnosti. Veškeré informace a instrukce pan doktor posílal po K., které měla zcela důvěřovat. O. a J. měli vzít na vědomí, že se nenapravili a že už nyní patří panu řediteli ústavu a K. M. s tím nemůže nic dělat. Proto ona, oba chlapci, A. i K. M. odjeli na chatu. K. M. měla být převlečena za vychovatelku, měla se chovat, vypadat a mluvit jiným způsobem než jako matka. J. a O. byli každý jinde, byli umístěni v klecích, měla tam být i A. kvůli nim, že neposlouchali. Zcela zakázáno bylo projevovat chlapcům jakoukoli mateřskou náklonnost. Klece dovezla K., dovezla i další věci jako byly lavory, rákosky, lepicí pásy apod. Klec A. byla přikryta dekou a fakticky tam A. nepřespávala. Do klecí chlapci dostávali i jídlo a vykonávali zde potřebu. To, co je uvedeno v obžalobě a koresponduje i s výrokovou částí tohoto rozsudku, podle vyjádření obžalované K. M. souhlasí. Pouze se obžalovaná nehlásí k tomu, že by v její režii bylo vykopání hrobečku pro J.. Sama obžalovaná není schopna zcela přesně popsat, co všechno tam oběma chlapcům dělala. Pořád to však bylo vyhodnocováno, že je to špatně, že se to musí udělat znovu a líp a stav A. se zhoršoval. Je však pravdou, že obžalovaná oba chlapce bila, topila ponořením do lavoru, toto všechno se týkalo spíše O.. Protože tuto činnost však K. sama nezvládala, později jí začala systematicky pomáhat i K.. K. M. se přiznává k tomu, že chlapce pálila cigaretou, popírá, že by nutila O., aby se cigaretou pálil sám. O. v jednom okamžiku křičel něco o tom, aby byl J. mrtev a na základě instrukcí od doktora tedy byla předestřena situace, že má podat svému bratru otrávenou vodu, což k úžasu obžalované K. M. skutečně udělal a J. pak dělal mrtvého a byl uložen do mělkého hrobu vyhrabaného u chaty. Posléze měl být O. zkoušen, zda si bude přát, aby jeho bratr obživil. To, že měl stát O. na podlaze posypané moukou, aby se nehýbal, něco takového tam bylo, ovšem u toho obžalovaná K. M. nebyla. Došlo také k tomu, že se v jeden okamžik O. ztratil, hledali ho tedy po chatě, byl v jednom

z pokojů nalezen, na zavolání K. pak přiběhla i K. a A. O. okamžitě potrestala způsobem, který je uveden ve výrokové části rozsudku. Neví, jak se tam vzala, protože v té době nechodila po svých, ale lezla po čtyřech a byla o patro výš. A. reagovala zcela spontánně, o O. nikdy nemluvila hezky a s topením přestala v okamžiku, kdy se voda z lavoru vylila. Byla u všeho, co se na chatě dělo, nebyla však fakticky trestaná, na zadek dostávala jenom „jako“, což chlapi neměli poznat. Vše probíhalo v rámci instrukcí pana profesora a pana doktora. Je pravdou, že A. učila K. i vázat uzly k poutání chlapců. Toto však činila naprosto nenápadnou formou, když si před K. svazovala medvídky a panenky. K. to naučila a ihned v následujících několika dnech toto umění K. využila. Je pravdou, že A. velmi často žalovala, zejména na O., že jí ubližuje. Jejím slovu pak K. věřila mnohem více a na A. velmi dala. Veškeré instrukce, které ve vztahu ke svým chlapcům K. dostávala, nebyla schopna vyplnit, nicméně pan doktor byl názoru, že to není dobré a bylo by vhodné to zakončit nějakým razantnějším zásahem i za pomoci někoho, kdo to dodělá mimo K. M.. Doktor tedy sdělil, že někoho našel a K., že taky někoho hledá. Chlapci měli projít šokem, který ovšem K. nezvládala a spočívalo to v tom, že přijdou děti z ústavu a přijde ten pravý ústav, do kterého přijdou, protože si neváží maminky. Instrukce výslovně uváděla, že to musí být bolestivější než předtím. Bylo tam o pálení cigaretami, o řezání, že O. je třeba vyříznout kus masa ze zadečku apod. Toto už rozhodně K. M. nezvládala a z iniciativy K. se pak na chatu dostavili domluvení lidé. Tito podle sdělení K. už předem věděli, o co jde, ale K. byla nucena požádat je, že potřebuje pomoc. K chatě se pak dostavili J. Š. (G.), J. T. a H. B. (N.). Tito se domlouvali hlavně, aby kluci nepoznali hlasy, že musí hlasy měnit apod., čím víc jich tam bude, tím lépe, aby zejména J. nikoho nepoznal, protože se se všemi třemi znal. K. M. chlapcům zavázala oči a nechala je v místnosti právě obžalovaným J.T., J.Š. a H.B.. Dále se z místnosti ozýval pouze křik, ruch a různě měněné hlasy, K.M. se dění v místnosti neúčastnila. Zmínění tři obžalovaní posléze místnost opustili a chlapce tam zanechali. Byli poškrábaní na zádech, břichu, bocích i stehnech, krvavých zranění si nevšimla. Bylo tam nakouřeno od cigaret, kterými byli poranění. Od začátku zde kouřil J. T., H. B. nebo J.Š. kouřit neviděla. Všimla si u O. jeho zranění na zadečku, ale jeho charakter nedokáže popsat. Toto zranění vnímala jako silnější poškrábání, tekoucí krve si nevšimla. Co konkrétně se tedy O. na zadečku stalo, neví, slyšela z místnosti i sprosté nadávky a vulgarismy na adresu chlapců. Po této zkušenosti pak chlapcům byla prezentována šance, že to ještě mohou s maminkou zkusit, jinak v ústavu zůstanou a byli instruováni o tom, že mají zakázáno mluvit o tom, co bylo na chatě.

H. B. byla podřízená sestry K. v XXXXX, osobní vazby mezi H. B. a K. M. nebyly. J.T. zná, neboť J. chodil do kroužku Cvičení s H., který vedl právě tento obžalovaný. S ním se znala ještě méně než s H. B., po určité období si striktně vykali. J.Š. zná obžalovaná K. M. pouze pod přezdívkou G., stejně tak H. B. pod přezdívkou N..

K bodu I./C. výrokové části rozsudku obžalovaná K. M. vypověděla pouze tolik, že po odjezdu z chaty ve XXXXX se musela léčit a bylo jí řečeno, že se o kluky zatím postará K.. K. bylo řečeno, že teď toho na ni bude moc, že se má starat o A.. Ohledně její identity také měla různé úkoly a pouze na ni se měla soustředit. Při odjezdu z chaty pak K. oznámila, že oba chlapi se vysadí z auta a předala je H. B. – N., která se o ně měla postarat. K., jakožto matka, pak udržovala kontakt pouze s třídním učitelem – svědkem M.. Obžalovaná si byla stoprocentně jistá, že v té chvíli je o chlapce dobře postaráno a nevěděla dopředu, na jakou dlouhou dobu chlapce ztrácí z dohledu. Garantem v péči o chlapce v tomto období byla K.. Obžalované K. M. pak bylo známo, že jí pomáhá i H. B..

K bodu I./D. výrokové části rozsudku obžalovaná K. M. uvedla, že nadále trval stav, kdy se chlapi nesměli stýkat se svými prarodiči a z iniciativy pana doktora a K. byl zajištěn pronájem domu v XXXXX. Vypadalo to, že jí chtějí pomoci, bylo třeba zajistit co nejpěknější

prostředí pro A.. Zhruba v listopadu nebo prosinci 2006 se pak nastěhovali. V této době se mohl do domácnosti navrátit už i J., který měl být výchovně lepší, O. měl být stále problematický. Chlapci nebyli ani společně na Vánoce 2006. Bylo třeba také separovat A. od chlapců. Situace se vyvinula tak, že K. M. měla pečovat o J., O. pak zůstal v předmětném období u K. M. v XXXXX. Obžalovaná připouští, že konkrétně J. neměla ve své péči zhruba od srpna 2006 do května 2007. O. v XXXXX se pak nesměl stýkat s A. a dle vyjádření pana doktora a K. mu byla vyhrazena místnost pod schody, která se měla zařídit stolečkem. Zde byl umíst'ován nejprve zejména když neposlušal, později bylo K. M. řečeno, že je to s ním špatné, že musí ztratit úplně všechno, proto i místnost pod schodištěm byla vyklizena a nezl. O. tam zůstala pouze karimatka a deka, později pouze kartón. Je pravdou, že v době zásahu policie tam nebyl ani kartón. Obžalovaná K. M. dále připouští, že záznamy z baby-setu obsahují právě její jednání, kdy svého syna překotně krmí. Do pozice, ve které byl posléze policií a hasiči nalezen dne 7.5.2007, tedy svázaný v kozelci a nahý na podlaze, jej přivedla právě obžalovaná K. M.. S tímto jí nikdo nepomáhal. Takto svazován byl pouze v případech závažných přestupků zhruba jednou týdně. Obžalovaná nedokáže odhadnout, kolik dnů strávil O. za žalované období mimo komůrku, byl např. na návštěvě u T.. Nejhorší to však bylo, když si našla novou práci. V tomto případě zůstal v komůrce po celou dobu, co obžalovaná nebyla doma. Klíče od domu měla dále pouze K. a pan doktor. K. M. věděla, že O. obývá tu komůrku pod schody, také od ní vzešlo toto doporučení, aby tam byl. Nosila mu jídlo, probíhala tam i jeho výuka ze strany K., jejímž byla garantem. Mělo se dodržovat i to, aby O. zavřeného pod schody neviděla ani A.. Je pravdou, že dne 7.5.2007 do domu vtrhla policie a chtěla vidět dítě obžalované K. M.. Tato ukázala A., ovšem oni chtěli vidět dítě jiné, obžalovaná jim logicky nechtěla O. ukázat. Telefonovala proto panu doktorovi i K., která se dostavila a začala bojovat za to, že policie dům prohlédnout nesmí. A. v té době se projevovala jako autistické dítě.

K bodu II. výrokové části rozsudku potvrdila obžalovaná K. M., že i tohoto jednání se účastnila společně se svojí matkou a sestrou K. M.. Bylo vše zorganizováno dopředu, co se bude říkat. Příběh - tzv. vsetínskou verzi původu A. vymysleli společně obžalovaná K. a K. M. a pan doktor. Nejdůležitější bylo, že se nesmí poznat, že je z Norska a že má leukémii. Všechny tři tedy u soudu prezentovaly verzi o tom, že onu A. vychovávala babička paní A. D., které dítě přivedli nějakí lidé, její matka měla mít problémy s drogami a s prostitucí. A. v rámci tohoto projevu pak spolupracovala přímo u soudu v roli nalezeného dítěte. Týž den 26.3.2007 pak Městský soud v Brně rozhodl, že dítě se bude jmenovat A. M. a K. M. bude jeho opatrovnící. Všechny tři si byly vědomy toho, že u soudu vypovídají nepravdu. V rámci tohoto trestního řízení byla ve věci aktivní sociální pracovnice svědkyně D., která navrhovala DNA testy A., což pan doktor považoval za nebezpečné, neboť by mohlo být zjištěno, že má leukémii a že se jedná o A. J. z Norska. Hrozilo tedy, že se A. bude muset vrátit do Norska, nebo se musel vymyslet jiný postup. Za tím účelem se pak na adresu XXXXX, dostavila prostřední dcera V.S. M.S., kdy pan doktor vymyslel, že tato zahraje A.. Inscenaci měla v režii K., která si to celé vzala na povel. K. M. pak M. S. upravila vizáž, byly jí obarveny vlasy, aplikovány hnědé oční čočky apod. Tato pak absolvovala odběr vzorků DNA, ačkoliv na samotném jednání u Městského soudu v Brně byla na 100 % skutečná A., tedy B. Š.. Obžalovaná K. M. dále potvrzuje, že její lékařské zprávy ohledně A. vypracovávala její známá, lékařka MUDr. Andrea Mentová, psychiatricka z Nitry na Slovensku. A. přitom vídala při svých návštěvách v České republice zhruba jednou za čtvrt roku, celkově pak asi 7x. Její lékařské zprávy pak po konzultacích obžalovaná K. M. přeložila do češtiny a předkládala soudu.

Se sestrou se o nějaké duchovním hnutí, konkrétně např. o Hnutí Grálu, nebavily, s tímto fenoménem se setkala až z tisku během vazby. Obžalovaná K. M. projevila zájem toliko o víru jako takovou. Dělat si pořádek sama v sobě a chtěla pochopit smysl života. Se

spoluobžalovanými B., Š. a T. neměla žádné konflikty, naopak J.T. si vážila jako člověka, kterého mají chlapani rádi. Podobné poznatky měla i o J. Š. a H. B., čili jednalo se o vedoucí kroužků, kteří dělají maximum pro děti. Obžalovaná K. M. dále popsala, že k osobě tzv. pana doktora měla bezmeznou důvěru, neboť se vyjadřoval odborně, velmi starostlivě o A., navíc měl být činný v diplomatických kruzích, nicméně není jí známa jeho pravá identita. Osobně se s ním setkala pouze jednou a jeho instrukce respektovala pod vidinou, že tyto nebudou trvalé a že se situace jednoho dne musí zlepšit. Byla zcela pohlcena péčí o A. a byla zcela přesvědčena, že výchovná situace s O. je skutečně vážná. Dále se obžalovaná K. M. vyjádřila k osobě B.Š., resp. A., která jí byla prezentována skutečně jako nemocná mladá dívka, která sama čas od času na sobě ukázala nějaké poranění, čerstvé škrábance nebo pyžamo propálené cigaretami, měla mít údajně po operaci srdce, kdy si vytahovala krvavou vatu, měla brát nějaké injekce, měla mít předepsané morfiu, v jejích zdravotních materiálech se nacházela spousta lékařských zpráv se jménem L.M. a se jmény dalšími. Pakliže byl pan doktor zaštitěn ještě nějakou pobaltskou organizací, znamenalo to pro obžalovanou K. M. skutečnou záruku toho, že pracuje na dobrém projektu a že A. je v dobré péči. Valná většina instrukcí od pana doktora byla K. M. zničena, zachovalo se jich opravdu jenom několik málo. Instrukce, pakliže přišly e-mailem, byly z adresy A. Z.. Dále obžalovaná popsala, jakým způsobem měla např. u třídního učitele J. svědka M. vzbudit závěr o tom, že je J. ulhaný a nevěrohodný. Tomuto učiteli tedy měla dle instrukcí pana doktora vštípit představu, že J. lže. Za tím účelem bylo třeba učiteli sdělit něco, co říkal J. a co by mělo podpořit teorii, že J. je ulhaný. Proto K. M. svědku sdělila, že podle J. jej měl svědek jako jeho učitel osahávat. Pakliže byl v domku v XXXXX zajištěn baby-set, prostřednictvím kterého byly pořízeny i videozáznamy, tento dovezla K. M.. Přístup do domu měla pouze obžalovaná K. M., K. M. a pan doktor. Ani rodiče obžalované nevěděli, kde bydlí. Do léta 2006 se obžalovaná K. M. starala o své syny naprosto standardním způsobem, jak nejlépe dokázala, fyzické tresty nikdy nepodporovala a snažila se plnit funkci matky. Na zadek synové dostávali pouze v extrémních případech. Jednala vždy na základě instrukcí a v předmětné období nepochybovala o jejich správnosti nebo účelnosti. Byla absolutně přesvědčena o tom, že osoba doktora je reálná a kvalifikovaná postava. Nikdy si nepřipouštěla, že by A. měla být zdravá a dospělá žena, která její péči nepotřebuje. S tímto poznatkem se dlouho a problematcky vyrovnávala až v průběhu vazby. Snažila se vždy dětem spíše pomáhat. Studovala speciální pedagogiku a odsuzovala násilí v jakékoliv podobě. Pakliže obžalovaná K. M. byla konfrontována s průběhem jejích výpovědí v přípravném řízení, v nichž zejména zpočátku neuváděla jména spoluobžalovaných J.T., J.Š. a H. B. při dění na chatě ve XXXXX(bod I./B.), přičemž v následujících výpovědích a ve výpovědi u hlavního líčení výslovně o těchto obžalovaných vypovídá, je to dáno tím, že si plno věcí začala uvědomovat až postupně, a to že např. hned od počátku neuvedla účast např. H.B., bylo proto, že nikomu nechtěla zbytečně ublížit a setrvává na tom, že správná je výpověď u hlavního líčení, kdy podrobně vše popsala, k trestné činnosti se doznala, a to včetně údajů o spolupachatelství J.T., H. B. a J.Š..

Podle obhajoby obžalované K.M. byla tato dlouhodobě manipulována ze strany obžalované K.M. a B.Š.. Její osoba pak ztělesňuje jak pachatele, tak i oběť, je si vědoma své trestné činnosti i toho, že selhala jako matka. Je poukazováno na skutečnost, že byly zajištěny písemné instrukce i telekomunikační provoz mezi K.M. a oním tzv. doktorem, přičemž jde o telefonní kontakty mezi jejím číslem a číslem obžalované K. M. a B.Š.. U B.Š. pak byla zajištěna celá řada písemností, z nichž vyplývají různé instrukce a byla to právě tato obžalovaná, která účelově střídala různé role, zejména roli 13leté nemocné A., čímž sledovala svůj vlastní prospěch a manipulovala s K. M.. Tím pak deformovala mateřský pud K. M. až do patologické roviny. Sestra K.M. se pak vůči obžalované K. M. dopouští manipulativního jednání a vede ji k izolaci, aktivně se na týrání chlapanů sama podílela. Celkově se obžalovaná

K. M. v zásadě k trestné činnosti doznává, její obhajoba pouze nesouhlasí s vymezením její aktivní účasti na vykopání hrobečku v případě jednání na chatě dle bodu I./B. výrokové části rozsudku. Je zřejmé, že obžalovaná K. M. byla jistou skupinou osob využita a zneužita. Byla ze strany K. M. a B.Š. manipulována, a to i během vazby, a ačkoliv nelze objasnit bezprostřední motivy jednání obžalovaných, je zde zřejmý personální a ideový základ trestné činnosti. Obhajoba poukazuje na nutnost přezkumu materiální stránky žalované trestné činnosti, poukazuje na dosavadní bezúhonnost obžalované, její doznání, upřímnou a autentickou lítost, na současné reference k obžalované, která je již doživotně potrestána ztrátou vlastních dětí a stejně tak se poukazuje na snížené rozpoznávací a ovládací schopnosti K. M..

Obžalovaná K. M. učinila u hlavního líčení konaného dne 18.6.2008 toliko stručné prohlášení o tom, že výpověď spoluobžalované K. M. ohledně H. B., J.T., J. Š. a B.Š. se nezakládá na pravdě. SMS zprávy, které K. M. chodily, velmi přispěly k psychickému stresu, do kterého se obě dostaly. Skutek, který měla spáchat B. Š., že potopila O. hlavu do lavoru, učinila pod psychickým nátlakem ze strany K. a K. M.. B. Š. tedy jednala ve strachu, musela obě sestry M. poslouchat. Obě dvě ve výchově chlapců spoléhaly na odborníka, avšak situace se jim vymkla z rukou, přestaly to zvládat a nedokázaly celý proces zastavit. Dále se K. M. vyjádřila u hlavního líčení dne 16.10.2008. Poukazuje na to, že mezi obžalovanými je její sestra K. i B. Š., se kterou deset let společně bydlely. K. M. přiznává, že byla tvůrcem nové identity A. a působila tak, aby si k ní K. vytvořila mateřské pouto. Nehodlá však připustit, aby B. Š. byla obviňována z manipulace s K.. Je pravdou, že obě sestry M. dělaly věci, které jsou uvedeny v obžalobě, nicméně B. se nepodílela na negativním chování K.. Obžalovaná pak ve svém vyjádření činí rozsáhlou analýzu osobnosti B.Š. a důvodů, proč se tato obžalovaná jejího jednání dopustila, výlučně pod nátlakem. K trestné činnosti začalo skutečně docházet v létě 2006 na základě rozhodnutí K. a K. M. díky instrukcím pana doktora. Sice existovaly negativní poznatky ohledně chlapců, avšak tyto byly zveličovány. Jednání sester M. pak ovlivňoval stres z falešné identity A.. Příčinou trestné činnosti byl pouze stres z této falešné identity, nikoliv její samotná tvorba. Obžalovaná K. M. striktně odmítá spojování trestné činnosti s Hnutím Grálu. Obsáhle se pak vyjadřuje k osobě B.Š., která byla zcela bez zázemí, měla problémy v sociálních kontaktech, byla nepraktická, hledala osobu, u které by mohla zakotvit, bála se cizích lidí a chovala se skutečně jako dítě. Od r. 2002 začala chodit do Klubu lesní moudrosti při XXXXX. Prožívání reality ze strany B.Š. bylo zcela odlišné od normálních jedinců, ač sama nechce některé události dramatizovat, je mnohem citlivější na vnímání, neustále prožívá strach, snadno se dá přesvědčit o různých věcech, např. i o tom, že má zdravotní problémy. Je pravdou, že v r. 2005 o B. pod identitou A. řekla svojí sestře K., ale nebyl to žádný dlouhodobý plán, o dvojí identitě B.Š. věděla pouze K.. Ta se doznává i k tomu, že se aktivně podílela na norské anabázi B.Š. a na příběhu A. J.. Svoji roli B. Š. údajně nehrála, byla dítětem stále. Od podzimu 2005 obžalovaná K. M. začala koketovat s myšlenkou umístění A. v rodině M.. V r. 2006 zde již přespávala a došlo i k tomu, že sestry M. v souvislosti s nezletilými chlapci začaly věřit potřebě radikálního zásahu o prázdninách 2006. Na chatě byly obě sestry M., oba chlapci a B. Š., jiné osoby zde přítomné K. M. jmenovat odmítá. Události probíhaly v místnosti za kuchyní, která byla určena a vybavena pro danou trestnou činnost, vše na základě instrukcí. B. zde však byla ve stejném postavení jako nezletilí chlapci. Tito zde pak museli plnit úkoly pod hrozbou okamžitého trestu. Když se O. jednou schoval, bylo úkolem pro A. jej vyhledat, a to pod trestem a obžalovaná K. M. se plně hlásí k tomu, že měla nejméně verbálně B. v pozici A. donutit k tomu, aby O. do lavoru potopila. Ten se však vylil a vody v něm bylo pouze málo. Sama B. Š. by toto nikdy neudělala.

Obhajoba obžalované K. M. rovněž poukazuje na vztah k sestře K. a na vztah k B.Š.. Ačkoliv se jedná o obhajobu K. M., tato velmi intenzivně poukazuje na skutečnost, že i B.Š. prodělávala tzv. terapie, K. M. nebyla B. manipulována. Byla tedy v obdobném postavení jako poškození. Je pravdou, že K. M. dostávala instrukce, nicméně vykonávala si je sama. Poukazuje se též na skutečnost, že K. M. u hlavního líčení učinila výpověď v rozsahu dle vlastního uvážení a neumožnila obhájčům klást jí další dotazy. Nepodařilo se pak prokázat jakoukoli souvislost s Hnutím Grálu. Pakliže byla B. Š. obviněna z topení O. v laboru, není zřejmé, jak se svého jednání měla dopustit, když se měla pohybovat po čtyřech. Je zároveň zřejmé, že obžalovaná B. Š. byla na chatě pod takovým tlakem, že vyhověla výzvám K. M., aby se k O. takto zachovala. K. M. pak měla být ovlivňována a manipulována stejným způsobem jako její sestra K.. Obhajoba K. M. též poukazuje na výhrady, které měla tato obžalovaná vůči postupu znalkyň s tím, že znalkyně z oboru zdravotnictví – psychiatrie, psychologie a sexuologie kladly pro obžalovanou nepřijatelné otázky. V případě skutku uvedeného pod bodem I./C. výrokové části poškození dostávali najíst, měli se dle tvrzení obhajoby volně pohybovat, nešlo tedy o nějaké věznění ve smyslu omezení osobní svobody. B. Š. pak není osobností agresivní, dominantní, chtěla pouze mateřskou lásku od K. M.. Celý případ je o týrání a K. M. se skutků vymezených obžalobou dopustila. Svým jednáním však chtěla vytvořit identitu člověka, který by odpovídala duševnímu nitru B.Š..

Obžalovaná H. B. pouze obecně uvedla, že se žádné trestné činnosti nedopustila. V roce 2006 – 2007 pracovala v XXXXX, syny K. M. zná, oba k ní chodili do výtvarných kroužků. V tomto školním roce si též v XXXXX hráli, nebo dělali školní úkoly, ale nikdy nenesli známky špatného zacházení. Obžalovaná si není vědoma, že by bývali v prostorách XXXXX přes noc. Rozhodně pak odmítá výpověď K. M. o tom, že by se měla na trestné činnosti podílet, nesouhlasí ani s tvrzením obžalované B.Š. o tom, že by měla právě B.Š. nějak fyzicky týrat. Ve zbytku pak obžalovaná H. B. využila svého práva a k věci nevyprávěla.

Obhajoba této obžalované poukazuje na to, že její postavení v rámci žalované trestné činnosti má být silně okrajové. Nelze proto souhlasit se skutkovou větou, ani s právní kvalifikací a nelze jí klást k tíži celkový zdravotní stav poškozených. Obžalovaná tedy např. nemohla vědět, jak bude s chlapci nakládat obžalovaná K. M. v květnu 2007 v XXXXX. Výpověď obžalované K. M. je nevěrohodná, neboť tato ze sebe dělá oběť a zmínila obžalovanou B. teprve po pěti měsících. Svůj postup odůvodňuje tím, že obžalované B. nechtěla ublížit, což je nelogické. Obžalovaná K. M. pak svými výpověďmi obviňuje nové a nové osoby. Nezletilý J. měl pak slyšet při jednání na chatě tři mužské hlasy, což nekoresponduje s účastí obžalované H. B.. Obhajoba nesouhlasí s celou šíří skutku tak, jak byla vymezena ohledně obžalované H. B. pod bodem I./C. XXXXX nebylo žádné vězení a svědkyně F., která se vyjadřuje jako jedna z mála k obžalované B., je svědkem pouze náhodným. Obžalovaná H. B. byla hodnocena vždy velmi kladně pro práci s dětmi a nelze souhlasit s vymezením její osobnosti jako agresivní na základě testových výsledků pouze jednoho z testů použitého znalkyněmi. V případě skutku pod bodem I./C. pak není namístě právní kvalifikace zbavení osobní svobody, maximálně by se mohlo jednat o omezování osobní svobody dle § 231 trestního zákona.

Obžalovaný J. T. se dle jeho vyjádření na žádné trestné činnosti nepodílel. Je pravdou, že klece na psy skutečně zapůjčil K. M., ovšem nikoli za účelem týrání dětí. I tento obžalovaný se vyhrazuje proti postupům znalkyně, která je údajně vůči němu zaujatá a byl při znaleckém vyšetření veden tak, aby buď nemohl odpovědět nebo mu odpovědi byly víceméně vnuceny.

S K. M. se zná pouze na základě vedení kroužku Cvičení s H., kde působil jako vedoucí. K. M. s ním má vztah pracovní-prátelský. Byla ředitelkou DDM. S J. Š. má přátelský vztah. V minulosti byl dlouhá léta vedoucím skautského oddílu. S B. Š. má vztah kamarádský, přátelský, ona byla v oddíle dívčím. Dále se obžalovaný J. T. vyjádřit k fenoménu tzv. oddílu Mravenci. Jednalo se o roverský oddíl starších odchovaných skautů, který fungoval od r. 1968, jehož členem byl i obžalovaný J. T.. Tato formace pak, dle názoru obžalovaného, se rozpadla a s případem podle jeho názoru nijak nesouvisí. Okruh osob, které byly členy tohoto oddílu, sám obžalovaný vymezuje jmény V.T., R.Ch., R.P., I.T., R.M., M.Ř., K.K., L.Z., P.Z., P.M., J. B., V.S., P.P., J.N., L.K.. Je pravdou, že jedním z členů byl i pan J.Š., nicméně obžalovaný nemá za to, že by byl přímo vedoucím. Ke svým osobním poměrům pak připustil, že jeho bývalá manželka je v současné době ve vztahu s R. C. – otcem obou nezletilých poškozených. Obžalovanou H. B. zaznamenal pouze ve 13. středisku Junáka a to pouze vzdáleně. Obžalovanou B.Š.pak viděl před předmětnými událostmi zhruba 5-6 roků, kde žije a pracuje, vůbec nevěděl. Nedokáže ani přesně specifikovat období, ve kterém jeho kroužek Cvičení s H. navštěvovali nezletilí J. a O.. Viděl se s nimi pouze hodinu týdně, s K. M. nebyl v žádném užším kontaktu. S žádnými výchovnými problémy ani rodinnými záležitostmi se mu nesvěřovala. Že B. Š. má mít něco společného s tzv. A., se dozvěděl až z médií. Obžalovaný se dále vyjádřil ke své profesi a ke svým aktivitám s převýchovou psů, což byl jeho velký koníček, a to i pod patronací Městské policie Brno. Klece na psy zapůjčil od svědka O. a svědkyně P.. Na přesné období si nepamatuje. Půjčoval celkem tři klece, které z hlediska vizáže popsal, a to pro K. M.. Neptal se jí, na co klece potřebuje, nemá ve zvyku se ptát a když jej někdo o něco požádá, tak pokud může, tak mu pomůže. Toto jednání považuje za normál. Ohledně jeho účasti na jednání na chatě ve XXXXX(I./B.) se více vyjadřovat nechtěl. Popírá, že by na chatě byl a že by se tam dopustil jednání uvedeného v obžalobě. Nedokáže si pak vysvětlit, proč je z tohoto jednání usvědčován výpovědí K. M.. Ke svým osobním poměrům dále uvedl, že rozhodně důvodem jeho rozvodu s bývalou manželkou nebylo fyzické násilí. Jejich vztah je velice dobrý a aktivně se podílí na výchově syna J.. Pakliže mají existovat dva přestupkové spisy ohledně fyzického násilí, kterého se měl dopouštět vůči bývalé manželce, nikdy před přestupkovou komisí předvolán nebyl. Není mu známo nic o tom, že by v rozvodovém řízení byly probírány lékařské zprávy o zranění bývalé manželky, která měl způsobit. S J. Š. má přátelský vztah a obžalovaný J. T. odmítá podat bližší informace k jeho osobě. Odmítá pak spojování případu s oddílem tzv. Mravenců. G.nebo dr. G. nezná. Je mu známo, že obžalovaná K. M. byla vedoucí XXXXX, funkci H. B. nezná. Sám působil v XXXXX zhruba 3-4 roky, a to jednu hodinu týdně. K osobám K. M. a H. B. nemá žádných negativní poznatků, pokud jde o práci s dětmi. Ačkoliv se spoluobžalovaným J. Š. má přátelský vztah, dlouho se neviděli a ani v srpnu 2006 se nesetkali. Kdy to bylo naposled, nedokáže říci.

Obhajoba tohoto obžalovaného pak poukazuje na skutečnost, že neexistuje žádný důkaz o vině obžalovaného na předmětné trestné činnosti. Pakliže jej má usvědčovat obžalovaná K. M., tato osobně u týrání, kterého se měl obžalovaný T. dopustit, nebyla, byla v jiné místnosti, tudíž se nemůže k jednání jednotlivých obžalovaných vyjádřit, nehledě k tomu, že obžalovaný, dle jeho tvrzení, na chatě vůbec nebyl. Její výpověď je považována za nevěrohodnou a účelovou. Pomáhá si ve své pozici verzí o svém zmanipulovaném osudu. Její výpověď nelze považovat za doznání a poukazuje se na to, že ve svých výpovědích v přípravném řízení nejprve hovořila o muži pouze z hlediska jeho popisu, teprve později výslovně uvedla, že se mělo jednat právě o obžalovaného J.T.. Obdobně odlišně se vyjádřila např. o zraněních nezletilého O. na jeho zadečku a celkově výpověď K. M. není v korespondenci s výpovědí poškozených. Nezletilý J., když měl být poraněn na chatě, hovoří pouze o tom, že byli přítomni jeho matka, K. M., B. Š. a jeho bratr O.. Později vypovídá o dvou různých chatách, uvádí různé osoby, a to, co mu kdo dal na hlavu, měl zde vystupovat nějaký muž s vousy. Při fotorekognici se pak

vyjádřil, že tento muž vypadal jak obžalovaný T., neuvedl však, že je to on. Oproti tomu nezletilý O. hovoří pouze o jedné chatě a ve fotoalbu poznal pouze svého dědečka. Z tohoto pohledu pak ani výpověď poškozených nelze považovat za důkaz proti obžalovanému a neexistuje nic, co by svědčilo o jeho přítomnosti na chatě. Obhajoba dále poukazuje na skutečnost, že nebyly žádným způsobem zajištěny a zpracovány stopy z chaty samotné. Nelze akceptovat též svědeckou výpověď svědka dr. K., která byla vyvrácena výpovědí svědka P. P. (viz níže). Pakliže měly být provedeny důkazy o údajné agresivitě obžalovaného J.T., byly vyvráceny výpovědi svědkyně L. T., která svého bývalého manžela z násilí křivě nařkla, ani dle znaleckých posudků agresivní není, není příslušníkem Hnutí Grálu a vztahy k dětem má vysoce pozitivní, což je rovněž prokázáno svědeckými výpověďmi. V žalovaném období měl mít obžalovaný zcela jinou vizáž (pouze tzv. mušku na bradě, ne rozsáhlejší vous).

Obžalovaný J. Š. učinil u hlavního líčení dne 18.6.2008 rovněž toliko stručné prohlášení. Podle tohoto měl údajně B. vidět ten den dopoledne, kdy byla odvezena z Veverské Bitýšky v létě 2006 a byl tehdy přesvědčen, že se jedná o A.. Pomáhal jí převléci se z modrého pyžama a všiml si, že je po celém těle poseta stopami po týrání, nicméně K. M. mu sdělila, že A. měla záchvat. Byl si jistý, že jí někdo musel ublížit, ale neudělal nic, protože jej K. uklidnila tím, že jí to bylo způsobeno záchvatem. Obžalovaný je přesvědčen, že jeho rodina je ohrožena na životech, jeho otci bylo vyhrožováno tajnými službami. Tato skutečnost se obžalovanému potvrdila, ale kým a jak nebude z obavy o život své rodiny uvádět. Nic dalšího k věci není ochoten sdělit. V přípravném řízení pak tento obžalovaný buď využil svého práva a ve věci nevypovídal, nebo vyslovil zásadní nesouhlas s obviněním, které je vykonstruované. S obžalovaným J. T. se zná ze skautské družiny Mravenci, avšak poslední čtyři roky se skoro vůbec nevidali. Rovněž K. M. zná ze skautského prostředí a zhruba v r. 2000 mu nabídla vést v XXXXX kroužek hry na kytaru. Na chatě ve XXXXX se spoluobžalovanými vůbec nebyl a tudíž se žádného trestného činu nedopustil. Jediné, co připouští, že ho ve třech až pěti případech K. nebo K. zavolala, že J. na ně v XXXXX čeká, aby mu dal něco k jídlu, protože nestíhají. Sestru B.Š. neviděl už dva roky, má za to, že byla unesena. Poté se objevila dívka jménem A. a začala se za jeho sestru vydávat. Byla na B. podobná, avšak měla znalosti o různých zbraních. I v přípravném řízení svoji výpověď zakončil prohlášením, že už k věci nic vypovídat nebude, protože se velmi bojí o bezpečnost svoji a své rodiny. V přípravném řízení i v hlavním líčení před soudem pak obžalovaný J. Š. svá prohlášení činí na základě písemné předlohy.

I obhajoba tohoto obžalovaného se pak ztotožňuje s hodnocením obžalované K. M. tak, jak zaznělo v rámci obhajoby obžalovaného J.T.. Nebylo tedy prokázáno, že by se měl obžalovaný J. Š. podílet na trestné činnosti v rozsahu bodu I./B. výrokové části tohoto rozsudku. Ani v případě bodu I./C. výrokové části rozsudku pak není důkaz o vině obžalovaného. Podle výpovědi pouze nezletilého J. mu měl několikrát obžalovaný J.Š. přinést jídlo, tudíž nelze souhlasit, že by obžalovaný J. Š. výrazně přispěl k trestné činnosti kvalifikované dle § 232 trestního zákona.

Obžalovaná B. Š. popřela, že by v souvislosti s žalovanou trestnou činností nezletilého O. kamkoliv zavírala. Obdobné postupy jako zavírání do různých místností byly součástí terapií, které s ní byly dlouhodobě prováděny. Nacházela se v tak špatném psychickém a fyzickém stavu, že skutečně věřila a byla přesvědčena o tom, že je A.. Vše, co se odehrávalo v rámci těch terapií, jí pak bylo prezentováno tak, že jsou to jenom její vzpomínky z Norska a všem lidem okolo sebe bezmezně věřila. Terapií na ní se později začala účastnit i K. M.. Rozhodně není pravdou, že by na chatě ve XXXXX byla B. Š. bita „jen na oko“ a že by nebyla

umístěna v klecích jako chlapci. Je pravdou, že na chatě O. pouze v jednom případě ponořila hlavou do lavoru, ovšem bylo to po velkém psychickém nátlaku a obrovském strachu, protože když to neudělá, bude potrestána a této události předcházelo několikadenní týrání. Odmítá, že by měla lživě O. obviňovat a spolupracovat na týrání ze strany jeho matky K. M.. Její proměna nastala jakoby ze dne na den a byla to naopak K. M., která ji a J. podněcovala proti O. a tohoto nutila, aby je bil. I ona se pak připojuje k obecnému prohlášení obžalovaného J.T., že má námitky proti postupům znalkyň vůči její osobě. Ve zbytku využila svého práva a ve věci nevyprávěla.

Byla pak čtena výpověď této obžalované z přípravného řízení, kterou učinila dne 18.2.2008 (č.l. 1905-1918) a dne 26.2.2008 (č.l. 1922-1939). Jedná se o poměrně rozvláčná a obsahově rozsáhlá vyjádření o tom, jakým způsobem které osoby měly s obžalovanou B. Š. zle zacházet, jakým způsobem ona sama byla týrána a nejrůznějším způsobem zneužívána. Doma zpočátku nebydlela, měla zdravotní problémy s epilepsií. Neví o tom, kdo rozhodl, že bude bydlet právě s K. M.. Zřejmě to byl buď její otec nebo V. S.. Znali se mezi sebou všichni jako Mravenci. V XXXXX se seznámila i s N. – H. B.. V XXXXX byla zavírána v rámci terapií do hodně malých místnůstek. H. B. jí opakovala, že je v ní „nějaký hajzl a ten že musí ven“. Byla bita hůlkou do různých částí těla, musela rychle odpovídat na položené dotazy, které měla H. B. připraveny a domlouvala se na tom s K. M.. Později se na terapiích podílelo i více lidí. Telefonovat mohla pouze pod dohledem K. na předem stanovená čísla. K. také ovlivňovala to, s kým se obžalovaná B. Š. vůbec bude stýkat. Omezila jí i přísun jídla, takže ze 70 kg zhubla na 40 kg. V XXXXX byla nucena jíst z podlahy se zavázanýma rukama, jíst počůrané jídlo nebo zvratky, nedostávala žádné peníze a nebrala v XXXXX žádnou výplatu. K. a K. M. jí také aplikovaly nejrůznější léky a injekce. Terapie, na kterých pracovaly N., K. i K. M., bývaly v XXXXX i mimo něj, i přes noc. Obžalovaná B. Š. byla přivazována např. na stůl. Byla týrána za pomoci provazů, švihadel, žilettek, nožů a dalších předmětů. Dále podrobně obžalovaná popisuje, že osoby, které ji týraly, vystupovaly pod různými jmény M., H., teta E., což byly jedny z nejhorsích osob, které má spojeny s fyzickým týráním a zejména s pohlavním zneužíváním a s tím, že měla být poskytována tzv. zákazníkům. Byla bita, ponižována, řezána, pálena, ztrácela vědomí, ať už v důsledku svého zdravotního stavu nebo aplikace medikamentů, probouzela se, byla nahá. Popisuje nejrůznější praktiky, jakými měla být zneužívána, a to výslovně pohlavně, u čehož měla být i bita pěstí, měla být dušena, vulgárně urážena a oslovována, pálena voskem, „do břicha jí strkali nějaké věci“, přitom krvácela, krev měla všude, měla rány na břicho, pod pažemi, měla mít pytel přes hlavu apod. Byla nucena i opisovat nejrůznější texty z listů papíru, pohybovat venku se mohla pouze v doprovodu K. M. a H. B.. Měla problémy se srdcem, špatně se jí dýchalo, téměř denně epileptické záchvaty. Byla vožena po Brně i mimo Brno za tzv. zákazníky. Toto pak zajišťovala teta E., která měla obličej jako N.. Zákazníci pak do ní pronikali, různě ji bili a ponižovali. Při těchto příležitostech byla různými osobami vožena na různá místa, byly jí svazovány ruce ostnatými dráty, pod pyžamem jí měly být nechány vnitřnosti z nějakého zvířete a na těchto činnostech se měla podílet i obžalovaná K. M.. V rámci terapií jí zároveň byly pouštěny filmy, které byly strašidelné, s nahými lidmi, přičemž K. M. jí násilím nutila, aby se na tyto filmy dívala a přitom ji také bila. K. M. jí pak v XXXXX píchala nějaké injekce, po kterých viděla rozmazaně. Byla např. i naložena do osobního vozidla, které ji odvezlo někam do hor a byla pohozena do sněhu. K. M. jí také nutila přepisovat zprávy z nějakých telefonů nebo i její zážitky, a to do hnědého deníku s nějakým obrázkem. V létě 2007 se pak s O. a J. nesměli oslovovat jménem, ale pouze čísly a K. M. je všechny zavřela do komory v bytě v Brně, na ulici XXXXX. Dostávala injekce v XXXXX od K.. K. je sprchovala střídavě teplou a studenou vodou. Nakonec však řekli, že se nenapravili a že musí do ústavu a odvezli je na chatu. Zde byli všichni tři, tedy i s nezletilými chlapci v klecích ve sklepě. Pak byli K. bití všichni tři po různých částech těla, dále je topila

v laboru s vodou, byli nuceni vykřikovat vulgární slova a byli nuceni, aby se bili navzájem. Rovněž byli páleni cigaretou, konkrétně B. Š. do třísel, a to vůči ní asi 10x. Museli též snášet píchání jehlou a špendlíky, ježdění nožem po těle, museli plnit různé tělocvičné úkony, plazit se po zemi, lízat podlahu, strpět mlácení tyčí. Nezletilý O. měl dokonce přikázáno, aby se vykálel na podlahu, a to pak B. Š. rozmazal po obličejí a cpal do pusy. Dále byl O. instruován K. M., aby ji a J. bil páskem a holí a aby je topil v laboru s vodou, stejně jako to dělala K. M.. Rovněž byli nuceni k tomu, aby na O. sahalí, olizovali jej po celém těle a aby se jej dotýkali rukama a pusou po břichu, po zadku a mezi nohama. Z toho se B. Š. zhroutila posléze k ní přišla M., která tvrdila, že je teď její maminkou. Bila ji, strkala jí nějakou věc do břicha a do pusy, chodily za ní různé osoby, které s B. Š. dělaly to, co v těch škaredých filmech. Pronikali jí do břicha, krvácela, bylo to celé od krve. M. pak za dveřmi hovořila něco o nějakém placení. Také byla postavena a kolem ní byla rozsypána mouka s tím, že se nesmí hýbat. Na chatě se rovněž stalo, že je měl O. bít až do okamžiku, kdy se s J. přestanou hýbat. Poté je K. i K. dala do pytle a odtáhly je do vykopané díry. U té stál O., který je měl zaházet hlínou. Pak dostal O. od maminky do ruky tyč a příkaz, aby začal B.Š. bít. Potom mu říkala, že má na ni sahat, a to i pod pyžamo. Posléze K. začala bít O., přikázala mu, aby si klekl a dávala mu do zadku tyč. Poté se opakovala záležitost s tím, že M. přivedla nějaké zákazníky a všechno se to opakovalo. Obžalovaná B. Š. upadla do takových polosnů, přičemž zákazníci jí strkali do různých tělesných otvorů nějaké ostré předměty.

Záležitost s topením O. v laboru proběhla tak, že ji K. vynesla z pokoje, vyzvala ji, aby O. našla a aby mu udělala to, co on den předtím udělal jí a J. s tím, že jestli to neudělá, tak že ji maminka K. utopí a dají jí do toho hrobu pod hlínu. B. Š. pak byla natolik vyděšená, že se rozběhla hledat O., tohoto našla. K. nebo K. stála ve dveřích a řekla: „Tak dělej, já čekám“. Proto měla veliký strach, že bude potrestána a O. ponořila hlavou do laboru. Došlo i k tomu, že je všechny K. svázala, daly jim na hlavu pytel. Do místnosti pak vběhlo více lidí, byl tam hrozný řev a zmatek, ti lidé je mlátili, někdo ji zalehl, až se vůbec nemohla nedechnout, vysvlékli ji z pyžama, pak nemůže říct, co se dělo, ale páliho to, řezalo to, nejvíce ve spodní části břicha a slabínách. Byly tam mužské i ženské hlasy, které zněly přidušeně a působilo to, že chtěl někdo mluvit schválně jinak než normálně.

V rámci své druhé výpovědi dne 26.2.2008 obžalovaná B.Š. doplnila, že s rodiči dlouhodobě nežila. Pokud na ní byly praktikovány terapie, pokusila se sice několikrát utéci, ale vždy ji našli a ty tresty potom byly o hodně horší. I ona byla na chatě ve XXXXXv psích klecích, v nichž měla omezenou možnost pohybu. Trávili v nich zhruba 5-6 hodin denně, někdy víc, někdy méně. Nechodila na záchod, někdy se musela i počůrat, mýt se mohla pouze v laboru s vodou. K žádné náboženské skupině se nehlásí, pouze v Norsku, kde byla, jí vodili do nějaké kopule, kde byla knížka v arabštině, chodila tam asi 5x za den. Od tatínka má nějakou hvězdičku, kterou mají všichni Mravenci, i teta K., neví přesně, co znamená. Tatínek jednou obžalovanou B.Š. vzal i s těmi všemi ostatními, co nosí ty hvězdičky, do Rakouska do nějaké vesnice. O těchto věcech se s ní hodně bavila K., která měla spoustu knížek. Také ti kluci, co chodili hodně za tatínkem, o těchto věcech hodně mluvili. V. S. pak nosíval napsané různé texty. K. M. obžalovanou B.Š. vozila k lékaři do nemocnice u sv. A.. Měla problémy se srdcem. Neví o tom, že by kdy podstoupila nějakou plastickou operaci. Pohlavní styk s mužem měla. Že vystupovala v rodině K. M. jako 13letá dívka, byl dlouhodobý proces, kdy v důsledku terapií podstupovaných s K., K. a H. B. se tak skutečně cítila. Byla zvyklá všechno poslouchat a snažila se být co nejvíc hodná. Na chatě ve XXXXX byli O., J., K. a K. M. a B. Š.. Další lidi nemůže přesně jmenovat. Nejvíce lidí tam bylo poslední dne. Slyšela hluboké mužský hlas a jako by změněný hlas holčičí a smrděly tam divné cigarety. Popírá pak, že by udržovala K. M. v přesvědčení, že je nemocnou nezletilou dívkou, která potřebuje její každodenní péči.

Nedokáže údajně sama odhadnout, do jaké míry na tom byla zdravotně špatně. Osoba tzv. doktora podle názoru obžalované B.Š. existovala. Někdy vypadala jako teta K., někdy jako muž s brýlemi. Nevidí pak žádnou souvislost mezi tímto doktorem a svým otcem J. Š.. Pakliže se mezi věcnými důkazy nachází hnědý deník, identifikovala jej jako obsahující texty, které měla z pokynu K. M. přepisovat z telefonů. Stejně tak byla nucena popisovat své nejrůznější zážitky. Po chatě ve XXXXX se některé věci změnily, např. terapie i podávané léky, trpěla výpadky paměti, přibýly ještě další injekce, začala se motat a ztrácet základní dovednosti. Byla v Německu na nějakém ošetření, dostávala hrozně moc léků, byla v telefonickém kontaktu s maminkou K.. Během pobytu v rodinném domě v XXXXX pak neměla údajně B. Š. ponětí o tom, že O. je v domě, neboť přes den v domě nebyla a byla vožena K. buď do XXXXX nebo na různé výlety. Po zimě pak začaly i lepší terapie, kdy ji K. vodila na koně apod. To bylo několik měsíců předtím než do XXXXX přišli policisté. V tomto případě se tam objevila i teta K., ti lidé bili maminku a tetu takovýma hůlkama. Proto je bránila. Teta K. jí pak sdělila, že musí jít do nějakého ústavu, který se jmenuje Klokánek a že už je tam J.. Od K. pak dostala povel, že nikdo nesmí zjistit, co má na těle za zranění. Než ji teta K. zanechala v Klokánku, upozornila ji, že přijde vzkaz a pokud bude ve vzkazu něco o noci, že má stát nachystaná ten večer u okna. Poté obdržela dopis, ve kterém slovo „noc“ bylo obsaženo a proto u okna čekala. Neutekla, ale byla odvezena autem. Odvezli ji a pomohli jí vylézt z okna dva muži, k jejichž osobám se zatím nechce vyjadřovat. Ti ji potom odvezli do Jeseníků, kde byla několik dní na nějaké chatě. Pakliže se měli nezletilí poškození vyjádřit o tom, že měli zakázáno hovořit o jejich poraněních dle zákazu právě A., tedy B.Š., nezakládá se to na pravdě a ona je instruovala o tom, že nesmí hovořit o poraněních, která na sobě měla ona sama.

Obhajoba obžalované B.Š. poukazuje na skutečnosti návratu této obžalované v lednu 2008 z Norska a vznáší výhrady k průběhu její vazby, jakož i k průběhu přípravného řízení, kdy zejména byla obviněna z předmětné trestné činnosti na základě písemného sdělení a výpovědi obžalované K. M.. Obhajoba odmítá verzi o tom že by B. Š. měla být pachatelem a původcem veškeré trestné činnosti. Má za to, že dokazování ohledně její osoby mělo nadále pokračovat. Není přitom trestné, cítit se jako jiná osoba, což dlouhodobě trvá v případě obžalované B.Š.. Poukazuje se na výhrady vůči postupům znalkyň MUDr. Hamplové, PhDr. Zapletalové a MUDr. Hajnové. Obhajoba nadále setrvává na stanovisku, že obžalovaná B. Š. trpí a trpěla epilepsií. Své záchvaty, o nichž se zmiňují svědecké výpovědi, nehraje. Obžalovaná K. M. se pak dozнала i k týrání a k nucení k trestné činnosti B.Š. na chatě ve Veverské Bítýšce, tudíž obžalovaná Š. jednala pod strachem a pod tlakem. I podle výpovědi poškozených chlapců měla být bita a topena. Svědci F. jsou nevěrohodní, pokud uvádějí, že měli dobrovolně financovat pobyt obžalované v Norsku, svědkyně F., ačkoliv se údajně cítila ohrožena, odepisuje B. Š. na její zoufalý dopis. Obžalovaná B. Š. pak ke spáchání své trestné činnosti neměla žádný motiv.

Poškozený nezl. O. C. vypověděl k bodu I./A. výrokové části rozsudku, že v Brně na adrese XXXXX býval zavřený v komoře, a to od svoji matky, neví proč. Jednalo se o místnost, ještě menší než ta, ve které byl nalezen v XXXXX. Býval tam přes noc, zamčený, čůral do kýblu. Byl tam zamčený často, i jeho bratr J. byl zřejmě zavíraný v pokojíčku. Matka mu dávala na zadek, když zlobil (poškozený tento argument, že byl bit za zlobení používá často), stejně byl trestán i bratr J.. V komoře tedy i spával, na zemi měl karimatku a deku, spával tam sám. Do pokojíčku nebo obýváku vůbec nechodil, proč, to neví.

V případě bodu I./B. pak nezletilý O. potvrzuje, že má na nohou stopy po spáleninách od cigaret, které mu způsobila jeho matka. Stalo se to na chatě, kde byl on, jeho máma, A., J.. Dále z této chaty mají na těle on i jeho bratr na zádech škrábance. Neví, jak se mu tam vzaly,

ta chata se stala o prázdninách. Svá zranění z chaty nikomu neukazoval, až lékařům poté, co byl zajištěn policií. Větší zranění na zadečku se mu právě stalo na té chatě. Neví, kdo mu je udělal. Hodně jej bila jeho matka, K. mu to ošetřovala. Měl i zranění na kolenou od toho, jak ležel na zemi. Při tom byl matkou bit bambusovou tyčí a páskem. Do zadečku ho bili ještě i jiní lidé. Byli tam tři cizí lidé, slyšel je mluvit. Byly to mužské hlasy, avšak neměl možnost je zahlédnout. Tito tam byli ovšem pouze na konec pobytu na chatě, kdy měl na hlavě uvázaný pytel, který mu dala matka. Měl svázané ruce, zda i nohy, si nepamatuje. Ti lidé mu sundali kalhoty a bili jej do nahého zadku páskem a bambusem. Poškozený brečel a křičel. Ti lidé něco mluvili mezi sebou. Nadávali mu, pálili jej cigaretou mezi nohy do oblasti třísel. Toto mu dělala i jeho matka. Musel se pálit i sám, asi 5x, protože mu to matka nařídila. Byl nucen rovněž k tomu, aby bil A. a J.. Sám se musel i řezat nožem na ruku. Pakliže byl umístěn v kleci, měl v její blízkosti i rozsypanou mouku na podlaze, což udělala K., a musel tam stát a nesměl se pohnout, protože by byly vidět šlápoty. Co to mělo za smysl, neví. Pokud jde o tu klec, musel v ní být skrčený, natáhnout se nemohl. Matka mu na chatě říkala, že je tam nějaký vedoucí, který o tom rozhoduje, kdy bude v kleci a kdy ne. V noci nemohl spát, jak byl v kleci zkroucený. Měl v ní i misku, do které musel čůrat a kakat. Při fotorekognici však z fotoalba identifikoval nezletilý O. pouze svého dědečka svědka M.. Místnost na chatě, kde se odehrávalo jejich týraní, byla v přízemí, potom se šlo do patra, kde byly umístěni i s bratrem J.. Je pravdou, že jednou se zkoušel na chatě schovat za truhlu, avšak našla ho tam A., vrhla se na něj, vytáhla ho a chtěla jej topit na zemi na podlaze v lavoru. Měla sílu, že jej tam dotáhla, držela jej zezadu za krkem, nakonec se však podařilo poškozenému vodu z lavoru vylít. Nicméně hlavu měl ve vodě skoro celou, zejména obličejovou část a tak, až se vody napil. Poté byl dán opět matkou do klece. Toto A. udělala v přítomnosti matky K. M., zřejmě u toho nikdo další nebyl. Když jej A. vlekla k lavoru, šla po čtyřech. Ona po čtyřech v tomto období chodila. Dále se podrobně poškozený vyjádřil ke způsobu, jakým byl A. zpracován a vlečen k lavoru a topen, což je i součástí fotodokumentace (č.l. 2027 – 2032). Zároveň poškozený potvrdil, že mu nějaké osoby sahaly na přirození. Bylo to v období, kdy měl pytel na hlavě a byli tam ti cizí páni. Říkali mu nadávky, stáhli mu tepláky a něco mu dělali s přirozením, pouze chvíli. Nic zásadního však v tomto ohledu poškozený nesděluje. Na chatě slyšel mužské hlasy. Nevzpomíná si, kolik těch hlasů tam bylo, domnívá se, že tři.

V případě bodu I./C. výrokové části rozsudku byl poškozený nezletilý O. umístěn v budově XXXXX. Tam byl asi dva dny v šatně a potom byl dán do jiné, divné místnosti, do které jej umístila N.. Tam spal na dece, na záchod chodil na kýbl, jídlo mu dávala N.. Maminka za ním nebyla, K. jej vyučovala. V XXXXX byl sice jednou, ale dlouho, více dnů. Kolik, nedokáže říci. Spával tam v klubovně na zemi na dece. Čůrat chodil na kýbl, ven nemohl jít, neboť byl zamčený od N.. To je jedna teta, co tam pracovala. Do XXXXX jej přivedla teta K., proč neví. V XXXXX si nehrál. Ráno jej vypustila N.. Pouze seděl u stolu, jídlo mu rovněž nosila N.. Přicházela za ním teta K. a učila ho tam. Teta N. jej i bila, když trošku zlobil. Zaznamenal, že v XXXXX byl zavřený i jeho bratr J.. Slyšel ho v jiné místnosti, neboť hodněkrát brečel. Rovněž se mu stalo, že ho N. lepila nějakou izolepou za ruku ke stolu přes hřbet ruky. Bylo to hodněkrát, neví, kolikrát. Místnost v XXXXX byla největší, kde byl umístován, menší byla v XXXXX a na XXXXX ulici byla nejmenší. O jeho pobytu v XXXXX tedy věděla jeho matka, teta K. a ještě ona paní z toho XXXXX, která když mu otevřela, tak mohl jít na záchod. Jídlo mu tam ta paní nosila. Měl ještě učení, hračky tam neměl vůbec žádné. Pouze tam seděl a koukal. Nikomu se o tom nepsal, že je v XXXXX takto umístěný, jelikož se bál. Matka mu zakázala o tom mluvit. Neumí to odhadnout, ale v XXXXX spal mockrát. Nikdo mu nevysvětlil, proč potom z XXXXX jede do XXXXX.

K bodu I./D. je možné rekapitulovat, že dle výpovědi nezletilý O. C. byl tento nejprve umístěn v Brně na ulici XXXXX, potom byl v XXXXX u matčiny sestry v práci a poté si jej matka odvezla do XXXXX. Zde v XXXXX byl umístěn v komoře, kde také spával, postel tam

nebyla. Spával na kartonu, proč tam byl umístěn, neví. Někdy spával i bez kartonu a bez deky. V komoře měl kýbl na vykonávání potřeby. Komořku otvírala K. nebo K.. V komoře jedl, dostával jídlo na talíř na zem. Někdy tam míval také stoleček, ale potom mu ho zase sebrali. Po domě v XXXXX nechodil. Venku z komory byl jenom na Vánoce v obýváku a pak ještě jenom jednou. Byl svazován svojí matkou lepící páskou, ruce měl svázané vždycky. Když měl svázané ruce i nohy, jedl vleže na zemi, pouze pusou. Hlad míval, ale spíš žízeň. Když šla matka do práce, byl celou dobu sám v komoře. Svázaný nebyl. Někdy byl nahý, někdy oblečený. Bývala mu i zima. V komoře neměl ani žádné hračky. Během pobytu v XXXXX nebyl vůbec navštíven např. svými prarodiči, chodila za ním pouze matka a teta K. jej učit. Toto bylo hodněkrát. Byla vždy u dveří a říkala, co se má učit. Jídlo mu do komory nosila matka. Neví, zda o jeho pobytu v komůrce věděla A..

V případě **poškozeného nezl. J. M.** je třeba zmínit prvou jeho výpověď ze dne 14.5.2007 na č.l. 1961 – 1963. V tomto případě vypověděl k pobytu jejich rodiny v Brně na ulici XXXXX a v XXXXX, kde bydlel společně s bratrem. Popsal, kdo obýval jakou místnost, že bydleli společně s A. s tím, že neví nic o tom, že by jejich matka někoho z dětí zavírala do nějaké komory a nebo je nějak nepřiměřeně trestala. Toto by neudělala. Stejně vyjádření učinil i ohledně tety K., ke které chodil do kroužku v XXXXX. Oba s bratrem i A. chodili za kamarády ven. Dále pak tento poškozený vypovídal dne 26.6.2007 a 30.11.2007 (viz č.l. 1978-1992, 2003-2011).

K bodu I/A. uvádí, že v Brně na ulici XXXXX „to bylo normální, tam byli v komoře nebo na záchodě, byli tam zavření všichni tři i s A.“. Proč, neví. Zavírala je tam matka. Zde ještě nebyla tolik zlá, trestala je, bila je páskem, bambusovou hůlkou, více však byl trestán O.. Bila i A., údajně kvůli nim, že zlobili. Matka je bila skoro pořád, někdy i v noci, každý den asi 4x. Bila je na zadek, na stehna, na záda, a to zejména páskem a bambusovými holemi. O. přikazovala též bít A..

V případě bodu I/B. ukázal i tento poškozený na svém těle poranění, které bylo způsobeno pořezáním nebo spálením cigaretami. Je to na pravé i levé noze. Pálila jej matka, řezán byl zřejmě žiletkou, ale neví, měl zavázané oči. Podobně byl škrábán i na zádech. Bylo to na konci prázdnin 2006 na chatě, kde byla jeho matka, teta K., A., O. a on. Matka jim ponořovala hlavu do vody do lavoru. To dělala i O., A. jenom jednou. Na chatě byli zavření v kleci pro psy. On byl s A. v jednom pokoji. O. v druhém. Na té chatě byly tři klece. V klecích byli po celou dobu pobytu na chatě. A. byla v kleci údajně kvůli nim. Na konci pobytu je matka pálila. Že jsou v klecích věděla i teta K.. Nikomu o tom nic neřekl, protože se bál. Matka mu to zakázala. Spáleniny ošetřovala peroxidem teta. Ta s praktikami matky souhlasila, někdy jí pomáhala, zejména je svazovala kusem látky nebo švihadly. To bylo vícekrát, neví, proč se to celé stalo. Svá poranění nikde neukazoval. Museli je zakrývat podle instrukcí matky. Bylo údajně štěstí, že si toho nevšimla lékařka paní S.. Že nemá nic říkat o zranění od cigaret, jej instruovala kromě matky i A., a to poté, co byli spolu první noc v Klokánku, neví proč. Dále mu to říkala i K. tu noc, co byla v Klokánku spolu s A.. Na chatě chlapcům nikdo nevysvětlil, proč tam vůbec jsou, proč musí být umístěni v klecích. V nich se nemohl ani natáhnout, musel se strašně skrčit, klec byla zamčená a vůbec si netroufl ji zvenku otevřít a opustit. Stalo se i to, že se v kleci počůral, pak měl miskou na vykonávání potřeby. Po celou dobu pobytu na chatě byli jenom v kleci. Na spodku klecí měli deky, on ji měl s B. Š. v jedné místnosti a O. ji měl v jiné místnosti. Na chatě kromě něj, O., matky, tety K. a B. nikdo další nebyl, nicméně zaznamenal hluboké hlasy cizích lidí, který tam bylo hodně. On je však neviděl, protože měl pytel na hlavě. Slyšel nějaký mužský hlas jak mluví s jeho matkou, tehdy se to stalo v místnosti za kuchyní, oba s bratrem měli svázané ruce a nohy izolepou nebo švihadlem. Někdy měli zavázané oči, někdy ne, matka je během pobytu na chatě bila, topila je v lavoru s vodou, na té

velké chatě se pátilo, bilo a zavíralo. Ve svoji výpovědi, zejména ze dne 30.11.2007, pak poškozený J. M. naznačuje, že kromě chaty ve XXXXX byl účasten podobných praktik i na chatě jiné. Na chatě ve XXXXXmu pak nějaký pán zavazoval oči, ten pán měl vousy přes celou bradu i pod nosem, avšak nešlo o plnovous, pouze o zarostlou bradu, měl hluboký hlas, bil jej a pátil, nemluvil s ním, bil jej bambusovou hůlkou přes záda a zadek a pátil jej cigaretami mezi nohy do třísel. O. bil na zadek do jednoho místa až mu tekla krev. Tento muž rovněž poškozenému dal na hlavu pytel a zavázal jej izolepou. V této místnosti se nacházel on, bratr O. a B., co se dělo jim však poškozený neví. Byli tam tři chlapi, slyšel více hlasů, domnívá se, že byli tři podle toho, že i oni tam byli tři, tedy on, O. a B.. Přes pytel na hlavě však viděl pouze obrys toho muže, byl hubený, ale viděl, že má vousy. Celé to trvalo asi půl hodiny. Kdo udělal to větší zranění O. na zadečku neví, on osobně to zranění viděl, až mu jej ošetřovala matka, byla to taková hvězdička přes pravou půlku. Trošku z toho tekla krev a matka mu to zasypávala bílým zásypem. B. na sobě žádné zranění neměla. V rámci provedené rekognice, pak ve fotoalbu, konkrétně na č.1. 2021 označil pod číslem 18 obžalovaného J.T. ve vizáži fotografie r. 2003. Uvedl, že je to ten pán, že vypadal nějak takhle, zná ho moc dobře, ví to moc dobře, protože dřív chodil do XXXXX, chodil tam do cvičení a tedy ví, že se ten pán jmenuje H. T.. Následně ještě poškozený doplnil, že to nemusel být on, protože s ním na chatě vůbec nemluvil, ale vypadá tak. Dále označil ještě obžalovaného J.Š. pod přezdívkou G.. Tohoto zná z táborů, klubu Lesní moudrosti a tento podle něj musel o všem vědět, protože když byl ve výtvarné místnosti v XXXXX (bod I./C.), tak mu tam nosil jídlo, dával jej na záchod a tak. O událostech na chatě nikomu nesměl nic říkat a taky nic neřekl, jelikož po umístění v Klokánku jej B. nabádala, že to nemá nikomu říkat ani za nic. Paní P. v Klokánku (svědkyně D. P.) mu říkala, že kdyby chtěl něco o tom říci, že může, ale on nechtěl.

K bodu I./C. nezletilý J. M. uvádí, že z chaty byl dovezen přímo do XXXXX. Dovezla jej tam teta K., byl tam zavřený sám a pobývala tam pouze N., což je vedoucí z XXXXX, ona jej dávala do těch místností, ráno jej vypravovala do školy a zase jej doprovázela ze školy do XXXXX. Po škole tam byl celou dobu zavřený, měl tam učení, někdy chodil ven pouze z místnosti, ale zcela z budovy nikoliv. Byl zamčený, chodil na kýbl i v noci a ve dne. Byla s ním pouze N.. Matka mu nevysvětlila proč tam má být, žádné děti za ním nechodili, bratr O. říkal, že byl v XXXXX taky. Z XXXXX si jej vyzvedla teprve teta K. a s ní policie. Kromě toho, že byl v XXXXX zavřený se s ním nic nedělo, býval tam svázaný a to přilepený ke stolu za levou ruku od N. během jídla. N. není hodná, je spíše zlejší. Posléze v Klokánku nic neříkal, neboť jak matka tak A. mu zakazovaly o svých zraněních od cigaret říkat. Roli K. vnímá negativně, neboť ona zařídila, aby byli zavřeni po chatě v XXXXX. O tom, že sou zde umístění věděli G., N. a K.. Tito mu také nosili jídlo, nejvíc N., myl se v lavoru, lavor měl někdy i na čůrání a nebo ho vodili na záchod. Jídlo mu tam vařili. Zranění na jeho těle viděli v XXXXX K., N., protože mu je ošetřovali. O tom, zda a kdy půjde do školy rozhodovala K. a N., bylo to podle toho jestli poslouchal nebo neposlouchal. Do školy a ze školy jej vodila teta N.. V XXXXX nedělal nic, neměl tam hračky ani knížku, pouze ležel a hrál si s prsty. Učení měla na starost K.. Nikdo z nich, ani matka mu nevysvětlili proč v XXXXX musí být. Neúčast ve škole pak omlouvala rovněž K..

K bodu I./D., tedy k pobytu v XXXXX, pak svědek uvádí pouze tolik, že tam bydlel se svým bratrem, s matkou K. a A., nicméně „O. tam nebydlel“, protože byl v komoře, takže to vnímá takto. V komoře byl vícekrát, údajně kvůli tomu, že trochu zlobil, ale ne moc. Osobně jej například prarodiče nenavštívili, velice často tam chodila pouze teta K.. Tato měla mít na starosti učení O.. K osobě tzv. A. se nezletilý J. vyjadřuje tak, že ji nejdříve jako dítě měla K., dokonce ji registruje pod jménem B., posléze byla přejmenována jako A.. Byla hrozně chytrá, neví proč ji nakonec K. umístila k nim.

Ohledně osob obou nezletilých poškozených O. C. a J. M. a stejně tak ohledně tzv. A. – B.Š., umístěné shodně s chlapci v FOD Klokánek po zásahu policie v rodinném domě v XXXXX dne 7.5.2007 byly vypracovány písemné zprávy a záznamy FOD Klokánek na č.l. 1324-1327, XXXXX-1996, 3308-3310, 3313-3324, 3325, 3327-3329, 3332-3334, které zpracovala zejména vedoucí brněnské pobočky FOD Klokánek svědkyně D. P., teta FOD Klokánek svědkyně L. M. a psycholog FOD Klokánek A. S.. Jedná se pak o písemné záznamy ohledně chování a projevů obou poškozených chlapců i A. ohledně průběhu návštěv s rodinnými příslušníky, záznamy z různých projevů jejich zdravotního stavu apod. V průběhu měsíce června 2007 nezletilý J., který do té doby velice málo spontánně hovořil, se svěřil o tom, že nesměli dříve nikomu nic říct, měli to zakázané i od A., že o trestné činnosti nesmí hovořit. Svěřil se o tom, že byl svazován K. M. a matka ho pak týrala, mívali zavázané oči, bývali v kleci pro psa, byli jim způsobeny jizvy od řezání nožem. Často ani v předmětném období nevěděl, kde se nachází jeho bratr O.. A. v Klokánku byla taková jiná, uměla chodit, nebyla taková postižená, ale řekli mu, že to nesmí prozradit a musí A. pomáhat. Řekli, že z Klokánku musí utéct A., že jí musí pomoci a potom zase oni. I nezletilý J. tedy byl vyrozuměn o tom, že by mohl z Klokánku utéci, čekal dokonce na symboliku s indiánem, který vždycky znamenal útěk a symboliku úplňku. Čekal na dopis nebo jakýkoliv jiný impuls, ale marně. Po návštěvě rodinných příslušníků dne 17.6.2007 pak ve vzájemném rozhovoru mezi oběma bratry nezletilý J. víceméně potvrdil, že má obavy z toho, že pokud bude vrácen své rodině, že by zase byli bití. Dne 20.10.2007 proběhl veliký konflikt mezi oběma bratry, kdy J. na O. zaútočil fyzicky a silně ho kousnul. Dožadoval se také u svědkyně P., aby mu vysvětlila proč například člověk týrá svoje děti. Svěřil se s tím, že na týrání musí často myslet, ačkoli nechce a že i když měl na chatě přikrytou hlavu a snažil se zhlédnout ty lidi, viděl, že je tam máma a K., viděl však i dvě jiné postavy. Jedna z nich vypadala jako J. T., zná ho, poznal ho, taky ho poznal podle vousů, chodil k němu na cvičení, jmenovalo se to Cvičení s H.. Bylo to tam moc fajn. Ta druhá postava byla malá, o hlavu menší než J. samotný, možná to bylo dítě. Oni také měnily hlasy. Pamatuje si i na G., on mu nosil lavor, když byl zavřený v XXXXX, tam býval moc dlouho, nemohl si hrát, neměl žádné hračky ani knížky, pouze učebnice. Chodila tam za ním hlavně K., G. a N. a poroučela všechno K.. A. byla hodná, žila s nimi ve společné domácnosti, dříve jí říkali B., údajně byla z dětského domova z Norska a nikoho nemá. Pak jednou jejich matka přišla s tím, že mají B. říkat A.. Něco však J. stejně nikdy nechce říci, slíbili si to s mámou. Dne 10.5. 2007 proběhl v FOD Klokánek příjem nezletilého O. a J., v odpoledních hodinách se pak dostavil též svědek J. P., který uvedl historii tzv. A., která měla být do Klokánku umístěna též. Dostavila se i v doprovodu K. M., shrbená ve volném oblečení v kloboučku a brýlích s plyšovou hračkou, mluví velmi tiše na náhodný dotyk reaguje prudce obraně. Nicméně například skládání puzzle řeší velmi systematicky, údajně ji to naučila babička. V rámci lékařské prohlídky bylo možné A. pouze změřit a zvážit, na doteky reaguje obranou reakcí, byla odhadnuta na afektivní regres na nižší věkovou úroveň, byly v jejím chování manifestovány autistické projevy, aniž by tuto diagnostiku bylo možno spolehlivě stanovit a dítě nebylo možno za daných okolností možné precizně vyšetřit. A. již v nočních hodinách se dožaduje odchodu domů, odmítá příjem tekutin i potravy a po konziliu lékařů bylo rozhodnuto o jejím převezení na oddělení dětské psychiatrie Fakultní nemocnice Bohunice. Na to se její chování prudce změnilo, naznačuje že nechce být odvezena pryč. Podstupuje telefonický hovor s K. M., který se odehrával za dozoru pracovníků FOD Klokánek, nicméně, když A. viděla, že sociální pracovnice bere paralerní linku, vykřikla, že jsou odposlouchávány a že z ní dělají blbce. Po rozhovoru s K. M. začíná A. spolupracovat, nicméně se odmítá vysvléci a během následujících hodin mezi 24:00 a 02:00 hodin dne 12.5.2007 zmizela ze zařízení FOD Klokánek. J. se v FOD Klokánek svěřil rovněž s tím, že mu zejména N. často podávala nějaké léky, zřejmě vitamíny. Sám vyprávěl, že je matka moc ztrestala, když nesplnili zadané úkoly, které byly velmi těžké. Často ho to bolelo, křičel, ale nikdo ho neslyšel. V době nemoci, když měl v FOD Klokánek angínu, došlo i k situaci, kdy se

naprosto nepřírozně a strojně lékaře „zahlašoval“, tedy po probuzení přednášel, že je nemocný, co se s ním odehrává, kdo ho ošetřuje apod. To vše přesto, že byl výrazně zesláblý v důsledku nemoci, u J. se od počátku pobytu projevil nepřiměřená euforie přidaná afektem vzteku, sociální hyperaktivita, při fyzickém kontaktu testuje sílu a snaží se dosáhnout bolesti. Byly zaznamenány i obtíže s únikem stolice. Během asistovaných návštěv s prarodiči a otcem komunikoval minimálně po návštěvách příbuzných byla u něj patrna stísněnost, disforie, depresivní ladění, záchvaty vzteku a neklidu. I nezletilý O. je v osobním kontaktu nezdrženlivý, nepřiměřeně testuje fyzickou sílu, vykazuje regres na nižší věkovou úroveň v před spánkové fázi vidí v pokoji „chlapa“, se strachem se opakovaně budí. Po návštěvě příbuzných je velmi nesoustředěný s rozvinutou posttraumatickou reakcí. Během převozu do FN Bohunice se podle sociální pracovnice vyděsil, že je vezen zpátky do bytu na ul. XXXXX. O příbuzných nehovoří, pouze opatrovatelky se dotazoval, zda je normální, že rodiče bijí děti. Dokonce vyzdobil kámen květinami a opatrovatelkám sdělil, že je to hrob matky, kterou zabil, protože na něj byla zlá. U obou chlapců tedy bylo vysloveno podezření na známky posttraumatické stresové poruchy, projevy sociální izolace a emoční deprivace.

Již v tomto okamžiku je třeba ohledně obou poškozením zmínit závěry znaleckých posudků, které ohledně nich byly učiněny znalci z oboru zdravotnictví – soudní lékařství, kultura a školství – psychologie, zdravotnictví, dětská psychiatrie a zdravotnictví – psychiatrie a sexuologie.

Znalec z oboru zdravotnictví – soudní lékařství MUDr. M. Zelený zpracoval poprvé dne 2.7.2007 ohledně obou poškozených první znalecký posudek. V tomto případě na tělech obou poškozených za použití fotodokumentace a grafické orientace charakterizoval jizvy na různých částech těla, plošné jizvy v oblasti trupu, v případě O. C. zejména rozsáhlou plošnou jizvou v oblasti pravé hýždě o celkové ploše 7x4,5 cm apod. V případě poškozeného O. C. mohla část jizev vzniknout tahem a tlakem jakéhokoliv hroznatého předmětu po kožním povrchu, nebo tahem a tlakem předmětu s ostrou hranou či čepelí, nebyla hluboká, nemusela příliš krváčet. Část jizev okrouhlých plošných nemusejí představovat zranění a mohou být jizvami po neštovicích. Okrouhlé, méně pravidelné a jinak pigmentované větší plošné jizvy v oblasti levé hýždě a vnitřní plochy pravého stehna odpovídají lokálnímu působení vysoké teploty a mohly být způsobeny popálením např. i cigaretou. Rozsáhlá plošná jizva v oblasti pravé hýždě je jizvou po lokálním působení vysoké teploty, kdy na pravou hýždi byl přiložen žhavý předmět. K mechanismu poranění na kolenou se nelze jednoznačně vyjádřit. I poškozený J. M. nese na svém těle jizvy vzniklé tahem a tlakem jakéhokoliv hroznatého předmětu a plošné jizvy v oblasti levé hýždě a vnitřní plochy pravého stehna odpovídající lokálnímu působení vysoké teploty a tudíž mohly být způsobeny popálením. Stáří těchto poranění vyplývá z toho, že jsou již zcela zhojená, nelze se tedy vyjádřit přesně. Povrchní zranění v podobě jizev mohou být stará řádově měsíce, nikoliv však roky. Totéž se týká poranění, která zanechala různě pigmentované zřetelné okrouhlé jizvy. Nejdéle se mohlo hojit poranění v oblasti pravé hýždě O., které může být starší 6 měsíců. Nelze absolutně očekávat, že by si tato poranění způsobili jmenovaní sami. Lze vyloučit i sebepoškození, co se týče jizev typických pro působení vysoké teploty i zde lze vyloučit náhodný vznik především z důvodu lokality poranění (třísla). V případě popálení na pravé hýždi nezletilého O. k tomuto nemohlo dojít náhodným posazením se na rozžhavený předmět eventuálně opřením se o takový předmět, neboť by nastala rychlá obranná reakce a nemohlo by vzniknout hluboké poranění. Popálení jako takové působí velmi bolestivě. Tato bolestivost přetrvává dlouhou dobu v průběhu hojení poranění. Uvedená poranění jsou sama o sobě výrazně bolestivá a lze předpokládat, že mohla vést u poškozené osoby k vystupňování bolesti až na hranici snesitelnosti. Dále znalec podává obecnou

kategorizaci popálenin a dospívá k závěru, že na tělech J. M. a O. C. se jednalo o popáleniny minimálně druhého stupně, v případě rozsáhlé jizvy v oblasti pravé hýždě O. o popáleninu třetího stupně. Byli vystaveni bezohlednosti a bolestivosti, kdy toto mohli pociťovat jako těžké příkoří. Ze soudně lékařského hlediska byla potvrzena i forma aktivního ubližování dítěti, jednalo se o surové bití, zraňování, mučení, ponižování, trápení a omezování.

Dne 23.10.2007 znalec doplňuje, že u O. C. na jeho pravé hýždě mohlo podle závěrů přípravného řízení dojít k odstranění měkkých tkání, nachází se zde rozsáhlá keloidní jizva, ovšem přesný mechanismus úrazu dle jizvy hodnotit nelze. Eventuální ztrátové poranění (odstranění kousku měkkých tkání) je v úrovni kožní, nejednalo se tedy o excise do svalu. Exaktně stanovit podíl excise či spáleniny třetího stupně podle jizvy určit nelze. Výsledný efekt při obou mechanismech je stejný. Znalec vylučuje, že by uvedené poranění nezletilého O. vzniklo opakovaným dřením povrchu těla po drsném předmětu. Naopak mechanismus popálení koresponduje se vzniklou jizvou, přičemž popálenina nemusí ani výrazně krváčet. Znalec vylučuje též, že by k uvedenému poranění mohlo dojít k tlučením předmětem neustále do stejného místa v oblasti hýždě. Lze uzavřít, že dané poranění mohlo vzniknout i plošným seříznutím kůže a mohlo být následně překryto popáleninou. V tomto případě by ovšem seříznutí bylo zcela jistě provázeno poměrně intenzivním krvácením. K přesnému mechanismu vzniku zjištěného poranění ze soudně lékařského hlediska se tudíž nelze vyjádřit. U hlavního líčení, konaného dne 28.7.2008 pak znalec zrekapituloval a zopakoval, že poranění na hýždě nezletilého O. bylo způsobeno minimálně samotnou popáleninou, lze připustit i seříznutí tkáně a poté její překrytí popáleninou, stanovit ovšem přesný mechanismus by bylo pouze spekulací. Popáleniny druhého a třetího stupně v případě poškozených způsobují dle znaleckého závěru omezení v obvyklém způsobu života po dobu 14 dní u drobnějších poranění a u většího poranění v oblasti hýždě nezletilého O. 4 týdny.

Znalkyně z oboru kultura a školství – psychologie PhDr. Marta Skulová v případě nezletilého O. C. konstatovala, že byl při znaleckém vyšetření neklidný, jeho stav se sice zlepšil, ale vykazoval poruchy pozornosti s hyperaktivitou v době před létem 2006 se tyto potíže vyskytovaly, ale měly lehčí charakter. K jejich přechodnému zesílení došlo až následkem týrání. Vykazuje přichylnost až lepivost vůči jiným osobám, která je typická pro citovou deprivaci. V průběhu rozhovoru byl nedůvěřivý, opatrný, nesdělil žádné pocity, vykazuje sociokulturní deprivaci, která vzniká izolací od intelektuálních i sociálních podnětů. Celková úroveň kontaktů odpovídala z počátku třem letům, později pěti letům. Zanedbávající deprivující výchova je pasivní forma týrání. Deprivující činitelé nastoupily od léta 2006 a byly náhlé a značné intenzity. Následky aktivního týrání se projevíly dočasnou agresivitou a destruktivním chováním nezletilého, zhoršeným neklidem, sníženým sebevědomím s pocitem vlastní viny, že jednání matky zavinil vlastním zlobením. Týrající výchova podnítila i neschopnost navázat hlubší citovou vazbu i ztrátu bazálního vztahu k matce a tím ztrátu důvěry. Nezletilý má předpoklady být obecně věrohodný, netrpí psychotickým onemocněním, není schopen si vymýšlet nepravdivé události a informace, nemá sklon k bájevým lhavostem, nespěšuje realitu se skutečností. Jeho výpověď měla zachované náležitosti specifické věrohodnosti. Neměl tendenci upoutávat svými informacemi pozornost, naopak se bál poskytnout informace, protože svým bratrem J. byl informován o zákazu informace poskytovat. V minulosti chlapec nebyl problémový, péče matky o jeho stav byla dostatečná, měl vytvořené základní vztahy v rámci rodiny. Adaptoval se na příchod A. i odchod otce. Rodiče užívaly tělesné tresty, ale do léta 2006 se nejednalo o týrání. Rychlé obnovení slovních dovedností i sociálních návyků ukazuje, že musel mít základní návyky vytvořeny. K zásadnímu zlomu ve vývoji dochází v létě r. 2006, kdy byl zcela izolován od rodiny a světa a prožívá týrání až mučivé intenzity. Tyto způsoby výchovy rozvrátily základní vazby nezletilého k matce a vedly k ztrátě nutného pocitu bezpečí

a důvěry k lidem obecně. Dochází k dočasnému zastavení rozvoje intelektu a ztrátě socializace. Jako většina týraných dětí přijímá vinu za týrání. Vzhledem k intenzitě i trvání týrání budou zážitky pro nezletilého vždy šokující a nikdy na ně nezapomene. Syndrom týraného dítěte má trvalé následky. U nezletilého spočívají ve ztrátě základních jistot k matce, citový vývoj je narušený. Nezletilý je obecně věrohodný, specifická věrohodnost je zachována, nebyl motivován pomstít se matce. Informace uváděl věcně, stručně a byl si neustále vědom, že existuje zákaz poskytovat informace o týrání matkou. Je možné dovodit, že náhlé týrání neodpovídalo osobnosti matky po smyslu a účelu týrající výchovy je možné zatím se pouze domýšlet. Cílem pravděpodobně bylo přerušit základní vztahy nezletilého v rámci rodiny a citově ho vykořenit a ponížit. Týrání pravděpodobně směřovalo i k vytvoření necitlivosti k bolesti i násilí a i k neschopnosti vytvořit si běžné citové vazby. Jedinou důvěru a vazbu si zachoval k A., jako člověk se zlomenou vůlí by se podřídil i jakýmkoliv příkazům autority. Nezletilý O. má normální schopnosti paměti, je schopný si zapamatovat a následně reprodukovat, nemá zážitky uspořádané přesně v čase. Jeho výpovědi mají znaky věrohodnosti. Obsahují informace, které souhlasí s realitou, nemá rozvinutou fantazii, nebyl prokázán sklon k fabulaci, netrpí bájevitou lhavostí, jeho výpověď je věcná a stručná. Měl spíše tendenci matku chránit. Chování nezletilého nadále přetrvávaly následky týrání (syndrom CAN), zvýšená potřeba přichylnosti. Syndrom týraného dítěte sebou přináší i nevratné změny v psychice dítěte. U nezletilého bude trvale snížena schopnost vytváření citových vztahů, vždy bude schopen navázat pouze povrchní vztah. Tyto následky byly způsobeny psychickým a fyzickým týráním silné intenzity. Dočasné i trvalé následky jsou ve znaleckém posudku přesně definovány. Znalkyně pak navrhla v otázce následků syndromu týraného dítěte kontrolní psychologické posouzení. Za zcela nevhodné pak označuje jeho další podrobné psychologické vyšetření, neboť jakékoliv další hlubší odkrytí traumatizujících zážitků by vedlo k výraznému zhoršení psychického stavu nezletilého.

Ke dni 3.2.2008 byl pak znalecký posudek aktualizován s ohledem na výpověď poškozeného nezletilého O. C.. Postupně se vyrovnávají mírná opoždění intelektu, upravuje se i jeho sociální chování, ustoupily projevy nezvládaného tělesného kontaktu s kteroukoliv osobou. Deprivační projevy v jeho chování však stále přetrvávají. V souvislosti s kontaktem s otcem a se zprávou o návratu A. se znovu objevilo noční pomočování. Nadále přetrvávají projevy emoční plachosti, labilita nálad a snížená nálada. Přetrvává ostražitost, snížená důvěřivost k lidem, přetrvávají zcela narušené citové vazby vůči matce, tetě K. a N.. Tyto osoby vyvolávají úzkost a strach. Nezletilý nikdy nezapomene na traumatizující zážitky. Dodnes chování matky plně nechápe a jeho příčinu hledá ve vlastní osobě. Inkriminované jednání má takové následky, kterou budou přetrvávat u nezletilého po celý život. Vývoj nezletilého je disharmonický a neodpovídá běžné normě. Zvláštnosti vývoje a potíže nezletilého byly vyvolány závažným až mučivým týráním. Psychologické vyšetření potvrdilo, že nápadné abnormní projevy v chování a prožívání nezletilého přetrvávají, nezletilý O. C. pak trpí posttraumatickou stresovou poruchou. Věrohodnost výpovědi nezletilého je zachována. Že nezletilý stále hodnotí A. pozitivně, ukazuje, že se pravděpodobně nejednalo o častější týrání z její strany. Zaujímá k ní postoje takové, k jakým byl veden. Postoje jsou také ovlivněny přesvědčením, že si trest sám zavinil. Na trestu byl navyklý nepřemýšlí o její oprávněnosti.

I v případě nezletilého J. M. byly při znaleckém vyšetření patrné poruchy pozornosti, přičemž těmito potížemi trpěl nezletilý i před létem 2006. I u něj se v době prázdnin 2006 až do května 2007 chování matky, tety K., tety N. a G. omezilo na chladný kontakt s represemi, výchova byla zanedbávající a citově deprimující, to se pak i u J. projevuje zvýšenou potřebou mazlení, lepivosti, povrchovosti kontaktu. O pasivním i aktivním fyzickým týráním až mučení svědčí kromě výpovědi nezletilého také skutečnost, že příčinu i zavinění za chování matky a tety spatřuje nezletilý ve vlastní osobě. Typickými důsledky je potom uzavřenost, silná

nedůvěra a ostražitost v sociálním kontaktu, úzkost a emoční labilita. Na dlouhodobé týrání reagoval postupným nástupem posttraumatické stresové poruchy. Následky týrání lze považovat za trvalé. Postupně se upraví infantilní chování a zvýšená potřeba fyzického kontaktu, upraví se i projevy emoční lability, nedůvěřivost a ostražitost však budou přetrvávat. Nezletilý J. nemá tendenci k fabulacím a netrpí bájevitou lhavostí, má dobrý intelekt a netrpí psychotickým onemocněním, má dostatečné schopnosti pro obecnou věrohodnost. Specifická věrohodnost má rozdílnou úroveň. Ve své výpovědi 14.5.2007 popřel jakékoliv týrání vlastní osoby i bratra. Tato výpověď je v rozporu s jeho následujícími výpověďmi. Výpověď ze 14.5.2007 je nevěrohodná. Byla vynucena přísahou, kterou musel složit před nástupem do Klokánku a která mu zakazovala hovořit o týrání. Prožíval neustále ambivalentní postoje mezi přísahou a potřebou svěřit se. Postupně spontánně vypověděl o skutečných událostech, jak sám ale uvedl, nikdy nesdělil úplně vše, co zažil. Jeho ostatní výpovědi měly zachovanou věrohodnost, byly realistické, byly stále v čase a byly doprovázeny projevy emoční lability. Nezletilý neměl motiv poškodit svojí výpovědí jinou osobu, stále se cítil vázán slibem. Péče o chlapce neměla do léta r. 2006 vážné závady. Přijal bez problému i přítomnost A. v rodině, vytvořil si vůči ní ochranný postoj, popisuje ji jako „Bohem vyvolenou“ a připisuje jí pouze pozitivní vlastnosti. Po příchodu do Klokánku působil zcela nedětským, zdvořilým a neosobním slušným chováním, které je evidentně naučené. Toto později opadlo a bylo vystřídáno uvolněnou kázní, zlomyslností vůči bratrovi a někdy až hrubými projevy vůči jiným osobám. Nastal postupně regres do mladších forem chování. Nepochopitelná změna výchovného klimatu rodiny s psychickým i fyzickým týráním přivedla závažné a někdy nevratné změny na psychickém vývoji nezletilého. Od léta r. 2006 byl zavírán až do května 2007 téměř izolován od matky, žil v XXXXX, vypověděl o fyzickém trestání až mučení. Typickým způsobem pro týrané dítě spatřoval důvody ve vlastní osobě. Po umístění do Klokánku reagoval silnými projevy citově deprivovaného dítěte. Vyžadoval kontakt mazlením, objímáním, byl silně stenický, snažil se dodržet konformní chování k rodině a splnit přísahu mlčenlivosti. Na druhé straně měl silnou potřebu svěřit se, vyplakat se a na tyto psychické potíže reagoval regresem na nižší věkovou úroveň. Jeho potíže postoupily až do posttraumatické stresové poruchy. Některé důsledky syndromu CAN jsou dočasné. Odezní psychické problémy jako výkyvy nálad, sny, agresivní chování k bratrovi, na druhou stranu byl ale stabilizován psychický vývoj osobnosti a některé následky týrání jsou trvalé. Jde o ztrátu základních jistot, bezpečí a citu ze strany matky i rodiny, neustálý pocit ohrožení, ostražitosti a podezřívavosti k okolí. Existuje u něj reálné riziko pozdějších depresivních poruch. Nebýt předmětných událostí mohl se vyvíjet jako šikovné inteligentní dítě bez větších problémů. Je schopný být obecně věrohodný, nemá sklon k fabulacím, ani k bájevitě lhavosti. Lhal pouze tam, kde byl nucen přísahou rodině. I v jeho případě znalkyně dospívá k závěru o promyšleném a plánovaném postupu při jeho týrání, včetně vymezení cílů takového postupu. Nezletilý J. má normální schopnosti paměti, umí si správně zapamatovat a reprodukovat. Nevěrohodnou byla shledána pouze výpověď dne 14.5.2007 v důsledku slibu mlčenlivosti rodině. Je schopný rozlišit realitu a nemá tendenci ji směřovat s fantazií. Vypovídal opatrně až ostražitě, měl tendenci záměrně blokovat informace, aby nepoškodil jiné osoby. Je rozhodnutý ponechat si některé informace pouze pro sebe. Nemá sklon k dramatizaci a netrpí bájevitou lhavostí. Ve vřelé atmosféře FOD Klokánek se postupně uvolňoval a zbavoval se strachu. V jeho chování byly patrné značné projevy citové deprivace, objevoval se vývojový regres. Psychické problémy nezletilého J. byly vyvolány psychickým a fyzickým týráním včetně zanedbávání s citovou deprivací. Psychické potíže nezletilého mají dvojí charakter přechodného i trvalého rázu. Trvalé psychické změny, které syndrom CAN zahrnuje, narušily psychický vývoj nezletilého a budou mít trvalé následky. I zde znalkyně vymezuje tyto přechodné a trvalé následky syndromu CAN. I v případě tohoto poškozeného se uzavírá, že je zcela nevhodné jeho další podrobné psychologické vyšetření a jakékoliv další odkrývání traumatizujících zážitků, doporučuje se pouze kontrolní psychologické posouzení.

Ke dni 3.2.2008 pak znalkyně doplnila předchozí posudek, neboť i tento poškozený se svěřil s dalšími skutečnostmi z jeho týrání. Nezletilý je schopen věrohodné výpovědi, je pravdomluvný, psychický stav se postupně zhoršuje. Zlepšily se pouze projevy netlumené přichylnosti k cizím osobám. Následky citové deprivace přetrvávají, výrazně se zvětšila intenzita agresivních projevů, týrá a mučí plyšové postavičky, reaguje explozivně, hůře se chová i ke svému bratrovi. Naráží na řadu nepochopitelných věcí, zvažuje své postoje k matce, přičinám svých zážitků nerozumí, stále tvrdí, že vše bylo proto, že zlobil. S tímto pocitem bude mít vždycky pocit viny a problémy v sebehodnocení. Přetrvávají problémy ve vztahu k lidem, emoční zploštělost, citově je nezakotvený, ztratil jedinou dřívější jistotu - vztah k matce. Je tedy potvrzeno, že psychický vývoj nezletilého J. je disharmonický a v jeho prožívání a chování jsou nadále abnormní projevy, které vznikly následkem trýznivých a mučivých zážitků a ztrátou důvěry k matce. Lze potvrdit, že trpí posttraumatickou stresovou poruchou, tělesné a fyzické týrání nezletilého má závažné následky pro další vývoj jeho osobnosti.

V hlavním líčení před soudem dne 26.6.2008 pak znalkyně potvrdila, že provedla kontrolní vyšetření obou poškozených dne 15.6.2008 FOD Klokánek. V případě nezletilého O. potvrdila, že posttraumatická stresová porucha stále přetrvává, uvádí, že ty zážitky má pořád v hlavě a projevujetypické flashbacky. Dle testových vyšetření přetrvává agresivita, projevy nedůvěřivosti, ostražitosti a problému ve vztahu k lidem. U nezletilého J. se psychický stav bohužel horší, je negativistický, skleslý, depresivního ladění, agresivita v testech přetrvává, jeho stav a projevy, které byly zjištěny, budou zřejmě trvalé a jedná se o následky týrání. Alarmující byl vztah obou dětí k A., který byl doslovně adorující, A. byla nejlepší, bezchybná, hodná, dle slov J. „Bohem vyvolená“, což je výsledkem toho, že všechny vztahy poškozených i vztahy mezi sebou jim byly zpřetrhány a zůstal jim vztah pouze k A.. Tato situace měla vést až do jakési otročké závislosti, služby A., nicméně zde absentuje zásadní moment agrese ze strany A. a projevu, že umí vládnout. Znalkyně se vyjadřuje k poměrně problematickému získávání informací o obou poškozených, kteří z počátku nebyly ochotni vypovědět vůbec nic, pouze naznačovat, důvodem byl striktní zákaz jejich rodiny, výhrůžky. Před odjezdem do Klokánku byl takto zpracován nezletilý J. s jeho naučenou výpovědí a naposledy je varovala před svým útekem z Klokánku A.. J. v průběhu vyšetření neustále naznačuje, že nikdy neřekne úplně všechno, velmi těžce se svěřoval například s osaháváním. Lze však dovodit, že podstatné skutečnosti byly poškozenými sděleny. Oproti tomu následky u nezletilého O. nejsou tak výrazné. J. byl labilnější již dříve, nelepší se jeho agresivita, navždy bude nedůvěřivý vůči okolí, podezíravý a velmi psychicky labilní. Tyto trvalé následky jsou důsledkem masivního zásahu do vývoje dítěte a přesto, že jsou správně vedeny v FOD Klokánek a mají ideální podmínky, situace se nelepší a posttraumatická stresová porucha se vrací nebo přetrvává. Znalkyně rozhodně vylučuje, že by příčnou mohl být sám FOD Klokánek a prostředí, ve kterém se chlapci pohybují v období od policejního zásahu v květnu 2007 v XXXXX. Vztah k A. byl dlouhodobě dobrý, žádný s chlapců se nezmiňuje o tom, že by je týrala, nebo jim něco zlého dělala. Posledním vyšetřením pak bylo zjištěno, že je vztah poškozených k A. vůbec není dobrý a byla zařazena do stejného okruhu osob jako je matka, teta K., N. a ostatní obžalovaní. Ani tento vývoj nemohl být ovlivněn vnějšími činiteli, zejména prostředím Klokánku. Rozhodně pak znalkyně odmítá vyjadřovat se k míře podílu jednotlivých obžalovaných na zdravotních následcích poškozených. Jednalo se o ucelený promyšlený systém působení na poškozené, plánované promyšlené a ucelené jednání, nelze proto stanovovat vinu jednotlivce. Znalkyně objasňuje i skutečnost, že nezletilý O. si vzpomněl teprve v průběhu února 2008 na jednání na chatě ve Veverské Bítýšce, kde měl být topen A., přičemž každá informace od poškozených byla získávána velmi těžce, když odmítali sdělovat bližší podrobnosti trestné činnosti a teprve spontánně po určitém časovém odstupu se rozhodli k některým událostem

informace poskytnout. Nemají tendence fabulovat, rozlišují realitu, nezaměňují osoby a to co, se opravdu dělo, nezaměnili s jiným dějem, výpovědi poškozených jsou věrohodné.

V případě závěrů **znaleckého posudku z oboru zdravotnictví – dětská psychiatrie znalce MUDr. Václava Hartoše** je poškozený O. C. přiměřeně věru orientován, myšlení má souvislé, intelektová úroveň odpovídá normě, pozorovány byly pouze poruchy paměti ve smyslu chronologie zážitků, pozorovány jsou flashbacky, noční můry, má psychomotorické tempo zrychlené, poruchy aktivity a pozornosti. Chování v sociálním kontaktu s nápadnými projevy dezinhibované přichylnosti bez projevu agresivity. Jde o disharmonicky se vyvíjející osobnost dítěte, které bylo týráno vlastní matkou a dalšími blízkými osobami. Došlo k narušení bazálního vztahu matka – dítě. Byly pozorovány projevy chování, které mohou být prvními projevy posttraumatické stresové poruchy. U dítěte došlo ke značné psychické, ale i fyzické újmě a k negativnímu ovlivnění jeho psychosociálního vývoje. Lze předpokládat, že přinejmenším do května 2006 se chlapec vyvíjel normálně. Přibližně od června 2006 do 7.5.2007 došlo ke zvýraznění projevu syndromu poruchy aktivity a pozornosti. Vlivem deprivace navozené týráním dochází k narušení bazální jistoty ve vztahu matka – dítě. Lze z jistotou tvrdit, že zmíněné následky jsou způsobeny několikaměsíčním týráním. Obvyklý způsob života poškozeného byl týráním významně omezen. Z dlouhodobého hlediska je nejzávažnějším omezením obvyklého způsobu života narušení bazální jistoty, protože důvodům, které k týráním vedly, nerozumí a má snahu hledat je v negativním hodnocení vlastní osoby. Tyto skutečnosti mohou mít dlouhodobý až celoživotní vliv na život poškozeného především v oblasti sociálních vztahů. Narušení důvěry k blízkým osobám může vést k narušení důvěry k lidem obecně. Trvalé následky na psychice a zdraví nezletilého lze hodnotit jako vážnou a déle trvající poruchu, protože se jedná o celoživotní postižení. Následky jednání pachatelů měly na poškozeného charakter mučivých útrap, neboť docházelo k fyzické, sociální izolaci, poškozený byl zavírán do různých prostor, nebyl mu poskytován základní hygienický standard, byl zavírán do klecí, byl pálen cigaretami a to osobami, ke kterým měl do té doby důvěru. Znalec doporučuje kontrolní vyšetření a neodkladné zahájení psychologické péče.

Ke dni 4.2.2008 pak znalec svůj posudek doplnil závěrem o tom, že u O. C. došlo k rozvoji posttraumatické stresové poruchy v souvislosti se syndromem týraného dítěte. Dané onemocnění se vyvíjí, jeho hloubku nelze přesně stanovit, ale pro jeho charakter je lze považovat za mimořádně velmi závažné, lze především o poruchy nálady, projevy emoční labilita, neurotické symptomy jako anxieta a fobie, projevy vývojového regresu, projevy poruchy koncentrace, pocitu samoty, izolace a opuštění, poruchu navazování sociálních vztahů a sníženou schopnost stanovit a udržovat ve vztazích hranice. Posttraumatická stresová porucha se rozvíjí s ohledem na fakt, že tyto skutečnosti postihly poškozeného jako dítě ve velmi citlivém období vývoje a proto že aktivním účastníkem násilí byla jeho matka, jedná se pak o celoživotní omezení v obvyklém způsobu života. Hloubka tohoto postižení je značná a znalec předpokládá další rozvoj. Příznaky posttraumatické stresové poruchy budou vyžadovat dlouhodobou nebo dokonce celoživotní psychologickou a pedopsychiatrickou respektive psychiatrickou péči. Poškozený může opakovat tento model chování ve vztahu k vlastním dětem. Znalec doporučuje neodkladně zahájit především intenzivní individuální, psychologickou péči, neustálé opakování vyvolávání vzpomínek na hrůzné a šokující zážitky bez jejich náležitého následného terapeutického zpracování vede k sekundární viktimizaci.

Poškozený nezletilý J. M. je rovněž přiměřeně orientován, intelektová úroveň odpovídá normě, poruchy paměti nejsou pozorovány, psychomotorické tempo má zrychlené, jsou pozorovány poruchy soustředění a pozornosti. Od května 2007 jsou pozorovány projevy

enkoprézy, které vyvolávají podezření na sexuální zneužívání. Jedná se o disharmonicky se vyvíjející osobnost dítěte, u nichž došlo k narušení bazálního vztahu matka – dítě. Byly pozorovány flashbacky a noční můry, které mohou být prvotní prvními projevy posttraumatické stresové poruchy. U dítěte došlo ke značné psychické, ale i fyzické újmě a k negativnímu ovlivnění jeho psychosociálního vývoje. Projevy poruchy pozornosti se vlivem zážitků v inkriminovaném období výrazně prohloubily a musejí být tlumeny i medikací. Byly s velmi vysokou pravděpodobností hraničící s jistotou způsobeny několikaměsíčním týráním. Je zde dáno i významné podezření na sexuální zneužívání dítěte. Obvyklý způsob života poškozeného byl omezen a to pro zhoršení projevu poruchy pozornosti, zastavení a regres psychického vývoje. Z dlouhodobého hlediska nejzávažnějším omezením v obvyklém způsobu života je narušení bazální jistoty v důsledku mučivých a šokujících zážitků, protože důvodům týrání nerozumí. Tyto skutečnosti mohou mít dlouhodobý až celoživotní vliv na život poškozeného především v oblasti sociálních vztahů. Trvalé následky na psychice a zdraví nezletilého lze hodnotit vzhledem k ublížení na zdraví jako vážnou a déletrvající poruchu, protože se jedná o celoživotní postižení. Následky jednání pachatelů měly na poškozeného charakter mučivých útrap, docházelo i k fyzické sociální izolaci, nebyl mu poskytnut základní hygienický standard, byl zavírán do klece, pálen cigaretami a to ze strany blízkých osob, ke kterým měl důvěru.

Dne 4.2.2008 znalec doplnil, že kontrolní vyšetření nezletilého J. M. potvrdilo rozvoj posttraumatické stresové poruchy, což svědčí o dalším vývoji tohoto onemocnění, jehož hloubku nelze přesně stanovit, ale lze je považovat za mimořádně velmi závažné, jde i v jeho případě o poruchy nálady, projevy emoční lability, neurotické symptomy jako anxieta a fobie, poruchy spánku, projevy vývojového regresu, poruchy koncentrace, snížení sebehodnotí a pocity viny, pocity samoty izolace a opuštění, poruchy navazování sociálních vztahů a sníženou schopnost stanovit a udržovat ve vztazích hranice. Dítě bylo postiženo v citlivém období jeho vývoje a aktivním účastníkem násilí byla jeho matka, proto se jedná o celoživotní omezení v obvyklém způsobu života a hloubka postižení je značná. I on bude vyžadovat dlouhodobou nebo dokonce celoživotní psychoterapeutickou a pedopsychiatrickou, resp. psychiatrickou péči. Poškozený může opakovat tento model chování ve vztahu k vlastním dětem. Psychický stav J. M. se aktuálně jevil ve srovnání s mladším bratrem O. jako horší. Znalec zde navrhuje neodkladné zahájení intenzivní individuální psychoterapeutické péče. Neustálé opakování vyvolávání vzpomínek na hrůzné a šokující zážitky vede k sekundární viktimizaci.

V hlavním líčení konaném dne 27.6. 2008 pak znalec potvrdil, že chlapce vyšetřil opakovaně dne 13.6. 2008, přičemž další jejich vývoj plně potvrzuje závěry předchozích znaleckých posudků. Znalec objasnil, že posttraumatickou stresovou poruchu lze diagnostikovat pouze tehdy, pokud předcházela traumatizující psychická zkušenost a to i v případě, když se jedná o jednorázovou záležitost. Případ je o to závažnější, že se vše dělo v průběhu několika měsíců od července až do začátku května 2007. Znalec se obecně vyjádřil k možnostem následné úpravy zdravotního stavu a přetrvávání projevu posttraumatické stresové poruchy u dospělých jedinců a adolescentů, přičemž v případě těchto konkrétních poškozených je situace dramatičtější z důvodu jejich věku. Znalec pak setrvává na závěrech, že jde o celoživotní následky, především pro nutnost psychoterapeutické, psychiatrické, kontinuální péče po celý život. Vyjádřil se zároveň i ke svým závěrům ohledně podezření na sexuální zneužívání, neboť podle vyjádření poškozených měli být osaháváni na genitáliích, za což se velmi styděli, jde o velmi zásadní zákrok do intimního soukromí obou poškozených v jejich věku a všechny tyto okolnosti jsou dostatečným důvodem, aby znalec tyto postupy označil jako sexuální zneužívání.

Této problematice se pak věnuje i **znalecký posudek z oboru zdravotnictví – psychiatrie a sexuologie znalce MUDr. Antonína Brzka**. Ten v případě nezletilého

poškozeného J. M. dospívá k závěru, že nebylo zjištěno nic, co by svědčilo pro jeho pohlavní zneužívání obvyklým způsobem. Jeho pohlavní zneužívání je tedy považováno za velmi nepravděpodobné. Bylo zjištěno, že poškozený J. je krutě týrané dítě, nastalo u něj poškození jeho citového vývoje a do budoucna je nastoleno značné riziko pro vznik různých psychických poruch. Zejména anxiozita, deprese, omezená schopnost důvěřovat i blízkým osobám. Lze uzavřít, že kvalita života chlapce v dospělosti bude výrazněji zhoršena. Enkoprézu lze pak považovat za projev dočasného vývojového regresu, jakož to jeden z projevů uvedeného psychického poškození.

Ve věci bylo vyslechnu cca 70 svědků, kteří se vyjadřovali k přímo k žalované trestné činnosti, ale i k osobám jednotlivých obžalovaných a k událostem, které se dotýkaly zejména obžalované B.Š.. Jedná se tedy zejména o osoby z řad příbuzných obžalovaných a z řad osob jim z jakéhokoliv důvodu blízkých a do tohoto okruhu lze pak zahrnout svědky R. C., P. M., L. M., L. M., E. M., R. M., A.N., J. P., G. P. nyní M., P. P., V. S., Z. S., M. S., R. Š., I. T., E. T., L. T., I. V., E. V., M. Z. a T. H..

Svědék **R. C.** – bývalý manžel obžalované K. M. a otec poškozených O. C. a J. M. - vypověděl, že s K. M. se rozvedli zhruba v r. 2006, už předtím ale spolu 3 roky nebydleli ve společné domácnosti. Děti byly svěřeny do péče matky. I po odstěhování svědka z rodiny stále jako rodina žili, vozil chlapce do kroužků. S K. M. se běžně stýkal. Chlapce vídával nepravidelně, zhruba 1krát za týden, nestalo se, že by je neviděl po delší období. Pakliže policie zasahovala v XXXXX v květnu 2007, mohl chlapce vidět cca 14 dní před tímto zásahem. Jeho synové byli normální kluci, výchovné problémy s nimi žádné zásadní nebyly, byli možná živější. K. M. byla výborná matka, milující své děti, o děti se vzorně starala a neměla žádný problém. Děti občas dostaly na zadek, ale žádné razantnější fyzické tresty neuplatňovali. A. svědek blíže neznal, byla to věc jeho manželky, prakticky nic o ní nemůže říci, jednou ji vezl i s K. M. na hory jeho vozidlem. Žádná změna v rodině v souvislosti s příchodem A. dle pozorování svědka nenastala. Obžalovaná K. M. si ani nikdy nestěžovala na žádné extrémní výchovné problémy s chlapci. K. M. nebyla nikdy nábožensky založená a praktikovala běžnou výchovu. A. měla mít nějaký původ ze Vsetína, blíže neví. Svědek pak nemá žádné vysvětlení proto, co proběhlo televizí ohledně záběrů z týraní jeho synů. Ti se mu nikdy s ničím podobným nesvěřili. Pravdou je, že od července 2006 s nimi nebyl v takovém kontaktu jako dříve. Své ženě však důvěřoval a neměl signál o tom, že by s chlapci bylo špatně zacházeno. I v průběhu žalované trestné činnosti se s chlapci vídával nepravidelně jednou až dvakrát týdně, nikdy si nevšiml zranění na těle synů, nestěžovali si na nějaké špatné zacházení. B.Š. svědek vůbec nezná a bylo mu známo, že švagrová K. M. má syny na starost v XXXXX a bere je i na například víkendové akce. Od synů svědek neměl jakékoliv poznatky o jejich vztahu k A..

Svědci **L. M. a E. M.** vypověděli, jakožto rodiče obžalované K. M. a prarodiče obou poškozených nezletilých. Popsali své rodinné poměry, zejména své rodičovství ke K. M., K. M. a G. M.. S dcerou K. i oběma poškozenými se v postatě před žalovanou trestnou činností běžně stýkali a prarodiče se starali například i o jejich volno časové aktivity. Od určitého okamžiku pak K. přišla s názorem, že jejich styky jsou příliš intenzivní a potřebuje z určitých výchovných důvodů se výchově synům věnovat sama. Byly tedy zhruba od léta 2006 přerušeny veškeré předtím intenzivní kontakty mezi poškozenými chlapci a jejich prarodiči. Ačkoliv tito nabízeli K. veškerou možnou pomoc a průběžně se dotazovali na chlapce, tato je většinou odmítala, sdělovala, že je vše v pořádku, že řeší závažný výchovný problém zejména s O., a to i ve spolupráci s nějakým specialistou. O O. měly být reference, že se špatně chová ke zvířatům, odcizil mobilní telefon ve školce apod. Svědkům ani nebylo například známo, že K. M. se přestěhovala do rodinného domu v XXXXX. Prarodiče se tudíž těšili, že se svými vnuky budou

opět vídat, až se výchovná situace urovná. Bylo jim rovněž známo, že s K. intenzivně spolupracuje její sestra K., zejména pokud jde o výuku nezl. O.. Starala se i o A., nicméně bližší okolnosti ohledně této dívky, svědkům známy nejsou. Pakliže v médiích byly zveřejněny videozáznamy o týrání nezl. synů K. M., byli zcela šokováni a vůbec si tyto praktiky neumějí vysvětlit. V poslední době před policejním zásahem v květnu 2007 v XXXXX však K. žádala o psychologickou pomoc a svěřila se, že něco velmi pokazila. Svědci pak potvrzují, že se svými vnuky nebyli v podstatě od léta 2006 v žádném osobním kontaktu. Chlapci byli pouze trochu živější, nikdo však neneviduje žádné zásadní výchovné problémy. Ani ve vztahu mezi K. M. a jejím bývalým manželem R. C. nebylo nic problematického, i po rozvodu se nadále stýkali a spolupracovali. Bylo rovněž známo, že K. usiluje o opatrovnictví A., v tom jí velmi intenzivně pomáhala její sestra K. a další lidé, K. neustále apelovala na jejich trpělivost s tím, že v blízké době již by mělo být všechno v pořádku a situace v rodině by se měla vrátit do normálu. Kde se však chlapci nacházeli od července 2006 do května 2007, svědkům známo není. V tomto období je v podstatě vůbec neviděli. Není jim ani známa žádná souvislost mezi osobou A., která vypadala na 12 až 13 let a obžalovanou B. Š.. Ani na Vánoce 2006 se s chlapci neviděli. Nebyli svědky ničeho takového, že by jejich dcera K. své chlapce nějakým nepřiměřeným způsobem trestala. Vždy pozorovali pouze běžná chlapecká poranění ze sportu a hraní. B.Š.pak svědci znají jako spolubydlící K. M. z období let 2001 až 2002, nicméně i mediálně zveřejněné zprávy o tom, že právě ona je onou A., byly pro ně zcela nepochopitelné. Zhruba od podzimu 2005 bylo svědkům známo, že K. respektuje pokyny jistého lékaře, toto si s dcerou chtěli ověřit, K. M. si vyžádala i lékařskou dokumentaci ohledně A. a po totožnosti lékaře pak přestali pátrat. A. vypadala jako skutečně nemocné dítě, vyprávěla o své minulosti a dětství, kdy měla být zneužívána a fyzicky trýzněna. Zároveň měli svědci od K. reference o tom, že se k A. chlapci špatně chovají. V průběhu roku 2006 pak obě dcery svědkyni E. M. potvrdily, že přichází v úvahu, aby A. byla umístěna do rodiny K., přičemž je třeba soudu předložit příběh o původu A.. Jednalo se o tzv. vsetínskou verzi, že si ji dcera přivezla od své babičky paní D. ze Vsetína. Jednalo se o skutečně smyšlený příběh, který všechny tři, tedy svědkyně E. M., K. a K. M., jako svědci uvedly u jednání Městského soudu v Brně (ve smyslu bodu II. výrokové části rozsudku). Ohledně nějakého týrání svých vnuků neměli jakékoliv informace, o Hnutí Grálu se dozvěděli teprve v květnu 2007. Nevědí nic o tom, že by se některá z jejich dcer nějak duchovně angažovala. Veškeré informace o A. měly pocházet od údajného doktora smskami a emailem, i A. o panu doktoru hovořila a projevovala veškeré příznaky těžce nemocného dítěte. K. se měla s doktorem v jednom případě setkat i osobně. Před žalovanou trestnou činností byla pak péče K. o syny příkladná a bezproblémová. Rozhodně pak svědkům nebylo známo nic o neexistenci pana doktora a o tom, že by A. měla být dospělou ženou, B. Š., která žádnou pomoc nepotřebuje. I jim pak dcera K. sdělila, ohledně B.Š., někdy v průběhu roku 2005, že B. zemřela. Poměrně méně informovaný byl v tomto ohledu svědek L. M., který pouze A. zhruba třikrát viděl, ale o jejím původu nic nevěděl a nebyl zasvěcen do postaty řízení vedeného u Městského soudu v Brně v její opatrovnické věci.

Svědecká výpověď E. M. je v obsahovém souladu též s jejím písemným vyjádřením na č.l. 3878-3883. Ohledně svědkyně E. M. byl k důkazu proveden spis Městského státního zastupitelství v Brně 5Zt 35/2008 v souvislosti s její křivou svědeckou výpovědí ze dne 26.3.2007 ve věci MS Brno 82 Nc 98/2006 (bod II. výrokové části rozsudku). Dne 28.1.2008 bylo zahájeno trestní stíhání svědkyně E. M. pro trestný čin křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku dle § 175 odst. 2 písm. a) tr. zákona, přičemž svědkyně se v pozici obviněné k trestné činnosti v plném rozsahu doznala a složila peněžní částku pro obecně prospěšnou činnost a na peněžitou pomoc obětem trestné činnosti. Na základě toho pak usnesením státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Brně ze dne 25.3.2008 sp.zn. 5Zt 35/2008 bylo schváleno narovnání v trestní věci E. M. a trestní stíhání bylo zastaveno.

Svědčce **G. P., nyní M.**, vypověděla jako sestra obžalovaných K. M. a K. M.. Předmětnou trestnou činnost, která měla být odhalena v květnu 2007 konkrétně v XXXXX vůbec nedokáže pochopit, na svoji rodinu a na péči K. o své chlapce byla vždy pyšná, obdivovala ji a obžalovaná K. M. měla své syny vždy na prvním místě a pečovala o ně, jak nejlépe mohla. Studovala i sociální pedagogiku a měla tendence pomáhat jakýmkoliv dětem. Již během jejího pobytu na adrese XXXXX v Brně v létě 2006 K. M. rozhodla, že omezí styk se zbytkem rodiny, protože měla mít výchovné problémy s O.. Údajně se tříštila její autorita s autoritou prarodičů, kteří je rozmazlovali. Od tohoto období byla K. M. pod silným tlakem, protože čekala rozsudek ohledně osvojení A., děsila se celou dobu, že by mohla být umístěna do ústavu. Pravdou je, že od léta 2006 své synovce svědkyně pořádně neviděla a nemůže se ani vyjádřit, jak rodina obžalované K. M. žila v předmětném období. Nicméně šlo vždy o harmonickou rodinu, K. své syny prožívala a neaplikovala žádné nepřiměřené fyzické tresty. Zprostředkovaně má informace o tom, že O. měl mít nějaké vážnější výchovné problémy. Sestra K. se zhruba před deseti lety změnila, uzavřela se do sebe, rozešla se s dlouhodobým přítelem, je jí známo, že žila společně s B. Š. a snad i H. B.. Obsahově totožně jako např. obžalovaná K. M. i její rodiče, se pak i tato svědkyně vyjadřuje o tom, že nezl. O. měl mít výchovné problémy, zejména s odcizením mobilního telefonu ve školce, s odhalováním se před dívkami, z toho, že ublížil želvě a že dal křečka mezi písčomily, kteří jej roztrhali. Ohledně O. i A. se K. M. radila prostřednictvím mobilního telefonu s nějakým lékařem. O koho konkrétně jde, svědkyně nevěděla. A. měla být holčičkou ve velmi špatném zdravotním stavu, která chvílemi měla i umírat, byla natolik slabá, že ji K. musela nosit na zádech. Podle vyjádření A. měla za panem doktorem docházet do nemocnice v Brně – Bohunicích. Její pobyt na území ČR měl být však neoficiální, měla pocházet z Norska z dětského domova, kde byla odmalička brutálně týraná. Měla leukémii, problémy se srdcem, dýcháním, s hlavou, o tom o všem K. obdržela lékařské zprávy a byla instruována panem doktorem, jak s A. zacházet. Pakliže se později zjistilo, že ona A. je B. Š., je zřejmé, že K. M. byla ve všem obelhaná. A. vyžadovala maximální péči, což K. velmi vyčerpávalo, nicméně viděla na A. i na své sestře K., že působení pana doktora je úspěšné a toto jí utvrzovalo ve správnosti jejího postupu. K. M. se tak měla stát obětí inscenací ze strany K., B., pana doktora, příp. dalších lidí. Svědkyně se vyjádřila k telefonním číslům svých sester, dále k emailovým kontaktům, nebylo jí ovšem vůbec známo, že K. nebo K. měly sjednat pronájem domu v XXXXX. Věděla však, že K. je jakýmsi prostředníkem mezi doktorem a K.. K. měla ke svým synům krásný mateřský vztah a než do toho celého vstoupila A., měla celou rodinu pod kontrolou. Identitu onoho lékaře svědkyně pochopitelně neznala, pro K. však představoval zcela zásadní autoritu. Svědkyně potvrzuje i to, že prarodiče chlapců těžce nesli odloučení od svých vnuků v důsledku výchovného opatření K.. K. představovala osobu, která jediná mohla A. zásadním způsobem pomáhat po psychické stránce, čím větší byla péče o A., tím lépe se cítila. V tomto směru ji ujišťoval i pan doktor. Přímo k projednávané trestné činnosti se však svědkyně vyjádřit nemůže, nikdy nepozorovala žádné týrání chlapců nebo stopy po týrání na jejich těle. B.Š. viděla zhruba dvakrát až třikrát v životě, zhruba před sedmi roky, byla to tlustá paní a nečinila si jakoukoliv spojitost mezi ní a osobou A., jejíž projev působil upřímně a autenticky. A. měla podle jejích projevů nejvřelejší vztah ke K., ačkoliv se o ni předtím starala K.. A. v důsledku svého zdravotního stavu i třeba několikrát denně odjížděla k panu doktorovi, podle jejího vyjádření do nemocnice v Brně – Bohunicích.

Svědčce **R. Š.** se vyjádřila jako matka obžalovaných J.Š. a B.Š.. Z ostatních obžalovaných zná pouze K. M., s níž B. měla bydlet na adrese XXXXX, a společně pracovaly v XXXXX. Zdravotní stav B.Š. není dobrý, chodila na neurologii, léčila se kardiologií. Sama svědkyně je pouze pediatřička, mohla tedy své dceři pomáhat se zdravotním stavem pouze okrajově. B. bojovala s nadváhou, pravděpodobně po zánětu štítné žlázy, přičemž svědkyně

popisuje při jakých medikacích, za jaké období zhubla až na hranici 60kg. B. s K. M. seznámila Z. S., svědkyni není známo, zda B. navštěvovala lékaře sama. Vždy se projevovala dětsky a nebylo jí nic známo, že žila jako tzv. A. u K. M.. V rodinném domě v XXXXX u K. M. svědkyně nikdy nebyla. Další dcerou svědkyně je nejmladší dcera K., která je mimořádně těžce zdravotně postižená, absolvovala 14 operací mozku apod. Svědkyně údajně vůbec neví, že její dcera B. byla umístěna v Klokánku, že odsud utekla a pohybuje se po Dánsku a skandinávských zemích. Toto se dozvěděla až z médií. Od 6.6. do 16.6. 2007 byli s manželem J. Š. na dovolené, z níž však manžel odcestoval již 13.6. 2007 a už se za svědkyní nevrátil, od té doby se neviděli a svědkyni vůbec není známo, kde se zdržuje. Není jí rovněž nic známo o příslušnosti členů jejich rodiny k nějakému náboženskému hnutí či církvi, zejména Hnutí Grálu. Sama se považuje za ateisticky orientovanou. Vůbec nechápe, jak se mohla její dcera B. ocitnout v Klokánku, v posledních dvou letech se stýkaly, když její dcera dvakrát až třikrát týdně přišla na chvíli domů. O žádné změně identity nikdy nemluvily a neví, co to je za nesmysl. Domnívá se, že není pravda, že by B. žila jako A. v rodině K. M.. Ke svému manželovi J. Š. se vyjádřila dále svědkyně tak, že jej naposledy slyšela telefonicky v lednu 2008, netuší však, kde se zdržuje, čím se živí. Je možné, že měl v minulosti něco společného s Ázerbajdžánem, jezdil tam na služební cesty, ale nyní je v invalidním důchodě. O jeho výdělečných aktivitách nemá žádný přehled. Pojem družiny Mravenců zná z novin, pouze ví, že se kolem manžela pohybovaly osoby, které byly členem této družiny, zejména pak M., pan T. a pan P.. V minulosti se nestalo nic podobného za dobu trvání manželství s J. Š. od roku 1974, že by takto nenadále a natrvalo opustil společnou domácnost. Neví nic o tom, že by dcera B. se chtěla změnit v dítě, že by podstupovala plastickou operaci, že by měla být znásilňována, zneužívána a týrána. Svědkyně popírá, že by měla být kdy i fyzicky napadena ze strany jejího syna obžalovaného J.Š..

Na č.l. 4621-4628 spisu jsou založeny dokumenty a zvukový záznam Policie ČR o oznámení paní S., redaktorky Mladé fronty Dnes, která má důvěru svědkyně Š., přičemž tato dle telefonického oznámení ze dne 21.2.2008 v 18.06 hodin měla být fyzicky napadena svým synem J.Š. a má sama strach tuto skutečnost ohlásit. Součástí telefonátu je popis celé záležitosti a popis bydliště svědkyně Š. ze strany oznamovatelky. V 18.34 hodin se hlídka policie na místo dostavila, avšak svědkyně Š. údajně o ničem nevěděla a akce byla odvolána a ukončena.

V případě obžalovaného J.T. je pak možno zmínit z jeho okolí výpověď jeho bývalé manželky L. T. a výpověď jeho současné přítelkyně M. S..

Svědkyně **M. S.** se s obžalovaným seznámila v lednu 2005 a od léta téhož roku spolu vedou společnou domácnost. Svědkyně má z minulého manželství dvě děti, které byly původně v její péči, avšak v souvislosti s partnerským vztahem právě s obžalovaným J. T. bylo vydáno předběžné opatření a děti jí byly odebrány a svěřeny do péče jejich otce. Důvody rozvodu J.T. nezná, o tom spolu nemluvili. Neví nic o tom, že by v jeho předchozím manželství byly problémy s fyzickým násilím. Osobně svědkyně žádnou zkušenost s agresivitou obžalovaného nemá, i vůči jejím dětem se choval vždy výborně. Velmi pozitivně hodnotí i vztah obžalovaného T. k jeho synu J., z jeho manželství ze svědkyní L. T.. V srpnu 2006 se pak obžalovaný věnoval hlavně své práci v podnikání, hodně dbal na svůj zevnějšek, vlasy měl ostříhané na krátko a na bradě nenosil vousy, pouze takový proužek. Jeho trestní stíhání považuje za absurdní a vždy měla zkušenost s velmi pozitivním ohlasem dětí na jeho činnost v XXXXX.

Svědkyně **L. T.** je bývalou manželkou obžalovaného J.T.. Zná K. M. jako přítelkyni své kamarádky M. Z., K. M. viděla asi dvakrát až třikrát v životě jako ředitelku XXXXX, H. B. zná rovněž z XXXXX, J.Š. zná jako kamaráda J.T.. Z jeho předchozího působiště ví i o družině Mravenců v rámci skautského oddílu. Z rodiny Š. zná J.Š., dvakrát v životě viděla B.Š. asi před

sedmi nebo osmi lety. Je jí známo, že v současné době má obžalovaný vztah s novou přítelkyní, která má dvě děti, pravidelně si bere i svého syna J. a pomáhá svědkyni se synem. Svědkyni v podstatě není známa žádná negativní vlastnost obžalovaného, stará se vzorně o svého syna, má velice kladný vztah i k psům a jejich převýchově, je zkušený kynolog. Rozvedli se na základě návrhu obžalovaného, důvodem bylo to, že svědkyně byla hysterická, protivná a nekomunikativní. Nemůže se vyjádřit k tomu, co dělal obžalovaný v srpnu 2006. Násilí vůči svědkyni použil obžalovaný J. T. toliko v jediném případě, a to když sama svědkyně po něm skočila a napadla jej, pak jí dal jednu facku, jiného násilí nikdy neužil. Svědkyně uvádí, že chtěla ve zlobě obžalovanému uškodit a určité věci si i vymyslela, např. i při rozvodu. Svědkyně byla konfrontována právě se spisovými materiály Městského soudu v Brně a dále s přestupkovými spisy vedenými na obžalovaného J.T. u ÚMČ Brno – střed, přičemž pokud se v těchto listinných materiálech nachází jakékoliv zmínky a lékařské zprávy, podle kterých měla být fyzicky napadena, nezakládá se to na pravdě a bylo to účelové obvinění obžalovaného s cílem jej poškodit. S obžalovaným jsou velmi dobří přátelé a rozhodně z něj nemá strach. Pokud v minulosti podle spisových materiálů vyhledala manželskou poradnu nebo nějakého psychologa, bylo to pouze účelově. Bližší podrobnosti odmítá sdělit, protože je to její osobní záležitost. Veškerá eventuální poranění si způsobila sama.

Součástí spisového materiálu – listin umístěných ve velké papírové krabici - je též spisový materiál Městského soudu v Brně 40P 23/2004, tedy opatrovnícký spis týkající se syna obžalovaného J.T. a svědkyně L. T., J. T.. Dle čl. 13 tohoto spisového materiálu v jednání konaném u soudu dne 5.8.2004 svědkyně T. výslovně uvedla, že ze strany otce, tedy obžalovaného J.T., docházelo opakovaně k fyzickému násilí, pro které musela z domu odejít, ale vždy se vracela, neboť chtěla dítěti zachovat rodinu. Může pak uvést důkazy ze strany lékařů, policie, sousedů, známých a manželské poradny, jak celá situace vypadala. Součástí tohoto listinného materiálu jsou též písemná vyjádření svědkyně T. o velmi razantním fyzickém napadání ze strany obžalovaného J.T., který jí napadal nikoliv pouze jednorázově, ale dlouhodobě a velmi vytrvale, přípis je ze dne 26.8.2004. Součástí spisového materiálu jsou pak čtyři lékařské zprávy o tom, že měla být svědkyně napadena obžalovaným ve dnech 10.10.2000, 11.11.2002, 9.12.2003 a 28.8.2001, přičemž podle těchto lékařských zpráv měla poranění na hlavě, horních končetinách, vykazuje podkožní hematomy v oblasti ucha i podlitiny na zádech i v oblasti dolních končetin. Měla být mlácena, opakovaně udeřena do hlavy pěstmi. Svědkyně zároveň podala přehled orgánů, které vyhledala s žádostí o pomoc, mezi kterými figuruje mimo jiné i psycholog svědek R. a Domov Sv. M. pro svobodné matky s dětmi. Rozsudkem, který nabyl právní moci dne 8.7.2005, byl pak nezl. J. T. svěřen do výchovy matce a obžalovanému J. T. byla stanovena vyživovací povinnost a byl zároveň upraven styk otce s nezl. synem.

Ve věci Městského soudu v Brně 49C 162/2004 byl pak na základě návrhu obžalovaného ze dne 2.9.2004 řešen rozvod manželství se svědkyní L. T.. I v tomto případě ve svých písemných vyjádřeních svědkyně L. T. popisuje nevybíravé jednání obžalovaného vůči ní i synovi, hrubě ji verbálně i fyzicky napadal a absolvovala od něj několikahodinové bití za doprovodu sadistických výhrůžek i před jejich synem. V důsledku neustálého fyzického napadání a výhrůžek se odstěhovala ke svým prarodičům v prosinci 2003. Mnohokrát musela vyhledat pomoc u policie, lékařů a příbuzenstva. Obžalovaného však svědkyně nechtěla nijak poškozovat v jeho osobním životě, i v jeho práci s dětmi, takže vždy trestní oznámení stáhla. I v tomto spisovém materiálu se nacházejí obsahově totožné lékařské zprávy o poraněních svědkyně. Při jednání o rozvodu dne 13.12.2005 svědkyně T. uvedla, že důvodem rozpadu manželství bylo domácí násilí, povaha obžalovaného a v důsledku jeho napadání často společnou domácnost opouštěla. Rozsudkem ze dne 13.12.2005 pak bylo rozhodnuto v této občanskoprávní věci o rozvodu manželství obžalovaného J.T. a svědkyně L. T..

Jako listinný důkaz byly provedeny též přestupkové spisy vedené u ÚMČ Brno – střed pod sp.zn. VVP 103/2003 a VVP 239/2004, týkající se právě obžalovaného J.T.. V obou případech se mělo jednat o přestupek spáchaný mezi blízkými osobami, jehož pachatelem měl být obžalovaný J. T. a poškozenou jeho bývalá manželka L. T., nicméně v obou případech se zároveň jednalo o přestupek spáchaný mezi blízkými osobami, ke kterému je zapotřebí podání návrhu ze strany poškozené na projednání přestupku, k čemuž nedošlo, tudíž věc byla pokaždé odložena. V prvním případě došlo k oznámení přestupku ze strany policejního orgánu, když dne 18.11.2002 měla být oznamovatelka L. T. napadena svým manželem J. T.. Ten jí tloukl sevřenou pěstí po celém těle, čímž jí způsobil drobné pohmožděniny, zejména na rukou, zádech a tváři. Podle podaného vysvětlení svědkyně L. T., jí obžalovaný napadl celkem ve dvou případech dne 11.11.2002 a 9.11.2002, slovně vulgárně ji osočoval a vytrvale ji tloukl pěstí do různých částí těla. V rámci svého vysvětlení tuto skutečnost obžalovaný J. T. popřel. Z lékařské zprávy ovšem vyplývá, že svědkyně vykazuje podkožní hematom v oblasti levého ucha a podlitiny na zádech. Ve druhém případě pak oznámení přestupku učinila samotná svědkyně L. T., přičemž z podaného vysvětlení vyplývá, že měla být opět fyzicky napadena svým bývalým manželem 9.12.2003, kdy ji fackoval otevřenou dlaní i napadal pěstmi do obličeje a tahal ji po zemi po dvou pokojích v bytě za vlasy, celý incident trval asi hodinu. Důvodem byly finanční nesrovnalosti. Měla jí být způsobena zranění, podlitiny na obličeji, nohou, bolest hlavy, lékařské vyšetření nevyhledala.

Materiály nacházející se v opatrovnickém a rozvodovém spise obžalovaného J.T. jsou pak součástí i listinného materiálu v této trestní věci 52T 2/2008 a nacházejí se zejména na č.l. 3745-3786. Je tedy možno shrnout, že důvodem rozvodu obžalovaného a svědkyně tak, jak vyplývá z odůvodnění rozvodového rozsudku ze dne 13.12.2005, je mimo jiné i domácí násilí obžalovaného a z tohoto důvodu pak tato i se synem opouštěla společnou domácnost. Bylo pak např. dokladováno i rozhodnutí Domova Sv. M. (Oblastní charita Brno) ze dne 18.9.2001 vyhovět žádosti L. T. o umístění v tomto zařízení pro matky s dětmi v tísni.

Svědék **J. R.** vypověděl, že pracuje jako vedoucí psycholog v obecně prospěšné společnosti SPONDEA, provozující krizové centrum pro týrané, zneužívané a jinak ohrožené děti, zejména v souvislosti s domácím násilím. Na podzim roku 2004 se ke svědkovi obrátila o pomoc svědkyně L. T. se svým 4,5letým synem J. s tím, že chlapec byl v rodině svědkem jejího týrání. V té době už byla matka odstěhovaná od obžalovaného ze společné domácnosti. Svědkyně popsala domácí násilí fyzické i psychického charakteru s tím, že obžalovaný se uchýloval i k praktikám, kdy do týrání zapojoval 3,5leté dítě. Byla např. připoutána k topení a obžalovaný nutil jejich syna s nožem v ruce, aby jí přejížděl po hrdle. Dále popisovala mlácení, kopání, tahání za vlasy, vyhrožování a zastrasování. Svědkyni pak byla doporučena odborná péče mimo pracoviště SPONDEA. Nikdy nedošlo k tomu, že by své předchozí zážitky svědkyně T. zpochybnila, celkově se odehrálo asi 20 sezení se svědkyní i s malým chlapcem, a to až do jara 2005. Chlapec sám nechtěl o událostech v rodině hovořit, dokonce si musel výslovně vyžádat souhlas matky, aby vůbec mluvil o tom, co se doma dělo. Byly pozorovány i agresivní projevy chlapce vůči matce, zejména ji napadal, snažil se do ní kopnout a uhodit ji, pokud mu nebylo okamžitě vyhověno. Logicky toto chování může mít velkou souvislost s tím, co dítě vidělo v rodině. Se samotným obžalovaným pak svědek R. do osobního kontaktu nepřišel.

Svědkyně **M. Z.** se vyjádřila jako známá K. M. i L. T.. S K. M. se společně kamarádily a ještě v roce 2005 se běžně stýkaly. O A. se dozvěděla od kamarádky K. M. i od jejího syna O. domnívala se, že se jedná o malé dítě, které viděla v podstatě jednou na divadelním

představení. K. ji nosila na zádech, do obličeje A. nebylo vidět, podle K. se mělo jednat o autistické dítě, avšak když byla K. dotazována, co to je za dítě a odkud se vzalo, reagovala vyhýbavě a byly jí tyto dotazy nepřijemné. Pouze se zmínila, že chce A. získat do svojí péče. Od roku 2006 pak kontakt mezi svědkyní a K. M. postupně ustával. Jevila se jako vystrašená, vydeptaná, dávala najevo, že na svědkyni nemá čas jako na kamarádku, mluvila potichu, do telefonu úplně šeptala, byla zvláštní, působila nervózním dojmem. S A. samotnou pak svědkyně nikdy nekomunikovala.

Pokud jde o L. T., i tato byla její přítelkyní a o průběhu jejího manželství s J. T. se hodně bavily. Popisovala, že ji bil i na veřejnosti, tahal za vlasy, kopal, vyhrožoval jí doma nožem, dokonce měl s nimi bydlet doma v bytě nějaký přítel obžalovaného T. z nějakého skautu. Celkově jí pak obžalovaný fyzicky i psychicky týral, různě vyhrožoval, musela se synem J. odejít i do azylového domu. Tyto záležitosti probíraly vícekrát, vlastně permanentně. Svědkyně L. T. se svého manžela bála, hovořila o mafii kolem manžela, že má hodně kamarádů, kteří jí mohou kdykoliv ublížit nebo odvést J.. Žádné poranění však na svědkyni nikdy neviděla, ani nebyla svědkem přímého násilí na svědkyni ze strany obžalovaného J.T.. Po té, co vyšla najevo tato trestní věc, se pak L. T. k M.Z. dostavila, byla vystrašená, mluvila o nějakých tajných službách a zejména svědkyni žádala, aby o tom, co se od ní dozvěděla, nemluvila. Posléze L. T. se svědkyní Z. přerušila veškeré kontakty.

Svědkyně **A.Z.** byla kontaktována zejména sestrami M. s tím, že hledají věřící psycholožku a hodlají pomoci tzv. A. s větší sociální adaptací v rámci rodiny K. M.. Svědkyni pak byla prezentována tzv. vsetínská verze o původu A., o kterou nejprve pečovala babička K. M. ve Vsetíně a matka A. údajně zmizela. Proto o opatrovnictví A. usilovala K. M.. Podávala však značně idealizovaný popis rodiny i v popisu přijetí A. do rodiny byly časové nesrovnalosti a nepřesnosti. U svědkyně proběhlo sezení i s A. dne 1.2. a 14.3.2007, během těchto se však s A. nepodařilo navázat jakýkoliv kontakt. V březnu pak mělo proběhnout soudní jednání a konkrétně dne 6.3.2007 bylo soudem rozhodnuto o svěřeni A. do péče K. M.. Svědkyně pak spolupracovala též na umístění A. k základní školní docházce. K dalšímu plánovanému sezení dne 9.5.2007 již nedošlo. A. působila jako hubená, křehká, drobná dívka, infantilní, úzkostná s náznakem regrese k mladšímu věku. Nedělala však dojem, že by byla autistická či mentálně retardovaná. Rozhodně nepůsobila dojmem třicetileté ženy.

Svědkyně **E. V.** byla přítelkyní a spolužačkou obžalované K. M. a společně studovaly sociální pedagogiku na Pedagogické fakultě Masarykovy univerzity v Brně. Při jedné z návštěv zaregistrovala malou A., o kterou se K. stará, nic víc se však nedozvěděla. Měla být z Ukrajiny a prodělat nějaké traumatické události, chovala se jako nemluvně, měla mít leukémii, nádor na mozku, měla být mentálně retardovaná, vydávala pouze zvuky. Občas přestávala dýchat a svědkyni připadlo divné, že takovéto dítě je vůbec v domácí péči. A. pořád ležela, měla brýle a údajně měla být ve věku 13 nebo 14 let. Svědkyně ji však viděla pouze dvakrát. Vůbec jí ovšem nenapadlo, že by se mohlo jednat o dospělou ženu. Svědkyně byla rovněž přítomna tomu, když K. M. prostřednictvím telefonu komunikovala s nějakým panem doktorem, jednalo se o dlouhé rozhovory a i dle vyjádření K., tato spolupracuje s nějakými odborníky, s nějakým psychologem. K. M. se zajímala o problematiku týraných dětí a měla doma i odbornou literaturu na toto téma. Svědkyně kontakty s K. M. udržovala až do února 2007, vidávaly se zhruba jedenkrát za měsíc, občas bývala u K. i přes noc. K. syny však v bytě zaregistrovala pouze dvakrát a na noc stejně odjeli a v bytě zůstala pouze A.. Byli to normální chlapci, nic nápadného na nich nebylo, naposledy se však s nimi setkala na počátku roku 2006. K A. se K. M. chovala jako její matka, vyvíjela vůči ní zvláštní a intenzivní péči, do sešitu zaznamenávala každých pět minut puls a dech, musela být stále s A. a sledovat její životní funkce, dokonce s ní i spávala. Obecně k osobě K. M. ví, že je sympatickým člověkem se

správně uspořádanými hodnotami, je laskavá a jednání, které je předmětem této trestní věci, musí být důsledkem nějaké manipulace, neboť její osobnosti neodpovídá. Nikdy se nezmiňovala ani o žádné své duchovní orientaci. O osobě obžalované B.Š. svědkyni nic známo není.

Svědci **I.K. a D.K.** se vyjádřili jako sousedé a známí obžalované K. M., kteří bydleli ve stejném domě (XXXXX). Stýkali se hlavně kvůli stejně starým dětem, dokonce měli v úmyslu umístit je na stejnou školu. S K. M. se více navštěvovali do konce roku 2005, v roce 2006 se K. hodně změnila, neustále telefonovala, syna umístila do jiné školy, byla uzavřená, nejevila moc zájem o kontakt a pouze se svěřila, že nemůže, že hlídá nemocnou holčičku A.. Tuto nosila až do pátého patra zabalenou v dece a měla být nemocná snad leukémií, údajně v ohrožení života, původem měla být z Norska. Poslední dobou měla holčičku v péči pořád. Měla být sexuálně týraná, měla zpřerážené nohy, péče o ni měla být psychicky velmi náročná. Svědkyně K. ji nikdy neviděla chodit samotnou a O. s J. bydleli stále na stejné adrese se svojí matkou. Jejich otec R. C. už v té době s nimi nebydlel. Kluci byli normální, zdraví, šikovní, byli vychovaní, svoji matku poslouchali a svědkyni není za celou dobu známo nic, že by měli mít problémy se zdravotním stavem, ani že by měli být nepřiměřeně fyzicky trestáni. Pouze v jednom případě K. uvedla, že O. zlobil a zavřela ho na toaletu nebo komory potmě, což jí svědkyně vytkla. A. se údajně chlapců bála a o prázdninách 2006 je svědkyně viděla, chtěla je vzít na koupaliště, nicméně K. toto nedovolila a chlapci museli nosit své hračky z bytu dolů do sklepa nebo do kočárkárny, protože je nesměli doma mít. Vůči osobě K. M. nemá svědkyně z minulosti žádné negativní zkušenosti později, začala být jiná, zamyšlená, neustále telefonovala, byla smutná, uzavřená a vyčerpaná. Svědek D.K., manžel svědkyně, pak potvrdil, že K. M. působila emancipovaně, neměla žádné úchylky, zaznamenal v jejím chování pouze zcela neadekvátní reakci, když se jí náhodou dotknul při její návštěvě u svědka doma. Svědka dost udivilo, že se bývalý manžel K. M. R. C. odstěhoval k bývalé manželce obžalovaného J.T., kterého svědek ovšem nezná. Skutečně od roku 2004 začali vídat K., jak nosí nějaké dítě těžce nemocné. Více však o tomto komunikovala svědkyně K. s K. M..

Svědka **L. M.** zná obžalovanou K. M. pouze od vidění z XXXXX je však spolupracovnicí a podřízenou K. M. z XXXXX. Odtud zná také H. B.. V souvislosti s tím, že ve věcech obžalované K. M. byly zajištěny četné lékařské zprávy na různě závažná onemocnění, zejména leukémii, které zní na jméno dcery svědkyně L. M., byla svědkyně L. M., jakožto její matka, dotazována ke zdravotnímu stavu svojí dcery. Ta je však zcela zdravá a původ lékařské dokumentace si nedovede vysvětlit. Zároveň se svědkyně vyjadřovala k tomu, že policie v bytě svědkyně M. zajistila věci K. M., přičemž tato v květnu 2007 požádala o uložení nějakých věcí v krabicích a v batohu, jednalo se převážně o písemnosti. Manžel svědka P. M. pak tyto věci přivezl domů a za nějakých pár dnů se o věci začala zajímat policie. Klíče od budovy XXXXX měla K. M., H. B. a svědkyně M., přes noc bývaly jednotlivé místnosti uzamčeny, může se však svědkyně vyjádřit pouze k úterý, kdy odcházela z budovy poslední. V XXXXX se střídalo hodně kroužků, do kanceláří s počítačem měla přístup pouze K., H. B. nebo svědkyně. Že by byl někdo z poškozených chlapců v místnosti XXXXX uzamykán, svědkyně neví, ani si to neumí představit. Ve večerních hodinách fungoval v XXXXX pouze Klub lesní moudrosti, který vedla K. M. a N.. Svědkyně se nehlásí k žádné církvi, ani sektě, o Hnutí Grálu slyšela, podstoupila i obřad zvaný zpečetění, četla i knihu Poselství Grálu. B.Š. zná asi 20 let, naposledy ji viděla v březnu nebo dubnu 2007, nemůže se však vyjádřit k její vizáži, vždy působila velice dětsky. V XXXXX vedla hudební kroužky. Otce B.Š., J.Š., zná svědkyně přes svého manžela, který byl členem oddílu Mravenců a tento vedl právě J. Š.. Chlapce K. M. O. a J. registruje, že XXXXX navštěvovali, častěji vídala J., většinou se zde učili něco kreslili nebo jedli. Svědkyně se nedomnívá, že by mohl být J. v XXXXX zavíráný. O A. M. ví pouze

z médií, K. M. i H. B. měly vždy výborný vztah k dětem a nepraktikovaly při své činnosti nějakou duchovní orientaci. K. M. se nikdy blíže nevyjádřila, proč si u M. nechává svoje věci. Svědkyně M. dále potvrzuje, že duchovní aktivity související s Hnutím Grálu přišly pouze z počátku prostřednictvím J. Š., nicméně si sami s manželem vyžádali literaturu. O samotném týrání, které je předmětem této trestní věci, nic neví. J. Š. zná pod přezdívkou Č.. S chlapci O. a J. se v XXXXX v inkriminovaném období občas setkávala, když jim otvírala dveře. V XXXXX je zřejmě pouze jeden počítač, přístupové heslo měla K. M. a svědkyně M. neví, kdo další.

Svědék **P. M.** potvrdil, že se zná s H. B. a K. M. z turistického oddílu, s K. M. se nezná. Pakliže byl při domovní prohlídce v jeho bytě nalezen batoh s písemnostmi a dalšími listinami, které si u nich uložila K. M., o důvodech tohoto uložení ani o obsahu písemností spolu s K. M. nemluvili. Věci přivezl domů v ten den, kdy u nich byla provedena domovní prohlídka. Ani tento svědek neví nic o lékařských zprávách vystavených na jméno jeho dcery L. a onemocnění leukémií. B.Š. zná jako dceru J. Š., což byl vedoucí turistického oddílu, měl přezdívkou Č. a svědek se hlásí i ke členství v družině Mravenců. Dalšími členy byli např. V. a I. T., R. M., V. S. a další. O Hnutí Grálu slyšel, četl Poselství Grálu, nicméně necítí se být členem nějaké duchovní orientace, svoji víru prožívá spíše individuálně. K. M. a H. B. se vyznačovaly pozitivním vztahem k dětem. B. Š. byla menší, silnější, normální žena, vystupovala však způsobem nezcela odpovídajícím věku, mluvila tiše a bojácně. J. Š. nepraktikoval žádné specifické metody v oddíle, nebyl údajně ani propagátorem nějaké víry nebo náboženství. Svědek však připouští, že J. Š. byl přítomen cestě svědka do Rakouska, kde byl mimo jiné zpečetěn a této cesty se účastnilo vícero členů družiny Mravenců. J. Š. je však nikdy k ničemu nenutil, byli dobrá parta, dělali různé věci společně. Samotná myšlenka Hnutí Grálu pak je neslučitelná s vyvíjením násilí. Svědek si nedovede vybavit, že by podíl na těchto agresích vůči poškozeným chlapcům měla i B. Š., rozhodně nikdy nebyla agresivní. O A. M. nebo A. J. svědkovi nic známo není. V průběhu let 2005-2007 svědek neměl jakékoliv povědomí o projednávané trestné činnosti, tedy o nějakém týrání nezl. chlapců K. M.. S touto se v podstatě ani nezná.

Svědék **R. M.** potvrzuje, že se s obžalovanou K. M. seznámili přes V. a S. a zhruba šest let spolu udržovali partnerský vztah. Rozešli se před prázdninami v létě 2006. K. M. pak zapůjčoval i bílé vozidlo Škoda Octavia, provoz vozidla si však obžalovaná hradila sama. H. B. zná z turistického oddílu, znají se asi 10 let. S K. M. se nezná. O dítěti jménem A. neví. B.Š. zná dlouho, od malička, přátelili se spolu, zná i jejího otce J. Š. a matku R. Š. z turistického oddílu, kde J. Š. dělal vedoucího a R. Š. zdravotníka. Stýkají se nepravidelně, poměrně často. J. Š. údajně nevěděl, že dcera B. žije v rodině K. M. a byl překvapen. Pan J. Š. se zřejmě zdržuje v Dánsku. Když svědek M. naposledy viděl B. Š., měla ostříhané vlasy, velmi krátké, útlejší a křehčí postavu. V případě K. M. a H. B. se jedná o lidi s obětavým vztahem k dětem, u nichž nikdy neviděl projevy násilí nebo agresivity. Svědek se dále vyjádřil ke svému telefonnímu číslu a ví o tom, že v roce 2006 bydlela K. M. společně s B. Š. v Brně na ulici XXXXX. Svědek se nehlásí k žádnému náboženskému hnutí. Byl pouze členem družiny Mravenců, kterou vedl J. Š., těch členů bylo hodně, přicházeli a odcházeli. Ačkoliv tuto skutečnost původně popřel nakonec připustil, že benzín v několika případech K. M. i hradil, ale nedotoval ji nijak velkými částkami, ročně „pouze“ kolem 10 tis. Kč, což považoval za přátelskou výpomoc. SIM kartu telefonního čísla XXXXX asi před čtyřmi lety zapůjčil B. Š. a zhruba před dvěma lety toto telefonní číslo začala používat jen K. M.. U svědka není běžné, že SIM karty půjčuje k užívání různým lidem. Provoz, vyúčtování této SIM karty předávala K. a v některých případech svědek zaplatil účet za telefon. Dále se svědek M. hlásí k autorství dopisu zajištěného jako listinný materiál, který je součástí spisu, přičemž k žádosti K. M. napsal dopis a vzkaz jakoby od A.

adresovaný K. M. v tom smyslu, že A. na ni myslí, že na ni čeká. Text mu sdělila K. (tato skutečnost byla ověřena i prostřednictvím odborného vyjádření Policie ČR, SJmk, OKTE Brno, z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická expertiza ručního písma, kdy byl zkoumán předmětný dopis, který údajně píše A. K. M. do Vazební věznice Brno a tento byl porovnán s přípisem, který zaslal K. M. svědek R. M. svým vlastním jménem, přičemž bylo zjištěno, že sporné písemnosti napsala jedna a tatáž osoba – viz č.l. 1189-1190). Svědek údajně nemá nic společného se schůzkou, kterou absolvovala K. a K. M. s údajným panem doktorem. Dále se svědek vyjádřil, že v průběhu roku 2005-2006 se změnila vizáž B.Š., měla ostříhané vlasy. Před 7.5.2007, kdy policie provedla zásah v XXXXX, viděl B. cca před dvěma měsíci. Ačkoliv se svědek ve své výpovědi nejprve distancuje od Hnutí Grálu, připouští, že asi před deseti lety byl přítomen na akci tohoto hnutí v Brně a v roce 1988 byl v Rakousku u Salzburgu společně s přáteli na akci Hnutí Grálu, přičemž tuto akci organizoval J. Š.. Okruh osob, které se tohoto účastnily byl částečně stejný s družinou Mravenců a i svědek osobně byl v Rakousku zpečetěn. Jedná se pak o obřad, který může být přirovnán ke křestu. Pakliže vyhověl žádosti K. M. a jménem A., o níž věděl, že v podstatě neexistuje a je jí B. Š., napsal dopis K. M. do vazby, nebyly za tímto žádné postranní úmysly. V případě K. M., H. B. a J.Š. nezaznamenal svědek nikdy žádné projevy agresivity. Totéž se týká i B.Š., která byla spíše dětská a zakřiknutá.

Svědčce **A.N.** se vyjádřila jako bývalá spolužačka K. M. z gymnázia. Potkaly se v polovině léta 2005, bavily se o sobě a řeč byla i o dceři svědkyně (N.N.), která trpí leukémií. V lednu 2006 svědkyni kontaktovala telefonicky K. M. a žádala ji o poskytnutí zdravotnické dokumentace od dcery, jelikož přednáší o postižených dětech i o dětech trpících leukémií. Svědkyně pak této žádosti vyhověla a na období od 16.1. do 19.1.2006 jí lékařskou dokumentaci čítající cca 100 jednotlivých lékařských zpráv zapůjčila. Dokumentaci pak K. M. v pořádku vrátila. Svědkyně nemá ponětí jakým způsobem s touto dokumentací naložila.

Svědce **J. P.** se vyjádřil především jako známý obžalované K. M., a to v souvislosti s umístěním tzv. A. M. do FOD Klokánek. Z obžalovaných zná právě původně pouze K. M., která jej kontaktovala v srpnu nebo září 2006 a vyličila mu příběh nalezeného děvčátka A., o kterou se starala babička a po jejím úmrtí výchovu převzala K.. Pak nastaly události v květnu 2007, kdy byl nezl. O. nalezen v komoře v XXXXX. Do té doby svědek osobně neviděl ani K. M., ani A.. K. po kuřimském policejním zásahu byla zcela zhroucená a K. se na svědka obrátila o pomoc ve věci umístění O., J. a A. do Klokánku. K. mu pak také potvrdila, že celý příběh z původem A. není pravdivý a že se ve skutečnosti jedná o B. Š., která touží stát se dítětem. Svědek se zná s rodinou M. a navštívil rodinu na adrese XXXXX v době po zásahu policie v XXXXX. K. povzbuzoval a setkal se v tomto případě i s A.. Působila rozhodně jako děvče a svědek byl přesvědčen, že celá věc je pouze chvílkovým vyšinutím obžalované K. M.. Bylo poměrně problematické získat K. proto, aby A. do Klokánku převezla, neboť měla vážné obavy o její zdravotní stav a těchto vyjednávání mezi K. a Klokánkem se svědek právě účastnil. A. viděl celkově asi dvakrát, rozhodně nesla rysy dítěte, které prošlo značnými útrapami. K. ji nosila na zádech, dítě bylo plaché a působilo jako postižené. Žádné agresivní sklony nevykazovalo. Svědek nakonec doprovázel A. a K. při cestě do Klokánku, přičemž se přimlouval za to, že dítě je vyděšené a že je nutné s ním zacházet velmi citlivě. V tomto okamžiku ještě nevěděl, že tzv. vsetínská verze původu A. není pravdivá. Rozhodně se on sám nijak neangažoval ve věci změny identity A.. Měl za to, že A. je nalezcem. Svědek vylučuje, že by se u něj A. schovávala, působila dokonale jako cca patnáctileté dítě a svoji roli hrála mistrovsky.

Svědce **V. S.** se seznámil K. M. prostřednictvím jeho manželky na vysoké škole. K. M. a H. B. zná pouze od vidění z XXXXX, kam vodil své děti do kroužků. K. M. půjčil v určitém

období své vozidlo zhruba jednou měsíčně i na několik dnů. Svědek byl vyrozuměn K. M. o tom, že byly provedeny odběry DNA u jeho dcery M. S. v bytě K. M.. K. se za to velmi omlouvala, avšak nebyla schopna říci, za jakým účelem odběr DNA byl dceři svědka proveden. Posléze se i dozvěděl to, že A. je vlastně B. Š. a bylo velmi těžké se v celé situaci orientovat, celé kauze nerozumí. O nějakých násilných praktikách vůči chlapcům K. M. neměl jakoukoliv informaci, K. i chlapce viděl zhruba třikrát až čtyřikrát v životě. Že by v roli A. M. měla vystupovat B. Š. nevěděl a dozvěděl se to až od K. M.. Svědek dále potvrzuje, že byl členem oddílu Mravenci od svých 15 let a tento oddíl vedl pan J. Š.. V oddíle se věnovali i duchovní činnosti, zejména józe a Hnutí Grálu, vše na bázi dobrovolnosti. Několikrát byli i na společném setkání příznivců Hnutí Grálu v Rakousku ve Vomperbergu a svědek zde absolvoval i tzv. zpečetění. Cesty do Rakouska byly před i po sametové revoluci, byl tam vícekrát. Dále byl svědek konfrontován s listinnými materiály na č.l. 2286-2287 (duchovní texty), přičemž autorství těchto písemností potvrdil. Nikdy se necítil J. Š. nijak manipulován a nedokáže si vysvětlit, jak listiny, jejichž je autorem a adresoval je J. Š., mohly být nalezeny při domovní prohlídce u M.. Neznal duchovní orientaci K. M., ví, že četla rovněž Poselství Grálu, ale tyto věci spolu nerozebírali. K bukálním stěrům u dcery M. S. mělo dojít zřejmě v březnu 2007, ovšem i dcera odmítla o tom blíže hovořit. K B. Š. i K. M. měl svědek v minulosti pozitivní vztah, nicméně je zřejmé, že K. vlastně zneužila jejich důvěry a jedná se o nějakou neuvěřitelnou hru, které nerozumí.

Svědčce **Z. S.**, manželka svědka V. S., se s K. M. zná z dob studií, je jí známo, že byla vedoucí XXXXX v Brně – XXXXX, přičemž v tomto působila i samotná svědkyně jako vedoucí kroužků. K. M. zná pouze zprostředkovaně přes K.. Rovněž obžalovanou H. B. z XXXXX zná. Nezletilé syny K. M. O. a J. v XXXXX vidala ve výtvarné dílně, naposledy někdy koncem března 2007. Nic divného však nepozorovala, neví nic o tom, že by se chlapci měli v XXXXX zdržovat i v odpoledních a večerních hodinách. Neví také nic o tom, že by eventuálně obžalovaná K. M. nebo H. B. měly zavírat a zamykat O. a J. v XXXXX. Obžalovanou B.Š. rovněž zná svědkyně ze studií, o jejím osobním životě však nic neví, naposledy B. viděla v březnu 2007 v XXXXX, kde rovněž pracovala. Že by B. Š. měla jako A. bydlet v rodině K. M., svědkyně neví. Ke své duchovní orientaci se svědkyně odmítá vyjádřit, pakliže její manžel má být autorem zajištěných duchovních textů, neví, k čemu mají sloužit. I ona ve shodě se svým manželem vypovídá o tom, že byli kontaktováni K. M., která se jim svěřila o zneužití jejich dcery M. S. k pořízení bukálních stěrů za účelem DNA testování. Knihu Hnutí Grálu doma mají, jedná se však o vnitřní záležitost každého člověka. B. Š. byla během studií na vysoké škole velmi silná, poslední rok však zhubla, byla hodně zvláštní, vypadala tak na 15 let, to bylo v březnu 2007. Že dcera M.S. byla zneužita pro odběr DNA vzorků, mělo být právě v zájmu pomoci B. Š. ze strany K. M.. Dcera M. byla zároveň K. M. instruována o tom, aby o věci nemluvila. Otce B.Š. J. Š. zná zprostředkovaně přes manžela, slyšela i to, že by J. Š. měl figurovat v Hnutí Grálu. Má přezdívku Č. a zprostředkoval svědkyni i setkání Hnutí Grálu v rámci Brna. Svědkyně byla zpečetěna. Myšlenky Hnutí Grálu rozhodně neobsahují jednání, které je předmětem této trestní věci, jedná se o knihu o míru a přátelství. O. a J. v XXXXX vždy působili jako normální děti, k předmětné trestné činnosti se svědkyně vyjádřit nemůže.

Dne 16.10. 2008 byla svědkyně vyslechnuta na návrh obhajoby u hlavního líčení opakovaně, přičemž vyloučila, že by kdy byla přítomna nějakému ošetřování B.Š. po nějakém týrání, nikdy u ní neviděla žádné krvavé poranění, a to ani v souvislosti s chatou ve Veverské Bítýšce, kde svědkyně vůbec nebyla.

Svědci **I.T. a E.T.** se vyjádřili ke svým vazbám na obžalované a zejména pak k objektu chaty, v níž měla být páchána trestná činnost dle bodu I./B. výrokové části rozsudku. Obžalované K. a K. M. a H. B. znají z jejich činnosti v XXXXX, svědek I.T. zná K. M. také ze

skautu. Tento svědek byl rovněž členem oddílu Mravenci, nepovažuje se za člena žádné sekty, slyšel o Hnutí Grálu, tímto se zabýval a účastnil se nějakých setkání. Vedoucím skupiny Mravenců byl J. Š., otec B.Š.. Ten také založil firmy, u nichž byl svědek I.T. zaměstnán. Se syny K. M. se setkal pouze s O., který byl na návštěvě i přes noc u jejich syna A.. V jednom případě také K. M. zapůjčoval své osobní vozidlo. O. se mu zdál poměrně nevychovaný, nepozoroval však na něm žádné zranění, ačkoliv se doma s jejich synem A. koupali. B.Š. zná jako obézní, působila velmi mohutně až dojmem, že je nemocná. Před třemi lety se zpravila a byla štíhlejší. Hnutí Grálu pak podle názoru svědka rozhodně není slučitelné názorově s trestnou činností, která je obžalovaným kladena za vinu. K. M. a H. B. měly vždy kladný vztah k dětem, nikdy neviděl žádné fyzické násilí. J. Š. byl rovněž členem Hnutí Grálu a i svědek byl účasten zahraničním cestám do Rakouska, kde se v Tyrolsku odehrávají celosvětová setkání tohoto hnutí. Svědek vypomáhal K. a považuje to za běžné mezi skauty, absolvoval i tzv. zpečetění, které je obdobou křestu u křesťanů. Hnutí Grálu považuje za čistě soukromou záležitost a nepraktikují se v něm žádná pevná členství. K B. Š. dále uvádí, že působila dětsky, byla umělkyně, nepraktická do života, stranila se lidí. V posledních třech letech ji neviděl téměř vůbec, kontakty s ní žádné neměl. Je mu známo, že B. Š. měla špatné zázemí v rodině a péči o ni převzala svědkyně E.T. v době vysokoškolských studií. Nikdy u této obžalované ani u obžalované H. B. nezaznamenal projevy agresivity.

Majitelkou chaty č. 67 v obci XXXXX je babička svědka, paní K., přičemž někdy na konci července až začátkem srpna 2006 si chatu zapůjčila K. M., klíče zhruba po týdnu vrátila. Svědek připouští, že o zapůjčení chaty požádala opakovaně, maximálně však dvakrát. Od podzimu 2006 pak svědek s rodinou na chatu jezdili častěji, chatu vylepšovali, spravovali, dávali sem nové tapety, koberce, nové obklady stropů. Od K. M. však svědek nevěděl, na co konkrétně K. chatu potřebuje. Vůbec nebyla řeč o tom, že by tam jeli i synové od K. M.. Pakliže na chatě probíhaly nějaké úpravy a renovace, nijak nesouvisely s pobytem K. M.

V podstatě tytéž skutečnosti uvádí ve své výpovědi i svědkyně E.T.. S B. Š. společně bydlely v podnájmu v XXXXX, asi dva roky během studií na JAMU. S manželem se seznámila právě přes B., protože J. Š. jej vedl už od dětství ve skautu. B. se pak seznámila s K. M. a společně bydlely na ulici XXXXX v Brně. Byla vždy dětská, naivní, bezbranná, vypadala velice mladě, dříve byla poměrně silnější postavy. Na popud K. M. za B.Š. absolvovala školní praxi v Kroměříži, kterou po B. požadovala pedagogická fakulta. Udělala to proto, že se domnívala, že B. je nemocná a chtěla jí pomoci. Nehlásí se k žádné církvi, ani sektě, Hnutí Grálu nicméně zná, četla knihu Poselství Grálu. Před mnoha lety se účastnila jednoho shromáždění v Brně. I ona v jednom případě zaregistrovala O., syna K. M., u nich doma na návštěvě, když navštívil syna A., nicméně nepozorovala nic, co by svědčilo o jeho týrání, a to ani ve vaně, když se synem společně koupali. Svědkyni není nic známo o tom, že by měli být poškození zavírání přes noc v místnostech XXXXX. V měsíci dubnu 2007 naposledy viděla B. Š., byla velice hubená, vypadala úplně jako dítě, domnívala se, že je nemocná, mohla působit úzkostným dojmem. Vždy potřebovala nějak zaštitit nebo ochránit a tuto funkci plnila K. M.. Svědkyně podstoupila obřad zpečetění v Hnutí Grálu. O tom, že B. má být současně A., jí nic známo nebylo. Neví nic ani o změně identity B.Š. v A. F.. B. Š. podle názoru svědkyně špatně navazovala vztahy s lidmi, nebyla však osobou, se kterou by bylo možno manipulovat. Zároveň svědkyně vypovídá o tom, že v době nemoci jejich syna A., K. M. nabídla, že bude posílat synovi dopisy, obrázky a sladkosti, aby měl fiktivního kamaráda.

Svědkyně E.T. byla slyšena opakovaně, podruhé u hlavního líčení dne 16.10. 2008. V tomto případě potvrdila svoji znalost o tom, že B. Š. zhruba před deseti lety prodělala plastickou operaci prsou, neboť se trápila kvůli svému vzhledu. Tuto operaci sama chtěla podstoupit, zařizovala si vše sama, sama si i opatrovala prostředky a žádala svědkyni, aby o tomto zákroku nikomu neříkala. Svědkyně ji navštívila i v její hospitalizaci po operačním

zákroku, B. Š. se adekvátně zotavovala. V případě B.Š. pozorovala, že trpí epilepsií, byla přítomna některým jejím záchvatům, měla problémy se sociálními kontakty. Pokud byl při zadržení B.Š. v Norsku nalezen u této obžalované pas znějící na jméno svědkyně E.T., tento doklad totožnosti poskytl v květnu 2007 do XXXXX pro pedagogické účely, zajišťovala to K. M..

Svědkyně **I. V.** vypověděla jako sestra svědkyně E.T.. Ví o tom, že B. Š. je kamarádkou E.T.. Poprvé se setkaly někdy na přelomu 80. a 90. let. Ví o tom, že její sestra a B. Š. společně bydlely. B. však znala pouze od vidění, byla zvláštní, měla svůj svět, byla dětinská. V případě tzv. A. na jaře 2006 byla požádána přes svoji sestru K. M., aby šla na návštěvu ke K. M. sehrát roli člověka, která se bude zajímat o rodinné prostředí K.. Tato měla mít v péči týrané dítě z Norska nebo Švédska, které je nebezpečí a svědkyně V. svým přístupem, kdy se měla chovat jako úředník, měla v K. vzbudit dojem, že se o rodinu dobře stará. Veškeré instrukce svědkyně V. dostala od K. M., měla přijít, podívat se po bytě, zda mají uklizeno a měla se K. M. dotazovat, zda se dobře stará o děti. Svědkyně tedy těmto instrukcím vyhověla a za přítomnosti K. M. u K. M. doma pobyla celkem asi 20 minut. V bytě se nacházeli chlapci a tzv. A., kterou ovšem svědkyně viděla pár sekund, prý jí bylo špatně, ležela zakrytá v posteli a pouze sténala. Žádné bližší informace neměla, pouze se měla podílet na zachránění života týranému dítěti, které má v péči K. a aby K. byla v klidu. Z celé záležitosti jí nebylo dobře. O tutéž službu byla K. M. žádána ještě jedenkrát, a to vůči matce obžalovaných E.M.. Už neví přesně, jak se představovala nebo jak ji představovala K. K., nicméně K. ji rozhodně musela vnímat jako někoho z nějaké instituce. K. jí za její službu nabídla „revanš“, pod čímž si svědkyně vybavila peněžní odměnu.

Svědék **M. F.** se delší dobu zná s B. Š. i K. M., K. M. nezná, s J. Š., J. Š. a J. T. se zná z činnosti XXXXX, event. skautského oddílu. Skautům J.T. zajišťoval ubytování v Jeseníkách. Zná též rodiny S. a T.. K Hnutí Grálu, event. k oddílu Mravenci se necítí kompetentní vyjádřit. V červenci 2007 se u nich doma objevila B. Š., která přijela se svým známým J. T., že potřebuje pomoci, byla ve špatném fyzickém i psychickém stavu, neboť byla po útěku z FOD Klokánek hledaná, omdlévala, byla v bezvědomí, předtím zřejmě pobývala několik dnů na chatě v Jeseníkách. Pokud byla u F. v kontaktu s rodinnými příslušníky, asi měla i mobilní telefon, nepamatuje si, zda měla přístup k jeho počítači. Během jednoho dne B. Š. a manželka svědka H. F. byly sbalené s tím, že se jede do zahraničí. Společně ještě dále se synem R. odjeli z republiky pryč přes Polsko do Švédska a svědek posléze za nimi nepravdělně dojížděl. Toto učinili, neboť se B. velmi bála, celé to financoval de facto on, do zahraničí pak přijel ještě další muž, kterého zná pod přezdívkou B., dále se zde nacházel K., přičemž účelem bylo dohodnout věci kolem toho, aby se B. mohla vrátit do ČR. B. byla velmi málo samostatná a svědek nezachytil nic neobvyklého na jejím vztahu k otci J. Š.. V Norsku pak B. dostala nápad, že se bude vydávat za syna svědka A., sama si oholila hlavu, chodila vždy velmi zahalená, důvodem této změny identity bylo, že je hledaná, že může být hledaná i v zahraničí. Bydleli v rekreační chatě, B. měla mobilní telefon i přístup k internetu, nicméně F. s ní nežili nonstop, víceméně si dělala a žila podle vlastní představy. Kdykoliv si mohla zavolat o pomoc nebo že něco potřebuje. B. byla v neustálých obavách, kolabovala, žila v ustavičném strachu. V jejím chování byly patrné projevy, které byly velmi dětské. Žili v Oslo, potom chtěla B. do hor, proto si pronajali na tři týdny chatu, svědek F. si v Norsku sháněl i práci a ubytování. Vzhledem ke své změně vizáže a dětskému vystupování se snadno B. uchytila ve škole, bydlela de facto odděleně na chatě, v samostatných prostorách. Nepřipouštěli si v tomto období, že by B. svoji dětskost hrála. Pakliže kolabovala, bylo to ze strachu, což svědek přičítal té kampani z médií po jejím útěku z Klokánku. Viděl, že brala léky, brala si je a opatřovala si je sama. V podstatě tytéž skutečnosti potvrzuje i svědkyně **H. F.**, která se s B. Š. zná už několik let přes S., nikdy se však nesblížily a ví, že B. žila s K. M.. Jinak zná ostatní spoluobžalované stejně jako její

manžel M. F.. V létě 2007 B. přivezl její známý ve špatném psychickém stavu, měla strach, hroutila se a byla přivezena z chaty Potoční pod Pradědem, kde se několik dní skrývala. Dohodli se, že ji vyvezou za hranice do Polska, pak B. chtěla do Švédska, že tam má její otec nějaké známé. Ti tam však nebyli a svědkyně F. pak musela vše zajišťovat a financovat to z jejich rodinných prostředků. Za 10 až 14 dnů přijeli J. Š., K. a M. F. a jednalo se o návratu B. na území ČR. Z iniciativy B. se tato začala vydávat za jinou osobu, a to za syna svědkyně A. F.. Ačkoliv se jí to příliš nelíbilo, vnímala to jako pomoc, B. se potřebovala do někoho ukrýt a žít život někoho jiného. Falzifikaci dokladů na jméno A. F. však nezařizovali. B. si zkrátila vlasy ještě v ČR, byl to její nápad, chtěla se dostat přes hranice, sama si vyholila žiletkou hlavu. Falešná průkazka norské HMD se zařizovala, až když svědkyně z Norska odjela. Telefon B. platili oni, denně telefonovala, což bylo značně ekonomicky náročné. Ve škole měla přístup k internetu, byla zcela soběstačná, volný čas trávila většinou sama a s F. nikoliv. Pokud se v zahraničí stěhovali, vždy to iniciovala B.. Vyprávěla příběhy ze svého dětství, své špatné zkušenosti, že byla zneužívána, týraná, mluvila i o své matce. Stále více v Norsku F. využívala, aby mohla realizovat své plány. Dokonce v jednom případě po svědku F. chtěla, aby na ni křičel do telefonu. Toto však odmítl a následně ho B. udala, že ji týrá. Svědkyně pak celkově svoje postupy označila jako pomoc bližnímu, ovšem později se dostává do vleku událostí a ve finále za aktivity B.Š. v zahraničí zaplatili ze svého rodinného rozpočtu a účtu cca 150.000,- Kč. B. byla v tomto období schopna samostatně uvažovat a rozhodovat se. Svůj vztah k F. radikálně změnila, když se na internetu dozvěděla o tom, že K. odstoupil od zastupování jejich rodiny. O tomto svědkovi pak uváděla, že jí doporučil, aby zůstala ještě v zahraničí. Svědkyně měla obavy, aby ji nepotkalo to, co K. M., tedy aby v péči o B. nezapomněla na vlastní děti.

V souvislosti se svědeckou výpovědí M.F. a H. F. je třeba zmínit též listinný materiál nacházející se na č.l. 632-675 spisu, který zahrnuje sdělení Policejního prezidia a materiály k případu A. F. v Norsku. V Norsku byl zadržen M. F. pro podezření ze sexuálního zneužívání svého syna A. F., po němž bylo vyhlášeno pátrání, jako po pohřešovaném. Pohřešovanou osobu se dne 6.1.2008 podařilo lokalizovat a bylo později norskou stranou sděleno, že došlo k omylu, neboť se za chlapce vydává osoba ženského pohlaví. Byly u ní nalezeny tři doklady: doklad totožnosti na jméno B. Š., cestovní pas na jméno E.T. a permanentka MHD Oslo na jméno A. F.. Barevné fotokopie těchto dokladů jsou součástí spisového materiálu. Tyto doklady předložila žena, která se tedy prokázala jako B. Š.. Norské policejní orgány pak žádaly o urgentní stanovení místa pobytu skutečného A. F. v souvislosti s tím pak bylo provedeno policejní šetření u svědkyně H. F. a bylo potvrzeno, že žije s pravým A. F. jako se svým zdravotně postiženým synem na adrese trvalého pobytu. Zároveň svědkyně F. potvrdila, že v červenci 2007 vycestovala se svým manželem a synem do Norska, posléze se ale vrátila zpět, a to kolem 15.10.2007 i s dětmi, manžel v Norsku zůstal. Syn A. navštěvuje speciální školu, je postižený a šetřením ve škole bylo zjištěno, že tam řádně dochází, nemá žádné delší absence, ani nejsou u něj změny v chování. Na č.l. 647 a násl. je pak písemný raport norské policistky českého původu M.R., která asistovala dne 9.1.2008 při policejní eskortě B.Š. z Oslo do ČR. B. Š. hovořila lámanou češtinou se špatnými výrazy a slovosledem, přesto však dokázala vyslovit těžké české výrazy. Naopak hovořila téměř plynou norštinou. Policistku požádala o rozhovor, vyprávěla, že v Norsku byla jako tříletá a že její jméno bylo A.H.. Neví, co se stalo potom, ztratila přehled, údajně s ní jiní lidé jezdili sem, tam, změnili jí jméno na A., jméno B. není její. Má ještě bratra J.Š. a ten jí postupem času začal také bít. V Čechách bydlela s dvěma malými chlapci O.a J.. Policistka měla pouze zběžné informace o tomto případě z ČR, nicméně v průběhu vyjadřování B.Š. jí nekladla žádné doplňující dotazy. Chlapci i ona měli být týráni a pálení cigaretami, měly jim být potápěny hlavy pod vodou, měli mít na hlavách pytle. Maminka a teta byly zadrženy, B. byla umístěna do Klokánku spolu s O. a J., tatínek jí pomohl utéci oknem a odvezl ji autem. Nějaký pán jí pak v Norsku přikázal, že se musí vydávat za A., jinak

ji zabijí. Zároveň ji bil. Celý život byla izolovaná, nikomu nevěří, měla v úmyslu vypovídat. Policistka se jí přímo zeptala, jestli byla zneužívána sexuálně, na to odpověděla, že pouze malý O. byli zneužíváni, že J. nebyl a že nějací lidé u toho dělali fotky a filmy. S těmito poznatky se pak norská policistka svěřila i českým policejním orgánům. Vizáž B.Š. byla zvláštní, byla plochá, měla velké boty, na očích modré čočky. Z policejního šetření dále vyplývá, že pohyb B.Š. po Norsku nemůže být zcela monitorován, v hotelu se např. přihlásila jménem E.T., byly u ní nalezeny už výše zmíněné doklady, kde figuruje např. na průkazce MHD na jméno A. F. s vyholenou hlavou. M. F. se pak úmyslně pokoušel ukrývat Š. pod identitou svého syna. Na jeho jednání měli účast též sourozenci M. Ř. a K. Ř. (M. Ř. je rovněž jedním ze členů oddílu Mravenci). B. Š. pod identitou A. F. byla žákem základní školy, byla evidována u úřadu péče o dítě, měla sezení s psychiatrem, psychologem na Psychiatrické ambulanci klinice za účasti svědka F., který zároveň odmítl, aby se dítě podrobilo testu pohlaví, takže tento test neproběhl. Zároveň rodina F. zaregistrovala B.Š. na přistěhovaleckém úřadu.

Svědék **J. K.** vypověděl, že v červnu 2007 byl kontaktován panem P. (svědek P. P.) a J. Š., otcem B.Š., kteří chtěli radu ohledně B., která byla hledaná policií a zdržuje se mimo území ČR. Svědek se měl dostavit do Švédska do Stockholmu. Zde byla i B. Š., která působila věkem 15ti let, ačkoliv znalosti a přehled měla na úrovni středoškoláka. Byla ostříhaná skoro dohola. Bavili se o kauze její identity, měla údajně dětské sklony a identita A. jí měla chránit. B. Š. přiznala, že u Městského soudu v Brně byla osobně přítomna. Svědek poradil, že se musí ukázat na veřejnosti a doporučil, aby byla zastupována JUDr. Hrouzkem a bylo domluveno další setkání v Kodani za účasti novinářů na zastupitelském úřadě ČR. Dne 14.6.2007 se svědek společně s JUDr. Hrouzkem a dvěma novináři z Lidových novin setkal opakovaně s B. Š., J. Š. a panem P.. Učinilo se prohlášení, že se jedná skutečně o B.Š.a vrátili se do České republiky. B. Š. svědkovi výslovně popřela, že by se stala obětí nějakého násilí. O K. se vyjadřovala jako o mamince A.. A. se údajně stala při aktivitách XXXXX na skautských táborech, když děti měly být při hrách pod kontrolou dospělých, aniž by o tom věděly. Údajně neměla mít přehled o nějakém týrání nezletilých poškozených, popsala však situaci, kdy O. dostal na zadek od K. M. za to, že hodil křečka mezi pískomily a ti jej roztrhali. Vyjadřovala se dětsky, nebyla řeč o žádné sektě nebo víře. J. Š. hradil svědkovi veškeré náklady s cestou do zahraničí. V rozhovorech padla i slova o Hnutí Grálu, ale J. Š. s o tom nevyjadřoval, říkal, že byla skupina Mravenci, kde si lidi pomáhali. Nechtěl, aby se B. vrátila do České republiky, aby se nevystavovala mediálnímu tlaku. J. Š. měl zájem prezentovat verzi o únosu B., o tom, že je agentka, něco o tajných službách, čímž se o věc začnou zajímat tajné služby, policie přestane být činná, sám J. Š. měl být nějakou dobu činný v Ázerbajdžánu. Svědek mu tuto verzi vyvracel tím, že toto rozhodně policii nepřiměje, aby se o případ přestala zajímat. Poznatky o případu A. F. svědek nemá. Ještě než odjel do Švédska, absolvoval dvě až tři schůzky s panem Š.. Při těchto pan P. říkal, že J. s O. působili hyperaktivně, že O. měl dát křečka do klece k pískomilům, kteří ho roztrhali, O. měl čůrat na B. apod. Jednalo se o stejné formulace, které použila B. i v tom Švédsku. Toto svědka zaujalo a měl pocit, že některé věci má B. naučené. Pan P. pak působil jako „náměstek“ J. Š.. B. se s otcem neustále drželi za ruce, což bylo nepřirozené. Stejně tak se v některých okamžicích zcela nepřirozeně vyjadřovala vzhledem ke svému předchozímu chování na některé dotazy novinářů. Bylo zřejmé, že má od někoho instrukce, jakým způsobem má odpovídat. Svědek zároveň navrhl znalecký posudek na B.Š. ohledně jejího zdravotního stavu, předjednal tuto záležitost i u B., nakonec však pan P. sdělil, že pan Š. s tím nesouhlasí, že B. už v Dánsku není a nic se konat nebude. Toto vše proběhlo někdy v červnu až červenci 2007.

V září přišlo sdělení obvinění obžalovanému T. a Š.. V těchto souvislostech pan P. zajišťoval i některé písemnosti. Svědek se dozvěděl něco o nějakém doktorovi, kterého měla vidět K. a tímto se měl údajně dělat obžalovaný J. Š.. Od poloviny září do konce října 2007 pak

svědek řešil otázku obžalovaného T., který mu odůvodňoval, proč se trestné činnosti dopustil. Říkal, že z týrání neměl radost, dokonce v průběhu šel několikrát zvracet ven. Obžalovaný J. Š. zase svědkovi ukazoval svoji výpověď, kde uváděl, že B. není B., že to má být nějaká agentka. Obžalovaný J. T. se výslovně přiznal, že byl účasten toho týrání dění, nějakého pálení a řezání a snažil se vysvětlit, proč to měl dělat. Svědek však nebažil po detailech a bližší informace nemá. Obžalovaný J. T. uváděl, že když má k někomu kamarádský vztah a když ho někdo o něco požádá, tak to udělá. Obžalovaný J. Š. u toho brečel. Konalo se několik takových setkání s obžalovaným J. T., J. Š. a panem P.. Se všemi se pak svědek rozešel na základě výpovědi obžalovaného Š., který začal tvrdit, že B. není B. a svědek všechny osočil, že jsou fanatici. Že u týrání byl obžalovaný T., obžalovaný Š., K. a K. M. a N., potvrdil jak obžalovaný T., tak obžalovaný Š.. Vše se mělo odehrát na nějaké chatě. Detaily trestné činnosti však neměl svědek důvod rozebírat. Toto vyplývalo jasně ze sdělení obvinění. Obdobných rozhovorů proběhlo zhruba deset. V březnu 2008 pak svědek volal obžalovanému T. a nabízel mu možnost chráněného svědka, avšak po týdnu toto obžalovaný odmítl. Z vyjádření B.Š. vyplývalo, že neví nic o týrání nezletilých chlapců a výslovně popřela i týrání vlastní. Pakliže byl svědek v rámci jeho výpovědi u hlavního líčení konfrontován se skutečností, že v přípravném řízení nevyprávěl nic o kontaktech s obžalovaným Š. a T., je to proto, že byl veden dotazy policisty a navíc je možné, že nejprve vypovídal u policie a teprve poté absolvoval jednání s obžalovaným T. a obžalovaným Š.. Kontaktovala jej osobně i obžalovaná H. B., avšak pouze v záležitosti nahlédnutí do jejího spisu. Podobný rozhovor jako s obžalovaným T. a Š. neabsolvovali. Co je kladeno za vinu J.T. a J.Š. a H. B. svědek věděl, neboť to viděl na usnesení o zahájení trestního stíhání. J. Š. mu ve Švédsku ukazoval nějaké náboženské písennosti, ale jejich studiem se svědek odmítl zabývat.

S výpovědí tohoto svědka pak rezolutně nesouhlasí obžalovaný J.T., který připustil toliko poradu se svědkem, který působil velice sebevědomě, nic pro něj nebyl problém, vše měl mít pod palcem, avšak velická změna v jeho chování nastala v případě, že média uveřejnila něco o tajných službách. Svědek začal být údajně podrážděný až zuřivý a chtěl J.Š. dostat před soud. Zároveň obžalovaného J.T. údajně nabádal ke spolupráci se státní zástupkyní. Tuto skutečnost však svědek odmítl a stejně tak i dozorující státní zástupkyně.

Obhajoba obžalovaného J.T. pak v těchto souvislostech poukazuje na výpověď svědka **P. P.** Ten zná K. M. a H. B. z 13. střediska Junáka Brno. Má k nim přátelský vztah a nikdy neviděl žádný exces v jejich chování a vztahu k dětem. Zná i rodinu Š.. Od května 2007 se 2x viděl s B. Š. a zprostředkoval jejímu otci J. Š. služby K.. Sjednal schůzku ve Švédsku a posléze se asi v červnu konala schůzka na ambasádě České republiky v Kodani, jíž se kromě JUK. účastnil i H.. Osobu jménem A. svědek neregistroval, o pohybu J. Š. mu není nic známo, dost cestuje. O předmětné trestné činnosti se nemůže vyjádřit. Je pravdou, že v těchto souvislostech po útěku B.Š. z Klokánku, pomáhal J. Š. řešit jeho rodinnou situaci a schůzky se odehrávaly za hranicemi České republiky zřejmě proto, že se tam nacházela i B.. S J. Š. má svědek přátelských vztah i měli společné podnikatelské aktivity. I po těch dvou jednáních ve Švédsku a Dánsku se s J. Š. několikrát viděl, naposledy na začátku r. 2008 někde ve Švýcarsku nebo Německu. Co tam dělal J. Š., neví, ale svědek tam měl cestu a potkal se tam s ním. Je pravdou, že svědek byl pověřen, aby se ujal i záležitosti trestního stíhání J.Š. a J.T.. Tito chtěli vypomoci např. s kontaktem s dr. K.. K tomuto kontaktu došlo v létě 2007 a schůzek se svědek zúčastnil. Šlo čistě o právní poradenství, avšak spolupráce s K. se zlomila ve chvíli, kdy se dozvěděl, že obžalovaný J. Š. vypověděl něco o tajných službách. Působilo to tak, že K. má obavy, že se na nějaké věci přijde a tím spolupráce po asi deseti sezeních skončila. Svědek rezolutně popírá, že by se J. Š. nebo J. T. před doktorem K. výslovně doznali k účasti na nějakém týrání obou nezletilých poškozených. Toto naopak výslovně popřeli. K. vyhrožoval, že udělá vše pro to,

aby J. Š. dostal před soud. Svědek zároveň popírá, že by K. někdy referoval o výchovných poměrech K. M.. Rovněž nezprostředkoval žádný policejní spisový materiál. Naopak to byl K., který doporučil J. Š. i B. Š., aby se do České republiky nevraceli. Svědek uvádí, že byl členem oddílu Mravenců, který však již neexistuje a v tomto oddíle byl i obžalovaný T.. V oddíle se bavili pouze o józe, studium duchovní literatury se neodehrávalo, svědek není členem sekty. Literaturu Hnutí Grálu však veškerou nastudoval, s těmito názory souhlasí, ještě před revolucí v r. 1989 byl v Rakousku na Vomperbergu, kde jich bylo zhruba deset a podstoupil i oficiální obřad – zpečetění. J. Š. tam s nimi byl též. J. Š. byl zástupcem organizační složky hospodářského podniku Správy kanceláře prezidenta Ázerbajdžánské republiky a svědek osobně spolupracoval i na některých obchodních aktivitách v souvislosti s touto složkou. Z jednání a vyjadřování svědka K. vyrozuměl, že je schopen sbírat informace a vytvářet jakési falešné a jako věrohodně působící konstrukce. Je to nevěrohodný člověk už z toho důvodu, že na některé své klienty sbírá informace. Ačkoliv není advokátem, nechal si podepsat plnou moc. Jeho činnost hradil J. Š. a celkově mu bylo uhrazeno asi 120.000,- Kč. Na jednáních v Kodani a ve Stockholmu se svědek osobně setkal i s B. Š.. Působila křehkým dojmem, měla svůj svět, byla snadno ovlivnitelná. Jak se ocitla v roli A. F., svědkovi známo není.

Svědka **T. H.** potvrdil, že byl členem družiny Mravenců od svých asi 16 let a přivedl ho k nim jeho kamarád V. S.. Oddíl vedl J. Š.. Prodělali parašutistický výcvik, který byl veden metodicky, ale brutálně. Bylo zakázáno stýkat se s děvčaty a svědek se z těchto struktur dostal sám až díky tomu, že se o dívky zajímal více než o nějakou ideologii. V dalším období se postupně k tomu cvičení začala přidávat filozofie východního typu, jóga. Byla jim doporučována literatura, J. Š. byl pro ně něco jako guru. Tato skupina vznikla k nějakému jasnému, ovšem neznámému účelu. Bez problémů ještě za totalitního režimu jezdili i v počtu 15 lidí do Rakouska. J. Š. měl informace o tom, že má být revoluce. Dokonce plánoval ještě před ní budoucí podnikání. Jeho pravou rukou byly D., S., Ch. a kluci T.. Mravenci byli proto, že byli nenápadní a pracovití. V dalším období se přišlo s filozofií Hnutí Grálu, které přinesl J. Š. a všichni je začali studovat. V souvislosti s tím také ještě před revolucí vycestovali do Rakouska k Insbrucku, kde byli všichni zpečetěni a dostali kříž. Asi půl roku před revolucí J. Š. přišel s myšlenkou, že se budou zakládat firmy a že se bude podnikat. Svědek jako člen družiny absolvoval obvyklé brigády někde v Jeseníkách, kde pracovali na vysazování stromků v naprosto extrémních podmínkách, existovaly tzv. mrtvé duše, tedy práci vykonávalo mnohem méně lidí, než bylo oficiálně vedeno a z tohoto byl zisk, s nímž hospodařil výlučně J. Š.. Již v tomto období cca 1988-1989 však svědek preferoval své vztahy k ženám a začal se vylučovat z tohoto okruhu osob, což se bralo jako zrádovství a byl odvržen. Trvalo mu zhruba tři roky než se zcela vymanil a začal žít vlastním životem. Veškerý hodnotový systém si musel budovat znovu. B. byla odjakživa dětská, hodná, cokoli by zlého udělala, nemohlo být z její hlavy. Její spoluobžalované v této trestní věci v podstatě nezná. Když byla B. všemi hledána, byla s určitostí na chatě v Jeseníkách, na chatě Potoční, což bývala vždycky základna Mravenců, kam by kdokoli šel, když by měl potíže. Svědek pak popsal i svůj vnitřní vývoj od okamžiku, kdy se rozhodl dané uskupení lidí opustit. Jakýkoliv výstup proti J. Š. dá punc temnoty a špatnosti. Tento proces je velkým problémem, protože je třeba se překlenout přes situaci, kdy s člověkem zborť všechny dosavadně vnímané hodnoty. Některé věci musel začít chápat úplně jinak a trvalo mu to skutečně 3-4 roky. V oddíle fungovaly vztahy na principu udržování komplexu méněcennosti, kdy se jednotliví členové snažili být co nejlíže vůdci J. Š.. Příčinou oddanosti a ochoty být součástí takového společenství jsou jednak společné prožitky, dále to byla filozofie, ať už východní filozofie nebo jóga, v pozdějším období Poselství Grálu. Toto působilo jako velké semknutí, neboť toto poselství už nikdo zvenčí nechápal. Každou neděli probíhalo nějaké čtení a ti lidé žili neustále pohromadě. J. Š. byl pak tím, který určoval všechno,

co se bude dělat. Byl invalidní důchodce, v minulosti měl zastupovat nějaký ázerbajdžánský subjekt. Svědek se domnívá, že musel mít vztah i ke státním organizacím před listopadem 1989, jelikož si mohl dovézt 15 lidí do Rakouska za totality. Odchod z oddílu byl velmi obtížný, neboť člověku by se tak zbořil celý svět a hodnotový systém. Svědek ani neuvažoval o vyhledání psychologické péče, neboť byl přesvědčen o tom, že psycholog by tomu stejně nerozuměl. Samotná kniha Poselství Grálu je tlustá, nicméně nic špatného nepřikazuje. Žádný odpor v oddíle nebyl možný, neboť automaticky znamenal odvrhnutí a zařazení do kategorie „špatný“. Svědek pak rezolutně odmítá, že by byl z oddílu vyhozen jako zhrzený člen, protože nerespektoval nějaké zásady, trvá na tom, že z oddílu odešel dobrovolně. B. registruje jako osobu tišší, nikoliv agresivní, hypoteticky se domnívá, že J. Š. je schopen zmanipulovat kohokoliv, ale neví, proč by manipuloval svoji vlastní dceru, kterou měl rád.

Svědčce **A. B.** se vyjádřila jako místostarostka ÚMČ XXXXX, která společně se svědkyní A. H. prováděla v únoru r. 2004 kontrolu prostor XXXXX. Dne 16.2.2004 podle svědkyně B. prováděli kontrolu na základě zjištění, že se v XXXXX pozdě do noci svítí. Druhý důvod byl, že základní škola byla v rekonstrukci a hledaly se skladové prostory. Ohlásili se tedy K. M., vedoucí XXXXX. V prvním patře pak nastal problém, když je obžalovaná nechtěla pustit do místnosti, kde údajně dlouho do noci se svítilo. Svědkyně měla možnost pouze pootevřít dveře, místnost byla zatemněná, svítilo tam slabé červené světlo, na podlaze byla matrace. K. M. ji vytáhla z místnosti, z níž zároveň vyšla ještě další žena – obžalovaná H. B. a obě dvě ji seřvaly, že tam nesmí a že narušuje muzikoterapii nemocného dítěte. Vlastními těly bránily ve vchodu, vyhrožovaly právníkem, policií apod. Celá situace byla velmi nepříjemná a trapná. Obě ženy jí však zabránily ve vstupu a hrozně křičely. Z důvodu takovéto situace se pak svědkyně rozhodně nemůže vyjádřit k tomu, co se v místnosti vlastně dělo, kdo bylo ono dítě a jak byla místnost vybavená. Situaci pak chtěla svědkyně řešit tím způsobem, že vyrozumí ředitele svědka K., který by měl situaci vyřešit. Ze strany obžalované K. M. pak došlo k vyjádření nesouhlasu s časovými údaji svědkyně, dále tvrdí, že svědkyni požádala, zda by nebylo možno kontrolu příslušné místnosti vynechat a osočila svědkyni, že se ona velmi agresivním způsobem snažila dostat do místnosti, což obžalovanou naprosto šokovalo a obžalovaná H. B. u toho údajně vůbec přítomna nebyla. Svědkyně však setrvala na svém vyjádření s tím, že své poznámky si vede písemně a časové údaje souhlasí. Stejně tak setrvala na vyjádření, že K. M. nebyla v kontrolované místnosti, nýbrž šla se svědkyní a z místnosti ji vyhodila zcela jiná žena, obžalovaná B. a obě jí pak společně velmi nevybíravým způsobem seřvaly.

Tytéž skutečnosti týkající se průběhu kontroly v XXXXX pak potvrzuje i další kontrolující svědkyně **A. H.** Ona osobně však do problematické místnosti nenahlížela a když mělo dojít k incidentu mezi B. a obžalovanou K. M. v podstatě už na místě ani nebyla. Měli však rozhodně hlášeno, že se v XXXXX dlouho do noci svítí. Nevzpomíná si, zda z této místnosti v době kontroly vyšel nějaký člověk. Celá situace a incident byl velmi nepříjemný. Svědkyně rovněž setrává na tom, že se věc odehrála v únoru 2004, což má z vlastních poznámek. Na prohlídku si pamatuje pouze v souvislosti s B. a K. M., další osoby si nevybavuje. Každopádně rozhovor byl vyhrocený, a to ve verbální linii ze strany obžalované K. M..

Svědčce **P. F.** pracovala jako externí pracovník XXXXX a z této činnosti pak zná K. M., H. B. a J.T.. Nic osobního však o nich nezná a jsou jí známi pouze jako vedoucí jiných kroužků v XXXXX. Přibližně někdy na podzim 2006 se pak stalo, že ve středu, kdy vedla svůj kroužek, sešla do suterénu pro pomůcky do klubovny vedoucích. Tuto odemkla a našla zde chlapce sedícího u stolu, který něco jedl. Svědkyně se lekla, spěchala, chlapec nic neříkal. Měl kolem 7 let, světlých vlasů, byl hodně stydlivý, zaražený, rychle se postavil, nemluvil, uhýbal

pohledem, posléze si sedl a pokračoval v jídle. Se svědkyní vůbec nekomunikoval a o koho se jednalo, se svědkyně vůbec nedozvěděla. Každopádně vyběhla po schodech do přízemí, kde měla kroužek H. B. a oznámila jí, že je dole zamčený kluk. Ona nic neřekla, spěšně šla dolů, ani moc nenahlédla do místnosti, dveře přibouchla a zamčela s tím, že je vše v pořádku. Svědkyně spěchala, dále věc neřešila a nezeptala se ani na tuto záležitost K. M.. H. B. pak ani neoznámila, ve které konkrétní místnosti v suterénu ten kluk je zavřený. Svědkyni připadá, že o tom věděla, spíše než překvapená se lekla, že svědkyně tuto skutečnost vůbec zjistila. Obecně pak obžalované K. M., H. B. a J.T. označuje jako vedoucí kroužků, kteří byli velmi pozitivně hodnoceni.

Ředitel XXXXX **K.K.** potvrdil, že K. M. byla v pracovním poměru jako vedoucí pracoviště XXXXX. Dalším zaměstnancem pak byla B. Š. od 1.8.2000 jako pedagog volného času a 3.5.2007 požádala o ukončení pracovního poměru. Věnovala se hudebním kroužkům. K. M. nikdy zaměstnána nebyla, H. B. pracovala v XXXXX jako externí vedoucí kroužku. Dalšími externími pracovníky byli např. E.T., Z. S., J. Š., P. F., I.T. a další. Svědek údajně neví nic o tom, že by nějaké kroužky pracovaly přes noc. Za celou dobu se setkal s jedinou stížností, kdy místostarostka B. se dožadovala vstupu do XXXXX a do konkrétní místnosti, kde údajně probíhala nějaká terapeutická činnost, proto jí K. M. vstup neumožnila. O nezletilých poškozených O. a J. pouze ví, že chodili do XXXXX. Neví však nic o tom, že by měli být K. M. či H. B. zavírání i přes noc. B.Š. fyzicky naposledy viděl v polovině prosince 2006 na poradě. Výplatu pobírala v hotovosti, ovšem vždy na základě plné moci ji přebírala K. M.. S B. Š. mluvil zhruba jednou měsíčně. Jeho dcera chodila k B. Š. do kroužku skladby. Ničeho neobvyklého si u této obžalované nevšiml. Nesetkal se s ničím, co by naznačovalo změnu B.Š. na dítě v podobě A. M.. Vždy vystupovala jako dospělá bez projevů infantilnosti. Vykazovala však introvertní povahu. Co se týče fyzického vzhledu pouze výrazně zhubla, což přičítal nějakým zdravotním problémům. Dále svědek uvedl, že na pracovišti byly dva počítače, z toho jeden v kanceláři, který je připojený i na internet a druhý v hudebně. Přístup byl zabezpečen přes heslo a toto měli pouze interní pracovníci, tedy K. M., B. Š. a paní M.. V objektu XXXXX je zabezpečovací zařízení, které je připojeno na pult centrální ochrany. Nemůže se blíže vyjádřit k aktivitám kroužku XXXXX přes noc. Běžná pracovní doba byla od 8 do 20 hodin, ve výjimečných případech do 22 hodin. K. M. kromě B.Š. fyzicky přebírala mzdu i např. obžalované H. B..

Svědka **J. H.** zná z činnosti XXXXX obžalovaného J.T. i K. M.. K J.T. chodil jeho syn Š. do cvičení a zároveň kamarádil i s nezletilými poškozenými O. a J.. S K. M. se po určité době velice úzce stýkali. K. přístup k výchově chlapců byl v té době příkladný. Byla vzornou matkou a nešlo jí nic vytknout. Společně trávili i narozeniny, vzájemně se navštěvovali, měli děti na stejném táboře apod. Všechno klapalo než se objevila tzv. A.. Potom stále nějak neměli čas, K. je přestala navštěvovat. Chlapci nemohli ani navštěvovat byt K., když tam byla A., protože je údajně nemocná a bojí se mužů. Syn Š. se s O. a J. zcela přestali stýkat. A. se u K. objevila někdy na podzim roku 2005. V souvislosti s tím byl svědek požádán K., aby zkontroloval jakýsi přístroj na dýchání pro A., která trpí leukémií. V lednu 2006 byl pak požádán, aby K. odvezl pro A. někam k Tišnovu, přičemž K. byla telefonicky navigována K. na konkrétní místo. K. byla očividně rozrušená a podle názoru svědka neměla ponětí, co se v dané situaci děje. Hovořila o K., že je blázen, že je nějak duševně nemocná a došlo k tomu, že K. venku našla A.. Měla na hlavě pytlík, ruce a nohy měla omotané ostnatým drátem. Byla při vědomí, normálně dýchala, nejevila však jakékoliv známky citové reakce, neplakala, nevyjadřovala bolest. Měla na sobě noční košili, byla plešatá, bez vlasů, rozhodně se nejednalo o desetiletou holčičku, musela být mnohem starší. K. na ni dokonce mluvila anglicky a telefonovala s někým o kom mluvila jako o doktorovi a popisovala aktuální stav dívky. Svědek

pak obě přivezl na adresu v Brně, na ulici XXXXX, přičemž do bytu si A. odnesla K. na zádech. S K. pak neměl svědek v tento okamžik možnost vůbec mluvit a nedozvěděl se, co se vůbec stalo. Z celé situace byl spíše vyděšený a pochopil pouze to, že K. je zodpovědná za situaci, kdy byla ta holčička nalezena na tom konkrétním místě v takovém stavu. Historku však nepovažoval za kriminální v důsledku toho, že následně se od K. dozvěděl verzi o tom, že holčička pochází z Norska, byla týraná a za vším stojí nějaká organizace, která se zabývá ochranou týraných dětí. Svědek tomu celému nerozumí a má dojem, že K. byla zmanipulovaná.

K osobě obžalovaného J.T. a jím půjčovaným psím klecím se vyjadřují zejména svědci M. O., V. P. a J.Z., jakož i sdělení Městské policie Brno a fotodokumentace. Fotodokumentace na č.l. 3790-3793, 3795-3799 a 3801-3805 zachycuje předmětné klece na psy, které byly použity vůči nezletilým chlapcům. Jde o drátěné a plastové boxy na přepravu psů, jejichž šířka se pohybuje kolem půl metru, jejich výška činí od 50 do 80 cm a jejich délka činí od 70 cm do 100 cm. Dle sdělení Městské policie Brno byl obžalovaný J. T. u této zaměstnán od 15.7. do 15.11.2003 ve výcviku a výchově těžko zvladatelných psů a jako ošetřovatel útulku pro opuštěná zvířata. Z tohoto působení obžalovaného se pak s ním znají i zmínění svědci **M. O., V. P. a J. Z.** Tito svědci potvrzují, že v období letních prázdnin v r. 2006 byli kontaktováni obžalovaným J. T., který žádal o zapůjčení klece na přepravu psů, resp. svědkyně V. P. požádala jménem obžalovaného o toto i M. O.. Všichni zmínění svědci zároveň ztotožnili i zajištěné psí klece dle fyzického ohledání a fotodokumentace. Obžalovaný byl svědkům znám jako osoba, která se v pejskařském prostředí vyskytuje, byl vídán se psem a měl i kamarády se psy, čili na jeho žádosti nebylo nic divného. Nastaly problémy s vracením klecí. Z tohoto důvodu musel být obžalovaný urgován, nicméně zhruba do jednoho týdne vypůjčené klece vrátil.

Svědkyně **O. D.** pracuje na Magistrátu města Brno, odbor sociální péče v oblasti náhradní rodinné péče. Vyjadřuje se pak zejména k bodu II. výrokové části rozsudku. Magistrát tedy zastupovala v řízení vedeného u Městského soudu v Brně, které vedla soudkyně R.. Bylo jí divné, že soud nepožádal Magistrát jako opatrovníka o prošetření poměrů a podání výchovné zprávy na základě podaného návrhu K. M.. Ve spisu byly založeny různé lékařské zprávy o 13leté dívce, která v dětství prodělala různé traumatické zážitky. Zároveň byla dokladována tzv. vsetínská verze původu A., která byla v péči paní D. – babičky obžalované K. M., nicméně spisový materiál se svědkyni jevil nedostatečný a požádala policii o prověření pobytu této dívky, zda nefiguruje v seznamu pohřešovaných osob. Dále se svědkyně snažila provést i šetření v bydlišti K. M. v XXXXX. Doma ji navštívila 21.3.2007. Měla u sebe syna J. a dívku, údajnou A.. Tato se pouze tulila ke K. M., byla ve tmě, údajně měla být rozrušená, tudíž se jí svědkyně více nevěnovala. Probíraly všechno, co se týkalo soudního jednání a na K. i později příchod K. bylo vidět, že mají velké obavy z toho, že by jim A. někdo vzal z péče. Byly však ujistěny, že i kdyby podle vzorků DNA byla nalezena původní rodina A., bude svědkyně D. navrhovat její setrvání v rodině K. M.. Dne 26.3.2007 pak proběhlo jednání u Městského soudu v Brně, kdy soudkyně R. vyslechla dívku K., K. a E. M.. Dívka moc neodpovídala, pouze řekla, že bydlela ve Vsetíně u babičky a že u K. chce zůstat. Tzv. vsetínskou verzi pak svorně potvrdily K., K. a E. M. s tím, že dítě pochází z prostředí narkomanů a babička paní D. ze Vsetína neví nic bližšího než datum narození XXXXX a křestní jméno A.. Svědkyně navrhovala soudkyni odročení jednání za účelem vyčkání šetření policie o původu nezl. dívky, nicméně přesto došlo k vyhlášení rozsudku. Dítěti tedy bylo stanoveno jméno, příjmení, datum narození a poručníkem byla ustanovena K. M.. Svědkyně pak zvažovala odvolání do rozsudku v souvislosti s šetřením policie o tomto původu. Mezitím se dne 9.5.2007 dozvěděla, že mělo dojít k týrání nezl. O. ze strany K. M., neboť již obdržela podklady o zásahu policie v XXXXX. Téhož dne svědkyni kontaktovaly K. a E. M. a R. C., kteří byli ochotni převzít péči o A.. Svědkyně však s ohledem na situaci rozhodla podat návrh soudu na umístění nezl. A. do

Klokánku v Brně. K tomuto došlo 9.5.2007. Vyrozuměla telefonicky o návrhu K. M. a vyzvala ji ke spolupráci, přičemž soud návrhu předběžným opatřením následujícího dne vyhověl. Stejně tak bylo rozhodnuto o umístění nezl. J. a O. do tohoto zařízení. Tímto rozhodnutím se K. M. cítila evidentně zaskočená, o případ se začala zajímat i svědkyně K.K. z ministerstva práce a sociálních věcí i Š., bývalá zástupkyně veřejného ochránce lidských práv. Nakonec K. M. přislíbila, že A. do Klokánku přivede sama. V předmětném období pak svědkyně D. vůbec nepochybovala, že se jedná o 13letou dívku. Jako opatrovník se částečně ztotožnila se vsetínskou verzí jejího původu, nicméně byla tam spousta nejasností a proto se domnívala, že je nutné vyčkat výsledku šetření policie o původu dívky.

K bodu II. výrokové části rozsudku se pak logicky jako svědek vyjádřila i soudkyně MS Brno **J.R.**. Tato zejména popsala genezi spisového materiálu 82 Nc 98/2006, tedy podstatu návrhu obžalované K. M. a kroky, které jakožto soudkyně byla nucena učinit a důkazy, které opatrovala. Potvrdila, že v agendě dlouhodobě pracuje i se svědkyní D., pracovnící Magistrátu města Brna. Byly popsány postupy svědkyně D. i postupy soudu ve věci zajišťování podkladů a důkazů ohledně údajného nalezence – A. žijící u K. M.. Dále svědkyně potvrdila, že dne 26.3.2007 bylo vyhlášeno rozhodnutí ohledně osobních údajů A. M. a ohledně opatrovnictví K. M.. U soudu při ústním jednání pak K., K. a E. M. shodně potvrdily tzv. vsetínskou verzi původu dítěte, které bylo v jednacím síni v kontaktu se soudkyní rovněž. Všechny tři jako svědkyně vypovídaly vyrovnaně, inteligentně, dítě s sebou přivedly. Jeho vizáž odpovídala věku, avšak navázat kontakt s dítětem bylo náročné, neboť bylo stále přitulené ke K. M., drželo plyšovou hračku. Dítě mělo světlé vlásky na mikádo, výrazně modré oči a rozhodně neodpovídalo věku ani fotografiím, které policie svědkyni předložila ohledně osoby B.Š.. Svědkyně potvrzuje i znalost toho, že svědkyně D. se rozhodla opatřit odběry vzorků DNA a pátrat i přes vyhlášené soudní rozhodnutí po původu nezl. A.. Je však toho názoru, že se K. M. s dítětem měla někde k odběrům dostavit a nikoliv, aby tyto odběry byly realizovány u ní doma. Je pravdou, že o tomto postupu se jí dotazovala obžalovaná K. M.. Informovala svědkyni, že policisté přišli ke K. M. a ptala se, jestli je mají vpustit a vyhovět jejich požadavkům, což svědkyně doporučila. Z pohledu svědkyně byl případ nalezené A. zcela raritní. Za její dlouhodobou praxi v dané agendě se s takovýmto případem nesešla. Poustupovala však ve věci naprosto standardním způsobem. Shodně jako v přípravném řízení i u hlavního líčení před soudem pak svědkyně jako typově odpovídající označila M. S. co by dívku, která byla nejvíce podobná děvčeti přítomnému při soudním jednání.

Již v těchto souvislostech je třeba zmínit spisový materiál Městského soudu v Brně 82Nc 98/2006 vztahující se k bodu II. výrokové části rozsudku. Ve věci byl dne 19.12.2006 podán K. a K. M. návrh na stanovení jména, příjmení, data narození a svěření nezletilé A. do péče K. M.. Součástí tohoto návrhu i spisového materiálu je pak písemné vyličení tzv. vsetínské verze původu A.. Dokládány byly též lékařské zprávy, psychologická vyšetření K. M., pedopsychiatrická vyšetření A. ze strany A.M. z Fakultní nemocnice Nitra – psychiatrické oddělení. Obžalované sestry M. asi v r. 1997 zaregistrovaly u svojí babičky D. ve Vsetíně holčičku ve věku 3-4 let. Tato o ni postupem let pečovala, blíže se o původu A. nevyjadřovala, údajně měla pocházet z prostředí narkomanů a osob věnujících se prostituci. V průběhu let 2000-2002 se opakovaně ujistily, že babička o děvče pečuje. Již v tomto období mezi K. a děvčetem vznikl pěkný vztah a když se zdravotní stav babičky v r. 2003 zhoršil, rozhodly se převést A. do Brna ke K.. Jakýkoliv kontakt na původní rodinu se přes veškeré úsilí nepodařilo sehnat. Od té doby rodina M. v podstatě dbala údajně na zdravotním i psychickým stavem A. i nad jejím vzděláním. Byl rovněž doložen znalecký posudek znalce z oboru zdravotnictví – pediatrie o věku dítěte, data narození XXXXX. Byly předloženy i lékařské zprávy MUDr. M., slovenské psychiatricky v českém jazyce, přičemž tato lékařská zpráva zcela koresponduje s její slovenskou verzí na č.l. 2413 trestního spisu. Dle protokolu o jednání ze dne 26.3.2007

pak byly slyšeny K. M., K. M. jako navrhovatelky, dále jako svědkyně E. M., které ve svých výpovědích obsahově shodně prezentovaly smyšlené skutečnosti týkající se A.. Téhož dne byl pak vyhlášen rozsudek o tom, že nezletilému dítěti se stanovuje datum narození XXXXX, jméno A. M. a poručníkem se ustanovuje K. M.. Do rozsudku se pak odvolal kolizní opatrovník – Magistrát města Brna, odbor sociální péče, zastoupený svědkyní O. D.. Rozhodnutím soudu odvolacího ze dne 4.6.2007 sp.zn. 37 Co 205/2007 bylo rozsudek soudu I. stupně zrušen a věc vrácena k dalšímu řízení. Na základě zpětvzetí navrhovatelek - obžalovaných K. a K. M. pak bylo usnesením MS Brno ze dne 29.1.2008 ve věci rozhodnuto o zastavení řízení.

Svědék **M. S.** obžalované zná po dobu zhruba tři let, když chodil do turistického oddílu v rámci XXXXX. Zde registruje i B.Š. jako člena Klubu lesní moudrosti. Ten pak svědek navštěvoval zhruba od r. 2002 do r. 2004, zná od vidění J. M. a O. C.. Sám měl přezdívku A., B. Š. měla přezdívku W., byla to v klubu běžná praxe. B. odhadoval na 15-16 let. Věděl, že ji má K. M. v opatrovnictví. Občas se ovšem chovala tak na čtyři roky věku. Jindy zase uměla vypočítat složité matematické příklady nebo se věnovat náročným četbám na úrovni středoškoláka. Mezi jejími intelektuálními schopnostmi byly výrazné rozdíly. Žádného vysvětlení se však svědkovi nedostalo. Byla samotářská, inteligentní, starala se o ni K.. Zřejmě měla i nějaké zdravotní problémy. Občas se B. vyjádřila o svých neuvěřitelných zážitcích, lovili ji lovci s puškami, měla utéci z dětského domova. Byly to kusé vzpomínky, jejichž smysl svědek neznal a jednalo se o zcela absurdní zážitky, kterým nevěděl, jestli má věřit. Např. hovořila i o nějaké tetě E., ke které ji měla vozit K.. Ta ji pálila doutníkem, který ji potom strčila mezi nohy apod. Svědek s jeho sestrou nakonec tyto prožitky sdělil K., která pouze uvedla, že s tím něco udělá. Ve většině případů byla dle zvyklostí oslovoována přezdívkou. Občas ji však K., J. T. i K. oslovovaly křestním jménem B.. Svědek v souladu s výpovědí K. M. i B.Š. popsal účast na bojové hře za přítomnosti J.T., kdy proti sobě bojovali na jedné straně svědek a J. T., na druhé straně K. M. a B. Š.. Rozhodně však neví nic o tom, že by K. M. nebo B. Š. měla mít nějakým zásadním způsobem poraněný kotník. K. M., J.T., J.Š., H. B. i K. M. hodnotí jakožto pedagogické vedoucí vesměs pozitivně, pouze v případě K. M. zaznamenal exces vůči nezletilému poškozenému J., kterého neadekvátně potrestala za nějakou banalitu, zřejmě nedojedené jídlo. Zároveň K. M. prezentovala při jedné z her, v níž se měli pohybovat ve dvou časových dimenzích, ve starých dobách Starých pověstí českých a současnosti, že při tomto přeskokování jedna polovina B. zůstala v knížce a polovina se vrátila do současnosti. Od té doby se B. chovala jako malé děčko, bylo to období zhruba podzim 2002. B. Š. byla při těle, menší buclaté tváře se slabými fyzickými výkony. K. M. věděla, že je v péči u její sestry K..

Svědkyně **Z. H.** se vyjádřila jako učitelka Základní školy Brno, XXXXX, která měla na starosti přezkušování nezletilého O. C. ve školním roce 2006-2007. V lednu došlo k prvnímu přezkoušení, k němuž se O. dostavil i se svojí tetou K. M., která působila velmi zvláštním dojmem co do jejího oblečení i chování, rovněž chlapec byl bledý, zakřiknutý, vyplašený, vypadal nemocně, neupraveně, mluvil bojácně a potichu. Byl přezkoušen způsobem, kdy se pedagožky snažily respektovat jeho rozpoložení i zdravotní stav. Do tohoto přezkušování pak K. M. žádným způsobem nezasahovala. V rámci druhého pololetí byla pak svědkyně již přizvána k přezkoušení O. do FOD Klokánek. Učivo druhého pololetí však chlapec absolutně nezvládl, vypadal a choval se zcela jinak. Byl aktivní, energický, měl potřebu učitelky objímat, vypadal o moc zdravější.

Svědkyně **I.H.** se vyjádřila jako třídní učitelka Základní školy XXXXX v Brně nezletilého J.. U tohoto nikdy nepozorovala žádné zvláštní sklony, význačné výchovné problémy. Matka K. M. se jevila jako normální žena. Matka se starala o chlapce jako běžní rodiče, byla velmi vstřícná. Nikdy neobdržela svědkyně žádný signál o tom, že by v rodině M.

něco nebylo v pořádku. Ani J. se nesvědčil, že by byl nepřiměřeně trestán. Svědkyně byla jeho třídní učitelkou pouze ve školním roce 2005/2006.

Svědčce **H. K.** působí jako učitelka mateřské školy, kterou navštěvovali jak nezletilý poškozený J., tak O.. Pouze O. byl trochu hyperaktivnější, jinak žádné potíže s oběma chlapci nebyly. Svědkyně neví nic o tom, že by O. nebo J. někomu ve školce sebrali mobilní telefon. Neví ani nic o tom, že by oba chlapci nebo některý z nich měl mít incident s děvčaty, že by je obtěžoval na toaletách apod. Svědkyně byla tímto způsobem dotazována s ohledem na výpověď K. M., K. M. i B.Š. pokud jde o výchovné problémy týkající se chlapců. Svědkyně nemá informaci o tom, že by v domácnosti chlapců žila ještě nějaká dívka. Děti obecně do školky mobil nenesí, nikdy se tam žádný neztratil, nemůže však tuto skutečnost stoprocentně potvrdit. Oba chlapci byli bezproblémoví a v podstatě se ve svých návycích žádným způsobem nelišili od svých vrstevníků. Svědkyně neměla jakékoliv signály o tom, že by v jejich rodině nemělo být něco v pořádku, naopak s rodinou a s jejich matkou se jí velmi dobře spolupracovalo.

Svědce **R. M.** jako učitel Základní školy XXXXX v Brně měl nezletilého J. jako svého žáka. Jeho matka se školou řádně spolupracovala, spíše víc než je obvyklé. Svědek potvrzuje, že J. do školy vodila N., měl za to, že je to J. sestřenice, vodila ho prakticky denně vždycky za ruku, to mu přišlo divné. Ve druhém pololetí školního roku 2006-2007 se pak zvýšil i zájem matky. Denně telefonovala a informovala se na něj. J. hovořil o tom, že má nemocnou novou sestru, která měla úraz, zapoměla česky, tak mluví norsky. Tuto skutečnost však matka J. popřela. Zároveň svědek potvrdil i výpověď obžalované K. M. o tom, že se tato obžalovaná pokusila nezletilého J. v očích svědka znevěrohodnit a přesvědčit ho o tom, že J. lže. Toto provedla tím způsobem, že učitelka svědka M. řekla, že jí J. sdělil, že jej učitel osahával. J. měl čtvrtou nejhorší docházku ve třídě, plavání nikdy neabsolvoval, omlouvala ho matka. Byl rovněž jediný, kdo nejel na školu v přírodě. Že ho ta slečna (obž. H. B.) denně vodí do školy, z toho podle výrazu J. radost neměl, tvářil se našťavaně a ona také. Jinak byl velmi inteligentní, živý, zvědavý, nijak nevybočoval a nelišil se od ostatních dětí. Za lháře by ho nepovažoval, o jeho týrání neměl jakékoliv ponětí. Nikdy si nestěžoval na zranění a nikdy svědek neviděl na jeho těle stopy po týrání. N. J. vodila do školy a pravidelně i ze školy (vždycky na něj obžalovaná H. B. čekala), a to od doby, kdy se v jednom případě stalo, že J. přišel do školy později.

Samostatný okruh důkazů pak souvisí se samotným náhodným odhalením trestné činnosti a s policejním zásahem vykonaným dne 7.5.2007 na adrese Kuřim, XXXXX XXXXX v domě, který obývala K. M. a v němž byl nalezen spoutaný syn O.. Materiál týkající se tohoto nálezu se pak nachází na č.l. 4 – 30 spisu. Je možno uzavřít, že v tomto případě byl v domě nalezen v prostoru pod schody v komůrce na betonové zemi spoutaný, nahý chlapec, svázaný do kozelce průhlednou lepící páskou, přičemž u hlavy má zbytky jídla a zvratků, byl pokálený. Všechno toto v nevětrané místnosti pak vytváří zápach. Místnost je mj. vybavena kamerou z baby setu. Nachází se zde zubní kartáček a pasta a různé nádoby. O tomto byl pak pořízen náčrt a rozsáhlá fotodokumentace zachycující nález nezletilého poškozeného O., jakož i proces jeho vyproštění ze strany příslušníků hasičského záchranného sboru.

Policejní zásah byl iniciován na základě oznámení svědka **E. T.** Tento dne 7.5.2007 zapojoval svůj baby set v sousedství domu K. M. na adrese Kuřim, XXXXX. Při ladění zaznamenal obraz chlapce vyslečeného do naha, který se nacházel v komoře. Poprvé jej naladil ještě dopoledne a poté v půl páté odpoledne opakovaně naskočil obraz chlapce tentokrát již svázaného do kozelce na zemi. Jedl jídlo vysypané u hlavy. Bylo zřejmé, že se jedná o přímý přenos a proto se rozhodl kontaktovat policii a záznam nahrával na DVD. Policie záznamy shlédla a vypravila se do domu K. M.. Ze zvuků, které viděl na svém televizoru pak svědek mohl mít jednoznačnou jistotu, že policisté jsou ve správném domě. Policisté bouchali na dveře

komory a volali na chlapce, ten se však neozýval. Ještě předtím než K. M. policistům otevřela, přišla za tímto chlapcem, něco mu řekla a v místnosti zhasla. Dále se ozývaly zvuky, z nichž bylo zřejmé, že je tato paní nechce pustit do komory, na místo se dostavil ještě další žena, ve věci byli povoláni hasiči, stupňoval se hluk a bylo slyšet křičení dalšího dítěte bez artikulace. Na záznamu je posléze vidět, jak hasiči otevírají dveře. Chlapec po celou dobu na situaci nereagoval, pouze jedl jídlo ze země.

S výpovědí tohoto svědka pak plně koresponduje jeho DVD záznam v celkovém rozsahu 1 hodina 25 minut 44 sekund. V 54. vteřině záznamu je nezletilému O. cpáno rukou do pusy jídlo se slovy „drž hubu“, to stejné se odehrává v čase 36:47 až 37:22, kdy mu (podle vlastního doznání K. M.) cpe jídlo do pusy násilím se slovy: „Žer to, nebo ti donesu další, toto tady nebude“. V čase 52:10 se ozývá tlučení policie na dveře, ale O. na toto nijak nereaguje a nadále žvýká. V čase 54:39 se opět tluče na dveře, ozývá se křik z venku, přičemž tento křik vydává tzv. A.. O. stále klidně žvýká. V čase 1:01:40 se ozývá ženský křik, že nemá klíče od komůrky. Ozývají se výzvy k otevření dveří, hádka a křik. V čase 1:20:20 počíná vnikání policie a hasičů do komory a v čase 1:21:50 dochází ke vstupu.

V souvislosti s prohlídkou učiněnou v objektu pak byla zajištěna i VHS kazeta v obalu Pohádky ovčí babičky, která obsahuje videozáznam v celkovém rozsahu 3:07:04. Na této je pak rovněž natočen nezletilý O., který je v čase 00:30 nucen nevybíravě jíst, a to se slovy vnesenými ženským hlasem „Já všechno vidím, dělej, to je málo, to není snaha, to není na body, není! Pokud budeš celej den vzornej, bude to brzo sněžený, budeš mít plus dva body, pokud ne, budeš mít mínus dva body. Ty víš, co to znamená.“ Po celou dobu záznamu chlapec leží, občas jí, poté leží na levém boku s hlavou mimo kameru, zdá se, že též zvrací. Po dobu tohoto více než tříhodinového záznamu stále leží, místy zřejmě usnul, občas se pohne, později se vůbec nehýbá.

V souvislosti s policejním zásahem vykonaným dne 7.5.2007 v XXXXX pak vypověděla řada svědků z řad zasahujících i jinak činných policistů (**M.G., J. H., M.J., T. K., L. N., I. O.**), dále z řad zasahujících členů hasičského záchranného sboru (**P.H., M.M., R. Š.**), lékařka rychlé záchranné služby **R.S.**, sociální pracovnice Městského úřadu Kuřim **L.N.**. Lze pak souhrnně konstatovat, že tyto svědecké výpovědi jsou obsahově totožné a do detailu popisují právě průběh policejního zásahu, kontakt s obžalovanými K. a K. M. i v jejich domě na ulici XXXXX v XXXXX a nález nezletilého poškozeného O. v komůrce pod schody. Policisté obvodního oddělení Kuřim, SKPV i policejní technici byli povoláni do akce v souvislosti s oznámením svědka E. T.. Kontaktovali K. M. v jejím domě a dožadovali se vstupu do domu a ukázání jejího dítěte. Tato po určité delší době zvonění otevřela, tvrdila, že žádného syna doma nemá, že má toliko dceru, která je postižená a je autistická, přičemž nějaké takovéto dítě, které se batolilo po čtyřech a vydávalo pouze hýkavé zvuky se skutečně v domě nacházelo. Vydávalo maximálně zvuky „mama“ nebo nesrozumitelné skřeky, většina ze svědků neměla důvod pochybovat, že se jedná skutečně o postižené malé dítě. Prostřednictvím kontaktů se svědkem T. se policistům podařilo ujistit se, že jsou ve správném objektu, neboť svědek T. zůstal u svého baby setu a u svého televizoru a měl možnost prostřednictvím přímého přenosu slyšet postup policistů v domě K. M.. Dále se podařilo ustanovit i prostor, ve kterém se měl nezl. O. nacházet. V mezidobí se do domu dostavila i obžalovaná K. M. a obě sestry pak odmítaly policistům zpřístupnit komůrku pod schodištěm se slovy, že na vstup do domu a jeho prohlídku nemají právo a že nemají klíče. Dveře do komůrky zatarasily vlastními těly a odmítaly umožnit přítomným hasičům vniknutí do místnosti. Výzvám policie nevyhověly, křičely, kopaly, kladly aktivní odpor a musely být od dveří do komůrky odtaženy násilím. Zpřístupnění místnosti pak provedli hasiči pod vedením velitele družstva P. H., který chlapce osvobodil. O. ležel nahý na břiše, na holé betonové podlaze, s hlavou ve zvracích a zbytcích

jídla, byl lepící páskou svázan do kozelce, takže měl ruce za zády, svázané nohy i ruce v sobě. Byl nafocen, zkontrolován lékařkou a odnesen do sanitky. Zvláštní bylo, že O. reagoval naprosto klidně, vůbec neměl strach, nejevil známky stresu, s hasiči čile komunikoval. Největší křik tam dělaly obě sestry M. a ona holčička. V místnosti bylo strašné teplo, zápach ze zvratků a výkalů, místnost nebyla větratelná. Chlapec se počůral v místnosti byly i pokaděné slipy hozené v polici. Aktivní odpor sester M. pak shodně ve svých výpovědích popisují jak svědci z řad policistů, tak svědci z řad hasičů. Na místo pak logicky byla povolána i sociální pracovnice Městského úřadu Kuřim L.N. a rychlá záchranná služba s lékařkou MUDr. Renátou Slámovou. Po nalezení nezl. O. pak bylo zjištěno, že kromě malého děvčete má mít ještě bratra, proto byla provedena prohlídka objektu, zda se tam nenachází jeho bratr, tento se však měl zdržovat v budově XXXXX a proto následné kroky policie a sociální pracovnice směřovaly k tomu, aby byl nalezen i bratr nezletilého O.. Zejména svědci L. N., I. O. a M.G. pak popisují jednání údajné A., která po celou dobu křičela a snažila se zapojit do aktivního odporu sester M. tím, že dokonce fyzicky napadla policistu G., kopla jej a snažila se jej držet za nohy. Pro téměř všechny svědky, policisty, hasiče i zasahující lékařku to byl velmi silný zážitek, zejména když někteří z nich postřehli, že O. se natáčí směrem do objektivu fotoaparátu a usmívá se a chová se tak, že stav, v němž byl nalezen, mu připadá v podstatě normální. K. M. se pak na místě snažila navodit atmosféru, že o ničem neví a že se muselo jednat pouze o nějaký jednorázový zkrat její sestry K.. Sociální pracovnice L.N. následně kromě nalezeného O., chtěla zajistit i péči o nezletilého J., kterého vyhledala, když jí K. M. s A. dovezly autem do XXXXX. Z budovy jej pak vyvedla H. B., J. se choval velmi zdvořile, sedl si ke K. M. do vozidla a všichni odjeli na adresu XXXXX v Brně. K. byt odemkla, uložila děti ke spánku a sociální pracovnice druhý den děti kontrolovala. I této svědkyni pak K. a K. M. sdělily vsetínský příběh o původu A.. Z rozhovoru s O. pak vyplynulo, že byl týraný dlouhodobě a pravidelně, že byl zavírán, byl v komůrce stále, pouze když byl hodný, mohl jít na zahradu. V komůrce se učil, jedl, přičemž jídlo musel strašně rychle sníst, musel mít svázané ruce a někdy i nohy (toto jeho vyjádření plně koresponduje s pořízeným videozáznamem). Zejména z výpovědi zasahujících hasičů, lékařky a sociální pracovnice pak vyplynulo, že postup policie byl zcela adekvátní, naprosto v souladu s danou situací a vůči obžalovaným nebylo vyvíjeno jakéhokoliv zbytečného násilí, naopak byl velmi profesionálně překonán jejich velmi razantní aktivní odpor vedený ve fyzické i verbální rovině.

Svědčce **J.N.** bydlela v XXXXX naproti domu K. M. a zaznamenala, že se tato společně s další ženou sem nastěhovala. K. M. zde bydlela na stálo, druhá pouze dojížděla autem a vozila dítě. Druhá žena používala vozidla Škoda bílé barvy (svědka R. M. - pozn.soudu) a Opel tmavě modré metalízy (svědka V.S.– pozn.soudu). Občas jezdil k domu i muž s bílým Opelem Corsa, ten však dítě nevozil. Asi tři dny po zásahu policie a hasičů dne 7.5.2007 si svědkyně všimla, jak dům zamyká mladá žena oblečená ve stejném stylu jako K. a asi za půl hodinu tuto ženu potkala, jak se vrací zpět a nese s sebou prázdné krabice. V rámci fotorekognice pak svědkyně jednoznačně ztotožnila K. M., K. M. a dále uvedla, že ztotožňuje dle fotografie i osobu obžalované H. B., která zamykala dům v XXXXX a nesla do něj krabice.

Svědčce **R. K.** je pracovnící ÚMČ XXXXX, přičemž byla vyrozuměna o událostech ze dne 7.5.2007 a nalezení nezl. O. a z tohoto důvodu podávala soudu návrh na předběžné opatření na svěřeni O. i J. do péče Klokánku. S O. hovořila pouze všeobecně. Svázela oba chlapce dohromady, přičemž J. vyprávěl, že on s K. bydlí na XXXXX a O. s maminkou bydlí v XXXXX. Chodili každý do jiných kroužků v XXXXX a J. vůbec nebyl schopen se vyjádřit, kdy vlastně viděl O. naposledy. Po umístění chlapců do Klokánku pak svědkyni zarazilo zejména to, že ji zcela atypicky objímali, dávali jí pusinky, až museli být od ní odtrženi. Dle

svědkyně se jednalo o projev citové deprivace. Pakliže při vstupu do Klokánku byly u J. nalezeny jizvy pod trenýrkami, J. uvedl, že to má od sršňů, což se však lékařce S. nezdálo.

Svědčce **M.S.** působila jako dětská lékařka obou nezletilých poškozených, popsala jejich dosavadní vyšetření a zdravotní problémy, zejména v průběhu r. 2006-2007. Podrobně uvádí, jakým způsobem vykonala vyšetření chlapců v období srpen – prosinec 2006 s tím, že nezaznamenala žádné stopy po fyzickém týrání, žádné jizvy ani jiné zdravotní problémy. Pouze dne 10.5. 2007 u nezl. J. viděla jizvy na levém stehně, které měl mít dle jeho tvrzení od čmeláka. Na základě usnesení založeného na č.l. 3935-6 spisu bylo dne 5.10. 2007 zahájeno trestní stíhání proti svědkyni pro neoznámení trestného činu dle § 168 odst. 1 tr. zákona, věc je vedena u Městského soudu v Brně, aktuálně byla svědkyně pravomocně zproštěna obžaloby.

Na základě usnesení Městského soudu v Brně ze dne 10.5.2007, sp.zn. 22Nc 2404/2007 (č.l. 3408) bylo vydáno předběžné opatření o tom, že nezletilý J. M. a O. C. se předávají do péče zařízení Fondu ohrožených dětí – Klokánku, XXXXX. V souvislosti se realizací tohoto předběžného opatření jsou pak k dispozici další svědecké výpovědi z řad vedení i řadových pracovníků a externích spolupracovníků FOD Klokánek Brno, zejména jde o svědkyně D.P., D.L., L. M., I.P., A. S., A.T., J. Z..

Svědčce **D. P.** jako ředitelka brněnského zařízení FOD Klokánek vypověděla, že se p. D. z Magistrátu města Brna řešily záležitost umístění O., J. a A. do jejich zařízení na základě předběžného opatření. Nejprve byly dne 10.5.2007 přijati oba chlapci s podezřením na týrání v rámci rodiny a kolem 17.00 hodin přivedl pan P. A. a K. M.. Bylo zde řečeno, že jde o dítě narkomanů, kterého se rodina M. ujala a důrazně trval na tom, že A. musí zůstat s K.. Toto však v FOD Klokánek možné není. A. a K. M. nebylo možno takřka vůbec oddělit, A. si vzala na starost psycholožka k prvotnímu rozhovoru. Neustále se skrývala, kývala se, nekomunikovala. Byly zde patrné nejružnější ingerence od svědka P. po ministerstvo práce a sociálních věcí. Svědkyni celou dobu zaráželo, že K. M. po celou dobu telefonuje mobilním telefonem. To bylo také důvodem, proč sezení ukončila. Měla divný pocit, že všechno není úplně v pořádku. A. jevila rysy osobnosti psychopatické s výraznými afektivními rysy. Bylo pojata podezření, že by mohlo jít o stav po nějakém traumatu nebo déle trvající izolaci. Bylo rozhodnuto podrobit ji psychiatrickému vyšetření, s čímž nebyla vůbec spokojena K. M.. Ohledně této tety obou poškozených chlapců svědkyni zaujalo zejména to, že se vůbec za celou dobu nezeptala na nezl. O. a J., což bylo velmi zvláštní. Zvláštní bylo i to, že se zajímala o možnost návštěv pouze u A.. Tuto pak v Klokánku nikdo neviděl fyzicky vyslečenou, ani se to nepodařilo dětské lékařce, protože A. to nepřipustila. Neustále se dožadovala péče tety K., nekomunikovala, nepřijímala potravu. Prioritní bylo zajistit stabilizaci jejího duševního stavu a vytvořit možnost, aby se svěřila, proto dětská lékařka toliko vyloučila akutní infekční onemocnění, akutní trauma. Prohlédnout její tělo však nebylo možné, neboť A. bouřlivě a stísněně reagovala na vyslečení. S ohledem na stav A. bylo zcela nutné i psychiatrické vyšetření. Její osobnost byla vyhodnocena jako psychopatická s nutností hospitalizace na dětské psychiatrii. Na to reagovala A. vyjádřením, že nikam nechce, vyjadřuje se o sobě jako o chlapci, začala jíst a pít a k hospitalizaci tedy nakonec nedošlo. Pakliže došlo k telefonickému rozhovoru mezi A. a K. M. a zaměstnankyně FOD Klokánek chtěly situaci monitorovat, měla v úmyslu sociální pracovnice vzít druhý telefon, na což A. reagovala velmi nedětsky a varovala K. M., že je odposlouchávají. V případě chlapců O. a J. lékařská prohlídka odhalila jizvy, o nichž kluci lékařce říkali, že jim je udělali sršni. U O. byly zjevné známky dlouhodobé psychické deprivace, měl noční děsy, křičel, mluvil útržkovitě o smrti, měl problémy s usínáním, stavy úzkosti, afektu, odmítal standardní stravu, trpěl tulivostí, a bylo zjevné, že nemá vytvořeny vazby ke svému bratrovi. Odmítal odvoz domů, kde měl být dle vlastního vyjádření zavíraný, nechce

mluvit sám o rodině. O A. uvádí pouze to, že je hodně nemocná a že se vlastně jmenuje B.. Pakliže probíhala návštěva chlapců s jejich rodinou, hovořilo se vždy tiše, každou chvíli někomu zvonil mobilní telefon, tem byl předán J. a nebylo možno pozorovat, s kým dítě hovoří a o čem. J. pak odpovídal pouze „ano, dobře“, rozhodně to nebyl dialog, působilo to dojmem, že pouze přijímá pokyny. Svědkyně zároveň popřela i situaci, kdy rodina pod záminkou návštěvy příbuzných přivedla do FOD Klokánek v období, kdy u chlapců byl praktikován zvláštní režim i redaktorku Mladé fronty dnes paní D., která se zapsala v FOD Klokánek pod falešným jménem. V souvislosti s umístěním A. i chlapců do FOD Klokánek pak svědkyně zaevidovala spoustu neobvyklých ingerencí, jak již bylo řečeno, ze strany svědka P., paní Š., bývalé asistentky ombudsmana a od K. z ministerstva práce a sociálních věcí. Pokud udělala ve své činnosti jakékoliv rozhodnutí, bylo okamžitě medializováno. Svědkyně dále popisuje, jaké měli chlapci problémy se sociálními kontakty, se základními stravovacími, hygienickým návyky. Je pravdou, že před útekem A. z Klokánku obdržela dopis, který přinesla K. M., jehož obsah byl velmi zvláštní. Bylo v něm, že by na ni čekala i v noci, bylo tam něco o nějakých indiánech. Svědkyně se dále vyjádřila ke všem písemným záznamům FOD Klokánek založeným do spisu na č.l. 1324-1327, 1993-1996, 3308-3310, 3313-3324, 3325, 3327-3329, 3332-3334. Tyto záznamy sepisovala z valné části sama, event. jiné pracovnice FOD Klokánek za situace, kdy došlo ke spontánním vyjadřováním nezletilých chlapců, kdy zejména J. byl ve velmi špatném psychickém rozpoložení. Z ničeho nic jí začal popisovat svůj prožitek, hovořil o klecích, chatách, aniž by svědkyně znala souvislosti nebo osoby, o kterých hovoří. Pouze si zaznamenávala tyto poznatky a cíleně se chlapce nevyptávala. Měla tu zkušenost, že jeho chování se po tomto vyjádření výrazně změnilo. Má pocit vlastní úlevy. V takovýchto případech pak svědkyně okamžitě telefonovala policejní komisařce. Informovala v případě nutnosti i soudní znalce a veškeré zprávy podepsané osobou svědkyně P. jsou jejím osobním poznatkem z rozhovoru s chlapci. Zejména J. spontánně mluví, že se mu „ty jizvy neustále vrací“. Při svém vyprávění nebyl výrazně hysterický, pouze se kýval, třel si oči a slzel, uváděl, že se moc bál, že nevěděl, co bude, jestli ho zase odvezou nebo ho pustí. K tomuto vyjadřování pak docházelo naprosto spontánně v naprosto neočekávaných situacích a nebyla to pouze svědkyně P., které se tímto způsobem chlapci svěřovali. Např. i ve škole J. při zcela banální činnosti začal někomu popisovat, že je hrozně týrali a začal sdělovat nějaké konkrétní záležitosti a v podstatě k tomuto sdělování dochází i do současné doby. Uvádí, že na celou záležitost nemůže zapomenout. Hovoří o vlastním týrání jako o jizvách. Jednoznačně je to pro něj trauma, které se stále vrací. Opakovaně se svěřuje, popisuje události na chatě, výslovně zcela aktuálně hovořil i o sobě J.T.. Začaly se u něj výrazně zhoršovat projevy posttraumatického stresového syndromu, má tik, úzkosti, je zamlklý, vzteklý. Dožaduje se pak racionálních odpovědí na dotazy, proč dospělí vůbec začnou děti týrat a zda to lze nějak vysvětlit. Celé to pro něj neskončilo, má to v hlavě. O osobě obžalovaného J.T. se vyjadřoval opakovaně. Hovoří dokonce o dvou chatách, kde se podobné praktiky měly dít s tím, že to bylo hrozné, bylo to trápení a obžalovaný J. T. mu to dělal. Hovořil o zájmeně „on“ a když se svědkyně dotazovala, kdo je to on, uvádí: „Je to J. T., přece jsem ho poznal na fotkách, já jsem ho ukázal!“. Po přijetí chlapců do FOD Klokánek se po stránce tělesné i duševní stabilizují, zaznamenali výrazný vývoj. Jejich vzájemný vztah byl velmi špatný a bylo třeba budovat i jejich sourozenecký vztah. K osobě B.Š. zejména nezl. O. o ní mluvil velice dobře. Nedokáže však vůbec pochopit, proč jej na chatě topila v lavoru, když se mu podařilo dobře se schovat, proč jej vytáhla a začala ho topit. J. např. velmi lítostivě nesl i to, že O. musel spát v komoře izolovaně a A. mohla spát s jejich mámou v posteli. Svědkyně pak zaznamenala, že chlapci v některých aspektech vysloveně lžou na základě nějakých předem daných instrukcí. Zejména se to týká původu jejich jizev. Pakliže zmínil osobu obžalovaného J.T. nezletilý J., zmínil ji v souvislosti i s cvičením, které navštěvoval. Hovořil o něm jako o člověku, který má vousy, že ho zná a že s ním chodil na Cvičení s H.. V tomto okamžiku svědkyně ještě vůbec nevěděla, o jakou osobu se jedná.

Zároveň J. hovořil a naznačoval rukama, že byli umístěni v klecích, kde se báli, bolely jej nožičky, nemohl se natahnout, byli v kleci i s bratrem. Ukazoval velikost té klece i jak se v ní musel krčit. Oba pak byli přesvědčeni o tom, že při jejich trýznění byly přítomny i další osoby, které byly malé, že to byly děti, jednalo se o osobu menšího vzrůstu, menší než nezletilý J..

Ke spolupráci, resp. ke kontaktům se svědkyní P., se vyjádřila za ministerstvo práce a sociálních věcí i svědkyně **K.K.**. Tato byla kontaktována A.Š. pracující u veřejného ochránce lidských práv ohledně rodiny v Brně, u nichž mělo žít dítě bez identity. Dále svědkyně kontaktovala na Magistrátu města Brna i D., od níž se následně dozvěděla o policejním zásahu ze dne 9.5.2007 v XXXXX. Probíhala tedy jakási komunikace mezi touto svědkyní stejně tak i svědkem J.P., paní Š., K. M. a Klokánkem. Byla řešena i otázka nevhodnosti umístování nezletilých A. do Klokánku za přítomnosti médií. V těchto souvislostech se pak svědkyně dozvěděla též o útěku A. z FOD Klokánek dne 12.5.2007 a 15.5.2007 se v Brně zúčastnila kolektivní konzultace s rodinou M.. 16.5.2007 pak navštívila přímo FOD Klokánek a svědkyni P.. Řešena byla otázka styku nezletilých chlapců s jejich rodinou. Došlo k tomu, že ředitelka FOD Klokánek v Brně svědkyně P. učinila opatření o zákazu styku otce nezletilých chlapců s těmito. Proti tomuto si podala stížnost a pouze v tomto ohledu ministerstvo práce a sociálních věcí oficiálně vstupuje do případu, avšak role svědkyně byla pouze neformální, což je obvyklá běžná praxe. I podle A.Š. se rodina M. obrátila se žádostí o pomoc při prezentaci tzv. vsetínské verze původu A.. Toto svědkyni připadalo divné, ale vysvětlení neměla. Svědkyně pak odmítá jakoukoliv nestandardní intervenci do činnosti a rozhodování FOD Klokánek ve smyslu vyjádření svědkyně P.. Stížnosti na FOD Klokánek byly v těchto souvislostech podávány, ovšem výlučně z řad členů rodiny M.. Sama svědkyně se ovšem inspekce nebo kontrol neúčastnila. K tomuto ani ministerstvo není oprávněno. V prvním stupni tímto oprávněným orgánem je Krajský úřad Jihomoravského kraje.

Svědkyně **D.L.** pracuje jako psychiatrička s tím, že 11.5.2007 byla Z. požádána o psychiatrické vyšetření A. M. pro potřeby FOD Klokánek. Vyšetření J. M. bylo provedeno 14. 5. a vyšetření O. C. 13.6. 2007. Na základě vyšetření A. M. svědkyně neměla nejmenší pochybnosti, že by se nejednalo o dítě, neviděla A. do obličeje, byla maskovaná kloboučkem, brýlemi a medvídkem, somatické vyšetření neprováděla, jelikož se A. bránila jakémukoliv bližšímu kontaktu. Vůbec nepřipustila, aby se k ní svědkyně přiblížila, vykazovala výrazné obranné reakce určitě na metrovou vzdálenost. Její věk hodnotila pouze podle znaleckého posudku, neměla ani rodné číslo, trvala pouze na tom, že chce tetu a že chce jít pryč. Její chování působilo anomálně, rozhodně nevzbuzovala dojem, že by mohla být dospělou ženou, byl tam i regres do nižšího věku než 13,5 roku. V případě chlapců O. C. a J. M. nebyly svědkyní zjištěny žádné příznaky jejich týrání. Záměrně se na tuto věc chlapců nikdy neptala, pouze jednou se zmínila nezletilému J. a on tuto možnost kategoricky popřel.

Svědkyně **L.M.** pracuje jako teta FOD Klokánek a vyjádřila se ke svému permanentnímu styku s oběma poškozenými nezletilými. Chlapci po umístění do Klokánku neuměli normálně jíst, byli špinaví, neposlušní, teprve po prvním týdnu se to u obou chlapců zlepšilo. 28.5. 2007 oba chlapce koupala a všimla si jizev v oblasti třísel a na stehnech, jakoby po spálení. O. měl dále velkou jizvu zřejmě po spálení na prvé straně hýždí. O. sám k tomuto nic neřekl, pouze vyzval J., aby to tetě řekl, přičemž J. prezentoval verzi, že je v létě na táboře poštipali sršni, čemuž se nedalo věřit. Dále J. před bratrem vzpomínal, že byli zavřeni v XXXXX, že tam O. slyšel křičet a O. potvrdil, že i on svého bratra tam slyšel brečet. Chlapci mezi sebou měli velmi prudké změny vzájemných vztahů, nebyli zvyklí spolu bydlet, nedokázali se k sobě chovat, zuřivě se rvali a nezvládali vztah mezi sebou. Když absolvovali chlapci návštěvu s rodinou, tedy zejména s prarodiči a otcem, J. spontánně řekl O., že už se asi

zpět do téhle rodiny nedostanou a potvrdil dotaz svědkyně, jestli si myslí, že by jim zase ubližovali. Zejména O. neměl základní návyky ve stravování a oblékání, trpěl přehnanou lepivostí a projevy něhy, špatně skloňoval. O A. před svědkyní vůbec nemluvili a za dobu jejich pobytu v Klokánku udělali velké pokroky. Dále svědkyně od chlapců slyšela, že jejich maminka byla zlá, že je pálila cigaretami. K tomuto vyjádření došlo spontánně při všeobecné diskusi o kouření jako takovém. Toto jí chlapci řekli, když už bylo po jejich výslechu. Svědkyně však toto jejich vyjádření neumí blíže časově zařadit. Zmiňovali v těchto souvislostech pouze matku. Kromě pálení cigaretami a svazování od nich nic podobného nezachytila. Zároveň se svědkyně z titulu své funkce a náplni práce ani nepídila po detailech, jakým způsobem, jaká poranění a z jakých důvodů jim matka či jiní příbuzní měli přivozovat. Pakliže hovořili o pálení a svazování, vždy hovořili pouze o vlastních osobách. Že by je napadla nějakým způsobem sestra A. se svědkyni nesvěřili.

Ve stejné funkci jako teta v FOD Klokánek pracuje též svědkyně **I.P.** V době umístění chlapců do tohoto zařízení byla však v pracovní neschopnosti a po opětovém nástupu do zaměstnání si všimla, že zejména J. trpěl přehnanou přilnavostí de facto k cizím osobám, vyžadoval projevy něžnosti, trpěl však výbuchy zlosti, nadával, brečel. Od něj taky ví, že O. měl být poštipán od sršňů. O A. říkal, že ji měla předtím babička, poté si ji vzala k sobě maminka, později však svědkyni sdělil, že to takto musel říkat. Na J. bylo zřejmě evidentní, že na něj celá situace více doléhá než na O.. O. oproti J. neměl vypěstované hygienické návyky, návyky při stolování. Při svém chování připomínal zvířátko. Vzájemně si chlapci neuměli hrát, když se o něčem bavili, vícekrát O. řekl J.: „Já jsem tam nebyl, já jsem byl v komoře“. Svědkyně si u O. všimla, že má na zadečku velkou jizvu a zejména J. zareagoval slovy, že svá zranění mají od sršňů z tábora. Toto se ani této svědkyni nezdálo. S A. M. svědkyně vůbec do kontaktu nepřišla, neboť tato z FOD Klokánek uprchla ještě dříve, než se svědkyně vrátila z pracovní neschopnosti. Zcela určitě z rozhovoru s chlapci vzešly informace související s jejich psychickým či fyzickým týráním. Byly to náhodné zmínky, ovšem svědkyně si toto nezapisovala s daty a zpětně je pro ni velmi těžké říci, co konkrétně řekli. J. si třeba vzpomněl, že byl zavíraný v XXXXX apod. Aniž by se svědkyně sama na něco ptala, zmínili se chlapci, že byli zavírání, O. maloval zamřížované policejní auto se svojí matkou apod. Svědkyně však svoji roli vnímala spíše jako potřebnější v tom ohledu, že právě ona jako teta se jich na nic nevyptává. Takto postupovala, i když jí bylo zcela zřejmé, že např. jejich poranění nemohou vzniknout od poštipání sršni. Bylo zřejmé, že chlapci mají poškozenou psychiku, jsou labilní, což se odrazilo i na jejich zdravotním stavu, kdy i při průměrné fyzické námaze vždy onemocněli. Jejich kontakt s rodinnými příslušníky pak vyhodnocuje svědkyně jako nikoliv vřelý citový vztah.

Svědkyně **A. S.** pracuje jako psycholog, mj. pro FOD Klokánek. Byla přítomna i vstupu obou nezletilých chlapců a A. do Klokánku v souvislosti s podezřením na týrání těchto tří dětí. Zaznamenala i ingerenci svědka J. P., který přivezl K. a A. M. s tím, aby nedošlo k odtržení A. od K., na kterou je silně fixovaná. Zároveň popsal příběh A. v tzv. vsetínské verzi. A. byla velmi atypicky oblečena, choulila se ke K., působila vyhuble, s nadměrným oblečením, údajně se bála cizích lidí. Z listinných podkladů, které předala K. M. vyplynulo, že u A. je diagnostikován syndrom týraného dítěte v dřívější minulosti. I svědkyně zaznamenala na hýždí O. výraznou jizvu. 11.5.2007 pak byla řešena tzv. A., která stále opakovala, že chce s tetou K. domů, nechtěla jíst ani pít. Bylo nutné provést její vyšetření psychiatrickou MUDr. Ledečovou a vhodná se jevila hospitalizace na dětské psychiatrii v Brně-Bohunicích. Kolem 13.00 hodin pak absolvovala A. telefonát s K. M., po kterém uvedla, že už bude jíst a pít a že chce v Klokánku zůstat. V 16:30 se za chlapci dostavili prarodiče, otec a teta G. P.. Po 18. hodině pak přišla K. M. a přinesla nějaké věci A., mj. i dopis. Následujícího dne ráno se svědkyně

dozvěděla, že A. z Klokánku utekla a že to řeší policie. Svědkyně rovněž zaznamenala, že jednou rodina nezletilých chlapců na návštěvu přišla i s novinářkou pod smyšlenou identitou tety. Následně došlo k zákazu návštěv rodiny u chlapců. Kromě jizev u O. na hýždích pozorovala i svíslé čáry, jizvy na zádech, bocích obou chlapců, u nezletilého J. bylo zřejmé, že tento svým chováním vůči svědkyni vykazuje reakce a projevy, které se vyskytují u dětí z výchovného prostředí s nepřiměřenými tresty. Vztahy mezi oběma chlapci se vyznačovaly tím, že byli vedení jakýmsi způsobem proti sobě. V této oblasti už udělali obrovský posun a cítí i vzájemnou solidaritu. Jako u každého týraného dítěte jejich počáteční způsob zpracování dat byl ten, že oni jsou ti špatní a že si přístup zasloužili. J. hodně mluvil o zavírání do těch klecí, dále o zakopávání. O. mluví rovněž o tomto a také o topení. Má do současné doby problémy v uzavřených prostorách, uváděl, že byl držen s hlavou pod vodou a že toto dělala jednou A.. Rozhodně se o tom bavili až poté, co byl u výslechu a nějakým způsobem se mu toto otevřelo. Topení pak předcházelo to, že se někde schoval a A. jej z úkrytu vytáhla. O XXXXX pak O. říkal, že tam byl zavřený, že se musel učit, dostával tam jídlo, musel spát na zemi. J. rovněž vyprávěl o klecích, ve kterých měli být zavírání J., O. i A..

Svědkyně **A. T.** byla vyučujícím pedagogem obou poškozených nezletilých v FOD Klokánek. Zpočátku měli velký problém s pozorností, byli divocí, křičeli, chovali se k sobě překvapivě zle, což J. komentoval tím, že je to normální, že k němu se tak maminka taky chovala. Jednalo se o poměrně šokující reakce a agresivní násilí mezi oběma bratry. I tato svědkyně zaznamenala, že poškození se s ní nepřiměřeně mazlí, testují na jejím těle násilí a vykazují tak tendence, o nichž vypovídá i svědkyně A. S.. V rámci prospěchu byl na tom špatně zejména O., který měl velmi špatné znalosti, jež neodpovídaly na konci roku ani prvnímu pololetí. Překvapující bylo, že při rozhovorech např. o prázdninách snů chlapci nezakomponovali do okruhu osob, se kterými by takové prázdniny chtěli trávit, svoji matku, prarodiče, maximálně sami sebe. Svědkyně nikdy nezaznamenala nic o tom, že by si chlapci něco cíleně vymýšleli.

Svědkyně **J.Z.** se vyjádřila jako pediatr FOD Klokánek. Byla při příjmu nezletilých O. C. a J. M., jakož i A. M.. Dostala informace, že jde o zvláštní případ A., nalezenec, která má mít těžkou sociální fóbii a je třeba s ní nakládat maximálně šetrně. Naopak chlapci se chovali nepřiměřeně vesele. U O. byly zjištěny jizvy na trupu i končetinách, velké pak na hýždích a rovněž jizvy v tříselech. Když byl O. dotazován na původ jizev, J. horlivě sděloval, že je na táboře poštípali sršni. Drobné, světlé, tenké jizvy měl na svém trupu a končetinách též nezletilý J.. I on tvrdil, že má okrouhlé jizvy od sršňů. Celkově pak v těchto situacích J. působil dojmem, že své reakce úzkostlivě hlídá. Při rozhovoru s ošetřujícím psychiatrem pak svědkyni zaujal názor, že O. sám nehodnotí to, co prožíval doma, jako něco mimořádného, jako trauma, což svědčí o tom, že se muselo jednat o dlouhodobou záležitost, na kterou si dítě už zvyklo, že toto bude mít nedozírné následky a jednou se může obdobně chovat ke svým dětem. J. působil dojmem malého dospělého. Hlídal se, kontroloval, vyhýbal se odpovědím na otázky, vykazoval až nedětskou disciplínu. Teprve, když se svěřil svědkyni P., že byl doma také týrán, že musel zapírat a že byl naplánován útěk obou chlapců z FOD Klokánek, se mu výrazně ulevilo a začal se chovat spontánněji a komunikativněji. A. se vždy schovávala za tetu K., měla do očí naražený klobouček a před obličejem plyšovou hračku. Nechala se pouze zvážít a změřit (47 kg a 160 cm), chovala se velmi úzkostlivě, krčila se a svědkyně by považovala za zcela zásadní pochybení, aby ji vyšetřovala a dále ohledávala na těle za použití násilí, když takovéto ohledání striktně odmítala. Ačkoliv svědkyně v podobných situacích umí získat důvěru dětí, v tomto případě se jí to nepovedlo, ačkoliv nebo právě proto, že u vyšetření byla přítomna i K. M.. Kdykoliv se přiblížila, nastala u A. hyperventilace, což je známka nastupující hysterické reakce, proto vyšetření raději odložila na pozdější dobu. Nohy A. vypadaly jako po výrazném zhubnutí,

byly tam přítomny strie, které u dětí nebývají až tak časté. A. nechtěla přijímat jídlo a pití, nechtěla komunikovat. Teprve po předběžném psychiatrickém vyšetření a rozhodnutí, že bude umístěna na psychiatrii mimo FOD Klokánek, začala komunikovat, slibovat, „že bude hodný“, aby nemusela z Klokánku. Mezitím volala K. M. a byl jí umožněn rozhovor s A., po kterém A. právě přislíbila spolupráci a nechala si alespoň poslechnout srdce a plíce. Rozhodně však nepřipustila, aby jí lékařka vyhrnula halenu a dále ji prohlédla. V ten moment vždy byla velmi úzkostná, bránila se vyšetření a nebylo možno na ni dále naléhat. Během telefonátu došlo k jejímu naprosto nečekanému vyjádření na adresu K. M.: „Teto, oni lžou, oni tě sem nechtějí pustit, oni jsou zlí a já je nemám rád“. Následně se pokusila další pracovnice FOD Klokánek Z. B. vzít telefon – paralelní linku, načež A. reagovala: „Teto, oni nás odposlouchávají“. Dále svědkyně potvrzuje tu skutečnost, že těsně před útekem A. z FOD Klokánek obdržela balíček s osobními věcmi a dopisem, v němž byly nějaké malůvky, hvězdičky, měsíček, tee pee a neutrální věty, jako že na ni příbuzní myslí. Svědkyně se vyjádřila i k opatření FOD Klokánek spočívající v omezení kontaktu se zbytkem rodiny, přičemž tento zákaz chlapcům jednoznačně prospěl, nebylo to pro ně traumatem, naopak se začali uvolňovat a lépe se adaptovali.

Na č.l. 120-125 se nachází korespondence a stanoviska FOD Klokánek, podle kterých od 18.5. 2007 rozhodlo vedení FOD Klokánek po dohodě se specialisty o neumožnění styku nezl. chlapců s rodinnými příslušníky s ohledem na zdravotní stav chlapců a s ohledem na to, že příbuzní vícekrát porušili režim asistovaných návštěv, např. předávali dětem mobilní telefony k hovorům, které nebylo možno monitorovat a dne 15.5. 2007 přizvali pod falešnou identitou k návštěvě redaktorku Mladé fronty Dnes, která následně publikovala fotografie chlapců. Bylo také zjištěno z výpovědi nezl. J., že měl čekat na signály a byl instruován ve smyslu útěku chlapců z FOD Klokánek. Obdržel dopis se symbolikou měsíce naznačeného úplňku a čekal na světelný signál k útěku, ke kterému však nakonec nedošlo. Na č.l. 497-533 a 613-631 spisu se nachází sdělení Velvyslanectví Kodaň a materiály o pátrání po pobytu obžalované B.Š. v zahraničí, jakož i korespondence s právním zástupcem JUDr. Hrouzkem. Obžalovaná se dne 15.6. 2007 dostavila na zastupitelský úřad ČR v Kodani v doprovodu otce J. Š., advokáta JUDr. Hrouzka, svědka K. a dvou novinářů z Lidových novin, přičemž advokát žádal o možnost ustříhnutí vzorku vlasů obžalované pro možnost její identifikace. Zároveň advokát JUDr. Hrouzek radil B. Š. a jejímu otci nedávat na sebe kontakt. V Dánsku prý obžalovaná pobývala už čtyři týdny, zamýšlí se zde usadit a hodlá komponovat a vyhýbá se mediální štvanicí v ČR. Následujícího dne pak advokát JUDr. Hrouzek oznámil policejnímu orgánu, že převzal právní zastupování obžalované B.Š.. O její osobě pak policejní orgány Dánska nebyly schopny zjistit jakékoliv informace. Dne 25.6. 2007 právní zástupce obžalované B.Š. navrhl, aby se její výslech uskutečnil formou videokonference a požádal o vydání některých věcí zajištěných při domovní prohlídce. Dne 17.10. 2007 JUDr. Hrouzek odstoupil od udělené plné moci obžalovanou B. Š.. Po obžalované na území ČR bylo vyhlášeno pátrání, zejména byly provedeny prověrky zdravotnických zařízení v rámci celé ČR s negativním výsledkem, byly prošetřovány všechny dopravní nehody, násilné trestné činy s negativním výsledkem ohledně toho, že by se obžalovaná B. Š. stala jejich obětí. Součástí tohoto šetření pak bylo i zjištění, že 18.12. 2007 byl v Norsku zadržen obČ. ČR M. F. pro podezření ze sexuálního zneužívání svého syna A. F.. V tomto případě byl domnělý A. F. policejními orgány v Norsku lokalizován, bylo sděleno, že se za něj vydává osoba ženského pohlaví, a to konkrétně obžalovaná B. Š.. Prostřednictvím dožádání dánské policejní orgány zjistily (dle dokumentace na č.l. 569-611 spisu), že v Dánsku žije paní E.D., sestřenice J. Š., který se u ní po nějakou dobu zdržuje, tato znala také B. Š., ale nic nenasvědčovalo tomu, že by v bytě bydlela. J. Š. údajně o pobytu B.Š. nic neví. Při osobním kontaktu J. Š. pak tento zaujal stanovisko žádné svědecké vyjádření nepodávat. Paní E.D. uvedla, že neví, kde se nachází B. Š.. Ujistila se zároveň o tom,

že pokud je s někým z obžalovaných v rodinném poměru, že nemusí podávat svědeckou výpověď. Paní D. J. Š. po celou dobu tlumočila, vyjádřila se k rodinným poměrům rodiny Š., popsala osobnost obžalované B.Š.. Dále z vyjádření J. Š. vyplynulo, že má v úmyslu opustit bydliště paní D. a vyhledat pobyt v jiné zemi.

Na č.l. 1025-1034 se nachází fotodokumentace obou nezletilých poškozených z hlediska lokalizace jednotlivých poranění na jejich tělech. Na č.l. 1043-1043a se pak nachází protokol o prohlídce těla obžalované B.Š. ze dne 11.1. 2008 po jejím návratu na území ČR. Z tohoto ohledání pak vychází též **znalecký posudek znalce MUDr. Zeleného z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství**. Znalec sám provedl prohlídku těla, pořídil fotodokumentaci a analyzoval jednotlivé stopy, které měly být nalezeny na těle této obžalované a které podle jejího vlastního vyjádření i podle výpovědi obžalované K. M. měly pocházet z jejího týrání. V oblasti prsou obžalované jsou zřetelné staré zhojené jizvy, od bradavky svise dolů a pod prsem v kožní rýze, tyto byly vedeny zcela cíleně, jsou charakteristické po plastických zákrocích, např. po zmenšování prsů. V podpaždí jsou četné strie, ve kterých zanikají začervenalá místa a snad vtažené necharakteristické jizvy. Poranění měla dle obžalované vzniknout od cigaret a řezání, tyto struktury však svým charakterem kruhovitě vpáčené jizvy po popáleních cigaretami nepřipomínají a jizvy nejsou rovněž charakteristické pro řezná poranění. Na bocích v oblasti břicha dominují strie. V bederní krajině je několik vodorovně orientovaných tenkých jizev po nevýznamných povrchních poraněních. V podbřišku se jedná o staré zhojené řezné rány, které mají charakter jizev po operačním zásahu, v této oblasti jsou rovněž výrazné strie. Tyto se nacházejí i v tříselných krajinách, v pravé i levé břišní krajině, nachází se zde jizvy, staré zhojené řezné rány, patrně po chirurgických zákrocích. Na kolenou jsou necharakteristické otlaky, obě kolena jsou zcela stabilní a pevná, nelze předpokládat nějaké úrazové změny v podobě vykopnutých kolen, která občas vypadávají, jak uvedla sama obžalovaná. Lze tedy shrnout, že na těle obžalované nebyly nalezeny jizvy po popáleninách od cigaret, ani jednoznačné stopy po jiných popáleninách. Stopy po řezání mohou být povrchní jizvičky v bederní krajině, které mohly vzniknout i škrábnutím nějakým hroznatým předmětem. Jednoznačné stopy po řezných zásazích jsou popisované a zadokumentované jizvy v oblasti prsů, břicha a třísel, jedná se však o víceméně symetrické a cílené zásahy, v oblasti prsů známé po plastických chirurgických zákrocích. Znalec pak ve smyslu tvrzení obžalované nedospěl k závěru o tom, že by její tělo neslo jakékoliv stopy po jí popisovaném způsobu fyzického týrání. Byla zjištěna a popsána různá poranění, která však ze soudně-lékařského hlediska nelze dát jednoznačně do souvislosti se zásahy druhé osoby ve smyslu týrání (zásah druhé osoby představují pouze kvalifikované chirurgické zákroky). Z vyjádření obžalované znalec považuje za rozporné její vyjádření o tom, že v minulosti operována nebyla, že jí strkali nějaké věci do břicha, kdy výrazně krvácela, kdy při prohlídce gynekologem byla zjištěna prakticky neporušená panenská blána, a proto nebyla ani vaginálně vyšetřována. Jakékoliv deformity kloubů rovněž zjištěny nebyly, nebyly zjištěny známky působení plamene či žhavého předmětu na tělo B.Š., nelze se vyjádřit k eventuálnímu hladovění, neboť zjištěné četné strie jsou důsledkem rychlého přibrání hmotnosti.

Dle posudku ad hoc přibraného **znalce z oboru religionistika PhDr. Z. Vojtíška ThD.** se chování obžalovaných neslučuje s naukou Hnutí Grálů. Zajištěný listinný materiál pocházející zejména od obžalované K. M. a od B.Š. odpovídá myšlenkám Hnutí Grálu, a to především myšlenkám odštěpeneckých skupin v rámci tohoto hnutí, které stojí v kritické opozici vůči největší skupině v rámci tohoto hnutí, vůči Nadaci Hnutí Grálu. Jiné náboženství či sekta, ke které by se tyto myšlenky daly přiřadit, nejsou známy. Chování, které vedlo k obvinění podezřelých bylo pravděpodobně ovlivněno, pokud ne přímo určeno, inovací nauky Hnutí Grálu v nové odštěpenecké skupině. Tuto možnou inovovanou nauku ovšem nelze

z předložených materiálů nijak doložit, natož blíže popsat. Znalec vyslovuje domněnku, že značnou roli v případě mohla hrát snaha neznámé osoby neztratit autoritu u podezřelých osob. Zakladatelské a vůdcovské osobnosti minoritních odštěpeneckých skupin obvykle věnují značnou část svého úsilí snaze udržet si autoritu u svých následovníků. V tomto případě by autorita mohla být ohrožena pokud by se výchovné instrukce předávané obviněné K. M. ukázaly jako neúčinné. Je možné se domnívat, že podezřelé osoby byly manipulovány ke stále přísnější výchově a následně i k trestnému činu týrání svěřené osoby právě kvůli obavě ze ztráty autority. Dále znalec již v přípravném řízení analyzuje některé písemnosti, zejména dopisy obžalované B.Š. a naopak dopisy určené jí od jiných lidí. Z těchto studovaných materiálů vyplývá, že obžalovaná B. Š. je silně nábožensky založenou osobu, její náboženský život je nepochybně určen naukou Oskara Ernsta Bernhardta (Abd-ru-shin) zakladatele Hnutí Grálu, jazykové obrazy a metafory a celý používaný slovník je protknutý pojmy používanými Bernhardtem a jeho hnutím. Dokumenty zajištěné u B.Š. potvrzují, že ona i osoby, jichž se dotýká spisový materiál, společně patří do odštěpenecké skupiny v rámci Hnutí Grálu. Podezřelá B. Š. velmi pravděpodobně pociťuje mimořádné náboženské poslání. Je si vědoma toho, že v tomto poslání se bude setkávat s nepochopením a dokonce s nepřátelstvím ze strany „nevědomého“ lidstva. Deníkové záznamy duchovního života a různé úvahy obžalované B.Š. obsahují mimo jiné úvahy o schopnosti žít více životů současně, nehovoří se zde o jménech, ale jsou zde používána pouze počáteční písmena. Přesvědčení o mimořádném náboženském poslání této obžalované pravděpodobně sdílejí i ostatní příslušníci této odštěpenecké skupiny, jsou chápáni jako pomocníci a mají žít jako vzor pro celé lidstvo. Pracují pod přímým vedením Světla, což je metafora pro nejvyšší božství. Bohužel z materiálů zajištěných u obžalované B.Š. nelze zjistit, o jaké poslání se přesně jedná. Je ale velmi pravděpodobné, že B. Š. se považuje a je i ostatními příslušníky považována za vtělení vysoké a velmi významné duchovní bytosti. Z textu zajištěného u B.Š. rovněž vyplývá, že kvůli odporu lidstva tato nevystačí při plnění svého poslání s jednou identitou, začala působit jako B. Š., ale má toto působení završit a dokončit jako A. M.. Je velmi pravděpodobné, že obžalovaná cítí, že „od Světla“ přišel požadavek, aby vysoká duchovní bytost skryla svou identitu B.Š. a vrátila se jako A. M.. Novou identitu má získat ještě jedna osoba v textu označovaná jako „Č“. B. Š. byla přesvědčena o své schopnosti žít život více osob současně a vytvářet tak nové identity. Je třeba vyslovit varování před dalším těžko předvídatelným jednáním příslušníků této odštěpenecké skupiny, neboť svému jednání zjevně přisuzují naprosto zásadní význam z hlediska celého lidstva a jeho historie. Je pravděpodobné, že pomocníci nebyli zcela zasvěceni do podrobností uskutečňování náboženského poslání B.Š.. Z materiálů zajištěných u podezřelé B.Š. vyplývá její zřetelná snaha odvést vyšetřování z rozpoznání náboženského motivu vyšetřovaných činů (je naznačeno, že vyšetřovatelé mají být vedeni směrem k poznání, že se jedná o komplot TS – tajných služeb pozn. soudu, tímto směrem má vést G. – J. Š.). Tato snaha tak nepřímo potvrzuje, že skutečné motivy k jednání obviněných byly primárně náboženské. Přesvědčení o mimořádném náboženském poslání není mezi odštěpeneckými skupinami v rámci Hnutí Grálu nijak výjimečné. Nová identita B.Š. je vytvářena tím, že domnělá A. částečně žije v domácnosti K. M. pod vedením K. M. a neznámé osoby. Tento záměr je ohrožen chováním nezletilých dětí K. M. a při jejich výchově je tato manipulována neznámou osobou tak, že se dopustí trestného činu týrání svěřené osoby. Ve snaze vyhnout se vysvětlení svého jednání opouští B. Š. ČR a v Norsku se podílí na vytváření další identity. Ve snaze odvést pozornost vyšetřovatelů od náboženských motivů svého jednání vyvolává dojem týrané osoby a naznačuje, že její jednání je následkem toho, že byla obětí tohoto trestného činu. Znalec dále potvrdil, že jednoznačně i osoby obžalovaných mohly být pod vlivem manipulativního jednání. Že jde v případě obžalovaných o okruh osob spadajících do odštěpenecké skupiny Hnutí Grálu znalec tvrdí se 100% jistotou. Ačkoliv v nauce Hnutí Grálu není týrání ani jiná trestné činnost doporučována, je velmi dobře představitelné, že tato nauka může inspirovat k praxi, která se dostává do rozporu

se zákonem a není to první případ Hnutí Grálu. Z jeho vlastních zkušeností pak tento případ, kdy K. M., coby matka nezl. poškozených, byla zmanipulována a dopouští se trestného činu týrání svěřené osoby, není zdaleka tak neobvyklý či bizarní. Proti závěrům znalce se pak ohrazuje zejména obžalovaná K. M., která zpochybňuje, že by patřila do odštěpenecké skupiny, nebo že by taková skupina vůbec existovala a dále se ohrazuje proti náboženskému podtextu předmětné trestné činnosti.

Odborným vyjádřením PČR SJmK, OKTE, z oboru kriminalistika – kriminalistická genetická expertiza, bylo zjištěno, že biologický materiál zajištěný z pyžama a z hřebenu zajištěných v FOD Klokánek, jako předmětů, které používala tzv. A., vykazuje shodný profil DNA jako obžalovaná B. Š.. To se týká i plyšového medvídka a textilního kloboučku. Je tedy zřejmé, že tyto věci používala právě obžalovaná a ona byla osobou tzv. A. umístěnou v FOD Klokánek. Expertizou ručního písma pak bylo ověřeno, že přepisy SMS komunikace z deníku NYMBUS 2000, dále sešity, jednotlivé papíry, písemnosti, které jsou přílohou spisového materiálu a které jsou specifikovány v samotném odborném vyjádření na č.l. 1194-1196 jsou písemnostmi, které napsala pisatelka obžalovaná B. Š.. V souvislost s nálezem baby setu a videokazety se záznamem poškozeného nezl. O., pak bylo zpracováno i odborné vyjádření na zajištěný baby set, v tomto případě nebylo mechanické poškození identifikováno a zařízení je zcela funkční, toto zařízení lze připojit na externí záznamové zařízení a zhotovit takto video. Na zajištěném videozáznamu se pak nachází hlasový monolog neznámé ženy v čase 00:30-00:47, takto nahrávka je však velmi malého rozsahu s velmi nízkou kvalitou, potřebám zkoumání nevyhovuje a nelze tedy stanovit, zda tento monolog vedla K. M., K. M. či jiná osoba. Kriminalistická audioexpertiza tak dospívá pouze k závěru, že hovořící žena má níže položený hlas, než obžalovaná K. M. a je jen malá pravděpodobnost totožnosti K. M. s neznámou ženou mimo videozáznam. Nebyly však zjištěny skutečnosti, na základě kterých by bylo možno formulovat tento závěr s vyšším stupněm pravděpodobnosti.

Na č.l. 1213-1240 spisu se nacházejí podklady a šetření ke zjištění telefonních čísel a IP adres. Jedná se tedy především o zjištění, která telefonní čísla používali jednotliví obžalovaní, přičemž je zřejmé, že zejména K. M. používala mimo jiné i SIM karty a telefonní čísla, která jsou oficiálně evidována na jméno svědka ing. P. M. nebo na svědka R. M.. Ten zároveň poskytl mobilní telefon, který používala K. M. a B. Š.. Byla zároveň zkoumána i emailová adresa [XXXXX](#), z níž obžalovaná K. M. obdržela instrukce od tzv. doktora. V tomto případě je možno uzavřít, že K. M. na svoji emailovou adresu [XXXXX](#) obdržela velké množství zpráv v průběhu listopadu 2006 až ledna 2007 z adresy [XXXXX](#), ovšem z počítače, který je jednak umístěn v [XXXXX](#) a jednak z počítače, který se nachází na adrese obžalované K. M., [XXXXX](#). Syntéza těchto údajů je pak zanesena na č.l. 4473-4482 spisu. Adresa [XXXXX](#) byla založena 31.12. 2005 a do 13.5. 2007 bylo K. M. odesláno 116 mailů. Srovnáním údajů z výpovědi obž. K. M. a údajů o telekomunikačním provozu je třeba dospět k závěru, že pokud byla K. M. instruována tzv. doktorem, dělo se tak z mobilního telefonu spoluobžalované K. M.. Byl pak podán přesný přehled z jakých čísel na jaká čísla v jakém období a kolikrát bylo telefonováno. Na č.l. 1237-1240 se pak nacházejí výsledky vyhodnocení datových nosičů, tedy DVD a CD nosičů s pornografickými filmy, které byly zajištěny při domovní prohlídce v Brně na ulici [XXXXX](#) v bytě Š.. Jsou zde podrobně popsány jednotlivé filmové soubory obsahující zejména lesbické výjevy, nejrůznější druhy sexu, vaginálních i análních praktik, koitálních i nekoitálních aktivit, přičemž jde o záznamy vytvořené profesionálními studii a nebylo zjištěno, že by zde byly soukromé záznamy. Sexuální praktiky pak odpovídají praktikám, o kterých v přípravném řízení vypověděla obžalovaná B. Š.. Tento materiál je součástí spisu.

Na č.l. 1252 se nachází fotodokumentace drátěné klece pro psy, na č.l. 1560-1563 je to pak fotodokumentace zajištěná v počítači K. M. na pracovišti, kdy se jedná o rozmazané fotografie zachycující zejména K. M. ležící a tulící se s tzv. A..

Poměrně obsáhlý listinný materiál se nachází na č.l. 1682-1735, 1764-1773, 1795,1892,1892-1893, 2423-2427, 2457-2459, 3286-3287, 3288-3292, 3363, 3933-3396, 3662, 3913, 3923, přičemž se jedná o dopisy a písemná vyjádření K. M., ke kterým se v průběhu přípravného řízení odhodlala, a to nejprve v rámci vyšetřování její osoby ze strany znalkyň, kdy posléze tato svá písemná vyjádření přímo adresuje policejní komisařce. V těchto svých písemných vyjádřeních pak do detailů, velmi podrobně, líčí nejprve události na chatě ve Veverské Bítýšce, tedy za jakých okolností byla pro tuto trestnou činnost angažována, jakým způsobem probíhaly přípravy, jak se kdo z obžalovaných podílel na přípravě této trestné činnosti, jakým způsobem průběžně dostávala informace a pokyny od doktora a jakým způsobem tyto plnila. Jedná se pak o údaje, které obsahově korespondují s doznávající výpovědí obžalované K. M. a s výpovědí samotných poškozených nezletilých. V rámci těchto písemných vyjádření jsou pak výslovně uvedena i jména spoluobžalovaných K. M., J.T., J.Š. a způsob jakým se podíleli na předmětné trestné činnosti. Zároveň se vyjadřuje obžalovaná i k emailovým adresám, ze kterých instrukce od údajného doktora obdržela. Obžalovaná se v těchto přípisech zmiňuje o historii a o událostech, za jakých se vůbec seznámila prostřednictvím své sestry K. s holčičkou jménem A. a jakým způsobem ji postupně získávala do faktické péče při ujišťování ze strany K., že je to právě A., která se u K. cítí nejlépe a obžalovaná K. M. tak může maximálním způsobem této holčičce pomoci při stabilizaci jejího zdravotního stavu. Obžalovaná K. M. zároveň v těchto přípisech i líčí skutečnosti, které se měla dozvědět od tzv. A., o jejich hrůzných zážitcích z Norska a z jejího dětství. Hovoří i o autoritě tzv. doktora, který měl věc projednávat s profesorem G. z Mnichova, o tom v kterých konkrétních případech se od tzv. A. dozvěděla, že měla být šikanována ze strany poškozených nezletilých chlapců. Obžalovaná K. M. v tomto případě popisuje i strašlivé příznaky onemocnění A., její zdravotní problémy, komatické stavy. Od č.l. 1765 spisu se pak nachází písemně zpracovaná historie A. J. od jejího narození dne XXXXXv Norsku až po prosinec 2005 s minulostí, která zahrnuje fyzické týrání, sexuální zneužívání a ilegální převoz na území ČR za pomoci organizace Baltic Trade Mission, kdy ošetřujícím lékařem A. byl A.Z.. Je zde podrobně vylíčeno u jakých specialistů, pro jaké zdravotní problémy měla být i na území ČR hospitalizována a léčena. Součástí těchto instrukcí je i přípis K. M. o tom, jakým způsobem má být příběh A. J. prezentován, jakým způsobem postupovat vůči úřadům a eventuálně i vůči policii. To zahrnuje i předstírání autistických projevů, změny vizáže jiných osob, uvádění svědkyně D., pracující pro Magistrát města Brna, v omyl apod. Instrukce pro obžalovanou K. M. výslovně uvádí, že bude provedena úprava vizáže A., totéž bude provedeno s E., která se bude dle instrukcí snažit krýt a naprosto nespolutracovat. A. bude autistická, nespolutracující, nikdo z ní nic nedostane. K. M. byl pak předkládán její jídelníček a podobné pokyny. Pisatel těchto instrukcí měl údajně možnost shlédnout i část videozáznamu s A. přibližně ve dvou letech, přičemž součástí tohoto záznamu mělo být naprosto šokující a brutální týrání a znásilňování (v případě jména E. je třeba vnímat souvislost s E. S., M. a E. S. vystupující v tomto případě jsou dcery svědků V.S.a Z. S.).

Na č.l. 3286-3292 se nachází úřední záznamy a další podklady ohledně odhalení celého případu dne 7.5. 2007, kdy na základě oznámení svědka E. T. ve 20.00 hodin bylo započato s řešením případu nálezu týraného chlapce na adrese XXXXX XXXXX v XXXXX. I podle tohoto záznamu K. M. příslušníky policie vpustila do domu s legendou, že má pouze doma dceru a ta je vážně nemocná, během akce se na místo dostavila i K. M., obě odmítaly odemčít dveře pod schodištěm, že od nich nemají klíče, vzhledem k psychickému stavu dcery tzv. A.,

kteřá měla trpět autismem, byla přivolána rychlá záchranná služba. Obě obžalované sestry M. kladly svými těly aktivní odpor, zaštitovaly dveře a bránily v přístupu, takže musely být použity i donucující prostředky. Následoval nálezný nezpl. poškozeného O. svázaného nahého do koželce na holé betonové zemi tak, jak to koresponduje s výše konstatovaným protokolem o ohledání místa činu i svědeckými výpověďmi. V tomto případě byl pořízen i fotodokumentační materiál, který pochází z videa pořízeného svědkem E. T.. S daným dokumentačním materiálem pak koresponduje i sdělení Městského úřadu Šlapanice o výkonu pohotovosti na č.l. 3293-3295, kdy na žádost policie pracovnice odboru sociální, oddělení péče o děti, se dostavila do XXXXX rovněž, chlapec – O. byl už v péči zasahujících lékařů, dále byl vyhledáván i jeho bratr nezpl. J. a bylo třeba zaopatřit údajně autistickou A.. Z rozhovoru s nezpl. O. pak vyplynulo, že byl zavírán kromě XXXXX i na adrese XXXXX, kde spával na zemi v komoře, pak ho zavírali i v XXXXX. V těchto prostorách, kde byl postupně zavírán, se i učil, byl svázaný, když zlobil, musel být potichu. Na č.l. 3296-3298 jsou pak protokoly sepsané při ÚMČ Brno – Židenice s otcem poškozených nezletilých R. C. a s jejich prarodiči E. a L.M.. V tomto případě nikdo z nich nevypověděl nic o znalosti předmětné trestné činnosti. Součástí spisového materiálu je i šetření v samotné budově XXXXX, Brno, XXXXX a s tím související fotodokumentace, přičemž došlo k popisu vnitřního uspořádání budovy a k popisu zabezpečení prostorovými čidly zabezpečovacího systému, který je připojen na pult centrální ochrany Městské policie Brno. Byla to právě H. B., která byla pověřeným pracovníkem, který v případě aktivace alarmu provede otevření místností XXXXX a jejich kontrolu. Suterén budovy je pak zabezpečen pouze v místnosti hudebny, ostatní prostory suterénu zabezpečeny čidly nejsou. Do kanceláře s internetem v inkriminovaném období měla v XXXXX přístup K. M. a H. B. a svědkyně L. M.. Dle aktualizovaného zjištění ze dne 24.6.2008 na č.l. 4585 od majitele firmy, která montovala do XXXXX zabezpečovací zařízení, logicky v místnostech XXXXX, kde nejsou namontována prostorová čidla, se mohly pohybovat osoby, aniž by se aktivovalo zabezpečovací zařízení prostřednictvím čidla, které se nachází na chodbě nebo ve vedlejší místnosti. Klubovna vedoucích a jeskyň – keramická dílna prostorová čidla nemají a tudíž se zde mohly osoby pohybovat i při zapnutém zabezpečovacím zařízení, aniž by se aktivovalo.

Na č.l. 1802-1817 je založen protokol o prověrce na místě – chatě č. XXXXX na ulici XXXXX v obci XXXXX. V tomto případě byla prověrka provedena za účasti obžalované K. M. dne 12.10.2007. Obžalovaná K. M. ztotožnila objekt, popsala jednotlivé místnosti a specifikovala, ve kterých se odehrávala jaká část trestné činnosti s tím, že interiér chaty je změněn, je vyměněn nábytek, natřená podlaha apod. Vyměněn byl i nábytek. Dle zprávy Základní školy Brno – XXXXX na č.l. 2160, J. M. ve školním roce 2006/2007 měl třídního učitele R. M., veškeré absence měl řádně omluveny matkou, nevykazoval nejvyšší absence ze všech žáků. Součástí zprávy je i písemné vyjádření třídního učitele R. M., které je obsahově totožné jako jeho svědecká výpověď samotná.

Dne 15.5.2007 byla dle č.l. 2411 a násl. provedena domovní prohlídka v XXXXX, XXXXX XXXXX, tedy v bydlišti obžalované K. M.. V tomto případě bylo zajištěno zejména větší množství videokazet, dále listiny s instrukcemi pro K. M., papírová krabice s četnými písemnostmi týkající se A. a mezi zajištěným listinným materiálem jsou pak i lékařské zprávy A.M. o pedopsychiatrickém vyšetření A. M., které mělo být provedeno 3.11.2006, v srpnu 2004, v září 2005 a 24.9.2003. S touto prohlídkou pak koresponduje i fotodokumentace na č.l. 2438 a násl. Dle č.l. 2453 a násl. byla dne 18.5.2007 provedena domovní prohlídka též v XXXXX, XXXXX, Brno, kde však nebyly zajištěny žádné předměty vhodné pro zkoumání v této trestní věci.

Rovněž na č.l. 2472-2606 a 2706-3160 se nacházejí materiály, vyhodnocení a grafické struktury komunikačního provozu s emailovou schránkou obžalované K. M.. Opakovaně lze shrnout, že emaily a instrukce zasílané touto formou z adresy XXXXXX byly K. M. zasílány z počítačů specifikovaných IP adres, které se nacházejí jednak v XXXXX, XXXXX, Brno, a jednak z počítače K. M. v Brně, XXXXX. Stejně tak obsáhlý listinný materiál týkající se telekomunikačního provozu prostřednictvím mobilních telefonů vede k závěru, že SMS komunikace v inkriminovaném období a způsobem, o kterém se vyjadřuje K. M., pokud jde tedy o komunikaci s oním panem doktorem ve smyslu instrukcí týkajících se A. a jejich chlapců, proběhla výlučně z mobilních telefonů, které v předmětném období užívala obžalovaná K. M. a obžalovaná B. Š.. Na č.l. 2608-2611, 2628-2651 se nacházejí emaily a tištěné texty, které přicházely jednak K. M. na její emailovou adresu a jednak její odpovědi. K. M. byla v tomto směru vyrozuměna např. o tom, že A. v dětském domově byla v přísném hierarchickém systému, kdy byla v hierarchii úplně dole, K. naopak referuje o tom, co se dozvěděla od A., jakým způsobem terapeuticky zpracovávala její hrozná zážitky z dětství apod. I v tomto okruhu důkazů se pak nachází velmi podrobný popis historie a původu tzv. A. od roku 1999 do současnosti. I touto cestou pak byly přeposílány lékařské zprávy M.. Tato pak K. M. zasílá emailovou cestou lékařskou zprávu s tím, aby jí přečetla, upravila a použila. Na č.l. 3397-3404 a 3406-3407 se pak nacházejí rozhodnutí ve věci MS Brno 82 Nc 98/2006 související s bodem II. výrokové části tohoto rozsudku, nicméně obsah těchto rozhodnutí byl již výše uveden v rámci konstatování kompletního spisového materiálu Městského soudu v Brně. K důkazu bylo provedeno též rozhodnutí MS Brno ve věci 22Nc 2404/2007 o umístění obou nezletilých poškozených do FOD Klokánek Brno, rozsudek ve věci MS Brno 84 Nc 21/2006 o svěřeni obou nezletilých poškozených do výchovy matce a stanovení vyživovací povinnosti otci – vše dle č.l. 3408-3410 spisu. Na č.l. 3446 a násl. se nacházejí nájemní smlouvy a výpisy z katastru nemovitostí, podle tohoto materiálu pak K. M. uzavřela nájemní smlouvu na rodinný dům č. XXXXX na ulici XXXXX v XXXXX ode dne 10.11. 2006 na dobu neurčitou s cenou nájmu 10.000,- Kč měsíčně plus zálohy za energie ve výši 3.500,- Kč. Na č.l. 3544-3545, 3560-3561, 3566-3567, 3616-3650, 3659-3660 se nacházejí zdravotní dokumentace O. C. a zpráva MUDr. Zahradníčkové o vyšetření obou poškozených nezletilých, přičemž tyto byly použity jako podklady pro zpracování znaleckého posudku z oboru zdravotnictví – soudní lékařství. Na č.l. 3663-3742 se pak nachází kompletní lékařská dokumentace N.N.– dcery svědkyně A.N, která byla vyžádána obžalovanou K.M.. Jde pak o dítě narozené XXXXX zejména s diagnózou leukémie.

S ohledem na zajištěný listinný materiál, v němž se hovoří o osobě A. Z., což má být lékař a diplomat pracující v Ázerbajdžánských službách s ohledem na to, že při domovní prohlídce v bytě J. Š. bylo zjištěno, že má vstupní dveře označené jako zastupující zájmy Ázerbajdžánské republiky, bylo provedeno příslušné šetření cestou Interpolu s následujícím zjištěním: Osoba A. Z. existuje, pobývá na adrese v okrese města Baku v Ázerbajdžánu, tento byl od roku 2001 do prosince 2006 jako pracovník hotelu, který nevlastní cestovní pas pro cesty do zahraničí, nepracuje v diplomatických službách a nemá žádné vazby na ČR. Společnost Baltic Trade Mission není registrovaná a činná v Ázerbajdžánu. Podle Ázerbajdžánského ministerstva zahraničních věcí není v Ázerbajdžánu žádné diplomatické zastoupení ČR a J. Š. není Ázerbajdžánskému ministerstvu zahraničních věcí znám jako diplomat či jiný představitel. Stejně tak bylo cestou Bavorského zemského kriminálního úřadu provedeno šetření ohledně několikrát zmíněného G. v Mnichově. Na zajištěných písemnostech uvedená adresa tohoto lékaře neexistuje. Na stejné adrese, se stejným telefonním číslem, je vedena ordinace pro neurologii a psychiatrii registrovaná ovšem na MUDr. Barbaru Schneider, která K.G. nezná. Svoji ordinaci má vedenu společně od roku 1991 s MUDr. Karlou Kerschberger, jejíž jméno MUDr. Schneiderová rozpoznala na lékařské zprávě. Dále uvedla, že v letech XXXXX-1994

bylo provedeno vloupání do ordinace, bylo odcizeno několik předmětů, zda razítko, už neví. Ani lékařka Karla Kerschbergerová G. nezná. Pročetla si lékařské zprávy a uvedla, že je psali laici, kteří nejsou neurologové, ačkoli byly použity odborné výrazy.

Dle usnesení policejního orgánu ze dne 22.1.2008 sp.zn. MRBM-10494-20/TČ-2007-12 byla odložena trestní věc podezření ze spáchání trestného činu poškozování cizích práv, padělání a vystavování nepravdivých lékařských zpráv, posudků a nálezů, který měl být spáchán, když pod hlavičkou Dětské nemocnice, Kliniky dětské onkologie, byly vyhotoveny lékařské zprávy znějící na jméno L. M., ačkoliv se tato osoba na dětské onkologii nikdy neléčila, a to zejména s přihlédnutím k tomu, že se nepodařilo zjistit z jakého důvodu byly tyto lékařské zprávy vyhotoveny. Usnesením policejního orgánu ze dne 5.10.2007 sp.zn. MRBM-12902/TČ-02-2007 bylo zahájeno trestní stíhání svědkyně M.S. pro trestný čin neoznámění trestného činu dle § 168 odst. 1 tr. zákona, kterého se měla dopustit jako lékařka obou poškozených nezletilých, když provedla pravidelnou preventivní prohlídku v listopadu a prosinci 2006 a ačkoliv na těle obou dětí byly patrné stopy po poranění, toto neoznámila příslušným orgánům. Rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 9.5.2008 sp.zn. 9 T 74/2008 byly obžalované B. Š. a K. M. dle § 226 písm. b) tr. řádu zproštěny obžaloby pro trestný čin poškozování cizích práv dle § 209 odst. 1 písm. a) tr. zákona, kterého se měly dopustit, když obžalovaná K. M. na základě předběžného opatření Městského soudu v Brně 23 Nc 2408/2007 předala dne 10.5.2007 obžalovanou B. Š., coby nezl. A., do péče pracovníků zařízení FOD Klokánek a současně s tím předložila materiály a doklady, které měly potvrzovat totožnost a věk A.. Přitom tato dne 12.5.2007 ze zařízení Klokánek uprchla neznámo kam.

Samostatným listinným materiálem je pak připojený spis Policie ČR SJmK, OKTE, ČTS: PJM-406/TČ-03-2007. V tomto případě byla 27.11.2007 odložena věc podezření ze spáchání trestného činu obchodování s dětmi, který měl být spáchán tím, že na území ČR neznámý pachatel za odměnu převezl nezl. A. J. za účelem adopce nebo pro jiný obdobný účel, přičemž K. M. podala návrh na svěření A. J. do péče K. M. u Městského soudu v Brně. Ze závěru genetické expertizy v tomto případě jednoznačně vyplynulo, že profil DNA osoby A. M., jež byl vyhotoven z bukálního stěru zajištěného v březnu 2007 pro potřeby řízení u Městského soudu v Brně 82 Nc 98/2006 je individuálně shodný s profilem DNA nezl. M. S. – dcery Z. S.. Další DNA expertizou pak bylo zjištěno, že osoba A. J. je ve skutečnosti obžalovanou B. Š.. Dne 11.7.2007 pak bylo rozhodnuto o odložení věci podezření ze spáchání trestného činu únosu, kterého se měl dopustit neznámý pachatel, když dne 12.5.2007 ze zařízení FOD Klokánek unesl nezl. A. M., která zde byla umístěna na základě předběžného opatření Městského soudu v Brně. I v tomto případě rozhodnutí vychází ze zjištění, že do zařízení nebylo umístěno nezletilé dítě A. M. nýbrž B. Š. ve věci 33 roků. I v tomto spisovém materiálu jsou obsaženy dokumentace k pátrání po osobě A. Z., G. a šetření k vazbám na Ázerbajdžánskou republiku. Pátráno a žádáno o výsledky bylo též v případě osoby I.K. v SRN, přičemž se jedná o ženu, která je manželkou J.B., tento vystupuje jako zástupce vedoucího nové sekty J. Š. (je svědky zmiňován jako jeden z členů bývalého oddílu Mravenců). Jméno I.K. se pak vyskytuje na evidentně falzifikovaném opatrovnickém rozhodnutí v pozici soudkyně při opatrovnickém řízení, které mělo údajně proběhnout u pražského soudu – Městského soudu v Praze. Toto falzifikované soudní usnesení je součástí spisového materiálu zabaveného u obžalovaných. Pro zajímavost lze konstatovat, že na č.l. 598 tohoto spisového materiálu v evidenci Masarykovy univerzity Brno je pod jménem obžalované B.Š. zobrazena evidentně obžalovaná K. M. pouze v oblečení a s pokrývkou hlavy, která má co nejlépe korespondovat s obvyklým zjevem obžalované B.Š.. Na č.l. 750 a násl. je pak protokol o provedení domovní prohlídky na adrese Brno, XXXXX, u svědkyně R. Š., tedy i v místě bydliště J. Š., B.Š. a J.Š.. Byl zajištěn obrazový i listinný materiál, zejména je třeba zmínit náboženské texty s autorstvím

J. Š., v nichž se objevují i jména R. P., V. T., I. T., R. Ch., J.B. a V. S., bylo zajištěno foto cestovního pasu J. Š., průkazu zmocněnce kanceláře prezidenta Ázerbajdžánské republiky, hlavičkový papír zmocněnce kanceláře prezidenta Ázerbajdžánské republiky, razítko, vizitky apod. Na videokazetě se záznamem ze dne 30.4.2007 je svědkyně R.Š. pod vlivem alkoholu, nachází se zde na záběrech i obžalovaná B. Š., která se chová naprosto normálně, mluví velmi málo, nachází se ve společnosti další neznámé ženy. Byla zajištěna i fotodokumentace z Vomperbergu, Rakousko, ze střediska Hnutí Grálu, kde jsou vyfotografováni i J. B., V. S., V. I. T., R. Ch., R. P., J. Š., K. Š., B. Š.. V rámci domovní prohlídky provedené dne 17.5.2007 u E. a L. M. byla zajištěna v obývacím pokoji slída s dvěma listy A4 psaného textu o historii A. dle tzv. vsetínské verze. V rámci domovní prohlídky provedené dne 17.5.2007 u K. M. na adrese XXXXX, byly nalezeny fotografie s podobiznou neznámé dívky, tlaková láhev s obsahem O² nalezená v komoře jejíž součástí je maska na inhalace, soubor písemností a fotografií, dva kusy kontaktních čoček hnědé barvy v obalu (aplikováno na M. S.). Písemnost spočívající ve vyličení vsetínské verze původu A. byla zajištěna též při domovní prohlídce provedené téhož dne u svědkyně G. P., nyní M.. Při domovní prohlídce provedené v místě bydliště obžalované B.Š., XXXXX, pak byly zajištěny zejména listiny spočívající ve vytištěných textech náboženských textů datovaných 27.1. 2006 a 18.2. 2006. V případě domovní prohlídky u svědka P. M., konané dne 17.5. 2007, na adrese XXXXX, byly zajištěny věci, které si ke svědkovi uschovala obžalovaná K. M.. Tyto písemnosti jsou zároveň součástí spisového materiálu jako samostatná příloha uložena ve velké papírové krabici. Nachází se zde např. falzifikované usnesení Městského soudu v Praze údajně sp.zn. 101 Pj 20652/05, kde figuruje jako soudkyně zmíněná I.K.(jedná se evidentně o falzifikát), nejrůznější potvrzení a formuláře o převzetí odpovědnosti za výchovu A. J., dotazníky pro žadatele o osvojení dítěte, opět i zde písemná historie o původu A. dle vsetínské verze, dohoda o zachování mlčenlivosti z 23.1. 2006 podepsaná obžalovanou K. M. (založeno též na č.l. 5188 spisu), rodný list vystavený na jméno A. J. (založeno též na č.l. 5187 spisu), ručně i počítačem psané instruktažní i duchovní texty. V těchto materiálech pak byly nalezeny i lékařské zprávy zejména na N. N., falzifikované lékařské zprávy týkající se Dětské nemocnice, Onkologické oddělení v Brně, složky s duchovními texty, korespondence s jinými osobami, sešity s ručně psanými texty a jiné vše je součástí spisového materiálu. Na č.l. 978 je pak založen přípis A. Z. za nadaci Hnutí Grálu J. Š. ze dne 27.7. 1996, kdy mu vyčítá zejména, že skupina kolem J. Š. vytváří vlastní výroky a příkázání, mladí lidé přestávají být poctivými čtenáři Poselství Grálu a propadají se do sekty a stávají se uzavřenou komunitou poslušně plnící pokyny svého vůdce. V materiálech pocházejících od K. M., které byly zajištěny v domácnosti svědků M. je pak možno zmínit i některé sešity obsahující přepis SMS korespondence, které jsou psány B. Š., přičemž K. M. tyto přepisy ztotožnila, jako doslovné přepisy SMS komunikace mezi ní a panem doktorem. V souvislosti se zajištěnými lékařskými zprávami pak bylo ověřeno v Dětské nemocnici Brno, že se jedná o evidentní falza, jedná se o kompiláty sestavené osobou, která má obecné povědomí o medicíně, ale evidentně není specialistou, jména lékařů jsou reálná, avšak např. některé z lékařek v době, kdy měla být zpráva vyhotovena, pobývaly na mateřské dovolené apod. Dále byly zjištěny i administrativní a faktické nedostatky předložených zpráv. V této nemocnici zhruba před 10ti lety byla zaměstnána i R. Š..

Dále je možno výslovně zmínit i okruh písemností, které byly zajištěny u obž. B.Š. po jejím návratu z Norska dne 9.1. 2008. Jde zejména o korespondenci vedenou formou deníku „K.“, v níž líčí, jakými útrapami v severských státech prošla, hovoří o sobě v mužském rodě, z dopisů je zřejmé, že obžalovaná ví o tom, že obžalovaná K. M. se nachází ve výkonu vazby. Dále se zde nacházejí ručně psané poznámky a instrukce, které jsou de facto scénáři, podle kterých je vedena obhajoba, jakým způsobem vypovídat, hovoří se zde o komplotu TS (tajných služeb proti J. Š.) a zcela v souladu s těmito scénáři např. vypovídá i obž. J. Š..

Další listinné důkazy pak byly opatřovány a do spisu zakládány na základě návrhů obhajoby i státní zástupkyně na doplnění dokazování. Podle pracovního hodnocení obžalované K. M. z Masarykovy univerzity, Pedagogické fakulty, Katedry tělesné výchovy Brno, vyplývá, že pracovala ve funkci samostatné referentky od 1.9.2003, pracovala samostatně, iniciativně, vykazovala nadprůměrnou počítačovou gramotnost a pracovní poměr rozvázala na vlastní žádost dohodou k 1.11.2006 z vážných rodinných a osobních důvodů, které blíže nespecifikovala. Projednávaná trestná činnost pak naprosto nekoresponduje s její osobností, která měla tendenci vždy všem pomáhat, posilovat životní optimismus, což se projevovalo i jejím studiem sociální pedagogiky. Chlapce – poškozené měla ráda, byli slušně vychovaní, navštěvovala s nimi zájmové kroužky. Vše zvládala obžalovaná s přiměřenou přísností, nebylo jí možno vytýkat vztah k dětem, nýbrž pouze přístup k plnění pracovních povinností, který se začal měnit od jara 2006. Působila unaveným nevyspaným dojmem, práci nestíhala, pomoc však nepřijala, neustále něco vyřizovala, něčeho jakoby se obávala, měla obavy o své chlapce.

Na č.l. 4615-4618 se pak nachází písemné vyjádření rodinných příslušníků k osobě obžalovaného J.T.. Vyjadřují se zde sestra K. Š., dále sestra M. a dále matka Z. T.. Všichni tito se pak vyjadřují k jeho osobě velmi pozitivně, popisují společné dětství, roli obžalovaného v rodině, jeho ušlechtilost, zdatnost a absenci jakýchkoliv dispozic pro páchání projednávané trestné činnosti. Na žádost obhajoby obžalovaného J.T. pak bylo vyžádáno vyjádření policejního orgánu ohledně provedení odběru bukalních stěrů právě tohoto obžalovaného a dále obžalovaného J.Š., přičemž stopy byly zaslány do národní databáze DNA, kde budou založeny. Tento postup byl pak řádně dokladován závazným pokynem policejního prezidenta. V tomto případě jsou srovnávací vzorky DNA zajišťovány od osoby podezřelé ze spáchání trestného činu a týká se to i osob jimž bylo pro tyto trestné činy sděleno obvinění.

V souvislosti s pochybnostmi o léčení obžalované B.Š. byla opatřena mimo jiné zpráva MUDr. Věry Schildbergerové na č.l. 4903 spisu, podle které byla v péči této lékařky obžalovaná od roku 1992 do 2004 na ambulanci neurologické kliniky ve Fakultní nemocnici u Sv. Anny. Naposledy se obžalovaná dostavila k neurologickému vyšetření 8.10.2004 před plánovanou laparoskopickou operací žlučníku. Neurologicky byla sledována od roku 1982 pro epilepsii a v roce 1995 byla i hospitalizována. Dle lékařské zprávy Vězeňské služby ČR, Vazební věznice Brno, ze dne 16.7.2008 byla obžalovaná B. Š. po nástupu vazby hospitalizována na psychiatrickém oddělení od 10.1.2008 do 19.2.2008. Byla úzkostná, ustrašená, výrazné úlekové reakce, projevy odpovídající posttraumatické stresové reakci. Již při vstupním vyšetření však bylo vysloveno i podezření na podíl účelovosti a manipulací. V projevu byla nápadná její infantilita, která vzhledem k dosaženému vzdělání působila nepřirozeně, celkově imponovalo, jako by se v infantilní roli zabydlela účelově, pro což svědčí i některé její interpretace a zjevné zkreslování i některých banálních skutečností z běžného dění na oddělení. Podle zprávy Fakultní nemocnice u Sv. Anny ze dne 22.7.2008 byla B. Š. na II. interní klinice lékařské fakulty Masarykovy univerzity a Fakultní nemocnice u Sv. Anny Brno poprvé vyšetřena 28.7.2004 pro hyperfunkci štítné žlázy, kontrolována byla 30.8.2004 jen telefonicky, byla objednána ke kontrole příští den 31.8.2004, cítila se dobře. Dále má záznam na tomto oddělení 8.10., 15.10.2004, kdy byla plánována operace žlučníku, avšak další záznamy v dokumentaci již nejsou. Zprávy Fakultní nemocnice u Sv. Anny Brně ohledně obžalované B.Š. z I. interní – kardioangiologické kliniky jsou založeny na č.l. 4991-4999.

Usnesením policejního orgánu ze dne 26.6.2008 sp.zn. MRBM-519-40/TČ-2008-02 byla odložena pro neúčelnost věc podezření ze spáchání trestného činu podvodu podle § 250 odst. 1, 2 tr. zákona, kterého se měla dopustit obžalovaná K. M., když jako vedoucí pracoviště XXXXX, nadřízená B.Š., falšovala výkazy práce a počet hodiny údajně odpracovaných B. Š. a vyzvedávala osobně na základě plné moci její mzdu, kterou si ponechala pro vlastní potřebu, ačkoliv věděla, že B. Š. od 1.1.2006 žádnou pedagogickou ani jinou činnost v XXXXX nevykonávala. Na č.l. 5084 je pak založena závadová korespondence na adresu obžalované B.Š.

ze strany její matky R.Š., která instruuje obžalovanou o tom, že po obhájci zašle dopis, doporučuje, aby obžalovaná se hlavního líčení osobně zúčastnila a reagovala na projednávané události. Zmiňuje se i tom, že obžalovaná B. Š. je z nejrůznějších stran instruována k napsání svého prohlášení a obžalovanou zároveň její matka vyzývá, aby jí napsala, co má říct. Vyjadřuje se ve svém přípisě kódovaně. Obžalované dále popisuje, jakým způsobem bude postupovat její obhájce, že R.Š. doporučil účastnit se hlavního líčení v době podání znaleckého posudku s tím, že nový znalecký posudek (zpracovaný obhajobou – pozn. soudu) je „záměrně extrém – chápeme se?“ (citace z dopisu).

Dle znaleckého posudku PČR, SJmK, OKTE, z oboru kriminalistika – kriminalistická genetická expertiza, byly porovnány profily DNA, přičemž jednoznačně jako osoba v FOD Klokánek používající zajištěné pyžamo, plyšového medvídka, klobouček a hřeben, byla identifikována obžalovaná B. Š.. Věci nalezené při domovní prohlídce v rodinném domu v XXXXX, zejména lepící páska, špinavé chlapecké slipy, cívka lepící pásky, znečištěná lžička a zubní kartáček nesou DNA stopy poškozeného O. C.. DNA profil získaný z porovnávacích biologických materiálů (bukálních výtěrů) v souvislosti s opatrovnickou věcí vedenou u Městského soudu v Brně dle výrokové části tohoto rozsudku – bodu II. je totožný s osobou M. S. – dcery V. a Z. S.. Její DNA pak bylo identifikováno i na použitých barevných kontaktních čočkách, které rovněž byly při domovní prohlídce zajištěny a jsou součástí spisového materiálu. V případě sklenice znečištěné bílou látkou, která byla v XXXXX v rodinném domě K. M. nalezena v komůrce, kterou obýval nezl. O., nebyly zjištěny stopy omamných ani psychotropních látek, byla zjištěna pouze přítomnost alfabisabololu, jde o přirozenou součást v rostlinách heřmánku, má antiseptické protizánětlivé a antimikrobionální účinky. Používá se v dětském lékařství a v kosmetických výrobcích.

V případě všech obžalovaných byly zpracovány **znalecké posudky z oboru zdravotnictví – psychiatrie (MUDr. Miluše Hamplová), psychologie (PhDr. Blanka Zapletalová) a sexuologie (MUDr. Růžena Hajnová).** V případě obžalované **K. M.** znalkyně zjišťují rysy specifických poruch osobnosti, a to poruchy závislé a histriónské. Nejsou přítomny sklony k fyzické agresivitě a sexuologické vyšetření neprokázalo přítomnost sexuální deviace. Obžalovaná je orientována heterosexuálně. Po obnovení vztahu se sestrou K. a seznámení se s údajně týraným těžce nemocným dítětem nastal v jejím životě zvrat, byla instruována K. a imaginárním lékařem, instrukce gradovaly až k výrazně patologickým praktikám, které poslušně plnila. Byla pod neustálým psychickým tlakem, později se přidávají instrukce i ohledně chlapců kvůli negativním prvkům v jejich chování. Souhlasila a podle instrukcí se aktivně podílela na tzv. šokové terapii synů. Zjištěné povahové anomálie se po dekompenzaci způsobené neustálým tlakem a manipulací pro ni autoritativních osob uplatnily při páchání trestné činnosti. V době páchání trestné činnosti netrpěla duševní chorobou, byla zjištěna pouze smíšená porucha osobnosti s rysy závislými a histriónskými. Mohla v době páchání trestného činu rozpoznat nebezpečnost činu pro společnost a mohla své jednání ovládat. Obě tyto schopnosti byly vlivem dekompenzace osobnosti zmenšeny nikoliv však podstatně. Z psychiatrického hlediska není pobyt obžalované na svobodě nebezpečný a nevyžaduje uložení ochranného léčení. Nebyla zjištěna přítomnost sexuální deviace, je ze sexuologického hlediska pouze jedincem psychosexuálně nezralým. Jde o osobnost anomálně strukturovanou, nezralou, dominuje respekt k autoritám, snížené sebevědomí, sugestibilita, v paměťových složkách obžalované nebyly shledány žádné patologické znaky. Je plně schopna si správně zapamatovat a reprodukovat prožité události. Osobnost obžalované je snížene vyžralá, uplatňuje se její závislost na dominantních jedincích. Není primárně dissociální osobností, nebyly zjištěny sklony k páchání trestné činnosti ani sklony k agresivnímu jednání. Členství v náboženském hnutí či uskupení nebylo prokázáno. Naopak byl vypěstován silný vztah

závislosti na sestře K.. Resocializace obžalované je nutná, je jí schopná, k její úspěšnosti je však nezbytné její závislosti na sestře K.. Znalkyně upozorňují, že jednání vůči obžalované tak, jak je touto popisováno nese rysy, které jsou charakteristické pro manipulativní jednání některých sekt. Znalkyně dále doplnily, že citové vazby obžalované K. M. k tzv. A. byly velmi hluboké, věnovala se jí více než vlastním synům, jednalo se o vztah závislosti a až nepřiměřeně o ni pečovala. Naopak poškození nezletilí chlapi byli normální kluci, nebyl důvod k mimořádným výchovným opatřením vůči nim a instrukce, které K. obdržela mají charakter psychopatie a byly i z medicínského hlediska naprosto nesmyslné. Obžalovaná K. M. rozhodně není pomstychtivá a neměla důvod vypovídat bezdůvodně proti ostatním obžalovaným. Vůbec netušila co s ní děje, všechno akceptovala, i po zatčení čekala, že se objeví doktor a vysvětlí to celé, žila v přesvědčení, že všechno dělá správně. Sklony ke konfabulacím u ní nebyly zjištěny. Obžalovaná K. M. byla zneužita svým nejbližším okolím, kterému důvěřovala, především svou sestrou, ke které měla bezmeznou důvěru. Důležitým faktorem je i její úcta k autoritám, zejména k panu doktorovi, jehož brala jako odborníka a akceptovala jeho rady. Lze uzavřít, že je skutečně pachatelem i obětí. Trestné činnosti se dopustila, ale pod vlivem jakési motivace, která nebyla vedena cílem někomu ublížit, ale naopak mu pomoci a vychovat z něj řádného člověka. Mateřský pud hrál rozhodující roli a svým způsobem se od určitého okamžiku stal zvráceným. Klíčové bylo základní sdělení, že zvláště u mladšího chlapce je riziko, že by jednou v budoucnu mohl být sexuálním agresorem nebo by se mohl chovat tak, jak se chovali ti zlí lidé k A.. Lze zároveň uzavřít, že obžalovaná K. M. sama o sobě by vzhledem ke struktuře své osobnosti nebyla nikdy schopna této patologie, musel být souběh okolností, aby k tomuto jejímu jednání došlo. Svoji agresivitu stupňovala podle toho, jak se stupňovaly instrukce a přes své pedagogické vzdělání tzv. doktorovi důvěřovala, neboť v okamžiku, kdy se u ní objevily pochybnosti, nechala si předložit lékařskou dokumentaci pod slibem mlčenlivosti a nabyla dojmu, že je vše v pořádku. Při svých výpovědích se z počátku nechtěla vyjadřovat, protože stále čekala, že vše bude osvětleno tím doktorem a chránila i svoji sestru, věřila, že vše je pravda, nepříjemné informace naopak zatajovala. Objasnění celé situace bylo pro ni velkým šokem a dále i např. skutečnost, když se objevila B. Š. a prohlásila, že je jí nejvíc smutno po K.. Gradace instrukcí pro K. M. se projevila i přistoupením sexuálně terapeutického motivu, kdy byla vedena k tomu, aby B.Š. zalehla, hladila po celém těle a sexuálně se vůči ní projevovala. Pakliže obžalovaná byla schopna realizovat jednání ad I./B., jednala už téměř roboticky. A. v celé záležitosti hraje roli, protože právě ona upozorňovala na závažné nedostatky v chování synů, kterých si K. nebyla ani vědoma. Toto začalo už v období podzimu 2005 a na jaře 2006. Znalkyně plně vyvrací variantu, že by K. M. věděla o tom, že A. je ve skutečnosti B. Š..

V případech obžalované K. M. nebyly zjištěny známky závažné duševní poruchy – psychózy. Vykazuje nadprůměrnou inteligenci s bohatě rozvinutou fantazijní složkou, paměť je lehce nadprůměrná, velmi dobrá inteligence i fantazie jí umožňují racionální systematické a tvořivé myšlení. K osobnostním rysům patří mimo jiné egocentrismus, egoismus, je citově chladná s malou schopností empatie. Je spíše sociálně uzavřená, ctižádostivá, cílevědomá, sebevědomá, energická, s organizačními schopnostmi. Má přirozenou autoritu a lze ji hodnotit jako osobnost se schizoidními a histriónskými rysy. Nebylo zjištěno psychotické onemocnění. Po nějakou dobu žila ve společné domácnosti s B. Š. a ve svých výpovědích uvádí, že osoba A. M. je smyšlená a její sexuální znásilňování je rovněž výplodem fantazie. Ze sexuologického hlediska má obsah těchto fantazií a scénářů charakter ideatorního sadismu pedofilně orientovaného. Jednání, která je v SMS zprávách popisována, nese výrazné znaky sexuální patologie typu sadismu pedofilně orientovaného, neboť je zaměřeno vůči dítěti A.. Chování K. M. vykazuje prvky pseudopedagogického sadismu nejen vůči dětem, ale především vůči sestře K., která je na ni citově závislá už od dětství a K. je pro ni autoritou. Hlavním znakem

pseudopedagogického sadismu je důraz na poslušnost a disciplínu. Takto zaměření jedinci vyhledávají profese, které jim umožňují realizaci potřeby moci nad lidmi, proto se s nimi lze často setkat v profesích učitelských či vychovatelských. Nevyplývá zde však přímá souvislost se sexuálním prožíváním a vzrušením obžalované K. M.. Nebylo tedy zjištěno, že by trpěla duševní chorobou nebo poruchou, mohla rozpoznat nebezpečnost činu pro společnost a své jednání ovládat. Obě tyto schopnosti byly zachovány v plné míře. Pobyt obžalované na svobodě není z psychiatrického hlediska nebezpečný a nevyžaduje žádnou formu ochranného léčení. Přes opakovanou snahu znalkyně se obžalovaná nepodrobila sexuologickému vyšetření. V osobnostní struktuře obžalované dominují rysy schizoidní a histriónství, nedosahují však hloubky poruchy osobnosti. K dalším rysům patří egoismus, egocentrismus, citová chladnost až jistá anetičnost. Je schopna správně vnímat a reprodukovat prožité události, její paměť je nadprůměrná. V rozhodování o svém jednání je vyzrálá, vykazuje nadprůměrnou inteligenci, nebyly zjištěny dissociální sklony. Ačkoliv se při trestné činnosti dopouštěla agresivního jednání, při vlastním vyšetření takové sklony zachyceny nebyly. Členství v náboženském hnutí či uskupení nelze vyloučit. Vztah K. k sestře K. se jeví citově vřelý. Základním předpokladem resocializace obžalované K. M. je přerušování kontaktu s jedinci vyznávajícími společensky nepřijatelné formy chování. U hlavního líčení pak bylo znalkyněmi opět doplněno, že K. M. je osobou dominantní, autoritativní, s přirozenou autoritou. Pisatel, který dával instrukce ve vztahu k chlapcům a k jejich převýchově odpovídá jedinci, který je sadisticky ideatorně zaměřen a je tam i známka pseudopedagogického sadismu. Jsou zde líčeny hrubě patologické scénáře zážitků A., těžko říci, zda-li pisatelem je pouze jeden člověk. Vztah mezi K. a B. byl asi kladný, ale zda měl sexuální podtext znalkyně nemohou uzavřít. Stejně tak je pouze jednou z alternativ, že by oním doktorem mohla být K. M., spolehlivě to uzavřít nelze. A. však stvořila, k tomu se přiznává a zde je zárodek celých dalších nepřiměřených aktivit. U hlavního líčení pak vznesla svůj protest obžalovaná K. M. v tom směru, že skutečně se znalkyněmi odmítla spolupracovat, nařkla je z toho, že spousta informací uvedených v závěrech znaleckého posudku je vyvozena nikoliv ze znaleckého vyšetření, ale z výpovědi spoluobžalované K. M.. Dále obžalovaná K. M. uvádí, že znalkyně neakceptovaly její odpovědi na testové otázky a sdělily jí, že pokud nebude spolupracovat, tak to s ní bude špatné a napíší o ní, že je pedofilní sadista.

V případě obžalovaného J.Š. se znalkyněmi po celou dobu zkoumání nepodařilo navázat uspokojivý kontakt, bojkotoval i nejzákladnější informace o svojí rodině, obžalovanou B.Š. označil pouze jako nejstaršího ze sourozenců, její věk neví a netuší, jestli vystudovala nějakou školu. Byl zcela odmítavý i v naprosto běžných informacích s tím, že jsou jeho soukromou věcí, ke svému vlastnímu výchovnému prostředí se vůbec nevyjádřil, nicméně toto je společné s obžalovanou B. Š., tedy je zjevné, že se odmalička o něj a sourozence starali i Mravenci nebo blízcí spolupracovníci otce, výchovné prostředí rozhodně nebylo příznivé, vyznačuje se citovým chladem, nedostatkem lásky, určitou citovou deprivací. Znalkyně diagnostikují u obžalovaného smíšenou poruchu osobnosti s rysy schizoidními a histriónskými a celkově sníženou osobnostní vyzrálou. Netrpěl však duševní chorobou či poruchou v pravém slova smyslu. Mohl rozpoznat nebezpečnost svého činu pro společnost a mohl své jednání ovládat. Obě tyto schopnosti byly zachovány v plném rozsahu. Pobyt obžalovaného na svobodě není z psychiatrického hlediska nebezpečný a nevyžaduje uložení ochranného léčení. Jeho osobnost je nezralá, výrazně introvertovaná, sníženě sociálně přizpůsobivá, je citově chladný, rezervovaný, afektivní projevy jsou nestabilizované, teatrálně akcentované se sklonem k dráždivosti i možné impulzivité. Nebyly u něj zjištěny sklony k dissociálnímu jednání ani k fyzické agresivitě jako konstantní osobnostní rys. Je schopen správně vnímat, zapamatovat si a reprodukovat prožité události. Osobnost obžalovaného je nezralá, nebyly zjištěny sklony k trestnímu jednání. Případné členství v náboženském hnutí mohlo mít vliv na jednání

obžalovaného, protože je snadno ovlivnitelný autoritami, takovému členství však popírá. Prognóza jeho resocializace je hodnocena jako celkem příznivá. Má lehce nadprůměrnou fantazii, sklony k opozici a zejména bohatý afektivní doprovod, toto vše pak vede ke zkreslování a konfabulování.

Obžalovaný J. T. netrpěl v době páchaní trestného činu duševní poruchou ve smyslu psychózy, ani jinou forenzně významnou duševní poruchou. Je u něj diagnostikována smíšená porucha osobnosti s převahou rysů emočně nestabilních, impulzivních, přítomny jsou i rysy histriónské a maladaptivní. Mohl v době páchaní činu rozpoznat nebezpečnost pro společnost a mohl své jednání ovládat, tyto schopnosti byly zachovány v plném rozsahu. Pobyt obžalovaného na svobodě není nebezpečný a nevyžaduje žádnou formu ochranného léčení. V popředí osobnosti struktury obžalovaného je sklon k impulzivním reakcím a histriónským projevům, dále též zvýšené sebevědomí, dominance, slabší potřeba sociálních a citových kontaktů. Nebyly zjištěny sklony k trestnímu jednání, impulzivita obecně může, ale nemusí být doprovázena agresivitou. Členství v náboženském uskupení popírá. Skutečnost, že takovýto dominantní a nezávislý jedinec vyhověl požadavkům K. M. na týrání dětí svědčí o hierarchickém uspořádání nějakého společenství, ve kterém se nacházel v podřízeném postavení. Předpokladem resocializace u obžalovaného je především přerušení kontaktů se skupinami uznávajícími patologické formy chování. U obžalovaného nebyl prokázán sklon ke konfabulacím.

Obžalovaná H. B. rovněž v době spáchání činu netrpěla duševní chorobou, ani poruchou. Je nevyváženou anomální osobností, mohla rozpoznávat nebezpečnost činu pro společnost a mohla své jednání ovládat a obě tyto schopnosti byly zachovány v plném rozsahu. Pobyt obžalované na svobodě z psychiatrického hlediska není nebezpečný a nevyžaduje žádnou formu ochranného léčení. Z hlediska osobnostní struktury je možno zmínit aktivitu, dynamičnost, lehkomyšlnost, citovou chladnost, je impulzivní, má sklon k agresivnímu jednání. Vykazuje známky snížené věrohodnosti. Její paměť je lehce nadprůměrná, je schopna zapamatovat si a správně reprodukovat prožité události. Vykazuje známky snížené přizpůsobivosti, dissociální rysy u ní však zjištěny nebyly. Byl zjištěn sklon k agresivnímu jednání při impulzivních reakcích. K případnému členství v náboženském hnutí či uskupení se odmítla vyjádřit, takovému členství se při známých skutečnostech nabízí, nelze je však prokázat. Prognóza resocializace se jeví jako příznivá, u obžalované se projevují sklony ke konfabulaci, zkresleně vnímá celkovou situaci a přehlíží detaily. U hlavního líčení pak znalkyně doplnily popis testového vyšetření u této obžalované s tím, že má poměrně bohatou fantazii impulzivního typu a reaguje způsobem, kterým člověk zcela neagresivně nereaguje. Obžalovaná vykazuje určitou nevyváženost, kdy na jedné straně direktivně rozhoduje, ale dokáže i reagovat na situace, které se jí nelíbí, na druhé straně je až zvýšeně obětavá, což se mohlo projevit např. při práci s dětmi. Každopádně sklony, tendence, které mohou končit agresivitou jsou v její osobě dány.

Poměrně komplikovanější situace z hlediska hodnocení osobnosti nastala u obžalované B.Š. Podle prvotního posudku znalkyň MUDr. Miluše Hamplové, PhDr. Blanky Zapletalové a MUDr. Růženy Hajnové se jedná o ženu, která již svá autobiografická data podává se známkami snížené věrohodnosti. Znalkyně zpracovaly její historii i z hlediska léčby na epilepsii, i s přihlédnutím k nepravidelnému užívání léků, nedodržování epileptického režimu apod. Obžalovaná sama údajně neví o svých onemocněních, kromě epileptických záchvatů nebyla nikdy operována, ani hospitalizována v nemocnici. Absolvovala na JAMU obor skladba v roce 2000. Od roku 2004 pak měla být přijata K. M. do XXXXX, kde vedla kroužky klavíru, nevzpomíná si, co v období 2000 – 2004 dělala, má to všechno zamlžené. V roce 2005 nebo

2006 pak byla přijata ke studiu v oboru speciální pedagogika na Pedagogické fakultě MU Brno. Hovoří při sexuologickém vyšetření i výsledku o sexuálním partnerském vztahu v minulosti. Matka se na její výchově podílela minimálně, z popudu otce byla předávána do péče cizích lidí, což vedlo k citovému strádání. Neosvojila si přiměřeně společenské role, přetrvávají sklony unikat ze zátěžových situací do role bezbranného dítěte, je k infantilnímu chování disponovaná, proto jí nečinilo potíže hrát tuto roli tak přesvědčivě. Sama tvrdí, že smysl dětské role, která jí byla vnucena K. M. a H. B. nezná. V této roli týraného, vážně nemocného dítěte manipulovala s K. M. tak, že došlo k deformaci mateřského pudu až do patologické podoby. Obžalovaná B. Š. udává, že sama byla dlouhodobě psychicky i fyzicky týrána H. B., K. a K. M., byla objektem brutálních sexuálních deviantních aktivit, měla být sexuálně zneužívána, prodávána i fotografována. Její údaje jsou však v rozporu s objektivními lékařskými nálezy, podle kterých nemohlo jít o takový stupeň brutality. Jizvy v oblasti prsu byly nepochybně způsobeny např. operačním zákrokem. Čin, který je jí kladen za vinu, zdůvodňuje tím, že k němu byla donucena K. pod hrozbou vlastního utopení. Znalkyně konstatují značnou rozpornost výpovědí posuzované, prezentuje se jako naprostá oběť manipulace a týrání. Je zcela nepravděpodobné, že by průměrně inteligentní osoba, jakou posuzovaná je, nechala sebou pasivně manipulovat, aniž by účel manipulace akceptovala. Navíc vystupovala v roli vyžadující její vlastní aktivitu. Stylizuje se do role naivní infantilní a bezmocné osoby, argumentuje poruchami paměti či vlivem nemoci a podáváním léků. Není-li její výmluva akceptována přechází do překvapivě intenzivního verbálního útoku s obviňováním znalkyň a její projev odpovídá stenickým reakcím dospělého se situací dobře obeznámeného člověka. Obžalovaná B. Š. netrpí, ani netrpěla duševní poruchou, diagnostikována byla histriónská porucha osobnosti. Ta se projevuje tendencemi k dramatizování přehnanými emočními projevy, trvalým zneklidňujícím pocitem neuspokojení, důležitou roli hrají lež, simulování, účelové reakce, sekýrování druhých osob a vynucování si projevů lásky, intriky a udavačství. Histriónské osobnosti jsou značně sugestibilní, na druhé straně dovedou druhými osobami výborně manipulovat. Jejich aktivní vymyšlení dramatických příběhů může věrohodnost jejich výpovědí jako svědka zcela znehodnotit. U histriónských poruch je nejznámější mnohočetná porucha osobnosti, která se vyznačuje tím, že pacient oplývá střídavě dvěma nebo více identitami nebo osobnostmi. Lidé trpící touto poruchou si však své další osobnosti neuvědomují a nejsou si vědomi prožitku druhé osobnosti. Znalkyně tyto dissociativní poruchy u obžalované vyloučily, v roli dítěte i dospělé B. vystupovala účelově, zcela vědomě a dle situace tyto role střídala. Dále znalkyně vylučují i závislost na jakýchkoliv návykových látkách či medikamentech, nelze akceptovat její výmluvy na poruchy paměti, neboť paměť vykazuje nadprůměrnou a inteligenci průměrnou. Porucha osobnosti zasahuje i do oblasti sexuální, kde se projevuje situační poruchou chování typu sadomasochistických aktivit. O pravou sexuální deviaci se nejedná. Obžalovaná byla schopna rozpoznat nebezpečnost svého jednání pro společnost a své jednání ovládat. Tyto schopnosti byly zachovány v plné míře. Pobyt obžalované není z psychiatrického hlediska na svobodě nebezpečný a nevyžaduje ochranné léčení. Je osobností výrazně anomální, histriónskou se sklonem k infantilnímu a manipulativnímu jednání. Je egoistická, egocentrická, afektivní, nevyrovnaná, manipulovatelná i manipulující, má značnou fantazii a schopnost improvizace. Není tak submisivní, jak se prezentuje, je schopna aktivního a direktivního chování. Je schopna správně si zapamatovat, udržet v paměti a reprodukovat prožité události. Osciluje od nezralosti, naivity a submisivity, postenické reakce dospělého člověka. O typu svého chování rozhoduje sama. Není primárně dissociální osobností, situačně se dopouští trestné činnosti, která jí přináší výhody a uspokojení. Na motivaci se podílely základní osobností rysy a působení blízkých osob. Je zřejmá její aktivní spolupráce. Testové výkony potvrzují, že je schopna i agresivity přímé – fyzické. Jednoznačně preferuje K. M. před její sestrou K.. Základním předpokladem resocializace obžalované je především naprostá izolace od K. M. a dalších spoluobviněných. Obecně psychoterapeutické vedení je u histriónských jedinců málo efektivní.

U hlavního líčení před soudem pak byla znalkyní MUDr. Hajnovou popsána situace, ke které došlo během vulvoplethysmografického vyšetření (VPG) viz č.l. 4079 spisu, kdy evidentně v případě obžalované bylo zjištěno, že manipuluje se snímačem, který je používán pro tento typ vyšetření; znalkyně zároveň velmi podrobně popsala způsob tohoto vyšetření, i techniku fungování snímačů, který si aplikuje sama obžalovaná před vchod poševní, kdy zobrazující se křivka jednoznačně reagovala na technickou manipulaci a nikoliv na podnět organismu samotného. Obžalovaná tak zjevně účelově vyžádala přestávku ve VPG vyšetření za účelem návštěvy toaletu, tuto však využila k tomu, aby se zařízením manipulovala. Prezentuje se jako osoba, která byla dlouhodobě týraná a sexuálně zneužívaná, ohledně tohoto je však třeba vyjádřit pochybnosti a konfrontovat tato tvrzení s objektivními nálezy z oboru chirurgie a gynekologie. Dramatický popis událostí je pak na místě zpochybnit. Je anomální osobností, neměla citové zázemí v rodině, její věrohodnost je zásadním způsobem zpochybňována a vyložené znaky týrání by u obžalované znalkyně konstatovat nemohly. Po návratu z Norska obžalovaná odmítla jakoukoliv medikaci, neurolog konstatoval po zhodnocení EEG nálezu, že je tam lehce abnormní nález, nejedná se o epileptické ložisko, dlouhou dobu neměla záchvaty ani antiepileptická léčba v současné době není nutná. Znalkyně se zabývaly též zjištěnou lehce sníženou funkcí štítné žlázy. Posttraumatickou stresovou poruchu u obžalované nezjistili, neboť by musel být splněn jednoznačný požadavek a to, že traumatická událost musí být jasně prokázána. Znalkyně se rozsáhlým způsobem vypořádaly též s údajnou epileptickou léčbou obžalované a s charakterem tzv. epileptických i neepileptických hysterických záchvatů. V obou případech bývají většinou krátkodobé, i když mráкотné stavy mohou být i několikadenní. To, že si obžalovaná nepamatuje například na operaci se jeví velmi nepravděpodobné. Způsob mluvy vystupování a infantilita obžalované pak plně koresponduje s její histriónskou osobností, kdy dokáže v jakékoliv roli vystupovat značně přesvědčivě, co bylo však příčinou takového počínání nelze zodpovědět jednoznačně, plynule přechází z role do role podle situace, která je pro ni výhodná nebo účelná, disponuje i hereckým nadáním. Dokáže se naopak chovat stenicky, což předvedla i při vlastním vyšetření. V situaci, když byla konfrontována s nějakou realitou nebo s nějakými rozpory, dokázala se velmi plynule přehoupnout do role dospělého. Že je osobou manipulující i manipulovatelnou, znalkyně vysvětlují tak, že člověk, který je slabý a neschopný právě touto neschopností dokáže zmanipulovat okolí, aby s ním jako s neschopným zacházelo a touto svojí neschopností manipuluje bezprostředním okolím. Takto výrazně manipulovala obžalovaná s K. M., dostala ji pod svůj vliv a rozhodovala, jak se zrovna v té chvíli bude chovat. Dopomohla rovněž k tomu, aby se potom K. M. chovala, jak se chovala vůči svým chlapcům. Na návštěvy domů chodila obžalovaná B. Š. jako dospělá, matka na ní nepozorovala žádné změny v době, kdy vlastně chodila po čtyřech nebo nemluvila. Obžalovaná B. Š. říká, že se jí to vždycky přehouplo, ale toto je velmi nepravděpodobné. Dokáže se chovat zcela účelově a dospěle. Znalkyně také odmítají její tvrzení, že nikdy nebyla v nemocnici a nikdy nebyla operovaná, neboť je vysoce nepravděpodobné, aby tehdy 24letá žena, která objeví na svém těle jizvy, o nichž předtím neví, by nepátrala po příčinách a uspokojila se pouze s tvrzením K. M., že se jí to stalo dávno.

Největší příval stížností na kvalitu znaleckého vyšetření ze strany obžalované B. Š. a její obhajoby nastává poté, co byla tělesně vyšetřena znalkyní MUDr. Hajnovou. Při tomto vyšetření prezentovala obžalovaná jizvy po popáleninách, údajně z Norska, šlo o zarudlé jevy na kůži, které neměly charakter popálenin, proto chtěla znalkyně, aby jí ukázala obžalovaná tyto stopy i později za přítomnosti ostatních znalkyň. Toto však obžalovaná nečekala a na původních místech se tyto jizvy po popálení již nenacházely. Znalkyně také potvrzují, že nelze laicky rozlišit, zda obžalovaná prodělává epileptické předstírané či hysterické záchvaty. Byla rovněž schopna vzhledem ke svým schopnostem dramatickosti a teatrálnosti nastudovat

chování například mentálně postižených osob a dokonale se do této role vžít. Dokázala tak vystupovat v roli mentálně retardovaného A. F. v Norsku. Dokázala se chovat jako dítě, které má v České republice nastoupit do 5. třídy. Rozhodně však není tak pasivní a podrobiv, jak se stylizuje, je schopna i určitých velmi direktivních reakcí. Obžalovaná je pana a tento nález neodpovídá žádné z vaginálních praktik, tak jak je popisovala. Nebyly u ní nalezeny žádné znaky traumatizace konečníku, které by odpovídaly brutálním sadomasochistickým sexuálními praktikám. Znalkyně MUDr. Hajnová pak velmi podrobně popsala i princip vyšetření vulvoplethysmografického, kdy je sledována na základě různých sexuálních podnětů, pozitivní mozková odpověď. Pozitivní reakci u obžalované pak vyvolává sadomasochistická aktivita s převleky. Byla u ní shledána patologie, avšak nebylo možno dospět k závěru, že se jedná o sexuální deviaci, neboť toto nebylo prokázáno ve spojení se základní sexualitou obžalované. Role dítěte je jí příjemná. Na druhou stranu je velmi zajímavé, že byly vysoké reakce na úkaz uškrceného dítěte, který je podnětem, který sám o sobě u většiny lidí - a zvláště u žen - vyvolává naopak silné negativní emoce. Znalkyně zároveň prezentací příslušné formy vyšetření podává vysvětlení, že není možné, aby reakce B. Š. byly (podle jejího vlastního vyjádření) pouze reakcí strachu ze škaredých obrázků, neboť se jedná o reakci mozku. Obžalovaná je schopna přecházet dokonce z role dívky do role chlapce, změna rolí rozhodně není odůvodněna jejími zdravotními důvody, ale je to pouze otázka situační výhodnosti. Sadomasochistické aktivity pak v ní rozhodně nevzbuzují odpor. Jaký měla mít z role dítěte obžalovaná B. Š. prospěch, je otázkou, nabízí se pouze různé alternativy, například určitá ideologie, neboť byla ve styku se skupinou lidí vyznávající určitou ideologii. Tuto otázku však znalkyně nemohou jednoznačně zodpovědět. Její agresivní sklony pak mohou vzniknout například i ze strachu nebo úzkosti, motivace k agresi může být různá. Obžalovaná K. M. si nevšimla spousty nějakých neadekvátních nepřiměřených způsobů chování u svých synů, ale pokud byla tzv. A. informována o tom, že například O. se takto chová, vedlo to u ní k přesvědčení, že je tam něco patologického, začala chlapce víc trestat a obžalovaná B. Š. k tomu svým způsobem přispěla. Dále se znalkyně vyjádřili i k diagnóze epilepsie, kterou do svého znaleckého posudku nezahrnuli, neboť to není diagnóza psychiatrická, ale neurologická a tvojí ji neurolog, nikoliv psychiatr. V obecné rovině je možno pouze uzavřít, že obžalovaná může mít i záchvaty neepileptické, což je docela běžná a častá věc i u osob, které jsou neurologicky léčeny. Sama obžalovaná B. Š. přiznává, že O. topila hlavu v lavóru, tedy nemohla být v žádném stavu porušeného vědomí v době spáchání skutku.

U hlavního líčení konaného dne 29.7.2008 pak došlo k prezentaci znaleckého posudku týkajícího se obžalované B.Š., který byl vypracován znalci z oboru zdravotnictví – psychiatrie MUDr. Ivanem Weinbergerem a z oboru kultura a školství – psychologie Mgr. et. Mgr. Janou Telcovou (posudek je založen na č.l. 4646-4895 spisu). Tento znalecký posudek pak poukazuje na skutečnost, že využívá lékařských zpráv, které předchází znalkyně neměly k dispozici, poukazuje na jisté efekty zdravotního stavu obžalované B.Š. a dospívá k diametrálně odlišným závěrům při hodnocení její osobnosti a při hodnocení jejich schopností rozpoznat nebezpečnost svého jednání pro společnost a toto jednání ovládat. Znalci vychází z toho, že obžalovaná vyrůstala v silně disharmonickém rodinném prostředí, na její výchově se podíleli „Mravenci“, které vedl ve skautském oddíle J. Š.. Od asi 18 let vyrůstala víceméně na ulici bez rodinného zázemí, nejprve společně s E. T., později s K. M. a K. M.. Znalci zohledňují též závěry odborného vyjádření religionisty PhDr. Vojtíška. Rodinné prostředí pak neumožnilo zdravý psychický vývoj. Obžalovaná prodělala kosmetické operace, zmenšení prsou, liposukce podbřišku a pasu. Dále prodělala laparoskopii na pravém ováriu, léčila se pro srdeční i ledvinové potíže, užívala antiepileptika, byly jí podávány léky nějaké rostliny, měla problémy s dýcháním, popisuje opakovanou totální amnézii, měla bývat i pod vlivem morfinu. V určitém období začíná formálně pracovat v XXXXX, ačkoliv fakticky tam zaměstnána nebyla a má

docházet k jejímu tělesnému, sexuálnímu, sadistickému i psychickému týráni. Na jejím těle se nachází jizvy, které znalec psychiatr MUDr. Weinberger naprosto přesně lokalizoval jako jizvy popálení cigaretami a dále i jizvy, které zřejmě vznikly v důsledku pořezání. Od přelomu desetiletí lze datovat silný vliv určité skupiny lidí, který se odvíjel od náboženských, ale i ekonomických zájmů. Dlouhodobá paměť vykazuje četné stopy amnézie, které mají povahu amnézie po intoxikacích a v důsledku prožitků extrémně silné psychické zátěže v souvislosti s prožitky traumat. Vykazuje úzkost, nejistotu, opatrnost v úsudku, obavy z rozhodování. Zejména pod stresem není schopna využívat svou intelektovou kapacitu a uvádí silně podprůměrné výkony. Vykazuje velmi silné sklony k pasivitě a podřizování se autoritě. Je obrovsky závislá na oni pečujících osobách. Nemá sklony ke lhaní a záměrnému zkreslování skutečnosti tak, aby z toho měla nějaký prospěch. Jedná se u ní o masivní regres, který má svůj základ v tělesném, sexuálním a psychickém týráni, ve své podstatě tak představuje důsledek tzv. brainwashingu. Ve znaleckém posudku se pak zdůrazňuje právě diagnostikovaná temporální epilepsie, předchozí týráni obžalované a další zdravotní problémy, které v podstatě zapříčinily posttraumatický stresový syndrom a další zásadní diagnózy, agresivitu má sklony stáčet výlučně proti sobě. Shrnuje se, že organicita se váže jak epilepsii, tak i k tomu, že došlo k jejímu posílení díky dlouhodobému týráni a mučení. Objevuje se i symptom tzv. stockholmského syndromu. Znalecký posudek se zabývá hypotézou o tom, že obžalovaná byla pod zásadním vlivem určité skupiny osob, tato má dosud svého žijícího vůdce, materiály této skupiny nekriticky přejímá, byla pod neustálou kontrolou a záměrně izolována od svého okolí. Tato skupina trávila společně volný čas a určitým způsobem i hospodařila. Jsou to známky svědčící pro to, že se jedná o nelegální sektu – kult, jež spojuje jednak ekonomické zájmy a jednak modifikované způsoby poměrně tvrdé výchovy skautů. Otec obžalované patří do této skupiny osob. Pod jejich vlivem se postupně začala projevovat destrukce osobnostních jistot obžalované a byla postupně zbavována vlastní identity. Začal být praktikován tzv. brainwashing, musela například přepisovat a učit se z paměti náboženské texty apod. Znalecký posudek považuje za dané, že obžalovaná byla týrána, zneužívána, manipulována a připravována o vlastní identitu. Za velmi pravděpodobné pak považuje její zneužití k náboženským, eventuálně jiným účelům, z nichž měla mít tato skupina lidí ekonomický profit. Toto způsobilo řadu značných tělesných i psychických poškození a je zřejmé, že obžalovaná v této skupině zaujímal zcela podřadné postavení. Ve své psychiatrické části pak znalecký posudek dospívá k závěrům, že obžalovaná je epileptička, závislá introvertovaná osobnost. V inkriminované době měla navíc organickou disociační poruchu, disociační amnézii, chronickou posttraumatickou stresovou poruchu a stockholmský syndrom. V případě její kauzy Klokánek (tedy útěků ze zařízení FOD Klokánek) byly schopnosti rozpoznat nebezpečnost svého jednání pro společnost a své jednání ovládat zcela vymizelé. V případě kauzy Kuřim (tedy v této trestní věci) byla rozpoznávací schopnost zachovaná, ovládací však snížena podstatně až téměř vymizelá. Jsou dány podmínky pro nařízení ochranné psychiatrické léčby ústavní.

Psychologické závěry pak hovoří o tom, že osobnost B.Š. je závislá, nehistrionická, mentálně v řadě situací odpovídá asi 11letému dítěti. Kvalitu myšlení snižuje afektivita posuzované, s realitou je ještě spjata, avšak smysl pro ni je snížen, tomu odpovídá i její tzv. sociální inteligence. Její orientace v prostoru je narušená. V situaci psychické zátěže odvádí silně podprůměrné výkony. Osobností zaměřeni je introvertní se schizoidními rysy. Vztah k autoritám je silně narušen, jsou přeceňovány. Silná je její nejistota, úzkost, strach z neustálého ohrožení, silná deprese se suicidálními tendencemi a jiné negativní emoce. Těžká změna osobnosti k níž došlo je multifaktoriální povahy. Její symptomy se ukazují být důsledkem opakovaného týráni, stavu zmatenosti na základě epileptického záchvatu, intoxikace a extrémní exhausce. Je zřejmé, že zacházení okolí s posuzovanou vyústěvalo do závažných poruch psychických a funkcí. Z pravidla se hovoří o vymývání mozku či brainwashingu,

přítomen je stockholmský syndrom. Paměťové schopnosti obžalované jsou dobré pokud není vystavena situaci zátěžové, neprobíhá u ní epileptický záchvat a není pod vlivem psychofarmak. Je však třeba zohlednit, že její mentální úroveň může fakticky odpovídat 11letému dítěti. Nelze pak s ní komunikovat jako s vysokoškolsky vzdělanou 34letou ženou. Jednání obžalované je nezralé, dětské, primitivní, je silně submisivní, má sklony zavděčit se. Psychologickým vyšetřením nebyly zjištěny sklony obžalované k trestnímu jednání, není jakýkoliv předpoklad, že by vyšetřovaná byla schopna páchat trestnou činnost. Měly-li být posouzeny sklony k agresivnímu jednání, takovéto sklony má každý člověk, nicméně výsledky vyšetření svědčí proto, že má silné sklony k agresivnímu jednání. Její agresivita je cílena proti ní samotné a s velkou pravděpodobností je možné vyloučit, že by směřovala agresí proti okolí. S velkou pravděpodobností byla a ještě může být členem určité náboženské skupiny, na které je závislá a má z ní strach. Lze dovozovat, že v inkriminované době jevila známky vnuceného stylu chování a jednání. K obžalovaným sestrám M. má rozporuplný vztah, v něm je zahrnut strach, obavy, ale i respekt. Reflektuje je jako dominantní osoby, jako autoritu, přičemž K. autorita se ukazuje větší než K.. Její vztah k oběma je charakteristický přítomnosti tzv. stockholmského syndromu. Znalci dále uvádějí, že s tak závažným narušením osobnosti se v praxi za běžného života nelze setkat. To, co se odehrálo v osobnosti B.Š. je zcela trestuhodný experiment, její návrat do normálního života bude dlouhodobý a výsledek nejistý. Znalec dokonce upozorňuje na psychickou nebezpečnost případně nespravedlivě vyneseného rozsudku, který by její resocializaci výrazně ztížil. Ačkoliv obžalovaná velmi pravděpodobně patřila mezi členy náležející do nelegální sekty – kultu, nebyla schopna aktivního zapojení se do organizování činnosti této skupiny, byla pouze využívána a nebyla schopna samostatného žití. Stav, ve kterém se nacházela, vylučoval a vylučuje, že by se dokázala o sebe řádně postarat a vést samostatný život. Že obžalovaná vystupuje v roli 13leté dívky, která je retardovaná, těžce nemocná a potřebuje veškerou možnou péči, znalci považují za důsledek jejího poškození na organickém terénu. Byla v určité situaci, v té žila a prožívala ji. Přeměna B. v A. se udála víceméně v důsledku brainwashingu, například „zlými lidmi“ byla přinucena, aby se jí nic nestalo, že musí vystupovat v roli A., zapůsobil tedy normální lidský strach. V roli A. si tedy nebyla vědoma, že je B. Š.. Na B. si začala rozvzpomínat až ve Skandinávii. To, že ztratila pojem o své identitě, byl výsledek manipulace, epilepsie, zdravotních predispozic a brainwashingu. Znalec MUDr. Weinberger dále redukoval vyjádření obžalované B.Š. o tom, že měla být pohlavně zneužívána a znásilňována a to v tom směru, že se tak mělo dít podle jejího sdělení pouze orálně a análně, nikoliv vaginálně. Znalci potvrdili, že pracují s diagnózou epilepsie temporálního laloku a to dle zajištěných lékařských zpráv. Že její ovládací schopnosti jsou téměř vymizelé, bylo stanoveno na základě všech diagnóz obžalované a na základě toho, že byla ve velkém stresu, jednala v pudu sebezáchovy a s obrovskou hrůzou ze smrti. Zároveň připouští, že vychází z výpovědi obžalované a v této jí věří. Věř i tu skutečnost, že si nevzpomíná na prodělané plastické operace a spokojila se s vysvětlením, že své jizvy má odjakživa. Toto je normální v rámci jejích diagnóz. Znalci tak podpořili i tvrzení obžalované o tom, že se na některé části svého života nevzpomíná, jelikož mráкотné vztahy v souvislosti s epileptickými záchvaty mohou trvat i několik dnů. Potvrzují též diagnózu posttraumatické stresové poruchy a stockholmského syndromu, neboť obžalovaná údajně negativně reaguje na mříže, na pouta, hluky, šramoty, prodělala obrovské množství traumatizujících zážitků, konkrétní takovýto zážitek však neuvádějí, pouze souhrnně vycházejí z toho, že již od dětství takovéto zážitky měla. Nelze pak přesně stanovit co bylo prvním spouštěčem této poruchy. Dle znalce MUDr. Weinbergera se tato stresová porucha začala tvořit až v XXXXX, ačkoliv Mgr. Telcová hovoří o traumatických zážitcích již z raného dětství. Je pravdou, že diagnóza stockholmského syndromu byla v jejím případě vyslovena poprvé.

K tomuto původní znalkyně (Dr. Hamplová, Dr. Zapletalová a Dr. Hajnová) reagovaly setrváním na původních závěrech, kdy disociativní porucha obžalované byla vyloučena, při této poruše je přechod z jedné osobnosti do druhé, ovšem aniž by si člověk uvědomoval, že byl někdy onou druhou osobou, nepamatuje si, že by žil v jiné identitě. Poukazují na to, že pokud opoziční posudek hovoří o organicitě a epilepsii obžalované, neznamená to, že každý člověk – epileptik je organik. Navíc podle lékařské dokumentace naposledy se záchvaty byla řešena obžalovaná v r. 1999 a poté až do r. 2004 žádné záznamy v neurologické ambulanci nejsou. Není tedy zřejmé z čeho organicita vychází, navíc není v kompetenci znalců- psychologů vyjadřovat se k medicínským otázkám a vytvářet hypotézy související s tělesným stavem. Epilepsie je choroba neurologická a znalkyně poukazuje na to, že kromě epileptických záchvatů je možný výskyt i tzv. záchvatů neepileptických. Dále není možno kombinovat diagnostiku organické disociační poruchy a disociační amnézie. Znalec psychiatr MUDr. Weinberger ani nevysvětlil, jak se u obžalované tyto poruchy projevovaly. V případě posttraumatické stresové poruchy musí být jednoznačně prokázána traumatická událost, což v případě obžalované nenastalo. Stockholmský syndrom není psychiatrická diagnóza, navíc všechny tyto poruchy jsou v podstatě forenzně nevýznamné v trestné činnosti a znalkyně nechápe, jak mohla mít posttraumatická stresová porucha vliv na ovládací a rozpoznávací schopnosti obžalované. Ve forenzní psychiatrii jsou totiž jednoznačně vymezeny stavy, které mají významný vliv na rozpoznávací a ovládací schopnosti, avšak nic, co bylo konstatováno u obžalované B.Š., nemá významný vliv na tyto schopnosti. Znalkyně tedy setrvávají na svých původních závěrech o tom, že ovládací a rozpoznávací schopnosti obžalované B.Š. jsou zachovalé, plně vnímala svoji roli nemocné potřebné holčičky ve věku 13 let a byla si vědoma své pravé identity. Nebyla zjištěna žádná porucha vědomí či porucha intelektu. Naproti tomu znalci MUDr. Weinberger a Mgr. Telcová setrvali na stanovisku, že nesouhlasí se zachováním rozpoznávacích a ovládacích schopností a i oni setrvali na svých znaleckých závěrech. Poukázáno bylo též na skutečnost, že znalkyně Mgr. Telcová je znalkyně z oboru školství a kultura – psychologie, nemá tudíž atestaci klinické psychologie. Tato znalkyně rovněž ve svém posudku uvádí, že na informace od B.Š. lze spoléhat, přitom prostým studiem spisu lze zjistit rozpory mezi její výpovědí a objektivně zjištěnými skutečnostmi, tudíž takový závěr nelze přijmout.

Na základě shora popsaných, zcela diametrálně odlišných závěrů obou skupin znalců ohledně osoby obžalované B.Š. pak soud pověřil **zpracováním revizního ústavního znaleckého posudku Ústřední vojenskou nemocnicí v Praze**, přičemž posudek byl vypracován ke dni 1.10.2008 a to z pokynu soudu, a to nikoliv pouze specialisty z oboru zdravotnictví – psychiatrie a psychologie, ale též z oboru zdravotnictví – neurologie a sexuologie. Úkolem znaleckého ústavu pak bylo kromě opakovaného zodpovězení již dříve zodpovězených dotazů z odvětví psychiatrie a psychologie, na které odpovídaly obě skupiny již slyšených znalců, stanovit podíl diagnózy epilepsie u obžalované na ovlivnění rozpoznávacích a ovládacích schopností, zda lze skutečně u obžalované diagnostikovat onemocnění, poruchy amnézie a syndromy, které uvedl znalecký posudek č. 2 zpracovaný MUDr. Weinbergerem a Mgr. Telcovou a uzavřít zda obžalovaná roli 13leté A. sehrála s vědomím vlastní pravé identity. V souvislosti s těmito otázkami pak bylo na místě zrevidovat, zda u obžalované došlo k snížení zachování či vymizení rozpoznávacích a ovládacích schopností a zrekapitulovat, v kterých bodech jsou ty které předchozí znalecké posudky správné či mylné. V rámci vyšetření znalci znaleckého ústavu je ze strany obžalované demonstrována vysoká úzkost, těkavé pohyby, přehnaná podrobnost, lakrimace, časem se její stav vždy zklidní. Její motorické projevy lze celkem jednoznačně posoudit jako agravaci či simulace nesouvisící s žádnou psychopatií, která by je příčině vysvětlovala. Je schopna náhle přejít do projevu malého dítěte, přitom ale stále reaguje na dospělou komunikaci znalců. Tento projev je považován za účelový, vědomý, nejedná se o věkový regres, ale o aktivní manipulaci. Je

správně orientována všemi kvalitami, vnímání má bez poruch. V testu organicity pak neprokazuje organické poškození centrálního nervového systému, spíše výsledky svědčí pro agravaci až simulaci poškození. Nebyly zjištěny žádné hrubé poruchy vnímání a pozornosti, intelekt je v pásmu dobrého průměru, emocionalita je výrazně labilní, úzkostná, s pithiatickými rysy, osobnostní struktura je anomální s výraznými histriónskými rysy, volní schopnosti jsou strukturovány, ale hůře uplatňovány. Celkově je bez známek organického postižení centrálního nervového systému. Znalec psycholog se jednoznačně přiklání k závěrům znalkyně PhDr. Blanky Zapletalové oproti znaleckým závěrům znalkyně Mgr. et. Mgr. Janyy Telcové. Kognitivní a exekutivní funkce nejsou u obžalované nijak narušeny, je schopna velmi kvalitní koncentrace. Její paměť je neporušena, myšlení je koherentní, bez bludů, s účelově demonstrovanou naivitou. Osobnostní struktura je hrubě anomální, poruchově strukturována, emocionálně nevyvážená, nestabilní, nevyzrálá, histriónská, se sníženou a nespolehlivou seberegulací. Je snadno manipulovatelná a manipulující. Není primárně introvertovaná, je naopak schopna aktivního a direktivního chování, charakterové rysy byly dominantně ovlivněny lidmi z jejího blízkého okolí. Psychologickým vyšetřením nebyly prokázány znaky primární pudové agresivity, v zátěžových podmínkách je však schopna hostilního a agresivního jednání. Obžalovaná je plně orientována, projevuje se výrazně infantilně s regresí do věku 4 let, vypadá však ze své role řadou výroků neodpovídající regredovanému projevovanému věku. Osobnost je histriónská, intelektové schopnosti je pohybují klinicky v pásmu průměru. Znalci Ústřední vojenské nemocnice pak ve svých závěrech plně ztotožňují se závěrem znalkyň MUDr. Hamplové, PhDr. Zapletalové a MUDr. Hajnové. Nebyly nalezeny žádné projevy duševní choroby. Obžalovaná trpí těžkou histriónskou poruchou osobnosti, která je charakterizovaná mělkou labilní emotivitou, dramatičností a teatralitou projevu, zjevu, chování i obsahu výpovědi, dále pak přehnaným projevem emocí, výraznou sugestibilitou a rovněž přetrvávajícím manipulativním chováním k dosažení vlastních potřeb. Závažným rysem histriónské osobnosti poruchy je výrazná manipulovatelnost a to jak ze strany autoritativního okolí ke své osobě, tak ze strany vlastní osoby směrem k okolí. Posuzovaná uvádí řadu neurotických obtíží, jejichž popis imponuje věrohodně a koresponduje s objektivním psychopatologickým nálezem. Jedná se o onemocnění neurotického charakteru, tedy o obtíže úzkostného a s úzkostí sdruženého charakteru – porucha přizpůsobení. Uvedená neuroticita však nemá naprosto žádný forenzní význam, nenarušuje vztah postižené k realitě a neomezuje její sebevládu. Její jednání může mít a také často mívá velmi dramatický ráz a to včetně tzv. zásad záchvatů, tedy stavu imponujících jako záchvatovité onemocnění. Tato forma exprese bývá pro histriónské osobnosti poruchy zcela typická. Epilepsie jako onemocnění prokázána nebyla a tak lze jakékoliv záchvaty přiřadit pouze pithiatickým mechanismům. Dissociativní křeče (pseudozáchvaty) se mohou velmi podobat epileptickým záchvatům. Součástí dissociativních poruch je i diagnóza mnohočetné poruchy osobnosti, která je definována jako existence dvou nebo více samostatných osobností u jednoho jedince, přičemž se projevuje vždy jen jedna. Tato porucha nebyla shledána a diagnostikována, protože charakter projevu posuzované neodpovídá symptomatice této poruchy. Při běžné formě dvou osobností je obvyklé jedna dominantní, ale žádná nemá přístup ke vzpomínkám druhé a téměř nikdy si jedna druhou neuvědomuje. Posuzovaná v roli dítěte i dospělé vystupovala účelově, zcela vědomě a dle situace role střídala. Její jednání nebylo z psychiatrického hlediska ovlivněno žádnou duševní chorobou. Motivační i realizační složka jednání nebyla chorobně ovlivněna, obžalovaná se nyní posouvá do role manipulovatelné oběti, údajně až přespříliš snadno zneužívané okolím k cílům, které jsou jí prý samé zcela cizí. Jedná se však pouze o sebeobranný postoj stejně jako projevovaná bezbřehá naivita. Forezně významný vliv užívání alkoholu nebo jiných psychoaktivních návykových látek a léků nebyl prokázán. Lze spekulovat, že jednání obžalované mohlo být v souvislosti s dlouhodobě prožívanou tenzí, vytvořenou tlakem autoritativnímu okolí. Tento faktor však není chorobný a není forezně významný. Diagnózu

stockholmského syndromu medicína (psychiatrie) vůbec nezná. Je takto pouze vágně označen kladný vztah pachatele a oběti. I tento fakt je zcela nepodstatný pro forenzní posuzování, rovněž lze spekulovat, že jednání obžalované mohlo být v souvislosti např. s náboženskými rituály sekty, i volba světová vzorového schématu je ovšem osobním rozhodnutím, pokud se nejedná o projev psychózy a to se v daném případě nejedná. V posuzované době byly schopnosti obžalované rozpoznat společenskou nebezpečnost svého jednání a toto jednání dále ovládat plně zachovány. Pobyť obžalované na svobodě není nebezpečný, vhodná se jeví podpůrná psychoterapeutická péče. Není navrhována žádná ochranná léčba. Obžalovaná tedy netrpěla žádnou duševní poruchou ani chorobou. Je u ní přítomna toliko těžká porucha osobnosti - histriónská osobností porucha. Osobností struktura obžalované je hrubě anomální, emocionálně nevyvážená, nestabilní, nevyzrálá, histriónská, s nespolehlivou seberegulací. Je snadno manipulovatelná a manipulující, není primárně introvertovaná, je naopak schopna aktivního a direktivního chování situačně s celým spektrem teatrálních a často účelových projevů. Charakterové rysy byly ovlivněny lidmi z jejího okolí, pasivně je přijímala i přesto, že jde o názory, postoje a normy, které jsou asociální, morální a kriminální. U obžalované nebyly prokázány znaky primární pudové agresivity. V zátěžových podmínkách je však schopna hostilního a agresivního jednání. Poznávací a výkonové funkce nejsou nijak narušeny, je schopna velmi kvalitní koncentrace udržení a přepojování pozornosti, myšlení má bez bludů. Nebylo prokázáno organické poškození centrálního nervového systému. Obecná věrohodnost obžalované není narušena, při subjektivním hodnocení prožité reality však u ní může docházet k významovým a účelovým posunům. Případné rozpory mezi subjektivními a objektivními údaji nejsou způsobeny psychopatologickými chorobnými mechanismy, ale jedná se o volní vědomé rozhodnutí obžalované. Tato je zcela schopna vědomě rozhodovat o svém jednání a chování. Rozhodnutí o zahájení inkriminovaného jednání mělo základ v aktivním, vědomém a volním rozhodnutí obžalované, nicméně toto rozhodnutí bylo také silně ovlivněno situačními podmínkami a sociálním tlakem skupiny. Motivačním faktorem v tomto jednání je společný cíl skupiny jejích blízkých lidí, na kterém se obžalovaná aktivně a vědomě podílí i s vědomím, že se jedná o agresivní a kriminální aktivity. Případné členství v náboženském hnutí mohlo mít vliv na její jednání a jeho význam byl velmi silný. Jednoznačně ve vztazích preferuje K. M. před K. M.. U obžalované nebylo potvrzeno a diagnostikováno současným znaleckým vyšetřením onemocnění epilepsie. Nebyl tudíž diagnostikován ani Gestaut-Geschwindův syndrom. Nebyla diagnostikována organická disociační porucha a stockholmský syndrom není medicínskou diagnózou. Posttraumatická stresová porucha nemá naplněna kritéria a obtíže obžalované lépe vystihuje příbuzná diagnóza - porucha přizpůsobení. U obžalované je přítomna histriónská porucha osobnosti, nikoliv závislá osobností porucha. Znalci se tak shodují v nálezů a v závěrech s posudkem č. 1 znalkyň MUDr. Hamplové, PhDr. Zapletalové a MUDr. Hajnové. Roli 13leté nemocné a bezmocné dívky realizovala s vědomím vlastní pravé identity v rámci projevu její histriónské osobnosti. Její jednání bylo volně a vědomě podmíněné. Byla schopna pochopit, že se může podílet na trestné činnosti. Jako iniciátor se vzhledem k její struktuře osobnosti nejeví. Posuzované jednání nebylo z psychiatrického hlediska ovlivněno žádnou duševní chorobou. Její rozpoznávací a ovládací schopnosti byly v plném rozsahu zachovány.

Oba dva předchozí posudky se dle závěrů znaleckého posudku revizního liší v popisu struktury osobnosti v údajném nálezů organicity, v následném vyhodnocení rozpoznávacích a ovládacích schopností, i v návrhu dalších opatření, tedy prakticky ve všech aspektech. Shodují se pouze v tom, že u posuzované nebylo shledáno duševní onemocnění v pravém slova smyslu. Znalci Ústřední vojenské nemocnice se v závěrech ztotožňují se znaleckým posudkem znalkyň MUDr. Hamplové, PhDr. Zapletalové a MUDr. Hajnové. Znalkyně psychologka Mgr. Telcová uvádí diagnózy, k jejich vyslovení je oprávněn pouze lékař. Operuje s neověřenými předpoklady, uvádí opakovaně organicitu, aniž by ji konkretizovala. Diagnostikuje somatické

obtíže, aniž by k tomu měla oprávnění jako lékař. Stejně tak uzavírá na neléčenou temporální epilepsii, k čemuž je oprávněn pouze neurolog a užívá psychiatrické diagnózy, k čemuž je oprávněn lékař psychiatr. Znalec MUDr. Weinberger uvádí, že obžalovaná je epileptička, k čemuž je oprávněn pouze neurolog. Uzavírá dále, že byla přítomna organická disociační porucha, což předpokládá organický psychosyndrom, který však ústavní znalci nenalezli. Diagnóza disociační amnézie není vyloučena, není však forenzně významná. Diagnózu chronické posttraumatické stresové poruchy znalci zaměnili příbuznou diagnózou porucha přizpůsobení. Tzv. stockholmský syndrom není diagnózou a není jej tedy možné použít ve znaleckém posuzování. Znalec navíc hodnotí rozpoznávací i ovládací schopnosti jako narušené, aniž by specifikoval, z jakého důvodu a jakým mechanismem k narušení došlo. Uzavírá, že v minulosti byla obžalované podávána léčiva, na kterých vznikla závislost, jedná se však o spekulativní závěr nepodložený lékařskou dokumentací a objektivně nedoložitelnými příznaky, založený pouze na výpovědích. K závěrům o existenci epilepsie nebylo možno dospět ani na základě svědeckých výpovědí, podle kterých obžalovaná měla trpět takovýmito záchvaty, neboť se jedná o výpovědi laiků, záchvat lze sehrát a existují i záchvaty neepileptické. Znalci přitom měli k dispozici i veškeré podklady obhajoby o léčení obžalované právě údajně pro epilepsii. Dospívají však k závěru o tom, že i tyto lékařské záznamy z 80. a 90. let nemusejí mít vztah přímo k epileptickým záchvatům, neboť teprve nově v posledních několika letech se objevuje medicíně kategorie tzv. neepileptických záchvatů. Navíc obžalovaná ve vazbě nepotřebuje žádnou léčbu a po delší období netrpí záchvaty. I při znaleckém vyšetření dvakrát záchvat prodělala, ani v jednom případě se však nejednalo o záchvat epileptický.

Na základě shora popsaného dokazování pak soud dospěl spolehlivě ke zjištěnému skutkovému stavu, aniž by bylo třeba akceptovat další návrhy zejména obhajoby na doplnění dokazování. Obhajoba obžalované B.Š. navrhovala dále výslech svědků pana H., taxikáře z XXXXX, který se měl vyjádřit k tomu, že vozil obžalovanou B.Š. za další obžalovanou osobou, K. P., která byla dobrou kamarádkou B.Š., P. Š., který žil jako strýc v kontaktu s B. Š. L.R. - policistku, která zjišťovala závady v chodu zařízení Paprsek, Z. P. – dívku z Klubu lesní moudrosti, která se měla vyjádřit ke zranění na těle B.Š., nespifikovanou paní z Luhačovic a psychologku z Kriminálního ústavu Praha k použití tzv. detektoru lži. K těmto navrhovaným svědeckým výpovědím je možno souhrnně konstatovat, že v případě obžalované B.Š. se žádný ze svědků nemůže vyjádřit přímo k projednávané trestné činnosti. Jedná se z valné části o osoby blízké osobě B.Š., přičemž jejich svědecké výpovědi už jsou zastoupeny svědeckými výpověďmi svědků slyšených, které dostatečně monitorují výchovné prostředí a sociální okolí této obžalované. Navíc soud v jejím případě za stěžejní důkaz považuje znalecké zkoumání její osobnosti a na těchto závěrech tedy eventuální svědecké výpovědi nemohou ničeho podstatného měnit, neboť znalci již měli k dispozici všechny relevantní podklady pro zpracování posudku týkajícího se její osoby. V těchto souvislostech je zcela nadbytečným slyšet pracovníci Kriminálního ústavu Praha k eventuálnímu používání detektoru lži, který judikatorně není považován za důkaz a seriózní, subjektivně neovlivnitelnou a soudy akceptovatelnou metodu znaleckého zkoumání. V rozsahu tohoto písemného návrhu na doplnění dokazování založeného na č.l. 5152 soud akceptoval toliko návrh na opakovaný výslech svědkyně Z. S., která měla údajně ošetřovat B.Š. po jejím týrání na chatě ve Veverské Bítýšce, nicméně tuto skutečnost svědkyně S. rezolutně popřela. Dále obhajoba navrhovala provést výslech svědka prof. R. z Fakultní nemocnice u sv. Anny.. I tento důkaz soud považuje za nadbytečný, neboť se jedná o ošetřujícího lékaře, s nímž měla obžalovaná přijít do kontaktu při její léčbě epilepsie. Veškeré lékařské zprávy, včetně zpráv tohoto lékaře, byly opatřeny, byly poskytnuty znalcům, i znalcům zpracovávajícím revizní znalecký posudek a z hlediska

projednávané trestné činnosti by pak tento svědek nemohl ničeho podstatného důkazně přinést. Soud se pokusil obhajobě vyhovět i v případě předvolání svědka J. Š., nicméně jak bylo opakovaně ověřeno, tento svědek se na jediné známé adrese v ČR trvale nezdržuje, jeho pobyt je t.č. neznámý. Zdržuje se s vysokou pravděpodobností mimo území ČR na přesně nezjištěném místě a v nezjištěném státě a není tak možno jej předvolat ani prostřednictvím orgánů Policie ČR.

Obhajoba obžalovaného J.T. navrhla doplnit dokazování seznamem návštěv u obžalované K. M. v průběhu její vazby až do podání obžaloby, čímž by bylo možno údajně objasnit, že obžalovaná K. M. byla vedena ve svých výpovědích snahou maximálně spolupracovat s orgány činnými v trestním řízení, za což by měla být propuštěna z vazby. O tomto pak údajně svědčí i dopis vyšetřovatele obžalované K. M. ze dne 16.7.2007. Dle názoru soudu tento dopis o těchto tendencích nijak nesvědčí a navíc by bylo toto dokazování vysoce nad rámec projednávané trestné činnosti (pokud soud pomine nejzásadnější skutečnost, že o propuštění z vazby může rozhodovat toliko státní zástupce, event. po podání obžaloby soud a spolupráce s policejním orgánem tak rozhodně nezaručuje konkrétní dopad na další trvání vazby). Analýza a vyhodnocení výpovědi K. M. je uvedena níže. Lze akceptovat i výhradu obhajoby obžalované K. M. proti tomuto návrhu na doplnění dokazování o tom, že tato se nikdy nepokusila vazbu opustit, naopak je s ní ztotožněná, nikdy nepodala opravný prostředek do rozhodnutí o ponechání ve vazbě, ani nepodala žádost o propuštění z vazby. Stejně tak soud neakceptoval návrh na doplnění dokazování výsledkem svědka A. G., neboť tato osoba evidentně existuje, o tomto je soud informován již ze samotného spisového materiálu, dokonce byl pořízen úřední záznam o vytěžení této osoby. Nebyla však zjištěna jakákoliv souvislost mezi skutečným G. projednávanou trestnou činností. O všech těchto aspektech se vyjádřil negativně. (Jde o obdobné zneužití jména lékaře stejně jako v případě jiných lékařů z Dětské nemocnice Brno, jejichž jména jsou zanesena ve falzifikované a jinak zneužitě lékařské dokumentaci na jiné osoby) Stejně tak soud neakceptoval návrh na doplnění dokazování výsledkem svědka S., údajného souseda chaty ve Veverské Bítýšce. Jednak tato osoba nebyla ani dále blížeji specifikována, jednak je zcela evidentní, že tato chata se nachází na samotě, v dostatečné vzdálenosti od ostatních obydlí, tudíž nelze reálně předpokládat, že by výsledkem této osoby mohly být získány konkrétní poznatky o trestné činnosti, která se měla odehrát v nočních hodinách v letních měsících roku 2006.

Již v minulosti obhajoba obžalované K. M. navrhla opakované znalecké zkoumání této obžalované znalci z oboru zdravotnictví – psychologie, psychiatrie a sexuologie. Ani tento návrh nebylo důvodu akceptovat, neboť obžalovaná byla řádně v přípravném řízení vyšetřena příbrnými znalkyněmi, ačkoliv obžalovaná v určitých aspektech projevila neochotu ke spolupráci, neznamená to, že by znalkyně nebyly schopny zpracovat znalecký posudek. Naopak své postupy pečlivě v písemném vyhotovení posudku odůvodnily a obhájily i v hlavním líčení před soudem. Jejich závěry jsou dostačující stejně jako vyšetření, které provedly. Jejich znalecký posudek má veškeré zákonné náležitosti a neobjevily se žádné skutečnosti, pro které by bylo třeba tento znalecký posudek vypracovávat znovu za příbrání znalců jiných.

* * * * *

Shora bylo popsáno důkazní řízení, stejně jako obhajoba jednotlivých obžalovaných. V rámci této uplatněné obhajoby a zejména v rámci závěrečných řečí obžalovaných a jejich obhájců byly podrobně referovány jednotlivé příběhy obžalovaných, z nichž vyplývá, že de

facto všichni hlavní aktéři jsou obětí vyšší manipulace, nikdo z obžalovaných nechce být hlavním pachatelem. Obžalované lze rozdělit na skupinu obžalovaných zcela nevinných, kteří s trestnou činností odmítají mít cokoli společného (obžalovaný J. T., H. B., J. Š.) a dále skupinu obžalovaných, kteří se eventuálně nějakého jednání dopustili, ale byli naprosto zmanipulováni a jednali pod neuvěřitelným psychickým tlakem (obžalované K. M., K. M., B. Š.). Již na tomto místě je však třeba zásadním způsobem a razantně zdůraznit, že důvodem celého trestního řízení je existence dvou poškozených nezletilých chlapců O. a J., o jejichž zdravotním stavu a poškozené psychice nejsou nejmenší pochybnosti. Závěry znaleckých posudků z oboru zdravotnictví- soudní lékařství, zdravotnictví – dětská psychiatrie a kultura a školství – psychologie, jsou zcela jednoznačné, nezpochybněné a nezpochybnitelné. Jedná se celkem o tři znalecké posudky, na základě kterých muselo prokazatelně v případě obou dvou poškozených dojít k minimálně několikaměsíčnímu týráni, které zanechalo na zdraví obou poškozených nedozírné následky. Těžko pak lze akceptovat takový závěr důkazního řízení, že jim tyto následky buď nepůsobil nikdo, anebo jsou výsledkem nechtěného jednání obžalovaných. Soud tedy striktně projednávané události hodnotí spíše s ohledem na výpověď těchto dvou nezletilých poškozených. Vychází z jejich výpovědí, které jsou v souladu s ostatními objektivními důkazy a zcela zjevně tak nelze akceptovat obhajobu obžalovaných v rozsahu, v jakém ji uplatnili v hlavním líčení před soudem. Je třeba opakovaně poukázat na skutečnost, že především tragický osud obou poškozených nezletilých tvoří jádro žalované trestné činnosti a následky, které nastaly a které byly znalecky zpracovány, jsou zcela nesporné. Je pravdou, že celý případ odstartovaly události ze dne 7.5.2007, kdy byl náhodným způsobem prostřednictvím baby setu svědka E. T. odhalen nezl. O. v jeho komůrce pod schody v XXXXX a následovalo podrobné a posloupné rozkrývání výchovného prostředí obou chlapců za období cca 1 roku zpět. V souvislosti s tím se objevuje i fenomén A. M. – A. F. – B.Š.. Již na tomto místě v počátku odůvodnění hodnocení jednotlivých důkazů je možno poukázat na to, že soud považuje oba poškozené za svědky naprosto věrohodné, což bylo stvrzeno i znaleckými posudky z oboru zejména kultura a školství – psychologie PhDr. Marty Skulové. Poškození vykazují věrohodnost, spíše mají tendenci obžalované svou výpovědí nepoškodit a blokovat informace o nich, než aby je poškozovali nepravdivými výpověďmi, nemají fabulační ani lhavé tendence. Není tedy nejmenšího důvodu nevěřit, že poškození prodělali to, o čem vypovídají. Pouze nezletilý J. M. dne 14.5.2007 v přípravném řízení učinil nevěrohodnou popěrnou výpověď, kdy trestnou činnost zapřel. Bylo to spolehlivě ověřeno jeho následnými výpověďmi, výpovědí K. M. i znaleckým zkoumáním, že byl předem instruován, nabádán a slibem vázán k mlčenlivosti (nakonec písemný slib mlčenlivosti složila i sama obž. K. M. ohledně tzv. A., tedy se nejedná o nějak neobvyklý postup). Logicky pak tuto část výpovědi pošk. nezl. J. M. je třeba považovat za nepravdivou. To, co poškození vypověděli pak tvoří jádro trestné činnosti, jimi popsané praktiky a události jsou zakomponovány ve skutkové větě výrokové části tohoto rozsudku. I přesto lze předpokládat, že chlapci jako poškození nesdělili veškeré detaily trestné činnosti, která mohla být ve skutečnosti širší a intenzivnější. Z jejich vlastního vyjádření, vyjádření znalkyně i pracovníků, se kterými přišli do kontaktu FOD Klokánek vyplývá, že přes jejich výpovědi mají stále blok a prezentují, že zdaleka neřekli a neřeknou úplně všechno. Soud pak akceptoval jejich výpovědi jako stěžejní usvědčující důkaz vůči jednotlivým obžalovaným. Jejich výpovědi pak plně korespondují se závěry znalců o následcích trestné činnosti na jejich osobnostech, ať již jde o následky, které specifikoval znalec z oboru zdravotnictví – soudní lékařství MUDr. Michal Zelený, či následky psychického charakteru o nichž hovoří ve svém posudku znalec z oboru zdravotnictví – dětská psychiatrie MUDr. et Mgr. Hartoš. Pomineme-li závažnou tělesnou újmu, jde především o totální devastaci osobnosti nezletilých poškozených v útlém věku 7 a 9 let za použití brutálních praktik trýznících tělo i psychiku, používání bolesti na prahu snesitelnosti, opakované fyzické tresty, šikanózní postupy a rozklad nejelementárnějších sociálních návyků, porušení bazálního vztahu k matce i osobám blízkým a

způsobení posttraumatické stresové poruchy, která handicapuje poškozené po celý život. Jejich výpověď pak obnáší popis dlouhodobého, systematického a brutálního týrání nezletilých dětí, navíc od nejbližších příbuzných, zejména matky a tety. Vyjádření poškozených jsou dány podporovány i písemnými záznamy FOD Klokánek a svědeckými výpověďmi svědkyň s nejbližším kvalifikovaným kontaktem s oběma poškozenými poté, co byli do tohoto zařízení umístěni po policejním zásahu dne 7.5.2007. Jedná se zejména o svědkyně D. P., L. M., I.P., A.S. a A. T.. Všechny tyto písemné záznamy i vyjmenované svědkyně shodně hovoří o tom, že se chlapci spontánně, náhodně a nečekaně svěřovali se svými otřesnými zážitky a s fragmenty trestné činnosti spočívající v jejich týrání, pálení cigaretami, řezání, zavírání do uzavřených prostor a klecí. Podle těchto výpovědí zároveň chlapci evidentně vykazují známky posttraumatické stresové poruchy, citové deprivaci a prožitky trestné činnosti jejich dětská psychika velmi těžko zpracovává. V tomto směru jsou v souladu výpovědi svědkyň i závěry znaleckých posudků. Již na tomto místě je zároveň třeba poukázat na skutečnosti, že výpovědi těchto poškozených jsou v jednoznačném obsahovém souladu s výpovědí obžalované K. M. (k její výpovědi viz níže).

Z pohledu nezletilých poškozených jsou následky trestné činnosti jasně analyzované odborným posudkem, existují a jsou nezpochybnitelné, je rovněž zřejmé, jakými praktikami byly následky způsobeny a zbývá tedy posoudit, kdo z obžalovaných jakým způsobem se na této trestné činnosti podílel a jak vyhodnotit vedené obhajoby. K důkaznímu řízení obecně je možno zmínit, že bylo vedeno velmi široce, což bylo způsobeno zejména osobou obžalované B.Š., okolnostmi jejího pohybu před zatčením, její rolí v případě apod. Je však třeba mít na paměti, že sledovaná dějová linka je v podstatě velmi tenká a důkazně úzká. Za relevantní důkazy v těchto souvislostech je třeba označit toliko výpovědi obžalovaných a poškozených, znalecké posudky a důkazy listinné. Ačkoliv ve věci byla vyslechnuta celá řada svědků, je možno jejich vyjádření považovat pouze za vyjádření podpůrná, která mají mapovat zejména prostředí jednotlivých obžalovaných, jejich rolí a eventuální motivy předmětné trestné činnosti. Jde tedy o objasňování okolností případu.

K. M. v přípravném řízení vypovídala celkem 13x, přičemž kompletní souhrnné doznání učinila u hlavního líčení před soudem. Svoji vinu doznává až na drobné detaily a hájí se verzí o naprostém zmanipulování ze strany zejména neznámého pana doktora. Je pravdou, že její popis skutkového děje, její doznávající výpověď, jež usvědčuje i spoluobžalované, byla v přípravném řízení učiněna postupně v závislosti na postupu důkazní situace a výpovědi chlapců. Stěžejní je však její výpověď u hlavního líčení, u něhož rovněž své postupně se vyvíjející výpovědi v přípravném řízení logicky vysvětlila a soud její argumentaci akceptoval (dále viz níže).

Obžalovaná K. M. nevypovídala v přípravném řízení ani před soudem. Činí pouze prohlášení, v němž se k projednávané trestné činnosti hlásí, dopouštěla se jí společně se sestrou K., ovšem rovněž pod tlakem instrukcí od tzv. doktora a ve stresu, do kterého se obě dostaly. Tato obžalovaná zcela atypicky a nebývale aktivně vystupuje na obranu obžalované B.Š. a odmítá její vědomou a aktivní účast na trestné činnosti. To vyplývá i ze závěrečných řečí. Obecně se u hlavního líčení konaného dne 16.10.2008 k trestné činnosti doznala, tedy k podílu a týrání dle obžaloby, odmítá však spolupachatelství B.Š. a verzi K. M., že byla B. zmanipulována. Doznala i to, že B. vytvořila novou identitu, striktně však odmítá, že by šlo o něco více než úmysl pomoci dětinské bytosti, rozhodně se nejednalo o spojitost s vírou, s Hnutím Grálu apod. Obžalovaná K. M. přiznává i účast na chatě ve Veverské Bítýšce, kde však byla B. ve stejném postavení jako nezletilí poškození a pokud se dopustila žalovaného

jednání, bylo to pod nátlakem sester M., kdy ona osobně B.Š. k topení O. v laboru verbálně nutila.

Obžalovaná H. B. se hlavního líčení vůbec nezúčastnila, v přípravném řízení většinou nevypráví. Předmětnou trestnou činnost pouze obecně popírá, stejně jako usvědčující výpověď K. M..

Obžalovaný J. T. trestnou činnost rovněž popřel, klece sice zapůjčil, ale nevěděl na co a na chatě ve XXXXX vůbec nebyl. Působil v XXXXX i v oddíle Mravenci. Poškozené z XXXXX zná, ale bližší kontakty s rodinou K. M. neudržoval. Usvědčující výpověď K. M. si nedokáže vysvětlit, odmítá i to, že by se dopustil fyzického násilí vůči bývalé manželce.

Obžalovaný J. Š. u hlavního líčení učinil pouze důkazně nepřínosné prohlášení, že viděl A. v období po chatě ve Veverské Bítýšce, která měla stopy po fyzickém násilí, avšak situaci nijak neřešil. Jeho rodina je ohrožena tajnými službami, bojí se o život, proto nevypráví. V přípravném řízení vyjádřil nesouhlas s obviněním, potvrdil svou činnost v XXXXX a připustil v případě I./C. výrokové části rozsudku, že maximálně 5x na žádost K. nebo K. M. přinesl J. v XXXXX jídlo. Má za to, že jeho sestra B. byla unesena a A. se začala za jeho sestru vydávat.

Obžalovaná B. Š. byla údajně objektem tzv. terapií dlouhodobě, aplikovaly je zejména K. M., K. M. a H. B.. O. do laboru ponořila dle bodu I./B. výrokové části rozsudku, ale pouze ve velkém psychickém nátlaku a ve strachu z jejího vlastního týrání. V přípravném řízení pak velmi obsírně líčí historii jejího vlastního týrání a pohybu po různých místech v republice i po Skandinávii.

Již v tomto okamžiku pak soud považuje za nezbytné zabývat se vyhodnocením výpovědi stěžejních obžalovaných, které se převážně na trestné činnosti podílely. Jedná se o K. M., K. M. a B. Š.. V případě **K. M.**, jak již bylo výše naznačeno, tato učinila komplexní doznávající a usvědčující výpověď u hlavního líčení. Průběh přípravného řízení je pak skutečně poznamenán ve smyslu námitek obhajoby tím, že vypovídala opakovaně a postupně trestnou činnost popisovala a postupně usvědčovala jednotlivé spoluobžalované. Podle názoru soudu se však jedná o podrobný, logický a upřímný posun, kdy se obžalovaná nejprve písemnou formou a poté i formou výpovědi obviněného vypsala a vymluvila ze své viny a učinila komplexní doznání. Tento proces určitého prohlédnutí K. M. v průběhu přípravného řízení po jejím vzetí do vazby pak podrobně popisují i znalkyně zabývající se její osobností dr. Hamplová, dr. Zapletalová a dr. Hajnová. Obžalovaná K. M. byla zcela v zajetí své vlastní představy o tom, že musí pečovat o nezletilou těžce nemocnou a v minulosti těžce týranou a sexuálně zneužívanou A. z Norska a za tím účelem je potřeba i upravovat rodinné poměry uvnitř a radikálně změnit výchovu obou svých synů. Pakliže se tato situace dostala do patologické podoby jejího mateřského vztahu, stále očekává, že se dostaví onen pan doktor a celou situaci objasní. Obžalovaná se pak trestné činnosti nedopouštěla v úmyslu někomu uškodit, ale naopak pomoci a její role je skutečně charakterizována jako paralelní role pachatele i oběti. Postupná deziluze obžalované K. M. je v těchto souvislostech pochopitelná a stejná, jako když o ní např. vypověděl i svědek T. H.. I on se podle jeho vlastního vyjádření nacházel v okruhu osob tzv. Mravenců a evidentně osob, které sdružovala i nauka Hnutí Grálu. S ohledem na to, že se již před dávným časem rozhodl toto společenství opustit, je podle názoru soudu v současné době už schopen dostatečně objektivního náhledu na věc. I soud takovému procesu návratu do reality věří. Takovýto proces pak plně vyplývá i ze znaleckého hodnocení osobnosti obžalované K. M.. Součástí jejího doznání je též tvrzení o zmanipulování, infiltraci A. do rodiny a pokynech

pana doktora, vedený B. a K. výchovným směrem, kterým by sama nikdy nešla. Toto lze považovat za prokázané řadou svědeckých výpovědí, a to i nezaujatých svědků z jejího okolí, i písemnými referencemi k této obžalované, z nichž jednoznačně vyplývá, že vedla řádný život, neměla problém sama se sebou ani s výchovou chlapců, řádně pečovala o rodinu a byla vzornou matkou. Skutečně pak nelze dohledat racionální důvod k tak razantní změně chování vůči vlastním dětem i zbytku rodiny, tedy zejména vůči prarodičům chlapců, i např. v jejím zaměstnání, kde se začala hůře projevovat, než že se tato harmonická osoba stala terčem cílené manipulace. U obžalované tedy nastává postupná změna v chování, introverze, preference A. a péče o ni, neustálé telefonování, sms-kování, omezování sociálních kontaktů apod. V tomto směru verzi obhajoby obžalované plně podporují svými svědeckými výpověďmi zejména E. M., L. M., G. M., M. Z., R. C., A. Z., E. V., I.K., D.K., J. H. apod. K. M. teprve při faktické konfrontaci s výpověďmi nezletilých poškozených chlapců a s ostatním dokazováním v přípravném řízení postupně činí výpověď a tato je jistou rezignací na období posledních nejméně 18 měsíců. Především je pak tato výpověď v plném obsahové korespondenci s výpověďmi poškozených a s obžalobou a v těchto směrech soud nepřipouští opačný závěr. K tomuto doznání přistupuje i rámcové doznání K. M. a zcela objektivní důkazy v podobě listin, lékařských zpráv, odborných znaleckých posudků apod. Nezanedbatelným je i emociální doprovod výpovědi této obžalované při podání výpovědi u hlavního líčení. Dále je třeba zmínit, že obžalovaná na podporu svých tvrzení již v přípravném řízení policejním orgánům vydala řadu listin, poskytla podklady o svých emailových korespondencích a telefonních kontaktech, přičemž bylo zcela evidentně prokázano, že ve stovkách případů obdržela instrukce prostřednictvím emailů z adresy [XXXXX](#). Část těchto listinných instrukcí pak byla zachována a zcela evidentně z nich vyplynulo, že obžalované K. M. byl prezentován a důsledně systematicky vštěpován příběh zcela bezmocné, postižené 13leté dívky na hranici života a smrti, o kterou je nutno systematicky pečovat a informovat doktora o každém kroku. Od něj pak proudily informace, jakým způsobem dále postupovat. Verzi K. M. o průběhu její péče potvrzují i znalkyně dr. Hamplová, dr. Zapletalová a dr. Hajnová, které shodně analyzovaly její dosavadní osobnost a proměnu v souvislosti s příchodem A. a péči o ni. Byla zneužita svým nejbližším okolím, zejména svojí sestrou, k níž má silný vztah a respekt a neustále žila v pocitu, že její jednání zastřešuje jakási vyšší autorita v podobě doktora a ušlechtilého úmyslu pomoci postiženému dítěti. Manipulace s K. pak byla cílená právě na její silný smysl pro rodinu a pomoc druhým. K. je na K. od dětství citově závislá a K. je pro ni autoritou. I dle závěrů znalkyň jednání vůči K., jak je touto popisováno, nese rysy charakteristické pro manipulativní jednání některých sekt. Byly to rovněž znalkyně, které shodně se soudem uzavřely, že její mateřský pud byl deformován až do patologické podoby.

S ohledem na takovéto (v tomto okamžiku pouze obecné) hodnocení osoby K. M. a s přihlédnutím k její výpovědi, která je souladná s ostatními důkazy i znaleckými posudky s ohledem na níže vyhodnocené roli a obsahu výpovědi K. M. a B.Š., soud považuje výpověď K. M. za věrohodnou a akceptuje její dějovou verzi bez výhrad.

Obžalovaná **K. M.** s obžalovanou B. Š. dle jejich vlastních vyjádření i dle svědeckých výpovědí spolu dlouhodobě žily ve společné domácnosti na adrese XXXXX. K. M. pak roznesla po rodině informaci, že B. Š. zemřela, toto sdělila svým rodičům i obžalované K. M. a poté obě, tedy K. M. i B. Š. začaly pracovat na nové identitě A.. Byla to K. M., která stojí za organizací, plánováním a konspiračními metodami souvisejícími s tzv. A., falzifikovala lékařské zprávy Dětské nemocnice v Brně – onkologie, zneužila nezletilou M. S. pro odběr DNA vzorků za účelem znemožnění identifikace B., přičemž se jedná o poměrně sofistikovanou kamufláž, kdy M. S. jsou aplikovány i barevné čočky a jsou jí barveny vlasy. Obžalovaná K. M. vytváří fiktivního kamaráda pro syna I. T. a E.T., aby si měl s kým dopisovat

atd. v době nemoci, nechává svědku R. M. psát dopis pro K. M. „jakoby od A.“, sjednala svědkyni I. V., aby zahrála roli sociální pracovnice pro K. M.. Je tedy možno uzavřít, že obžalovaná K. M. permanentně v průběhu relativně dlouhého období svoji sestru klame a nelze tak akceptovat její obhajobu o tom, že jsou ve stejné pozici manipulovaných a stresovaných osob. Je to právě obžalovaná K. M., která spolupracuje na vsetínské verzi o původu A. pro opatrovnícký soud a i v tomto trestním řízení před soudem se vyskytují signály, že instruuje obžalovanou B. Š., jak má vypovídat nebo jak bude sama vypovídat apod. Těchto poznatků je vysoké množství, evidentně tato obžalovaná opakovaně zneužívá nezletilé děti a lékařské zprávy k účelům dle vlastních scénářů. V těchto souvislostech je možno zmínit např. zneužití zdravotnické dokumentace dcery svědkyně A.N. apod. K. M. dále významně zaangažovala svědkyni E.T., která za B.Š. absolvovala školní praxi a která údajně pro pedagogické účely v květnu 2007 poskytla svůj cestovní pas, později po cca půl roce nalezený u B.Š. v Norsku. Je tak zcela zjevné, že K. M. významně a aktivně přispívá k útěku spoluobžalované Š. z ČR (mj. i do FOD Klokánek doručila A. dopis se signálem o útěku, po jehož doručení během několika hodin A. uprchla) a k jejímu ukrytí pod cizí identitou a pod zneužitými oficiálními doklady. Zcela zásadním a prokázaným zjištěním ovšem je, že právě z jejího počítače a mobilního telefonu jsou odesílány e-maily a sms zprávy směrem ke K. M., a to jménem tzv. pana doktora jménem A. Z., který průběžně odesílá instrukce ve věci péče o A. i ve věci převýchovy obou nezletilých chlapců. Je to tedy opět obžalovaná K. M., která buď sama byla oním doktorem a autorem instrukcí nebo minimálně s plným vědomím podvodu na své sestře K. M. zprostředkovávala tyto instrukce od jiné osoby a „zpracovávala“ svoji sestru, o níž věděla, jaké má vlastnosti, priority, byla si vědoma toho, že pro ni představuje autoritu a vlastnosti své sestry zneužila, aby jí podvrhla 33letou B. Š., coby ubohé dítě a odstartovala tak tragický proces deformace mateřského pudu K. M. v neprospěch obou poškozených chlapců. Obžalovaná K. M. evidentně organizovala nebo se podílela na organizaci útěku tzv. A. z brněnské pobočky FOD Klokánek dne 12.5.2007, když právě ona přinesla A. dopis, v němž se nacházela symbolika noci a indiána, což jsou v určitém okruhu osob známé, i dle poškozených chlapců popisované, symboly útěku. S takovou rolí obžalované K. M. v celém případě pak plně korespondují i závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví – psychologie a psychiatrie, podle kterých netrpí psychózou ani psychotickým onemocněním, má nadprůměrnou inteligenci s bohatě rozvinutou fantazijní složkou, nadprůměrnou paměť, racionální systematické a tvořivé myšlení. K jejím osobnostním rysům patří egocentrismus, egoismus, ctižádostivost, cílevědomost, sebevědomí, energičnost a organizační schopnosti. Je citově chladná s malou schopností empatie, sociálně uzavřená a má přirozenou autoritu. Tyto faktory jí dle názoru soudu plně umožňují splnit výše popsanou roli. Je třeba poukázat na způsob vedení obhajoby touto obžalovanou samotnou, která policii, znalkyně, svědkyni B. a další osočuje z neseriózních a šikanózních postupů, znalkyně nařkla dle názoru soudu z postupů nezákonných až kriminálních (údajně pokud nebude spolupracovat, vyhotoví na obžalovanou posudek v její neprospěch). Přitom je to právě obžalovaná, kdo se projevuje arrogantně, autoritativně a problematicky, jak vyplývá z výpovědi svědkyně B., ze znaleckého posudku a zcela demonstrativně i ze zvukového záznamu videonahrávky z policejního zásahu v XXXXX ze dne 7.5. 2007. Proto a s přihlédnutím k dalším níže hodnoceným důkazům soud obhajobě této obžalované, která byla zaměřena převážně na obhajobu spoluobžalované B.Š., neuvěřil.

Obžalovaná **B. Š.** si podle znaleckých závěrů (viz výše) musela jednoznačně uvědomovat své různé identity a vědomě a tendenčně je střídala podle vlastní potřeby. Aktivně na trestné činnosti spolupracovala, dělala ze sebe nemocnou a týranou 13letou dívku, ačkoliv si musela být vědoma, že tomu tak není. Její zdravotní stav byl rovněž přezkoumán znalcem z oboru zdravotnictví – soudní lékařství a ani tento znalecký posudek nepotvrdil roli této obžalované coby oběti fyzického násilí. Inspiraci však tato obžalovaná měla doma v podobě

skutečně těžce nemocné sestry K., k tomuto se přidružuje shora popsaná kreativita obžalované K. M. (zneužití lékařských zpráv na dceru svědkyně N. nemocnou leukémií apod.) a tato kombinace pak umožňuje vznik nové bytosti - týrané, zneužívané, norské holčičky. Obžalovaná B. Š. zároveň z Norska přiváží řadu písemností, které jsou součástí spisu, jejichž obsah koresponduje s celkovou konspirací proti K. M. i českým úřadům a zachycuje i následné taktiky obhajoby, např. obžalovaného J.Š.. Operuje se zde s tajnými službami, se způsobem výpovědi u policie, jakým způsobem má být upoutávána nebo naopak dezorientována pozornost policejních orgánů či sociálních úřadů apod. U obdobných vyjádření vypovídá i např. svědek J. K. a na teoriích o tajných službách, které jsou rovněž zakomponovány v písemnostech zajištěných u B.Š., staví své poměrně nesmyslné vyjádření obviněného i obžalovaný J. Š..

Obžalovaná B. Š. nápadně shodně obsahově popisuje, co se jí v minulosti mělo stát na nejrůznějších místech, a to s tím, co se mělo stát i chlapcům dle podané obžaloby. Obžalovaná kopíruje skutkový děj a snaží se začlenit do okruhu poškozených (hovoří o zavírání, svazování, jezení ze země, týrání, střídání rolí hodné a zlé osoby, metoda navozovaného pohřbívání do země apod.). Totálně kopíruje usvědčující výpověď K. M., ale vytváří vlastní verzi, dle které byla oběť tzv. terapií. O zneužití její role oběti trestné činnosti, jakožto určitého obranného mechanismu pak vypovídá revizní znalecký posudek Ústřední vojenské nemocnice Praha. Ve svém rozsáhlém vyprávění a líčení však obžalovaná používá reálie, tedy uvádí místa, události a osoby, se kterými měla přijít do kontaktu a tyto občasně a nahodilé body její výpovědi jsou ověřitelné a vytváří tak potřebný dojem její údajné věrohodnosti. Evidentní lež pak prezentuje obžalovaná Š. i v jednání u soudu ve smyslu bodu II. výrokové části tohoto rozsudku, který prezentuje před soudkyní Městského soudu v Brně vsetínskou verzi svého původu, že byla ve Vsetíně u babičky, a to dle předem připraveného scénáře obžalovaných M. a jejich matky. O tomto pak vypovídá svědkyně O. D.. Naprosto nelogicky pak ve svých výpovědích obžalovaná B. Š. osočuje ze svého týrání kromě obžalovaných M. i H. B. a dle uvedeného raportu norské policistky českého původu jí vyprávěla i o bití ze strany svého bratra J.Š.. Je možno zmínit, že sama obžalovaná B. Š. se vyjadřuje k tomu, že přepisovala do hnědého deníku jednotlivé sms zprávy. Ačkoliv v inkriminovaném období měla být zcela pohlcena identitou nezletilé nemocné A., o jejíž pravé podstatě jí údajně nebylo nic známo a neuvědomovala si, že A. není, objevuje se i ve výpovědi její matky R.Š., že docházela pravidelně domů, tedy do bydliště jejích rodičů a chovala se zcela normálně a nic nenasvědčovalo přerodu obžalované v tzv. A.. Stejně tak dle svědeckých výpovědí (např. dle svědkyně S. ještě v březnu-dubnu 2007!) se měla v tomto období pohybovat v XXXXX a zde vykovávat pedagogickou činnost bez jakýchkoliv excesů. Valná většina svědků toliko připouští, že obžalovaná byla dětinštějšího vzhledu a infantilnějších projevů. Opět ve shodě s revizním znaleckým posudkem je však třeba uzavřít, že podle postřehu některých svědků, např. M.S., obžalovaná v některých situacích se projevovala jako dítě, v některých však vykazovala vysoký intelekt, vysokoškolské vzdělání a schopnost hlubokých a filozofických úvah. Nakonec i v průběhu hlavního líčení před soudem ji např. její matka dle čl. 5084 posílá instrukce o průběhu hlavního líčení a komentuje poměrně konspirativním způsobem znalecký posudek, který nechala na osobu obžalované B.Š. zpracovat její obhajoba. Takovýto přípis by pak rozhodně nemohl být směřován obžalovanému, který by nebyl schopen plně chápat smysl a podstatu trestního řízení a byl by regredován do věku několikaletého dítěte.

Obžalovaná B. Š. měla být téměř k smrti nemocná a v permanentním kontaktu s tzv. doktorem a vožena do nemocnic, evidentně ani jedno z toho nebyla, protože se jednalo o relativně zdravou dospělou ženu. Těchto skutečností si byla vědoma, věděla tudíž, že klame a vytváří falešnou identitu. Žádné závažné zdravotní potíže u ní nebyly prokázány, a to ani zásahy do tělesné integrity. To, co ona sama prezentuje jako následky dlouhodobého fyzického týrání

a pohlavního zneužívání a znásilňování jsou pouze strie, jizvy po plastické operaci a liposukci, přičemž např. plastickou operaci prsou si sama zajistila a zaplatila, což stvrdila svojí výpovědí i svědkyně E.T.. Rozhodně pak nelze uvěřit tomu, že by si žena věku obžalované v příslušném období takovýto zákrok nepamatovala. Rovněž znalkyně činné v této trestní věci podrobně popsaly, že obžalovaná ukazovala stopy po týrání, konkrétně po pálení cigaretami, tyto stopy však u příštího kontaktu se znalkyněmi nebyly nalezeny, což rovněž svědčí o tom, že obžalovaná zcela účelově se snaží obelstít nejrůznější subjekty objasňující tuto trestnou činnost svojí rolí oběti. Obžalovaná je virgo intacta, ačkoliv předložila ty nejstrašnější scénáře znásilňování, včetně náznaků vaginálních praktik. Její vyjádření z přípravného řízení, byť je naschvál stylizováno do dětské dikce, jednoznačně hovoří o vaginálních praktikách a soud nemůže akceptovat vyjádření znalce MUDr. Weinbergera o tom, že by snad obžalovaná hovořila toliko o orálních a análních praktikách. Takováto selekce sexuálních praktik při rozsáhlém znásilňování a pohlavním zneužívání působí krajně nevěrohodně a spíše odpovídá přizpůsobení obhajoby poté, co ve známost vešla lékařská zpráva o panenství obžalované. De facto všechna tvrzení obžalované o jejím týrání, které mělo zanechat i stopy na jejím těle, pak byla vyvrácena znaleckým posudkem MUDr. Michala Zeleného z oboru zdravotnictví – soudní lékařství. Žádné ze stop, na které sama poukazuje, nesvědčí o fyzickém týrání a brutálním znásilňování a těžko pak lze akceptovat názor její obhajoby, že tyto skutečnosti nesvědčí o její lži. V těchto souvislostech si obžalovaná jednoznačně buď je nebo není něčeho vědoma a za dané situace je třeba učinit jediný možný závěr, že tělo obžalované B.Š. nenese žádné stopy radikálnějšího zásahu do její integrity, nebyly tedy zjištěny žádné stopy po poranění a tudíž obžalovaná neměla nejmenšího důvodu prezentovat se jako oběť brutálního násilí. Toto týrání bylo vylíčeno v tak extrémní poloze, že by při jeho realizaci bylo jen těžko sluchitelné se zachováním života a zdraví (krvácela z celého těla, má v sobě díru, zároveň ji někdo dusí, je opakovaně bita, denně má epileptické záchvaty apod.). Obžalovaná měla být řezána, pálena, znásilňována, přitom kamerována. Toto všechno bylo vyvráceno znaleckým posudkem. Působí pak dojmem, že chce účelově vyprávět znásilňování a fyzické týrání a schválně toto líčí dětským způsobem, ačkoliv je moc dobře schopna souvislého a exaktního vyjadřování. Zachází do takových absurdit, že se jejímu vyprávění nedá věřit a líčí to jako výcvik k prostituci. Líčí tzv. terapie paradoxně v mnohem hrůznějších podobách než samotní poškození v této trestní věci. Události na chtě ve XXXXXvykreslila v mnohem dramatičtější podobě než samotní poškození, avšak dle znaleckého posudku i dle nezl. J. na svém těle žádná zranění adekvátní popisovanému ději neměla. Oproti tomu norské policistce popřela sexuální zneužívání její osoby a svědku K. popřela jakékoli týrání. Obžalovaná se tedy zjevně prezentuje různě podle situace a vlastního uvážení. Sama K. M. dle znaleckého posudku doznala, že informace o znásilňování B.Š. jsou výmysly, stejně jako její nová identita pod jménem A.. Obžalovaná Š. navíc podle znaleckého posudku má poruchu chování ve smyslu sadomasochistických aktivit. Je to zcela jednoznačný výsledek sexuologického testování a znalkyni se pak snaží namluvit, že se pouze „leká škaredých obrázků“, ačkoliv jde jednoznačně o mozkovou reakci, kterou obelhat nelze. Popis líčených událostí má rovněž dle znaleckého posudku charakter ideatorního sadismu pedofilně orientovaného. Dané postupy a praktiky jsou tedy plně korespondující pouze a jedině s osobností právě B.Š.. K tomu navíc přistupují i výsledky domovní prohlídky provedené u Š., kde byly nalezeny četné DVD záznamy s lesbickými a právě sadomasochistickými praktikami. Nikdo jiný z dotčených osob, než právě obžalovaná B. Š. takovéto tendence nemá a tyto skutečnosti ukazují na pevné sepětí této obžalované s trestnou činností. Obžalovaná Š. v roli A. líčí K. M. sadomasochistické výjevy ze svého dětství, přitom se nechává „terapeuticky“ hladit po celém těle a vyloženě sexuálně stimulovat. I toto pak podtrhuje intimní orientaci obžalované.

Svědka J. se v červnu 2007 s obžalovanou osobně setkal ve Stockholmu, výslovně se jí ptal a tato mu popřela, že by byla obětí nějakého násilí, pouze chtěla být dítětem. Rovněž svědci F. vyličili, že po útěku z FOD Klokánek zcela samostatně k nim přišla, požádala o převoz do zahraničí, kde samostatně žila, dokonce z jejich peněz a ohrožovala svědkyni F. projektem A. F., opět se jednalo o vytvoření falešné identity z její vlastní iniciativy a sama si za tím účelem i oholila hlavu. Ze sexuálního týrání obžalovaná osočuje i obžalovanou H. B. a K. M., které ji týraly a nechali zneužívat minimálně čtyřmi lidmi, byla extra brutálně znásilňována, řezána po celém těle způsobem, který je objektivně těžko představitelný. Nezletilému O. obžalovaná K. M. údajně strkala i tyč do zadku, přičemž o takovýchto praktikách ani samotný O. nic nevypovídá. Pokud je řeč na téma náboženských podtextů, navozuje dojem, že přišla díky jiným lidem do kontaktu s islámem, židovstvím, sama se však k ničemu nehlásí a tyto prožitky opět popisuje dětským způsobem. Podává zabíhavou výpověď za použití neustále na sebe navazujících zbytečných detailů zeširoka, podává neustále nové a nové situace a postavy s různými rolemi, což slouží k rozmělnění skutkových vyjádření a dekoncentraci orgánů činných v trestním řízení. Přiznává, že z FOD Klokánek utekla, avšak odmítá už tendenčně říci, kdo jí v útěku pomáhal, uvádí pouze, že to byli dva muži. Podle výpovědi nezletilého J. M. jej měla v Klokánku přemlouvat, aby nic nikomu neříkal o zraněních cigaretami a o tom všem, přičemž tímto způsobem rozhodně nereaguje někdo, kdo neumí vyhodnotit situaci a je sám obětí. Ona sama se takovému tvrzení brání, že chtěla utajit zranění na jejím těle, vyjádření poškozených je však zcela jednoznačné o tom, že požadovala, aby mlčeli o nich samotných a o tom, co se dělo na chatě obecně. Nakonec nebylo možno prozradit něco, co neexistuje, tedy poranění na těle B.Š. po týrání, které se prostě na jejím těle nenachází. Obžalovaná popisuje, že měla být ve Skandinávii vláčena jinými osobami a ponechána na pospas drsné přírodě apod., přičemž tyto příhody byly zcela vyvráceny výpovědí svědků F. o tom, že byla samostatná a žila si v podstatě odděleně od nich. Jak už bylo řečeno, podle svědků K.K., Z. S. a L.M. měla i v průběhu roku 2007 normálně působit v XXXXX jako vedoucí kroužku, ačkoli ve stejné době již dávno byla tzv. A.. Stejně tak svědek R. M. viděl obžalovanou cca 2 měsíce před razíí policie v XXXXX 7.5. 2007 a ničeho zvláštního si na ní nevšiml. Určitou přehlídku účelového jednání pak předvedla obžalovaná B. Š. v období května 2007 v souvislosti s odhalením trestné činnosti a jejím umístěním do FOD Klokánek. Při prohlídce lékařkou MUDr. Janou Zahradníčkovou, jakmile šlo o hrudník, začala obžalovaná hyperventilovat. I podle svědkyně D. P. nebylo možno zjistit pravý věk obžalované, neboť zcela odmítala jakoukoliv prohlídku, což potvrzuje i další svědkyně D.L.. Výpovědi lékařek a personálu FOD Klokánek svědčí o tom, že obžalovaná odmítala se svléci a racionálně vylučuje identifikaci věku z její fyziologie. Zcela tendenčně tak vyeliminovala možnost, aby z její postavy, prsou a stopách po plastické operaci byl zjištěn její pravý věk a identita. Stejně tak velmi precizně obžalovaná Š. reaguje při telefonátu s K. M. a informuje ji, že jsou odposlouchávány, ačkoli se předtím chová jako zcela neorientované dítě. Při razíí Policie ČR v XXXXX dne 7.5. 2007 obě sestry M. shodně prezentují A. jako autistu, přičemž i toto je součástí anonymních písemných instrukcí a A. se v rámci své dětské role připojuje k aktivnímu odporu K. a K. M. proti policistům. Dle záznamu FOD Klokánek měla zároveň systematicky řešit puzzle, což ji naučila babička, i v tomto případě evidentně praktikuje smyšlenou vsetínskou verzi o péči ze strany babičky ze Vsetína a používá tak ryzí lež a nemůže se ve smyslu uplatňované obhajoby jednat o něco, co může prožívat odlišně od ostatních průměrných jedinců. Po návratu z Norska má obžalovaná u sebe (dle čl. 4221 spisu) krom již výše zmíněných osobních dokladů na jméno A. F. a E.T., také rodný list, maturitní vysvědčení a absolventské vysvědčení na jméno svědkyně E.V., nyní T.. Přitom svědci F. ani svědkyně T. se zajišťováním dokladů nepomáhali, obžalovaná tak musela být sama schopna se zaopatřit v rámci změny identity dokonce i všemi možnými doklady totožnosti a doklady o vzdělání. Znalkyně MUDr. Hajnová pak podrobně popsala, jakým způsobem se pokusila obžalovaná B. Š. zmanipulovat VPG vyšetření, když jí muselo být zřejmé, že nastává

jakési objektivní zjištění a že se projeví pravá podstata její osobnosti. Právě prostřednictvím tohoto vyšetření pak byly zjištěny sadomasochistické tendence obžalované. Tato rovněž znalkyni ukazovala údajně jizvy po popálení, když ale při opakovaném vyšetření obžalované již nečekala návrat k tomuto tématu, jizvy se na původním místě již nenacházely. I dle znaleckého posudku znalkyň dr. Hamplové, dr. Zapletalové a dr. Hajnové, se obžalovaná stylizuje jako naivní, bezmocná, s poruchami paměti a vědomí. Oproti tomu je schopna přejít do překvapivě intenzivního verbálního útoku, včetně obviňování znalkyň. Obdobný způsob pak praktikuje též obžalovaná K. M.. Obžalovaná Š. pak má reakce dospělého, plně orientovaného jedince a je možno i uzavřít, že její roli zcela odpovídá histriónská porucha projevující se zejména lží, simulací, účelovými reakcemi, manipulací a dramatickými příběhy.

Obžalovaná B. Š. celou dobu žila v domácnosti K. M., znala její péči o chlapce a zcela vědomě její počínání vedlo a muselo vést ke zdvojení mateřské péče a k přesměrování její ústřední linie. Obžalovaná se dělala nemocnou a trpící, ačkoliv objektivně nebyla a neměla nejmenšího důvodu se takto cítit. Znala instrukce, které obdržela K. M., vymýšlela si výchovné problémy chlapců, které zcela evidentně nebyly takového charakteru, aby si vynucovaly jakékoliv výchovné opatření. Zcela zřejmě pak byla svědkem toho, co následuje podle instrukcí onoho pana doktora, vynucovala si pozornost a péči K. (teprve, když jí dostatečně hladila a dělala jí pomyšlení, event. nějakým způsobem odstrčila chlapce, udělalo se jí líp a byla šťastná), čím víc se o ní starala, tím bylo zdraví A. lepší, pakliže K. projevila zdravý mateřský přístup k chlapcům, okamžitě se zhoršila až téměř k smrti a musela být hospitalizována (to vše jsou jednoznačně projevy manipulativního přístupu, kterého je i podle revizního znaleckého posudku schopna a používá ho). Výše uvedené pak soud vede k jednoznačnému skutkovému závěru o tom, že se v případě obžalované B.Š. nejedná o žádnou nemocnou a ubohou bytost, ani o bytost, která by takto svou existenci upřímně prožívala. Tato možnost totiž byla znalecky vyloučena a bylo potvrzeno, že obžalovaná zná a uvědomuje si obě své identity, což zcela popírá, že by u ní mohla být diagnostikována jakákoliv forenzně významná porucha či choroba. Naopak se jedná o chladně kalkulující a účelově postupující obžalovanou, která systematicky agravuje a simuluje. Určité problémy byly znalci shledány, ovšem pouze v poloze její osobnosti, nikoliv onemocnění, či absence vědomí. Její jednání není produktem zvláštnosti její osobnosti či psychické poruchy, nýbrž chtěným a účelovým postupem, kterému je schopna rozumět a je schopna své jednání ovládat, a to bez jakéhokoliv omezení. Toto jediné pak je rozhodující z hlediska její trestní odpovědnosti. Obžalovaná si uvědomuje své dvě identity dokonale, používá je podle vlastní potřeby, podle potřeby rovněž přechází dokonce do identity třetí (mentálně postižený A. v Norsku). Evidentně pak těmito svými postupy vede ve spolupráci s K. M. zejména K. M. směrem k páčání trestného činu a tyto závěry vyplývají i ze znaleckých posudků.

Jak bylo výše popsáno, osobnost obžalované B.Š. byla opakovaně, celkem 3x, znalecky přezkoumána. Na základě revizního znaleckého posudku znaleckého ústavu pak bylo opakovaně dospěno ke shodným závěrům hodnocení její osobnosti a příčetnosti tak, jak v posudku č. 1 uzavřely již znalkyně dr. Hajnová, dr. Zapletalová a dr. Hamplová. S těmito závěry se tedy soud mohl plně ztotožnit, neboť tyto závěry jsou obsahově totožné a naopak revizní znalecký posudek potvrdil pochybnosti soudu o správnosti znaleckých závěrů znaleckého posudku obhajoby MUDr. Weinbergera a Mgr. Telcové. Dle názoru soudu se jedná o obsáhlý znalecký posudek, který ovšem ve své podstatě vychází výlučně z tvrzení B.Š. a z jejích až neuvěřitelných výpovědí, které evidentně nekorespondují s objektivně zjištěnými skutečnostmi. MUDr. Weinberger, coby znalec z oboru zdravotnictví – psychiatrie, spolehlivě lokalizuje stopy po popálení a řezání, ačkoliv to vůbec není v jeho kompetenci. Pracuje se zde s pojmy, které do psychiatrické diagnostiky vůbec nepatří. Klade se zjevný důraz na organicitu

a temporální epilepsii, ačkoliv tyto vůbec nebyly prokázány, nejsou ničím odůvodněny a navíc ani nemohou mít vliv na závěry o způsobilosti rozpoznat nebezpečnost jednání pro společnost a své jednání ovládat. Znalec MUDr. Weinberger dokonce upozorňuje na psychickou nebezpečnost nespravedlivě vyneseného rozsudku a uzavírá, že obžalovaná B. Š. nebyla schopna vést samostatný život, což bylo svědecky zcela vyvráceno. Stejně tak např. amnézie obžalované dle názoru soudu, nemůže být způsobena mráкотnými stavy při epileptickém záchvatu, neboť je možno přijít pouze o vzpomínku v době záchvatu samotného, který i v případě epilepsie trvá řádově několik minut. Nepřipadají tak v úvahu výpadky paměti v rozsahu několika let, nehledě k tomu, že diagnóza epilepsie u obžalované vůbec nebyla potvrzena a tuto skutečnost, navzdory svědeckým výpovědím i existujícím lékařským zprávám revizní znalecký ústav řádně objasnil a vysvětlil. Není zcela od věci připomenout i přípis matky obžalované R.Š. adresovaný obžalované, ve kterém tento znalecký posudek líčí jako „naschvál extrém, rozumíme si?“. Původní znalecký posudek i znalecký posudek revizní pak dospěly k závěru, že obžalovaná je skutečně histriónskou osobností, je plně orientována, projevuje se infantilně a regrese do nízkého věku, z této svojí role však vypadává. Dramatizaci a manipulativní chování používá k dosažení vlastních potřeb, i v roli dítěte a dospělého vystupovala účelově, zcela vědomě a dle situace role střídala. Žádnou duševní chorobou netrpí. Posun do role manipulovatelné oběti je pouze sebeobraným postojem, stejně jako její naivita. Opakovaně pak bylo potvrzeno, že rozpoznávací i ovládací schopnosti vzhledem k projednávané trestné činnosti, byly u této obžalované v plném rozsahu zachovány bez omezení a nikoliv jak uváděla znalecký posudek obhajoby, že by ovládací schopnosti byly téměř vymizelé, tedy tento znalecký posudek, de facto prezentoval nepřičetnost obžalované a tudíž právní neodpovědnost za žalovanou trestnou činnost. Přesto znalci připouští, že obžalovaná při trestné činnosti mohla být motivována pod tlakem určité sociální skupiny. I toto se však odehrálo s plným vědomím, že se jedná o agresivní a kriminální aktivity. Znalecké závěry znalců Mgr. Telcové a MUDr. Weinbergera byly revizním znaleckým posudkem vyvráceny zejména s ohledem na překročení hranic kompetencí jednotlivých znalců a použití diagnóz, které evidentně neodpovídají, resp. vůbec nejsou zařazeny v psychiatrické diagnostice. Toto se pak týká závěrů o temporální epilepsii, organicitě, posttraumatické stresové poruše a Stockholmském syndromu. Je pak nutno zdůraznit, že se jedná o opakovaně stvrzené odborné závěry širšího kolegia znalců, tyto závěry nezbyvá než respektovat v plném rozsahu a laické domněnky obhajoby o tom, co zřejmě obžalovaná B. Š. mohla prožívat nebo prožívá jsou v těchto souvislostech zcela irelevantní. Revizní znalecký posudek pak nemá jakýchkoliv výhrad ani k sexuologickému závěru znalkyně původně ve věci přibrané MUDr. Hajnové, která prokázala, že obžalovaná B. Š. má sklon, nikoliv deviaci, orientovaný k sadomasochismu, vykazuje pozitivní testové reakce na takové sexuální podněty jako je škrcené dítě, což v postatě koresponduje i s pornografickými nahrávkami, které byly při domovní prohlídce zajištěny u Š. a hlavně s líčením brutálních sexuálních praktik a znásilňování, které kolem sebe obžalovaná B. Š. šířila jako svoji minulost, a to zejména ve vztahu k obžalované K. M.. Závěrem lze k této obžalované souhrnně a obecně poznamenat, že svým opakovaným a vskutku dokonalým předstíráním identity 13leté děvčete, nemocného a bezmocného (jelikož svoji pravou identitu zná!), se jí podařilo obelstít řadu osob, dokonce z řad zdravotnického a pedagogického personálu, a to v ČR i v zahraničí. Nutno podotknout, že takový úspěch by nebyl možný bez patřičné úpravy fyziologických dispozic - drastické zhubnutí, plastická operace prsou, změna úpravy vlasů apod. Za shora konstatovaných okolností pak nebylo možno ani obhajobu této obžalované akceptovat a soud dospěl k závěrům o její vině a trestní odpovědnosti dle níže uvedeného.

Z provedeného dokazování soud považuje rovněž za prokázané, že trestná činnost, resp. osoby obžalovaných velmi úzce souvisí se zcela specifickým okruhem lidí. Jedná se zejména o rodinu M., S., M., T., T., F., o svědka M., P. a další. Tito jedinci se všichni vyznačují jimi explicitně vyjádřeným heslem „když můžu, tak pomůžu“, naprosto nezištně pak obětují své finanční prostředky, volný čas, mobilní telefony, včetně nákladů na jejich provoz, automobily, objekty a nemovitosti, dokonce doklady totožnosti aj. Shodou okolností tyto své služby poskytují vždy způsobem, z něhož profituje B. Š. a K. M.. Zmíněné osoby jsou ochotny falzifikovat dokumenty, zinscenovávat nejrůznější situace, hrát role jiných osob apod. Takovýto přístup a kolektivní solidarita rozhodně nemůže být vyhodnocena jako standardní a jako pouhá pomoc bližním, naopak vykazuje to dle závěrů soudu a nakonec i dle závěrů znalců a na základě svědeckých výpovědí všechny rysy oddanosti v rámci duchovně orientované skupiny lidí (zřejmě nikoli náhodou všech nějakým způsobem spjatých s Hnutím Grálu) a na základě dřívějšího členství v družině Mravenců v minulosti vedené J. Š., přičemž v tomto případě se jedná o velmi disciplinované a soudržné společenství pod jeho vedením, kde byla duchovní orientace praktikována rovněž. Koneckonců tyto dvě skupiny lidí se velmi úzce prolínají do té míry, že je možno hovořit o téměř totožném okruhu lidí. Že by však trestná činnost byla založena na nějaké konkrétní duchovní podstatě nebo na duchovních motivech, nelze spolehlivě uzavřít, je zde pouze možno vytušit jakési vazby na J. Š. – otce obžalovaných J.Š. a B.Š.. Obecně pak stěžejní důvody a motivy počínání obžalovaných soud nemůže prohlásit za objasněné, tedy, že by tyto motivy a pohnutky byly zjištěny bez důvodných pochybností. I ve znaleckém posudku znalce z oboru religionistika dr.Vojtíška jsou jeho závěry postaveny toliko na určité hypotéze při znalosti uskupení Hnutí Grálu a jeho odštěpenecké skupiny soustřeďující se kolem právě J. Š.. Výše zmíněné osoby maximálně připouští okrajovou příslušnost k Hnutí Grálu, vylučují však jakoukoliv hierarchii, či poslušnost, ačkoliv realita je zjevně jiná a jejich spolupráce na nejrůznějších projektech evidentní (typicky pobyt B.Š. ve Skandinávii při spolupráci a financování ze strany svědků F., držba či produkce duchovních textů apod.), zejména zajištěné listinné materiály s duchovními texty jednoznačně prokazují, že obžalovaní i svědci jsou Hnutím Grálu ovlivněni. Ačkoliv se svědci z řad zmíněných osob prezentují dokonce i jako osoby nevěřící, či nepřináležející k Hnutí Grálu, je zjevné, že studiem duchovních textů tohoto hnutí se zabývají, dokonce absolvovali speciální obřad, tzv. zpečetění, a opakovaně i dokonce za dob totalitního režimu navštívili Rakousko a středisko Hnutí Grálu ve Vomperbergu. Nabízí se tedy model odštěpenecké skupiny Hnutí Grálu pod vedením J. Š., kdy podle religionisty dr. Vojtíška není pochyb podle zajištěné literatury K. M. a B. Š., že se jedná o takovou orientaci. V rámci Hnutí Grálu se pak občas vyskytují tendence vytvořit novou čistou bytost bez historie. B. Š. osobně je rovněž zcela spjata s touto naukou dle svého vyjadřování i dle písemných projevů, stejně jako řada svědků, kteří se však distancují od Hnutí Grálu nebo zauímají navenek neutrální postoje. Je tedy vyslovena i hypotéza o tom, že právě ona měla být onou vysokou a významnou duchovní bytostí, která pro své mileniální poslání nevystačí s jednou identitou. To pak koresponduje i se zjištěným skutkovým dějem, nicméně se jedná o religionistické závěry vysoce pravděpodobné, nikoliv však důkazně dostatečně prokázané, aby soud z nich mohl činit i závěry skutkové. Za zcela zřejmou však soud považuje snahu K. M. dle jejích opakovaných vyjádření a reakcí na průběh dokazování, i B.Š., dle jejích písemností, odvést pozornost orgánů činných v trestním řízení od náboženských motivů (tuto tendenci nakonec potvrzují i znalecké posudky), jsou podvrhovány teorie o tajných službách a jejich spiknutí (zejména dle výpovědi obžalovaného J.Š., dle zajištěných písemných instrukcí, dle vyjádření svědka dr. K., dokonce i svědkyně L. T., manželka obžalovaného J.T., přišla za svědkyní M.Z., hovoří o tajných službách, nabádá ji k nevypovídání, prezentuje strach z lidí kolem obžalovaného J.T. apod.).

Dalším fenoménem působícím v této trestní věci je osobnost tzv. doktora a diplomata z Ázerbajdžánu. Diplomatické označení týkající se tohoto státu se nacházelo na dveřích bytu J. Š. a R. Š.. Dále je možno připomenout shora zmíněné dva subjekty Zemědělský podnik Vedení záležitostí prezidenta Ázerbajdžánské republiky, kdy zástupcem vedoucího byl právě J. Š.. Stejně tak je v živnostenském rejstříku evidován Hospodářský podnik Správy kanceláře prezidenta Ázerbajdžánské republiky, organizační složka Brno – odpovědný zástupce L. Z., což je opět jeden z bývalých členů družiny Mravenců. Z těchto zdrojů lze pak jednoznačně tušit původ dokumentů, listin a falzifikovaných osobních dokladů, diplomatických karet a dalších písemností, které byly předkládány K. M., které operovaly s pojmy diplomat a Ázerbajdžán a které ji měly věrohodným způsobem přesvědčit o tom, že nezletilá A. byla ilegálně dopravena na území České republiky, je v péči lékaře a diplomata, který svojí autoritou zaštituje vymanění této nebohé bytosti z prostředí brutálního týrání a sexuálního zneužívání. Ve vztahu ke K. M. lze pak uzavřít, že jí byla předložena jako faktum řada zcela smyšlených skutečností a všichni, kdo operovali s takovými pojmy, jako pan doktor, diplomat, Ázerbajdžán, G. apod. zcela evidentně lhali a museli si být vědomi, že uvádějí v omyl, jelikož z provedených šetření vyplývá, že jde výlučně o fikci a zinscenované příběhy, které mají jakousi inspiraci v rodině Š., ale jinak nemají s realitou nic společného.

Bohužel však i přes všechny shora zmíněné insignie nelze po provedeném dokazování spolehlivě uzavřít, proč, tedy z jakého konkrétního či generálního důvodu byla trestná činnost páchána, jaký konkrétní smysl mělo tak dlouhodobé a intenzivní týrání obou poškozených, neboť ve věci podala doznávající výpověď toliko obžalovaná K. M., kterou soud v souladu s provedeným dokazováním vyhodnotil zároveň jako oběť trestné činnosti a oběť manipulace jiných osob, zejména spoluobžalované K. M. a B.Š. a tudíž právě obžalované K. M. tyto skryté motivy nebyly známy. Ostatní zasloužení, zejména obžalovaná K. M. a B. Š., disciplinovaně mlčí, tímto způsobem ke svým výpovědím přistupují jak svědci, tak obžalovaní. Dle názoru soudu pak nezpochybnitelný zůstává skutečně ideový a personální základ trestné činnosti. Tímto konstatováním však veškerá specifikace končí a je možno se omezit pouze na konstatování a zodpovězení nejelementárnějších otázek trestního řízení, tj. zjištění skutkového stavu, zjištění pachatele předmětných činů, právní kvalifikace a adekvátních sankcí. Ve smyslu znaleckého posudku z oboru kultura a školství – psychologie je pak možno alespoň v minimálním rozsahu vymezit, že cílem a faktickým efektem předmětné trestné činnosti bylo přetržení základních vztahů v rámci rodiny K. M., vytvořit v případě poškozených nezletilých chlapců jedince se zlomenou vůlí, necitlivé k bolesti a násilí, kteří se podřídí jakýmkoliv příkazům autority.

K jednotlivým skutkům výrokové části rozsudku.

I.

V daném případě skutku uvozeného pod bodem I. je třeba podotknout, že se jedná o pouhé návěští, vztahující se k dalším podbodům A.-D. výrokové části rozsudku. Jedná se tedy o jakési obecné uvození a obecný popis mechanismů, které byly vůči nezletilým poškozeným použity, jakož i o uvození osob jednotlivých obžalovaných a jejich funkcí, zejména se zaměřením na roli obžalované B.Š. a K. M. ve vztahu k obžalované K. M.. Oproti podané obžalobě pak byla právě pasáž o roli obžalované B.Š. a K. M. inkorporována navíc, nejedná se zde dle námitek obhajoby o nepřipustné rozšiřování skutků oproti podané obžalobě a tudíž o porušování zásady obžalovací, nýbrž pouze o uvození dále následujících skutkových dějů pod podbody A.-D. výrokové části tak, aby lépe byla vystižena právě role obžalované B.Š. a K. M. v celém případě a tak aby bylo zřejmější, zejména v případě obžalované B.Š., že je zodpovědná

za veškeré dění, které se vůči nezletilým poškozeným chlapcům odehrálo na chatě ve Veverské Bítýšce pod bodem I./B. výrokové části rozsudku. Ačkoliv se tedy na trestné činnosti měla účastnit pouze jednorázovým aktem ponoření hlavy nezletilého O. do lavoru, je její jednání součástí spolupachatelství s ostatními obžalovanými, a je způsobilé s ohledem na roli obžalované B.Š. vyvolat použitou právní kvalifikaci. Dle aktuální judikatury Nejvyššího soudu tak i soud I. stupně striktně odlišuje pojmy skutek a popis skutku, a to vše zároveň při zachování tzv. totožnosti skutku dle usnesení o zahájení trestního stíhání obžalované B.Š. ze dne 4.2. 2008 (č.l. 105 spisu). Ačkoliv si lze představit obžalobu pro mnohem širší účast obžalované B.Š. na projednávané trestné činnosti, byl soud vázán právě obžalobou a usnesením o zahájení trestního stíhání a bylo možno jí tak klást za vinu toliko jednání uvedené ve výrokové části pod bodem I./B.

Soud tedy po provedeném dokazování považuje za prokázané, že obžalovaná B. Š. byla obžalovanou K. M. infiltrována do rodiny obžalované K. M. pod identitou 13leté dívky, která je těžce nemocná a v minulosti těžce týraná a zároveň s legendou, že o dívku pečuje lékař a diplomat, ačkoliv se tyto skutečnosti nezakládaly na pravdě a postup obou prve zmíněných obžalovaných vzbudil v obžalované K. M. pocit nutnosti veškeré péče o A., a to že je třeba bez výhrad plnit instrukce doktora, které s postupně začaly týkat i vykonstruovaných výchovných problémů s nezletilými poškozenými chlapci. Všechny tři obžalované si pak byly vědomy toho, že takovéto postupy vedou k předmětné trestné činnosti, tedy k fyzickému i psychickému týrání obou nezletilých chlapců, které v úvodních fázích realizuje zejména obžalovaná K. M.. Aniž by obžalovaná K. M. ztratila vlastní trestní odpovědnost, byla popsáním způsobem vedena vědomě obžalovanými K. M. a B. Š. k tomu, že se má koncentrovat na péči o A. a má zavést mnohem razantnější výchovná opatření vůči svým synům. Stejně tak v obecné rovině soud považuje za prokázané, že právě v období od prázdnin 2006 do 7.5.2007 všichni obžalovaní působili níže popsáním způsobem na zdraví a psychiku obou poškozených s cílem, který byl již výše specifikován, byli si vědomi následků, které svým jednáním vyvolají a buď z titulu příbuzenského nebo jako pedagogové jimi navštěvovaných zájmových kroužků chlapce nepřiměřeně fyzicky a psychicky týraly bitím zraňováním, mučením, ponižováním a omezováním, stejně jako držením v uzavřených místnostech a klecích.

K bodu I./A.

K tomuto bodu obžaloby se obžalovaná K. M. v plném rozsahu doznává, její doznání koresponduje i s vylíčením výchovných poměrů v inkriminovaném období v Brně na ulici XXXXX oběma poškozenými chlapci, kteří byli denně bití nejrůznějšími předměty po různých částech těla, byli nuceni delší dobu klečat a byli zavíráni do malých místností v bytě, kde museli i přenocovat na karimatce a docházelo k omezování sociálního kontaktu zejména s příbuznými. Proto v tomto bodě byla obžalovaná K. M. uznána vinnou ve shodě s podanou obžalobou.

K bodu I./B.

Stěžejním důkazem v případě tohoto bodu výrokové části rozsudku jsou pak výpovědi obžalované K. M., svědka J. K., záznamy FOD Klokánek a výpovědi svědkyň z této instituce, jakož i výpovědi obou nezletilých poškozených chlapců. Opakovaně a podrobně popsali v tomto případě jednání s jejich osobami na chatě ve Veverské Bítýšce, kam byli odvezeni K. a K. M. a jela s nimi i tzv. A.. Popsali, jak byli uzavíráni do psích klecí, jakým způsobem byli permanentně fyzicky trestáni, pálení, řezání a jiným způsobem popsáním ve výrokové části tohoto rozsudku trýznění – vše nejprve matkou K. M. a později i tetou K. M.. Veškeré

postupy, které jsou v tomto poměrně obsáhle vyličeném skutku uvedeny, jsou výslovně zmíněny poškozenými a navíc jsou plně podpořeny doznávající výpovědí a usvědčující výpovědí obžalované K. M.. Pakliže poškození hovoří o tom, že v rámci injektovaných výchovných opatření měla být z jejich strany, event. ze strany K. M. fyzicky napadána i A., soud na základě vyhodnocené věrohodnosti obžalované K. M. akceptuje i její výpověď o tom, že toto trestání se dělo pouze inscenovaně ve vztahu k B. Š., tedy násilí nebylo vyvíjeno rovnocenně vůči její osobě a bylo cílem pouze v případě chlapců vzbudit dojem dle instrukcí doktora, že v důsledku jejich špatného chování musí být potrestána i A., kterou mají rádi. Podle výpovědi pošk. nezl. J. zde tzv. A. neměla na sobě žádná poranění, nakonec taková poranění na těle B.Š. neshledal ani znalec z oboru zdravotnictví – soudní lékařství. Obhajobu obžalované B.Š. v tomto bodě nepodpořila ani výpověď svědkyně Z. S., která popřela, že by vůbec kdy, natož na chatě ve Veverské Bítýšce, ošetřovala krvácející B.Š.alias A. po prodělaném týráni. Obžalovaná K. M. podpořila výpověď nezletilých poškozených, téměř v plném rozsahu se doznala a její výpověď koresponduje s výpovědí jejích synů, se znaleckými posudky i s výpověďmi svědkyň, zejména pracovnic sociálních a pracovnic FOD Klokánek, které se samy vyjádřily i policii zasílaly průběžné písemné zprávy o tom, co nezletilí poškození chlapci kdy spontánně sdělili ze svých zážitků. Rámcově se ke své vině doznává i obžalovaná K. M..

Dle závěru soudu I. stupně důkazní situace usvědčuje též spoluobžalované J.T., J. Š. a H. B.. Všechny tyto spoluobžalované usvědčuje svojí výpovědí právě obžalovaná K. M., stejně tak o obžalovaném T. nezletilý poškozený J. přímo hovoří v FOD Klokánek, uvádí o něm výslovně, že jej zná z kroužku z XXXXX „přece ho poznal a ukázal“. Chlapci dále ohledně chaty vypovídají o osobě malého vzrůstu, což plně koresponduje zejména s obžalovaným J.Š. nebo snad i s H. B.. Navíc je třeba zmínit fotorekognici v případě poškozeného nezletilého J., kdy označil právě obžalovaného J.T. a toto jeho označení soud považuje s přihlédnutím k osobě poškozeného za nepochybné. Na závěru fotorekognice pak nic nemění ani dodatečné vyjádření tohoto hochy velmi nízkého věku, že „...to nemusel být on (J. T.), protože s ním na chatě vůbec nemluvil, ale vypadá tak“, neboť se jedná o evidentně dětský dodatek a nejistotu s ohledem na fakt, že spolu s obžalovaným nemluvil. Předtím však vyjádřil své poznání zcela jednoznačně a spontánně, že ho zná moc dobře, protože dřív chodil do XXXXX do cvičení a jmenuje H. T.. Zároveň popsal i jeho vizáž v obličejí, včetně úpravy vousů. Rozhodně pak nepopsal plnovous a obhajoba obžalovaného o jeho vizáži je zcela irelevantní, neboť pokud jde o pánský vous, je možno v průběhu i několika málo dnů svoji vizáž zásadním způsobem měnit. Navíc dle fotodokumentace na č.l. 2021 je zřejmé, že obžalovaný J. T. používal v minulosti (v r. 2002-2003) i vizáž více zarostlé brady, než jak ji obhajoba a přítelkyně obžalovaného popisují z r. 2006. Není bez zajímavosti, že pošk. nezl. J. v rámci fotorekognice označil obžalovaného na fotografii č. 18, kde má obžalovaný znatelně méně vousů než na fotografii č. 17. Je tak zřejmé, že poškozený se nenechal mýlit množstvím vousů u obžalovaného a poznává jej podle celkové vizáže v obličejí. Za zásadní soud považuje i reakce a dodatečné vzpomínky chlapců v FOD Klokánek, kdy ze svědeckých výpovědí jednoznačně vyplývá, že právě na obžalovaného J.T. poškozený nezletilý J. opakovaně vzpomíná. Dalším usvědčujícím důkazem je pak výpověď svědka J. K.. Tento podrobným a logickým způsobem popsal, jak se kontaktoval s obžalovaným J. Š., J. T. a velmi okrajově i H. B.. Je pravdou, že na podporu obhajoby obžalovaného J.T. v těchto souvislostech vystupuje svědek P. P., nicméně i zde soud registruje, že se jedná o osobu z řad osob blízkých obžalovaným, J. Š. a družině Mravenců. Jedná se tedy stále o onu již výše charakterizovanou semknutou skupinu stále stejných osob, které se navzájem kryjí a snaží se pomoci svou výpovědí obžalovaným. Mimochodem svědek K. spolu s dalšími svědky zaznamenal mezi těmito osobami, a to včetně svědka P. neuvěřitelně totožné formulace a popisy událostí, např. obsahově totožně formulovala některé události i B. Š. apod. Jedná se o tendenci, která se znatelně projevuje ve spisovém materiálu a jde evidentně o předem naučené a použité

formulace. Zejména se to týká např. výchovných problémů s chlapci, kteří se měli dopustit krádeže mobilního telefonu, obnažování před holčičkami ve školce, vhozením křečka mezi pískomily, úmyslným šlapáním po želvě apod. Proto soud z těchto důvodů obhajobu zejména obžalovaného J.T. a J.Š. musí odmítnout. Nebylo shledáno žádných okolností, pro které by svědek K. měl být hodnocen jako nevěrohodný. Je pouze obžalovaným J. T. a svědkem P. osočován z jakéhosi blíže necharakterizovaného, arogantního, zákulisního jednání s tím, že jej popudila zmínka o tajných službách. K takovéto reakci svědka však není jediný logický důvod. Jeho svědectví nelze vyhodnotit dle kritiky obhajoby ani jako svědectví z doslechu, neboť svědek vypověděl o tom, co zažil. Jednal ohledně trestního stíhání obžalovaného T., přičemž tito se mu doznali k trestné činnosti a účasti na ní, a to včetně účasti obžalované H. B.. Toto bylo ještě v období, kdy se svědkem jednali jako se svým spojencem, který zajišťuje právní servis J. Š.. Nebyl zjištěn žádný důvod, pro který by měl svědek K. svojí výpovědi poškozovat obžalované. Naopak dle názoru soudu vypověděl zcela autenticky pouze to, co zažil. Výslovně uvedl, že na detaily trestné činnosti se nevyptával, tyto ani sám nepopsal a pakliže by chtěl být ve své výpovědi tendenční v neprospěch obžalovaných, mohl tak učinit. Z jeho výpovědi tedy vyplynulo, že po zahájení trestního stíhání poskytoval obžalovaným J.T. a J.Š. jakýsi právní servis, v rámci kterého se mu oba obžalovaní doznali k účasti na trestné činnosti, snažili se vysvětlit své motivy, ale bližší podrobnosti řešeny nebyly. Pakliže výpověď svědka K. z přípravného řízení tyto skutečnosti stěžejního charakteru neobsahuje, i tuto skutečnost svědek řádně vysvětlil tím, že nebyl dotazy policisty veden k tomuto vyjádření, navíc neměl důvod své poznatky policii oznamovat, neboť tyto poznatky již vyplývaly ze samotného usnesení o zahájení trestního stíhání, což má logiku. Navíc svědek v přípravném řízení vypověděl dne 13.9. 2007, přičemž trestní stíhání bylo zahájeno u obžalovaného J.T. 27.8. 2007 a u obžalovaného J.Š. 14.9.2007. Není tedy vyloučeno ani to, že svědek jednal s oběma obžalovanými až v době po výslechu svědka, tedy jeho poznatky z vyjádření obžalovaných ani nemusely být zakomponovány do jeho výpovědi, jelikož prostě v té době ještě tyto poznatky neměl a opakovaně v přípravném řízení vyslechnut nebyl.

Obžalovaný J. T. se v rámci své obhajoby stylizuje jako mírumilovná bytost zakládající si zejména na dobrých vztazích s rodinou a dětmi. Doloženy byly i listiny o jeho dlouhodobém působení v XXXXX, písemná vyjádření příbuzných a řada svědeckých výpovědí hovoří o jeho velmi pozitivním hodnocení, jakožto vedoucího kroužku. Lze však skutečně po provedeném dokazování připustit, že realita je zcela jiná podle výpovědi některých svědků a podle listinných důkazů, pokud soud pomine výpověď bývalé manželky, která měla být obžalovaným rovněž po určité delší období šikanována a dále pomíneme-li výpověď současné družky, jakožto osoby blízké obžalovanému. Je třeba na tomto místě zmínit listinný materiál, zejména rozvodové a přestupkové spisy týkající se obžalovaného, které obsahují zcela jednoznačné reference o tom, že se obžalovaný měl dopouštět dlouhodobě domácího násilí. Přestupky nebyly řešeny pouze z toho důvodu, že bývalá manželka L. T. nepodala potřebný návrh, přesto však soud v několika samostatných řízeních průběžně vyrozumívala o tom, jakým způsobem vůči ní obžalovaný v pozici manžela jednal a že v důsledku domácího násilí musela opouštět společnou domácnost a vyhledat azylové bydlení. I o tomto jsou zcela průkazné listinné materiály, že k tomuto došlo. Za zcela objektivní důkaz je pak třeba považovat lékařské zprávy týkající se bývalé manželky obžalovaného, podle kterých byla opakovaně obžalovaným napadena a tlučena do různých částí těla. Zcela logicky ve světle shora popsané výpovědní disciplíny určitých svědků, svědkyně L. T. tyto skutečnosti v hlavním líčení popřela, označila sama sebe za lhářku, která chtěla obžalovaného v minulosti pouze poškodit a navštívila i svědkyni M. Z., aby tato o potížích L. T. s obžalovaným nevypovídala. Těžko však toto její popěrné stanovisko akceptovat v případě lékařských zpráv, které hovoří např. i o zranění na zádech, v různých částech hlavy apod., které si stěžuje L. T. mohla schválně způsobit sama. Nelze tedy akceptovat její teorii o tom, že si zranění

způsobila sama a potom lékařské zprávy tendenčně zneužívala proti obžalovanému. K tomuto pak přibývá též objektivní svědectví J.R., pracovníka SPONDEA, který zcela jednoznačně vypověděl o tom, že řešil otázku domácího násilí v rodině obžalovaného J.T. a L. T., tedy konkrétně násilí, kterého se měl dopouštět obžalovaný na své bývalé manželce, což se zcela prokazatelným způsobem projevovalo i v chování jejich nezletilého syna J., který evidentně přebíral vzorce násilného chování vůči své matce. Pokud by L. T. postupovala tendenčně vůči obžalovanému s cílem jej poškodit, těžko předpokládat, že absolvuje 20(!) po sobě jdoucích sezení u svědka R., který poskytuje psychologickou pomoc obětem domácího násilí. Těžko by pak L. T. zvládla rovněž zajistit, aby její malý syn ve věku cca 4 roků předstíral symptomy dítěte přítomného domácímu násilí páchanému na jeho matce. Je třeba zmínit i svědectví M. Z., která byla L. T. kontaktována a tato ji prosila, aby o násilných sklonech obžalovaného nevyprávěla a aby mlčela. I dle znaleckého posudku zpracovaného k osobě obžalovaného J.T. je zřejmé, že je osobností impulzivní, emočně nestabilní, se zvýšeným sebevědomím a dominancí. Takováto důkazní situace pak vede soud k jedinému možnému závěru, že obžalovaný J. T. je osobností disponovanou k páčání předmětné násilné trsnaté činnosti a rozhodně jej nelze vyhodnotit jako osobu věrohodnou v jeho výpovědi a osobu bez zjevných tendencí k páčání násilné trestné činnosti.

I v případě obžalované H. B. znalecké zkoumání uzavírá, že je osobností impulzivní, má sklony k agresivnímu jednání a dokonce ke konfabulaci. Obžalovaný J. Š. má rovněž sklony ke zkreslování a konfabulování, což koresponduje s jeho výpovědí o spiknutí tajných služeb, která je evidentně založena na předchozích písemných dohodách, v listinách zajištěných u B.Š. a souhlasí to i s výpovědí svědka dr. K.. Podezření na agresivní sklony u obžalovaného J.Š. pak vyplývá i z listinného materiálu a zvukového záznamu, kdy bylo oznamováno napadení jeho matky R.Š. právě jím samotným. Ve vztahu k obž. H. B. pak není bez zajímavosti obecně, že právě ona se dle výpovědi svědkyně J.N. několik dnů po policejní razii v XXXXX objevujev domě K. M. s krabicemi, tedy vyklízí dům z nezjištěných důvodů ještě předtím, než byla provedena domovní prohlídka.

Při hodnocení obhajoby jednotlivých obžalovaných ve světle důkazní situace pak soud považuje za zásadní zdůraznit, že neexistuje žádný logický důvod, proč by K.M. chtěla právě obžalované J.T., J.Š., H.B., svojí výpovědí poškodit, když podle jejich vzájemných výpovědí se navzájem nějak lépe neznaly, neexistovaly mezi nimi žádné konflikty ani jiné negativní vztahy. Naopak usvědčující výpověď obžalované K.M. koresponduje s ostatními shora popsanými důkazy, které tvoří logický celek a o vině všech obžalovaných v případě tohoto bodu výrokové části rozsudku tak soud nemá důvodné pochybnosti. Soud tedy považuje za prokázané, že v úvodu pobytu na chatě se oběma poškozeným „věnovaly“ pouze obžalované K. a K.M., které je týraly způsobem popsaným v prvním odstavci bodu I./B. Obžalovaná B. Š. pak fakticky svým osobním jednáním přispěla k týrání obou nezletilých chlapců v jednom případě, když vytáhla z úkrytu poškozeného nezletilého O., povalila jej na zem a opakovaně mu ponořovala hlavu do lavoru naplněného vodou až do okamžiku, kdy v důsledku aktivního odporu vodu z lavoru vylil. Stejně tak nenápadným způsobem vedla K. M. ke znalosti vázání uzlů, přičemž tyto znalosti obžalovaná K. M. obratem použila ke spoutávání chlapců. Že se svého jednání dopustila, nakonec přiznává i obžalovaná B. Š. sama, její jednání popisuje též K. M. i K.M. a zejména pak nezl. poškozený O.. Obhajoba obžalované B.Š. pak spočívá v tom, že byla obětí dlouhodobé manipulace a brainwashingu, byla rovněž obětí týrání a převýchovného procesu a tzv. terapií, byla pod tlakem a hrozbou, že s ní bude naloženo stejně, konkrétně jí tímto vyhrožovala obžalovaná K. M. a pouze v důsledku takovéto situace se svého jednání dopustila. Takovéto legendě však soud s ohledem na hodnocení její osobnosti a s ohledem na popis jejího zapojení do celého případu neuvěřil, naopak obžalovaná B. Š. je jednou

z iniciátorek veškeré trestné činnosti a znalecké zkoumání její osoby opakovaně a jednoznačně stanovilo, že schopnosti rozpoznat nebezpečnost svého jednání a své jednání ovládat byly plně zachovány, tedy obžalovaná je plně přičetná a nelze se na základě zjištěného skutkového stavu a charakteristiky její osobnosti domáhat zproštění obžaloby (např. pro nepřičetnost). Dle znaleckého zkoumání její osoby si pak byla plně vědoma toho, že se eventuálně podrobuje modelům chování a aktivitám skupiny, která vyvíjí kriminální činnost a její rozhodnutí bylo vědomé a chtěné. S ohledem na roli obžalované B.Š. je tedy možno zopakovat, že její jednání v tomto bodě výrokové části rozsudku není nijak nahodilým a jednorázovým postupem vůči poškozeným chlapcům, ale je pouze dílčím projevem její dlouhodobě manipulativní činnosti vůči obžalované K. M. v její rodině, svým jednáním vědomě a cíleně připravila podmínky pro páchaní trestné činnosti ze strany vlastní osoby i ze strany spoluobžalovaných. Proto je třeba upozornit na spolupachatelství této obžalované ve vztahu ke kompletnímu skutkovému ději, který je vylíčen pod bodem I./B. výrokové části rozsudku.

V případě spoluobžalovaných J.T., J.Š. a H. B. pak soud považuje na základě výpovědi obžalované K. M. (K. M. pouze připouští, že na chatě asistovaly jiné osoby, nechce je však identifikovat), na základě výpovědi poškozených a na základě zbývajících důkazů, zejména lékařských zpráv a znaleckých posudků za prokázané, že se tito dostavili v závěrečné fázi převýchovy chlapců a měli završit mučení a týrání extrémně drastickým prožitkem. Chlapci pak byli těmito obžalovanými řezáni, pálení v tríslech i na jiných částech těla, ponižování způsobem, který je popsán ve třetím odstavci bodu I./B. výrokové části rozsudku. Oproti podané obžalobě pak byla skutková věta nepatrně změněna. Doplněno bylo rozpětí trestné činnosti v rozsahu 4-5 dnů v měsíci srpnu 2007, byla vypuštěna část skutku o tom, že B. Š. též zavřela O. do skříňe po jeho předchozím topení v lavoru, přičemž o tom nehovoří ani sám poškozený, ani obžalovaná K. M.. K. M. rovněž popřela, že by se účastnila na inscenaci hrobu pro nezletilého J., tedy logicky toto jednání musela realizovat K. M.. V případě zraněných hýždí nezletilého O. nebylo možno spolehlivě znalecky dovést, že by šlo o vyříznutí tkáně a následné překrytí spáleninou nebo zda se jedná o pouhou spáleninu. Obojí postup se totiž vyznačuje typem jizvy, kterou poškozený na svých hýždích má. Obžalovaná K. M. u tohoto aktu nebyla, chlapci měli překryté hlavy a obžalovaní J. T., J. Š. a H. B. logicky nevypovídají nebo trestnou činnost popírají. Je tak možno z výpovědi obžalované K. M. dovést, že existoval pouze původní záměr kus masa ze zadečku O. vyříznout, není však možno spolehlivě ustanovit, zda k tomuto skutečně došlo. Výpověď K. i poškozených hovoří o tom, že rána příliš nekrvácela, vypadala jako spálenina, J. hovoří o „hvězdičce“ na zadečku O. a dle znaleckého posudku se popálenina 3. stupně projevuje právě hojením paprscitou jizvou. Ve prospěch obžalovaných pak v těchto pochybnostech byla ve vylíčení skutku zvolena varianta, že šlo pouze o spáleninu. Stejně tak ze skutkové věty obžaloby byla vypuštěna pasáž o tom, že obžalovaní v průběhu svého jednání křik poškozených tlumili přelepováním úst. O takovém postupu se ve výpovědích nikdo nezmiňuje.

K bodu I./C.

V daném případě soud vzal za prokázané, že po událostech na chatě ve XXXXX dle bodu I./B. byli chlapci odvezeni a následně drženi v budově DDM Junior, pracoviště XXXXX, Brno (tzv. Paprsek), a to v období od srpna 2006 do 7.5. 2007 v případě nezletilého J. a do listopadu 2006 v případě nezletilého O.. Zde byli H. B., K. M. a J.Š. zavírání odděleně do různých místností objektu, ačkoli se měli řádně nacházet v péči matky K. M., která s nimi neměla žádný kontakt. Nezletilého J. pak do školy a ze školy vodila obžalovaná H. B., která je i bila a přilepovala za ruku ke stolu. Stěžejním důkazním materiálem v těchto souvislostech

jsou opět usvědčující výpovědi obou nezletilých poškozených, přičemž tentokrát již se skrýváním totožnosti jejich vězňů žádný problém nenastává. Dále je zde výpověď obžalované K. M. ohledně období, kdy jí manipulativně byly děti odebrány z péče a byly umístěny do XXXXX, později byl nezletilý O. umístěn v XXXXX pod schody (viz následující bod I./D.). Autentická výpověď poškozených chlapců vyplývá i např. ze zcela evidentní shody na praktikách N., tedy obžalované H. B., o tom, že je přilepovala za ruku ke stolu. Poškození, zejména nezletilý J., vypovídají o tom, že je de facto všichni tři zmínění obžalovaní měli nepřetržitě na starost po žalované období, nosili jim jídlo, vodili je na záchod, dokonce ošetřovali i zranění z chaty (předchozí bod I./B.). Vyjádření poškozených v těchto souvislostech je pro danou trestní věc zcela dostačující. Je zcela evidentní, kdo se o chlapce „staral“ během jejich několikaměsíčního pobytu v XXXXX, kdy byli drženi pod zámkem, krmeni a hlídáni. Popisují tuto péči právě ze strany všech tří zmíněných obžalovaných, kteří navíc všichni měli již svoji nezapomenutelnou zkušenost z týrání chlapců z chaty, měli povědomí o rodinných poměrech K. M., o tom, jaká výchovná opatření praktikuje a zcela evidentně si tedy museli být vědomi toho, na jaké trestné činnosti se podílejí a že chlapci de facto Paprsek neopouštějí, nejsou ve svém přirozeném a legálním rodinném prostředí a tedy v péči své matky a jsou trvale drženi po uvedené období v prostorách XXXXX bez možnosti svobodného pohybu. Věděli a viděli, jak chlapci po několik měsíců žijí, jak vykonávají své potřeby, že jsou zcela izolovaní, ač mají být u matky a že pouze v těchto místnostech sedí a slovy poškozených „pouze motají prsty“, bez hraček a učí se, což opět zaštiťovala K. M.. Z výpovědi poškozených tedy jednoznačně vyplývá, že byli zavřeni permanentně, izolovaně a nezl. J. až do 7.5. 2007. Obžalovaný J. Š. i obžalovaná H. B. opět dle standardního scénáře spolupracují, plní pokyny obžalované K. M. a poslušně vykonávají roli dozorců nad vězněním chlapců.

Nad to je třeba kalkulovat i s výpovědi svědkyně P.F., která potvrzuje vědomí a vinu obžalované H. B., když jednoho z poškozených prokazatelně našla zamčeného v suterénních místnostech XXXXX. O tomto obžalovaná H. B. věděla, situaci nekomentovala, chlapce opět zamkla a svědkyni sdělila, že je to v pořádku. Z obecných svědeckých výpovědí svědkyně A. B., A.H. a K. K. pak vyplývají signály o problémech s nočním provozem v XXXXX. I v tomto případě pak obžalovaná K. M. hystericky brání vstup kontrolních osob do prostor, ve kterých se odehrává údajná muzikoterapie a vytváří tak jakýsi paralelní vzorec chování i k jejím výstupům ze dne 7.5.2007 v XXXXX při zásahu policie. V případě této údajně narušené muzikoterapie se však jedná pouze o ilustrativní situaci, neboť tyto události vzhledem k jejich časovému zařazení nemají prokazatelný vztah k projednávané trestní věci. Je však zřejmé, že vedoucí XXXXX K. M. i samotný objekt byly používány k velmi neobvyklým praktikám, které jsou v příkrém rozporu s posláním takového zařízení, jakým XXXXX byl. Všichni tři obžalovaní, tedy H. B., K. M. a J. Š. jsou osobami s činnostmi XXXXX velmi úzce spjatými, měli oprávnění přístupu do objektu a bylo ověřeno i šetřením ohledně zabezpečovacího zařízení, že lze technicky řešit situaci, kdy jsou chlapci drženi v předmětných prostorách, aniž by toto zabezpečovací zařízení signalizovalo přítomnost osob. Část důkazů vztahujících se k bodu I./D. výrokové části rozsudku však dokumentuje i bod I./C., neboť v souvislosti s ohalením trestné činnosti v XXXXX dne 7.5. 2007 sociální pracovnice přebírají dohled na nezl. dětmi v rodině K. M. a konkrétně nezl. J. je K. M. a sociální pracovníci v pozdních nočních hodinách (kolem 23.00 hod.) vyzvednut – a to právě v budově XXXXX, z níž ho vyprovází právě H. B.. Právě z výpovědi nezl. J. vyplývá, že teprve v tento den a v tento okamžik Paprsek konečně opustil. Jiné odůvodnění pobytu J. tak pozdě v XXXXX ani nemůže být. Obhajobu obžalovaného J.Š. je pak třeba odmítnout též na základě vyjádření nezl. J. po jeho umístění v FOD Kolkánek, dle kterého mu tento obžalovaný „nosil lavor“. Takto by rozhodně nebyl důvod postupovat (tedy nosit dítěti školou povinnému lavor, tzn. zajišťovat

jeho hygienu, event. vykonávání potřeby), pokud by se nezl. nacházel v XXXXX pouze v kroužku nebo čekal na odchod. I obžalovanému Š. tedy muselo být zřejmé, že chlapani jsou v XXXXX drženi dlouhodobě, přes noc a jsou zbaveni svobody. Proto byli obžalovaní uznáni vinnými, jak je uvedeno v tomto bodě I./C. výrokové části rozsudku.

K bodu I./D.

V daném případě soud považuje za zcela prokázané, že od měsíce prosince 2006 do 7.5.2007, kdy byl realizován policejní zákrok, byl v XXXXX v rodinném domě obývaném K. M. z iniciativy této obžalované, její sestry K. M. celodenně držen zavřený komůrce pod shody nezletilý O. izolovaný od svého sociálního prostředí, svazovaný, bez šatů a bez pravidelné hygieny, přičemž v tomto stavu byl dne 7.5.2007 nalezen při zásahu policie a hasičského záchranného sboru. V tomto konkrétním případě je důkazní situace zcela neoddiskutovatelná. Jedná se o prvotní impuls, který vedl k šetření celé předmětné trestné činnosti. Konkrétně zásah ze dne 7.5.2007 je zcela detailně monitorován řadou důkazů, zejména doznáním K. M., výpovědí nezl. O., výpovědí celé řady zasahujících policistů, hasičů, sociálních pracovníků a dalších osob, které se účastnily na vyproštění nezletilého O. z komůrky. Skutkový děj je ilustrován též listinnými důkazy, obsáhlou fotodokumentací a dokonce i všeobecně známým videozáznamem pořízeným náhodně svědkem E. T., který se aktivně zásahu policie též zúčastňoval. Zajištěna byla rovněž videokazeta se záznamem nezletilého O. po dobu přes tři hodiny, která byla pořízena blíže nezjištěným způsobem pro nezjištěné účely, dokumentuje však zcela jednoznačně, v jak tragických a dlouhodobých podmínkách tento poškozený přežíval. Z výpovědi nezletilého poškozeného O., doznávající výpovědi K. M. i ostatních zmíněných důkazů vyplývá, že po uvedené období zde byl O. C. zavírán skutečně i celodenně, byl svazován nejrůznějším způsobem lepicí páskou, musel jít z podlahy, místnost v podstatě neopouštěl, zde se stravoval i učil pod dozorem obžalované K. M., která v podstatě vykonávala dohled nad nezletilým ve srovnatelném rozsahu jako jeho matka. Obě obžalované mu tedy do komůrky nosily jídlo, věděly, kde je O. umístěn a obě respektovaly instrukci pana doktora o tom, že právě zde má chlapec žít. Toto rovněž koresponduje s obrazovým a zvukovým záznamem pořízeným z baby setu umístěného uvnitř komůrky za období těsně předcházející vstupu hasičů a policistů k O., kdy obě dvě obžalované evidentně za použití aktivního odporu hystericky brání zasahujícím orgánům v provedení prohlídky domu. V tomto jednání pak aktivně pomáhá v roli autistického dítěte i obžalovaná B. (mimořadně právě toto autistické postižení se opět objevuje v písemných instrukcích, které tvoří spisový materiál), což potvrzují zasahující policisté, zejména svědek M.G.. Obžalovaná B. Š. i v tomto případě jedná evidentně účelově a racionálně, pouze v roli malého dítěte, podobně jako již bylo zmíněno výše.

Následky veškeré trestné činnosti popsané pod bodem I./A.-D. výrokové části rozsudku jsou vymezeny v samotné skutkové větě na základě nezpochybněných a nezpochybnitelných závěrů znaleckých posudků z oboru zdravotnictví – soudní lékařství, kultura a školství – psychologie, zdravotnictví – dětská psychiatrie a zdravotnictví – psychiatrie a sexuologie. V tomto ohledu je třeba odmítnout naznačované hypotézy o možném zneužití chlapců pro pornografický pedofilní průmysl, neboť žádné takovéto závěry nebyly prokázány a nebylo prokázáno ani pohlavní zneužití nezletilého J.. S takovýmito náznaky se lze setkat pouze v zavádějících výpovědích obžalované B.Š., nicméně žádný z provedených důkazů nesvědčí o tom, že by motivem trestné činnosti a konkrétním hmatatelným následkem této trestné činnosti mělo být jakékoliv sexuální zneužívání poškozených chlapců. Na druhou stranu nelze zpochybnit poškození zdraví fyzického i duševního u obou poškozených. Jizvy a jiná poranění

od pálení vyžadují až několikaměsíční dobu hojení a omezení v obvyklém způsobu života po dobu čtyř týdnů, u nejzávažnějšího poranění na zadečku O.. Bolest však v tomto případě byla vystupňována až k hranici snesitelnosti, prodělali tzv. mučivé útrapy. Snad ještě závažnější je poškození psychiky poškozených, jejichž osobnost se vyvíjí disharmonicky a došlo ke vzniku a rozvoji jednoznačně diagnostikované posttraumatické stresové poruchy. Veškeré pokusy obhajoby o zpochybnění těchto znaleckých závěrů poukazováním na výchovné prostředí FOD Klokánek a na období od 7.5. 2007 do zpracování znaleckých posudků je třeba striktně odmítnout a de facto slyšení znalci zabývající se stavem poškozených tak sami činí a zcela vylučují, že by negativní zdravotní stav poškozených mohl být vyvolán prostředím FOD Klokánek. Podle znaleckých závěrů i podle aktuálních vyjádření znalců, kteří se stavem dětí zabývali i v průběhu řízení před soudem po zpracování jejich písemného posudku, jakož i podle vyjádření pracovníků FOD Klokánek, které jsou s dětmi v permanentním kontaktu, se skutečně posttraumatická stresová porucha vyvíjí a lze očekávat dlouhodobé i celoživotní následky a tím i omezení v obvyklém způsobu života.

K bodu II.

V daném případě je vina obžalované K. M. jednoznačně prokázána obsahem spisového materiálu Městského soudu v Brně 82 Nc 98/2006 a je usvědčována i výpovědí K. M. a E. M., jakož i výpověďmi svědkyň J.R. a O.D.. Samotná obžalovaná v rámci svých strohých vyjádření a obhajoby žádnou námitku proti vině v tomto bodu obžaloby nevznesla. Naopak je zřejmé, že s tímto obviněním souhlasí a veškeré další důkazy pro její vinu svědčí. Ze svědeckých výpovědí i ze soudních protokolů jednoznačně vyplývá shodné prohlášení sester M. i jejich matky o tzv. vsetínské verzi původu A., do níž byla zakomponována i zemřelá babička obžalovaných A. D. (opět se projevuje obvyklá praktika zneužívání smyšlených lidských osudů a identit). Jedná se o vykonstruovaný příběh vytvořený opět dle zajištěných písemných instrukcí, které obsahují chronologie a příběh, který měl být prezentován a je rovněž součástí spisu a podle společné dohody sester M. a jejich matky měl být tento příběh prezentován u soudu za účelem obstarání falešné identity pro B. Š.. Bylo tedy nade vše pochybnost prokázáno, že obžalovaná K. M. dne 26.3. 2007 po zákonném poučení u Městského soudu v Brně uvedla vědomě nepravdivé skutečnosti ohledně původu dítěte ženského pohlaví, kterým ve skutečnosti byla 33letá B. Š., přičemž údaje, které uvedla ve své svědecké výpovědi se nezakládaly na pravdě, avšak mj. na základě této výpovědi Městský soud v Brně rozhodl o určení jména a příjmení, data narození a poručnictví A. M.. V těchto souvislostech je opakovaně možno zmínit aktivitu K. M., která obstarala M. S. pro odběr DNA vzorků, aby pravou identitu B.Š. nebylo možno odhalit. Obě sestry M. pak zajišťovaly i změnu vizáže M. S., např. barvením vlasů a aplikací barevných čoček. Zcela evidentně se muselo jednat o křivou svědeckou výpověď, neboť k soudu nebyl dopraven prezentovaný nalezenec, nýbrž B. Š. v roli 13leté dívky a soudu byl po náležitém poučení obžalovanou K. M. předložen prostřednictvím svědecké výpovědi příběh, na základě kterého došlo k rozhodnutí soudu o osobních údajích dítěte a ustanovení K. M. poručníkem.

Z hlediska shora prezentovaného zjištěného skutkového děje je pak možno ještě reagovat na některé výhrady obhajoby, pakliže s jejími námitkami se soud nevypořádal již výše. Soud výpověď obžalované K. M. považuje za věrohodnou, i přestože v přípravném řízení identifikuje spolupachatele postupně, což má své akceptovatelné opodstatnění a její právo činit u hlavního líčení v rozsahu, který sama chce, jí nemůže být vyčítáno a tohoto práva navíc využili i ostatní obžalovaní. Že prezentuje svoji roli částečné oběti a doznávající výpověď činí

postupně, neznamená její nevěrohodnost, naopak toto koresponduje se zjištěným skutkovým dějem a s ostatním důkazním materiálem. Zpochybněna byla též část výpovědi poškozených z hlediska jejich obsahu. Je třeba zopakovat, že jde o poškozené ve věku 7 a 9 let v době páchání trestné činnosti, kteří několik měsíců trpěli těžko popsatelem způsobem a jejich týrání bylo završeno událostmi na chatě ve Veverské Bítýšce, kde byli trvale zavíráni v klecích, mimo ně byli surově bití, měli pytle na hlavách, byli svazováni a úmyslně dezorientováni. Toto pak umocňovalo prožitek utrpení na maximální možnou míru. Za této situace nelze po poškozených spravedlivě požadovat, aby podali dokonalou výpověď dle požadavku obhajoby, tedy aby přesně specifikovali, kdo byl neznámým pachatelem, zda toto byli výlučně muži nebo mezi nimi byly i ženy, aby identifikovali počet a pohlaví slyšených hlasů apod. S ohledem na znaleckou analýzu poškození zdraví chlapců je třeba považovat za velký úspěch, že se poškozené k předmětným událostem vůbec podařilo v takovém rozsahu vyslechnout. Jedná se totiž o události, jejichž opakované ožívování v paměti vede k sekundární viktimizaci a k dalšímu poškozování, proto i znalecký posudek z oboru dětské psychiatrie zásadním způsobem nedoporučuje jakýkoliv opakovaný výslech či vyšetřování poškozených. Stejně tak soud neakceptoval námitku nevěrohodnosti výpovědi svědků M.F. a H. F. pouze z důvodu jejich vyjádření, že financovali pobyt B.Š. ve Skandinávii. Jde o postup, který v dané věci není nijak vyjimečný a již výše bylo popsáno, že i řada jiných svědků poskytovala zejména obžalovaným K. M. a B. Š. poměrně nadstandardní služby a výpomoci nezřídka ekonomicky náročné.

Byla vznesena též výhrada ohledně absence stop z chaty ve Veverské Bítýšce, přičemž se jedná o situaci nevratnou. Tyto stopy prostě nebyly zajištěny a bylo by to i nadbytečné, jelikož v mezidobí zcela evidentně podle výpovědi K. M. a podle provedené prověrky na místě činu i podle výpovědi svědků I. a E.T. tito svědci provedli úpravy, vymalovali, vyměnili nábytek, podlahovou krytinu apod., údajně zcela nezávisle na projednávané trestné činnosti.

Soud považuje rovněž způsobnost obžalované B.Š. dopustit se svého jednání ve vztahu k nezletilému O. za plně zachovalou, ačkoliv se podle svědeckých výpovědí měla v inkriminovaném období pohybovat po čtyřech, jelikož obžalovaná prokazatelně žádné zdravotní problémy, kvůli kterým by nebyla schopna běžného pohybu a běžné fyzické síly, neměla. Pro 33letou ženu pak není problém chlapce ve věku sedmi let za použití fyzického násilí topit v lavoru s vodou. Navíc její postup v tomto ohledu zcela detailně popsal ve své výpovědi sám poškozený O. a jeho popis byl zachycen i fotodokumentací.

Je třeba zároveň odmítnout obhajobu obžalované K.M. o tom, že by byla zmanipulována obdobně jako její sestra K., jelikož právě obžalovaná K. M. představuje onen kreativní prvek. Je prokazatelně autorkou mnoha manipulací a fikcí, jejichž obětí se stala obžalovaná K. M.. Zprostředkovávala instrukce od údajného doktora a možná je i sama vytvářela a sama vyloženě není ochotna vypovídat podrobněji o jiných spoluobžalovaných a detailech trestné činnosti.

Zcela pak soud odmítá veškerá nařčení znalkyň dr. Hamplové, dr. Zapletalové a dr. Hajnové ze strany obhajoby. Jejich znalecké postupy jsou transparentní, nevykazují závad a nespolečné obžalovaných ještě neznamená, že by znalci nemohli dospět ke konkrétním závěrům. I toto odůvodnili a jde pouze o obstrukční přístup obžalovaných, který se projevuje opakovaně při objasňování trestné činnosti. Nakonec znalkyně byly i konfrontovány s obhajobou samotnou, s opozičním znaleckým posudkem týkajícím se obžalované B.Š.. Ve svých závěrech vždy obstály a jejich závěry plně podpořil i zpracovaný ústavní revizní znalecký posudek.

Soud odmítá rovněž náznaky obhajoby o tom, že by poškození, pakliže byli drženi v XXXXX (bod I./C.), byli drženi v nezávadném a příznivém prostředí a volně se zde pohybovali. Takováto konstrukce je zcela nepřijatelná s ohledem na skutečnost, že tyto velmi mladé děti byly zcela izolovány od svého okolí, byly drženy v uzamčených prostorách a byly de facto odňaty z přirozeného výchovného prostředí jejich matky, to vše po dobu několika

měsíců. Takovéto postupy pak naplňují zákonné znaky závažné trestné činnosti porušující osobní svobodu a jsou zcela patologické pro zdravý vývoj a psychiku poškozených v jejich dětském věku.

Soud pak zvažoval námitky obžalovaných k tomu, zda mohou být zodpovědni ti kteří obžalovaní za celkový zdravotní stav poškozených. Soud však dospěl k závěru, že z jejich strany šlo o tak razantní postupy, že je mimo jakoukoli pochybnost zavinění nejméně v eventuelním úmyslu, pokud jde o vztah ke způsobeným těžším následkům (viz níže). Logicky účast některých obžalovaných na trestné činnosti je užší než u K. a K. M., i tak se ovšem jednalo o natolik brutální praktiky, že všichni obžalovaní museli být nejméně srozuměni s tím, že poškození zdraví tak, jak je analyzuje znalecký posudek u poškozených mohl nastat. Rozhodně pak soud neakceptoval též návrh obhajoby o tom, že by v případě bodu I./C. výrokové části rozsudku nebylo možno použít právní kvalifikaci trestného činu zbavení osobní svobody, ale pouze omezování osobní svobody (viz níže), neboť všichni obžalovaní byli srozuměni s celkovým projektem, na kterém se podíleli, a to nejméně v případě obžalovaného J.Š. a H. B., jejich účastí na chatě ve Veverské Bítýšce, permanentně mají poškozené na starost v budově XXXXX a je jim tedy známo, že poškození jsou zde de facto věznění, nikoliv pouze náhodně a přechodně drženi. V tomto ohledu je třeba vnímat kontext celé trestné činnosti a ke spolupachatelství jednotlivých obžalovaných postačuje i jejich, byť okrajové, přispění k jejímu spáchání, což se logicky odráží toliko ve výroku o trestu v rámci konkrétních trestních sazeb.

Již výše byl zmíněn aspekt spolupachatelství obžalované B.Š., jejíž obhajoba zdůrazňuje, že byla dlouhodobě trvale týrána, prožívala události způsobem zcela odlišným od normálního zdravého jedince a svého jednání se dopustila pod obrovským psychickým tlakem. Znalecké zkoumání její osoby však dospělo k závěrům o plně zachovaných rozpoznávacích a ovládacích schopnostech, její přičetnost je tedy zachována v plném rozsahu. Pakliže se obžalovaná K. M. měla doznat k týrání vůči B. Š. a k nucení, aby se dopustila skutku, který je jí kladen za vinu, soud toto hodnotí jako opakovanou účelovou pomoc ze strany obžalované K. M., když je zcela evidentní, že K. M. se od počátku snaží svými vyjádřeními napomoci právě obžalované B. Š.. Nakonec i revizní znalecký posudek týkající se B.Š. hodnotí její kladný vztah ke K. M. pozitivněji než ke K., těžko by pak B. Š. takový vztah měla k osobě, která by ji poznamenala týráním.

Obžalovaní K. M., K. M., H. B., J. Š., J. T. i B. Š. se v popsanych bodech dopustili svého jednání z pozice matky, tety poškozených nezletilých chlapců, event. z pozice osob, které se podílely na jejich výchově z pověření obžalované K. M., nebo jako pedagogové jimi navštěvovaných zájmových kroužků v obdobích, kdy byli buď v péči matky samotné nebo v péči zbývajících obžalovaných na základě jejího pokynu. Dopouštěli se pak fyzického i psychického týrání v podobě surového bití, zraňování, pálením cigaretami, řezáním nejrůznějšími nástroji na různých místech těla, ponižováním, omezováním v osobním pohybu i dlouhodobým držením v uzavřených místnostech a v psích klecích, často svázané nebo připoutané, nucené vykonávat v těchto podmínkách i základní tělesné potřeby. Všichni se tak dopustili jednání spočívajícího v týrání osoby, která byla v jejich péči a čin spáchali zvláště surovým způsobem. „Péčí“ se v tomto případě rozumí nejen péče a výchova rodičů (v případě obžalované K. M.), ale i jakákoliv jiná péče a výchova, ať už jejím důvodem je trvalý či přechodný vztah a bez ohledu na to, čím byl tento vztah založen. „Týráním“ se pak rozumí zlé nakládání se svěřenou osobou, vyznačující se vyšším stupněm hrubosti a bezcitnosti a určitou trvalostí, které tato osoba pociťuje jako těžké příkoří. Trvalost pachatelova jednání je nutno posuzovat v závislosti na intenzitě zlého nakládání. Nevyžaduje se, aby šlo o jednání soustavné nebo delší dobu trvající. Může jít o zlé nakládání působením fyzických útrap, ale i o zlé nakládání v oblasti psychické. Dokonce se ani nevyžaduje, aby u svěřené osoby vznikly

následky na zdraví, ale musí již o jednání, které týraná osoba pro jeho krutost, bezohlednost nebo bolestivost pociťuje jako těžké příkoří. Judikatorně je trestný čin dle § 215 trestního zákona dán typicky v případě, kdy pachatel nechává dítě svěřené jeho péči často a po dlouhou dobu klečat, surově je bije a nedává mu řádně najíst. Příným pachatelem tohoto trestného činu tedy mohou být nejen rodiče, ale i příbuzní, učitelé, vychovatelé, ošetřovatelky a známí rodičů týrané osoby tak, jak tomu bylo typicky v tomto případě. „Zvlášť surovým způsobem“ se rozumí zlé nakládání s týranou osobou s výraznou mírou brutality, která se vymyká z rámce běžného u většiny trestných činů tohoto druhu. Jde například o pálení rukou dítěte, opakované tlučení do již zraněných oblastí na těle apod. V této trestní věci pak jde o velmi časté a agresivní bití různými předměty, pálení cigaretami na citlivých místech těla, topení v lavorech s vodou a jiné působení popálenin, to vše za situace, kdy jednání bylo obžalovanými praktikováno na chlapcích ve věku 7 a 9 let při jejich svazování a překrývání hlavy, což umocňovalo celkový efekt fyzického násilí. Dále je třeba zdůraznit, že se jednalo o postupy vůči poškozeným, které trvaly nejméně v období od letních měsíců r. 2006 až do 7.5. 2007, tj. celkově po dobu téměř jednoho roku. Poškozeným pak byla způsobena bolestivá zranění, která je po delší dobu omezovala v obvyklém způsobu života a jejich bolest byla vystupňována až k hranici snesitelnosti. Již na tomto místě je možno uzavřít, že byly praktikovány zcela zvrácené praktiky a nezvykle systematické dlouhodobé a intenzivní fyzické i psychické násilí. Toto pak bylo vygradováno událostmi na chatě ve XXXXXdle bodu I./B. výrokové části rozsudku a následně v něm bylo pokračováno po období do 7.5.2007 pácháním trestného činu zbavení osobní svobody (viz níže). Jak vyplývá z citovaných interpretací pojmu týrání svěřené osoby a páchání takového činu zvlášť surovým způsobem, předmětná trestná činnost naprosto jednoznačně odpovídá takto zákonem definovaným pojmům. Proto byli všichni obžalovaní uznáni vinnými v označených bodech dle výrokové části tohoto rozsudku trestným činem týrání svěřené osoby dle § 215 odst.1,2 písm.a) trestního zákona.

Kromě toho u obžalovaných K.M., K. M., H. B. a J.Š. je třeba uzavřít, že pokračovali v páchání takového činu po delší dobu, za kterou se judikatorně považuje trvání řádově v měsících. Čím méně intenzivně bude týrání, tím delší doba se vyžaduje k trvání zlého nakládání, aby se mohlo jednat o naplnění této okolnosti podmiňující vyšší trestní sazbu. I tento zákonný znak žalované trestné činnosti soud shledává naplněn, neboť tito obžalovaní se podíleli na páchání trestné činnosti nikoliv pouze fyzickým násilím, které bylo demonstrováno na chatě ve XXXXXdle bodu I./B., ale i týráním zejména psychickým spočívajícím v uzavírání do uzavřených prostor způsobem popsáným pod body I./B.,C.,D. výrokové části rozsudku, které trvalo dle účasti jednotlivých obžalovaných na trestné činnosti ve vztahu k jednotlivým poškozeným různě od 4 do 10 měsíců. I v tomto případě je třeba zohlednit, jakým způsobem bylo po dobu věznění chlapců s nimi nakládáno a evidentně tak byl naplněn i zákonný znak písm. b) § 215 odst. 2 trestního zákona. I samotné zbavení osobní svobody, zavírání chlapců do uzavřených objektů, vnučování striktního režimu pouhého stravování se a učení bez možnosti sociálního kontaktu a uzavřené prostory opustit je samo o sobě týráním, které trvalo po dobu několika měsíců a i tyto postupy se jednoznačně podepsaly zejména na psychickém zdraví obou poškozených, které vykazují dalekosáhlé následky.

Posledně zmíněný postup spočívající v uzavírání poškozených v různých objektech, event. v konkrétních místnostech těchto objektů naplňuje též zákonné znaky trestného činu zbavení osobní svobody dle § 232 odst. 1, 2 trestního zákona. Zbavení osobní svobody pak znamená trvalé nebo alespoň dlouhotrvající omezení osobní svobody, které se blíží uvěznění. Osvobození je při něm velmi ztíženo a je zvlášť obtížné. Na způsobu jakým ke zbavení osobní svobody došlo, nezáleží. Pouze méně intenzivní zásahy do osobní svobody je možno posuzovat jako trestný čin omezování osobní svobody dle § 213 trestního zákona. V případě poškozených

se zcela jednoznačně jedná o celé měsíce, téměř jeden rok trvající omezení osobní svobody, kdy byli jedním jednotlivých obžalovaných drženi bez možnosti volného pohybu, byli nuceni obývat pouze velmi omezené prostory, v nichž vykonávali i základní potřeby, museli se zde stravovat, učit a zcela sporadicky tyto prostory opouštěli. De facto se jednalo o setrvalý stav, který se nejen blížil, ale fakticky byl uvězněním. Tento stav byl vyvolán rozhodnutím obžalovaných a udržován za jejich asistence tak, jak je podrobně popsáno v bodě I./B.,C.,D. výrokové části tohoto rozsudku. Rozhodně se pak nejednalo vzhledem k rozsahu trestné činnosti v průběhu času i vzhledem ke způsobu nakládání s poškozenými o natolik zanedbatelný zásah do osobní svobody, aby bylo možno i dle návrhu obhajoby použít mírnější právní kvalifikace dle § 231 trestního zákona. Výše zmíněné následky trestního jednání obžalovaných, které jsou analyzovány především na zdravotním stavu obou poškozených, znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, soudní lékařství a z oboru zdravotnictví, dětská psychiatrie, je pak třeba jednoznačně vyhodnotit jako těžkou újmu na zdraví ve smyslu ust. § 232 odst. 2 trestního zákona a § 89 odst. 7 písm. h),ch) trestního zákona. Těžkou újmu na zdraví se v těchto souvislostech rozumí jen vážná porucha zdraví nebo vážné onemocnění a za těchto podmínek jsou těžkou újmu na zdraví i mučivé útrapy nebo delší dobu trvající porucha zdraví. Jak vyplývá ze znaleckého zhodnocení zdravotních následků u poškozených nezletilých chlapců, prodělali jak mučivé útrapy, tak delší dobu trvající poruchu zdraví, neboť za takovouto se považuje omezení v obvyklém způsobu života po dobu nejméně 6 týdnů. Ze znaleckých závěrů pak vyplývá, že u poškozených došlo k natolik závažnému narušení vývoje osobnosti a ke vzniku a rozvoji posttraumatické stresové poruchy, že jde dokonce o celoživotní omezení v obvyklém způsobu života. Toto je pak důsledkem fyzického týrání i týrání psychického, které se projevilo zejména formou uvěznění poškozených. Proto byli obžalovaní K. M., K. M., H. B. a J. Š. uznáni vinnými též trestným činem zbavení osobní svobody dle § 232 odst. 1, 2 trestního zákona.

Obžalovaný J. T. se v případě jednání uvedeného pod bodem I./B. výrokové části rozsudku zapojil do jednání spoluobžalovaných natolik razantním způsobem a v kulminační fázi týrání poškozených, že jeho jednání je třeba vyhodnotit též jako trestný čin ublížení na zdraví dle § 222 odst.1 trestního zákona. Ačkoliv v případě souběhu trestného činu dle § 215 a § 221 event. 223 trestního zákona je možná faktická konzumpce, vedlo-li týrání ke způsobení těžké újmy na zdraví nebo ke smrti, je třeba to vyjádřit souběhem trestného činu dle § 215 a § 222 trestního zákona. Trestného činu dle § 222 odst.1 trestního zákona se pak dopustí, kdo jinému úmyslně způsobí těžkou újmu na zdraví. Tato těžká újma na zdraví zde již byla definována ve smyslu ust. § 89 odst.7 písm. h),ch) trestního zákona a je zcela evidentní, že i obžalovaný svým postupem zapříčinil mučivé útrapy poškozeného nezletilého O. a jednání obžalovaného bylo součástí celkové trestné činnosti, která se u poškozených projevila i celoživotně trvající poruchou zdraví. Proto byl obžalovaný uznán vinným též trestným činem ublížení na zdraví dle § 222 odst.1 trestního zákona.

V případě bodu II. výrokové části rozsudku obžalovaná K. M. jako svědek před soudem uvedla nepravdu o okolnosti, která má podstatný význam pro rozhodnutí. Zcela evidentně tak naplnila veškeré zákonné znaky trestného činu křivé svědecké výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku dle § 175 odst.2 písm. a) tr.zákona. Dle písemného návrhu státní zástupkyně na č.l. 4608 spisu, měl být pak skutek posouzen též dle § 175 odst. 2 trestního zákona a tohoto skutku se dopustí ten, kdo činem způsobí značnou škodu nebo jiný zvlášť závažný následek. Dle obžaloby by pak tento následek měl být způsoben právě vytvořením nové identity původně neexistující osoby. Soud se však s tímto návrhem na zpřísnění právní kvalifikace neztotožnil, neboť judikatorně tento následek by musel být nejméně srovnatelný se značnou škodou. Typicky se toto ustanovení používá např. u rozhodnutí soudu, kterými byl

někdo nespravedlivě odsouzen, vzat do vazby apod. Soud I. stupně má za to, že pouhé vytvoření mylných osobních údajů a tedy obžalobou míněné vytvoření nové identity není způsobilé samo o sobě způsobit zvláště závažný následek vůči konkrétnímu poškozenému subjektu. Nebylo totiž přesně prokázáno k jakému účelu tato nová identita obžalované B.Š. měla sloužit a jaké by eventuálně následovaly další skutkové kroky obžalovaných v případě, že by jejich trestná činnost nebyla odhalena. Předvídaný následek, který nastal v podobě rozhodnutí Městského soudu v Brně se tedy v daném případě vyznačuje nejen nekonkrétností, ale i absencí event. poškozeného subjektu. Za těchto okolností pak nebylo možno návrh na zpřísnění právní kvalifikace dle 175 odst.2 trestního zákona akceptovat, a to ani pokud by soud zvažoval vývojové stádium trestného činu pokusu.

U všech obžalovaných je dána trestní odpovědnost, neboť z hlediska jejich osob nebyla shledána nepřičetnost. Jejich rozpoznávací a ovládací schopnosti byly plně zachovány, toliko v případě obžalované K.M. znalecký posudek konstatuje nepodstatné snížení ovládacích schopností vlivem dekompenzace osobnosti způsobené právě neustálým tlakem a manipulací pro ni autoritativních osob. Obžalovaní si při svém jednání byli vědomi toho, že týrají osoby, které jsou v jejich péči, byli si vědomi i toho, že čin páchají zvláště surovým způsobem a po delší dobu i toho, že jiného zbavují osobní svobody. V případě obžalovaného J.T. je to jednoznačné vědomí o tom, že jinému působí těžkou újmu na zdraví a v případě obžalované K. M., že jako svědek před soudem vypovídá nepravdivě. Pakliže se svého jednání v tomto rozsahu přes uvedené vědomí dopustili, svědčí to o jejich vůli čin spáchat a tudíž v daném rozsahu byla trestná činnost obžalovanými spáchána v úmyslu přímém dle § 4 písm. a) trestního zákona. Pakliže vyjmenovaní obžalovaní způsobili trestným činem zbavení osobní svobody též těžkou újmu na zdraví, museli být s takovým následkem vzhledem k jejich osobnostem, které nevykazují žádný defekt, vzhledem k způsobu provedení činu a vzhledem k osobám poškozených nejméně srozuměni s tím, že právě těžkou újmu na zdraví způsobí. Proto tento těžší následek byl způsoben nejméně v úmyslu eventuálním dle § 4 písm. b) trestního zákona. Ničím nezpochybněna zůstává též příčinná souvislost mezi jednáním obžalovaných a jeho následkem, který je vyjádřen především poškozením zdraví obou poškozených nezletilých chlapců. Následky poranění na jejich těle je ještě možno jakýmsi způsobem analyzovat prostřednictvím znaleckého posudku z oboru zdravotnictví – soudní lékařství ve vztahu k událostem na chatě ve Veverské Bítýšce. Jak ovšem logicky uvádí znalci v případě znaleckého posudku z oboru zdravotnictví – dětská psychiatrie a kultura a školství – psychologie není možnost stanovit, jaký konkrétní úkon obžalovaných působil tu kterou deformaci jejich psychiky, neboť šlo o systém, komplex působící na duševní zdraví poškozených. Je však zjevné, že všichni obžalovaní se dopustili natolik razantních postupů ve vzájemné součinnosti, že kterýkoliv ze skutků popsanych ve výrokové části tohoto rozsudku samostatně i ve spojení s jinými, byl způsobilý vyvolat následky analyzované dle znaleckých posudků. Za těchto okolností je pak nutno činit obžalované trestně odpovědnými za kompletní následek, který na zdraví obou poškozených nezletilých nastal. Zároveň je možno v těchto souvislostech uzavřít, že obžalovaní se svého jednání dopustili formou spolupachatelství dle § 9 odst.2 trestního zákona.

Obžalovaní svým jednáním narušili zájem chráněný trestním zákonem na ochraně osob, které vzhledem ke svému věku nebo z jiných důvodů jsou v péči nebo výchově osob jiných. Narušili též zájem chráněný trestním zákonem na ochraně svobody ve smyslu volného pohybu člověka. V případě obžalovaného J.T. byl narušen též zájem na ochraně života a zdraví jednotlivce a v případě obžalované K. M., zájem na správném zjištění skutkového stavu jako základu zákonného rozhodnutí soudů. Stupeň nebezpečnosti činu obžalovaných pro společnost soud shledal výrazně zvýšený, a to zejména s ohledem na to, jaké chráněné zájmy byly

narušeny. Stupeň nebezpečnosti činu pro společnost je zvyšován zejména způsobem provedení činu, když se jednalo o mnohaměsíční, tedy dlouhodobé systematické a brutální týrání nezletilých dětí ve věku 7 a 9 let, a to v oblasti trýznění fyzického i duševního, navíc zejména od nejbližších příbuzných, zejména matky a tety. Byly používány opakované fyzické tresty bez racionálního důvodu, poškození byli zcela vykořeněni ze základních sociálních vazeb a zejména byl narušen bazální vztah k matce. Byly proti nim používány bolestivé metody na prahu snesitelnosti, šikanózní postupy a byly jim rozloženy nejelementárnější sociální návyky. Vznikla a rozvinula se u nich posttraumatická stresová porucha, která má celoživotní následky, handicapuje a omezuje v obvyklém způsobu života oba poškození po celý život. Jednání obžalovaných v kontextu jeho následků lze pak považovat za likvidaci dětské duše. Tito jedinci na prahu svého vývoje byli jednáním obžalovaných natolik poškozeni, že jejich další relativně normální vývoj je možný pouze při celoživotně trvajícím psychoterapeutické péči. Nebezpečnost činu pro společnost tak dle závěru soudu nejvíce zvyšují způsob provedení a následky. Pohnutky a motivy nebylo možné provedeným dokazováním ozřejmit, z hlediska osob jednotlivých obžalovaných jako pachatelů lze dále za faktor zvyšující společenskou nebezpečnost jednoznačně třeba považovat spáchání skutku v úmyslu přímém dle § 4 písm. a) trestního zákona.

K osobám obžalovaných bylo zjištěno následující:

Obžalovaná *K. M.* je bez pracovního poměru. Do 23.4.2007 pracovala jako obchodní asistentka u společnosti VXXXXX.

Obžalovaná *K. M.* naposledy pracovala jako pedagog v DDM Junior, odloučené pracoviště XXXXX.

H. B. pracuje jako zahradnice. Předtím byla zaměstnána jako provozní pracovnice DDM Junior, stejně jako *K. M.*.

Obžalovaný *J. T.* je soukromý podnikatel.

Obžalovaný *J. Š.* je t.č. bez zaměstnání, stejně jako obžalovaná *B. Š.* V případě všech obžalovaných je možno zmínit, že nebyli doposud odsouzeni pro jakoukoliv trestnou činnost a nemají v místě bydliště záznam o tom, že by byli pravomocně uznáni vinnými ze spáchání přestupku. V tomto ohledu jedinou výjimku představuje obžalovaný *J. T.*, který byl v r. 2003 a 2004 projednáván pro přestupek (viz výše konstatované přestupkové spisy ÚMČ Brno-střed, VVP 103/2003 a VVP 239/2004). V tomto případě se však jednalo o tzv. návrhový přestupek spáchaný mezi osobami blízkými, a to přestupek proti občanskému soužití, kdy poškozená svědkyně *L. T.* příslušný návrh nepodala. Obžalované *K. M.* a *B. Š.* pak měly pod sp.zn. 9T 74/2008 u Městského soudu v Brně vedenu trestní věc pro trestný čin poškozování cizích práv dle § 209 odst.1 písm. a) trestního zákona, nicméně v této trestní věci byly zproštěny obžaloby.

Ke shora uvedeným skutečnostem soud přihlédl rovněž při úvaze a druhu a výši ukládaných trestů zohledňujíc zákonná kritéria dle § 23 odst.1 a § 31 odst.1 trestního zákona. Jako obecnou polehčující okolnost vztahující se ke všem obžalovaným je možno zmínit, že vedli před spácháním trestného činu život, který není zatížen odsouzením pro jinou trestnou činnost a vykazují též přestupkovou bezúhonnost. Další polehčující okolnost je možno konstatovat toliko v případě obžalované *K. M.*, která se svého jednání dopustila pod vlivem závislosti a tíživých rodinných poměrů, které si sama nezpůsobila. Svého jednání upřímně litovala a ke svému jednání se de facto v plném rozsahu doznala. Na druhou stranu nelze pominout výrazné okolnosti přitěžující, které spočívají zejména v surovém způsobu provedení, využití bezbrannosti a závislosti poškozených nezletilých, spáchání činu vůči osobě mladší 15 let a dlouhodobost trestné činnosti, to vše vůči poškozeným, kteří byli zejména v případě obžalovaných *K.* a *K. M.* syny, event. synovci velmi nízkého věku. Obžalovaným rovněž

přítěžovalo, že se dopustili více trestných činů, které páchali po delší období. Z hlediska již výše zmíněných následků nelze než zopakovat, že šlo o zcela bezprecedentní mimořádně agresivní a vůči psychice a zdraví poškozených až likvidační trestnou činnost, která je čini nadosmrti poznamenanými. Jako generální odsudek předmětné trestné činnosti je pak třeba dále zmínit, že se trestná činnost realizovala za pomoci zneužití natolik ušlechtilých ideálů jako je skauting, činnost dětské výchovné organizace, víra v Boha apod. Tresty jednotlivým obžalovaným pak byly ukládány podle trestních sazeb a podle účasti jednotlivých obžalovaných na trestné činnosti. Tímto způsobem pak soud dospěl k závěru o třech kategoriích obžalovaných, kteří zasluhují přibližně stejnou sankci.

Obžalovaní K. M., K. M., H. B. a J. Š. byli dle § 232 odst. 2 trestního zákona ohroženi sazbou trestu odnětí svobody od 5 do 12 roků. Nejaktivnější při výkonu fyzického týrání byla obžalovaná K. M., dokonce v pozici matky poškozených a byla nejvýraznější vykonavatelkou instrukcí fiktivního doktora. Na druhou stranu soud při úvahách o trestu akceptuje i její pozici obětí a sníženou přičetnost v důsledku toho, jakož i fakt, že samotné následky trestné činnosti jsou samy o sobě i trestem pro obžalovanou, což si v současné době začíná uvědomovat. Díky referencím na tuto obžalovanou lze uzavřít, že před spácháním trestné činnosti žila téměř příkladným životem a i v současné době během výkonu vazby se snaží o stabilizaci svých osobních poměrů i za využití duchovních služeb. Druhou nejvýkonnější silou při páchání trestné činnosti pak představuje spoluobžalovaná K. M., která je zároveň organizačním prvkem a generálním iniciátorem celé trestné činnosti, včetně vytváření ideálních podmínek pro její páchání. Dle názoru soudu je tedy na místě obžalované K. M. uložit trest přísnější než u obžalované K. M., a to alespoň o jeden rok. S přihlédnutím ke shora zmíněným kritériím pak soud považuje za naprosto adekvátní uložení trestu oběma obžalovaným v horní polovině zákonné trestní sazby, konkrétně v případě obžalované K. M. v trvání 10 roků, což představuje 5/7 zákonné trestní sazby a v případě obžalované K. M. v trvání 9 roků, tedy 6 měsíců nad polovinou zákonné trestní sazby. Přísnější trest pro obžalovanou K. M. byl vyměřen rovněž s přihlédnutím k tomu, že kromě společné trestné činnosti kvalifikované především jako trestné činy týrání svěřené osoby a zbavení osobní svobody se dopustila dalšího trestného činu krivé svědecké výpovědi.

Obžalovaná H. B. a J. Š. vykazují účast na celkové trestné činnosti podstatně menší než sestry M.. Účastnili se jednorázového aktu fyzického a psychického týrání na chatě ve Veverské Bítýšce, ovšem následně se podílejí na věznění nezletilých poškozených v budově XXXXX. Tímto posledně zmíněným postupem však i tito obžalovaní spadají do mnohem přísnější zákonné trestní sazby odnětí svobody od pěti do dvanácti roků. Je možno uzavřít, že tito dva obžalovaní se dopustili trestné činnosti zhruba ve srovnatelném rozsahu, kdy obžalovaná H. B. měla okrajovou účast na chatě ve Veverské Bítýšce, v následujícím období však dominuje její péče o poškozené nezletilé v DDM XXXXX, kde se chovala agresivněji. Za těchto okolností pak soud považuje v případě těchto dvou obžalovaných za adekvátní uložení trestu v trvání 7 roků. Jde o trest uložený ve 2/7 zákonné trestní sazby. Takováto výše trestu se pak jeví adekvátní i s přihlédnutím k výši sankce tak, jak byla uložena K. a K. M..

Obžalovaný J. T. a B. Š. byli ohroženi sazbou trestu odnětí svobody od dvou do osmi roků. Těmto obžalovaným tedy v porovnání se spoluobžalovanými svědčí příznivější sazba trestu odnětí svobody. I tito dva obžalovaní vykazují přibližně stejně plnohodnotnou účast na trestné činnosti, kterou lze charakterizovat jako jednorázovou při kulminační fázi převýchovného procesu nezletilých poškozených na chatě ve Veverské Bítýšce. B. Š. byla v tomto případě prvkem, který přiměl k trestné činnosti obžalovanou K. M., obžalovaný J. T. se naopak dopustil podstatně fyzicky agresivnějšího počínání vůči poškozeným na chatě. Proto

byl i těmto dvěma obžalovaným vyměřen trest odnětí svobody ve stejné výměře pěti roků, tj. v polovině zákonné trestní sazby a i v tomto případě sankce koresponduje s výší trestu uloženého spoluobžalovaným.

Pakliže byl obžalovaným K. M. a K. M. ukládán trest za zvlášť závažný trestný čin ve výměře přesahující osm roků, byly v souladu s ustanovením § 39a odst.2 písm. d) trestního zákona zařazeny pro výkon trestu do věznice se zvýšenou ostrahou. V případě obžalované H. B., J.Š., J.T. a B.Š. byl takový trest za takovouto trestnou činnost ukládán ve výměře nižší než 8 roků, proto byli v souladu s ustanovením § 39a odst.2 písm. c) trestního zákona pro výkon trestu zařazeni do věznice s ostrahou.

Obžalovaní K. M., H. B., J. Š. a J. T. se své trestné činnosti dopustili v bezprostřední souvislosti s výkonem jejich pedagogických a vychovatelských funkcí v XXXXX. Zneužili tak své znalosti poškozených, zneužili objektu samotného k páčání trestné činnosti a propůjčili své osoby k páčání velmi závažné násilné trestné činnosti, ačkoliv se navenek prezentují jako velmi kladně hodnocení vedoucí výchovných kroužků. Za těchto okolností pak soud v souladu s ustanovením § 49 odst. 1 a § 50 odst. 1 trestního zákona uložil těmto obalovaným trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu povolání, zaměstnání a jiných funkcí, jejich náplní je práce s dětmi a péče o děti, a to na maximální možnou výměru 10 roků. V souladu s ust. § 55 odst. 1 písm. a) trestního zákona pak byl obžalované K. M. uložen trest propadnutí věci – zajištěného baby setu z adresy XXXXX XXXXX, který byl prokazatelně použit k páčání trestné činnosti, neboť prostřednictvím této věci byl sledován nezletilý O. vězněný v komůrce pod schody.

V hlavním líčení se řádně a včas s nárokem na náhradu škody přihlásila opatrovnice obou poškozených nezletilých O. C. a J. M., přičemž nárok byl vznesen v částce 240.000,- Kč u J. M. a 320.400,- Kč v případě O. C. (nárok v písemné podobě byl zanesen na č.l. 4403-4407 spisu). Nárok byl uplatněn v souvislosti se škodou způsobenou obžalovanými na zdraví poškozených, a to položkami odškodnění bolestí i ztížení společenských uplatnění. Nárok byl řádně dokladován lékařským posudkem, který vyčísluje u O. C. bolestné částkou 970 bodů a ztížení společenského uplatnění 1700 bodů, u J. M. bolestné 900 bodů a ztížení společenského uplatnění 1100 bodů. V případě poškozených se evidentně jedná o způsobení škody v příčinné souvislosti s projednávanou trestnou činností, nárok byl uplatněn řádně a včas. Proto nebylo důvodu tomuto nároku v plném rozsahu nevyhovět dle ustanovení § 228 odst.1 trestního řádu. Výrok o náhradě škody je pak podpořen ustanovením § 415, § 420 odst.1, § 444 odst.1 občanskému zákoníku a ustanovením § 7 odst.2 vyhlášky č. 440/2001 Sb. Podle zmíněných ustanovení je každý povinen počínat si tak, aby nedocházelo mj. ke škodám na zdraví a každý odpovídá za škodu, kterou způsobil porušením právní povinnosti. Za takovéto porušení je pak třeba považovat i nerespektování zájmů chráněných trestním zákonem na ochraně života a zdraví jednotlivce, na ochraně osobní svobody, i na ochraně osob, které jsou svěřeny do péče osob jiných. Zvláště pak je toto jednání důvodem k rozhodnutí o náhradě škody, pokud naplňuje veškeré zákonné znaky žalovaných trestných činů zbavení osobní svobody, týrání svěřené osoby. Při škodě na zdraví se jednorázově odškodňují právě bolesti poškozeného a ztížení jeho společenského uplatnění. V návaznosti na bodové ohodnocení újmy poškozených pak byla celková částka vyčíslena dle vyhlášky č. 440/2001 Sb., tedy částkou 120,- Kč za jeden bod. V souladu s těmito ustanovením byl vyhodnocen vznesený nárok na náhradu škody jako plně legitimní, proto mu soud vyhověl v plném rozsahu a zároveň stanovil solidární povinnost všech obžalovaných k náhradě škody, která byla způsobena jejich spolupachatelstvím.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku; obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká; zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

V prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně (podle § 251 tr. řádu) také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Osoba, která odvolání podala, může je výslovným prohlášením vzít zpět, a to až do doby, než se odvolací soud odebere k závěrečné poradě.

Odvolací soud odmítne odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání.

Krajský soud v Brně
dne 24.10.2008

Za správnost vyhotovení:
Hana Sedláková

Mgr. Pavel Göth, v.r.
předseda senátu